MODLITWY PUBLICZNE

Káżdemu czásowi, y potrzebam pospolitym służące, zá zgodna Uchwała

ZBOROW EWANGELICKICH KORONNYCH Y WIELKIEGO XIESTWA LITEWSKIEGO NA WIECZNA CZEŚĆ Y CHWALE,

Oycu, y Synowi, y Duchowi S. Bogu w Troycy S. jedynemu, y ná pożytek Kośćiolá jego wydáne.

Marc. 13. 33. 37. *Matth.* 24. 42.

Pátrzćież, czuyćie, á modlćie śię: poniewász nie wiećie ktorey godźiny PAN wász przydźie. A co wam mowię, wszystkimći mowię: Czuyćie.

WE GDANSKU

Drukował Andrzey Hünefeld

Roku Páńskiego 1646.

1. *Timoth.* 2. 1. 2. 3.

Nápominam, áby przed wſzyſtkimi rzeczámi czynione były prozby, modlitwy, przyczyny, y dźiękowánia, zá wſzyſtkie ludźie: Zá Krole, y zá wſzytkie w Przełożenſtwie będące: Abyſmy ćichy, y ſpokojny żywot wiedli, we wſzelákiey pobożnośći, y uczćiwośći: Abowiem to jeſt rzecz dobra y przyjęmna przed Bogiem, Zbáwićielem náſzym.

Actor. I. *v.* 14.

Ci wſzyſcy trwáli jedno myślnie ná Modlitwie, y prozbách, z żonámi, y z Máryą mátką Jezuſową, y z bráćią jego.

Tertull in Apolog. Cap. 39.

Zchodźimy śię do Zboru, y do zgromádzenia, żebyſmy Bogá, jákoby huffcem zebránym ogárnęli prozbámi, modląc śię. Gwałt ten Bogu miły jeſt. Modlimy śię też zá Ceſárzámi, zá ſługámi ich, y zá Zwierzchnośćiámi, zá Stanámi świátá, y o pokoj Rzeczypoſpolitey.

Cyprian. Serm. 6. de Orat. Dominica.

Publiczną mamy y poſpolitą Modlitwę: á gdy śię modlimy, nie zá jednym, ále zá wſzyſtkim ludem śię modlimy: ponieważ lud wſzyſtek, jedno jeſteſmy.

Concilium Milevitan. Can. 12.

Zdáło śię też nam y to, áby prozby, álbo Modlitwy, ktoreby były uchwalone ná Concilium, od wſzyſtkich były záchowáne. A żeby inſzych zgołá we Zborze nie mowiono, jedno te, ktoreby były od mędrſzych ſporządzone, álbo ná Synodźie uchwalone: áby ſnadź co przeciwko wierze, bądź przez nieumiejętnosć, bądź przez niepilnosć, złożono nie było.

MODLITVVY

Ná ADWENT.

I.

Modlitwá Pierwßa.

Wßechmogący/ á wßelkiego miłośierdzia Apoc. 1. 8.
Boże/ Oycze náß Niebieſki / dźiękujemyć wßyſcy 2. Cor. 1. 3.
ſpołecznie/ naświętße Jmie twoje ſerdecznie chwa- Gen. 3. 15.
ląc/ żeś podług zdawná uczynionych obietnic twych Bo- It. 22. 18.
ſkich/ zeſłáć nam ná te niſkośći źiemſkie raczył / ono Słowo Joh. 1. 1.
wieczne/ jednorodzonego Syná twego: Ktory/ zá ſpráwą 14. 18.
Duchá Swiętego/ z błogosłáwioney Máryey Pánny ćiáło Ioh. 3. 16.
wźiąwßy/ y w nim śię z námi zpowinowáćiwßy/ z grzechu/ Matth. 1. 21.
z śmierći/ y z wiecznego potępienia/ doſkonále nas wybá- Hebr. 2. 14.
wił: y ſpráwiedliwośćią ſwoją nas miłośćiwie uſpráwie- 15.
dliwić raczył. O dayże nam/ Oycze dobrotliwy/ pokornie 1. Cor. 15.
prośimy/ tę Vroczyſtą pámiątkę Adwentu/ á Przyśćia ná 55. 57.
świát Syná twego miłego/ godnie obchodźić/ ku chwale 2. Cor. 5. 21
twey świętey/ á ku poćieße náßey zbáwienney. Day/ że-
byſmy śię jego z námi w ćiele ludzkim złączenia/ ſkutecznie Matth. 11. 6.
uczeſtnikámi ſtáli / uniżeniem śię jego dla nas/ nie obrażá- It. 10. 37.
li: Ale go ßczerze miłowáli: Jemu gorliwie ſłużyli: y aż do Joh. 12. 26.
śmierći jemu wiernymi byli: á ná on oſtátni Adwent/ y przy- Apoc. 2. 10.
śćie jego/ pobożnie/ trzeźwie/ y ſpráwiedliwie żyjąc/ pilnie Tit. 2. 12.
śię záwße gotowáli; á zátym korony ſpráwiedliwośći/ y
wiecznego żywotá/ z łáſki twey/ ßcześliwie doſtąpić mogli:
Przez tegoß Syná twego namilßego á Páná náßego/ JE- 2. Tim. 4. 8.
zuſá Chryſtuſá: Ktory z tobą/ y z Duchem świętym/ żyje y
kroluje/ Bog błogosłáwiony ná wieki: Amen. Rom. 9. 5.

II.
Wtora.

Gen. 17. 1. WSzechmogący Boże/ Oycże náß niebieſki/ wierny y
Num. 23. 19. prawdziwy w obietnicách ſwych/ Tyś obiecał zeſłáć
Eſa. 7. 14. ná świat dla zbáwienia náßego/ Syná twego miłe-
Pſal. 2. 7. Prov. 8. 22. 23. go/ JEzuſá Chryſtuſá/ przed wßyſtkimi wieki z Jſtnośći
twoiey Boſkey urodzonego: Teś obietnice ſpełnił/ zeſławßy
Galat. 4. 4. Ioh. 3. 16. go ná świát/ gdy przyßło wypełnienie cżáſu: nie dla náßych
záſług y godnośći/ ktorych w ſobie nie cżuiemy: ále/ z ßcżerey
Matth. 1. 21. łáſki/ á miłośierdzia twego świetego: ſpráwiwßy to że
Heb. 2. 14. przyiął ćiáło náße/ y z námi śie złącżył przez Duchá świetego/
w żywoćie záwße cżyſtey y błogosłáwioney Máryey Pánny.
Zá toć ſerdecżnie dziekuiemy/ y ćiebie Dobrodzieiá náßego
chwalemy: pokornie proßąc/ żebyś ſercá náße ſkłonił/ o-
świećił/ y zápalił Duchem ſwym świetym/ ábyſmy mogli
Hebr. 7. 22. 24. 25. doſtátecżnie poznáć Syná twego/ y onego ſámego cáłym
ſercem przyiąć zá Zbáwićielá prawdziwego/ zá Kápłaná
wiecżnego/ zá Pośrzedniká iedynego. O Oycże náß Nie-
bieſki/ rácżyß nam to dáć/ prośiemy ćie ábyſmy iáko śie on
do nas/ z wyſokiego Máieſtatu ſwego zſtąpiwßy/ przybli-
żyć rácżył/ y my tey świetey łáſki iego wdziecżni záwzdy
będąc/ do niego śie też/ przez prawdziwą pokutę/ y przyi-
mowánie słowá iego świetego/ co dzień to bliżey y znácżniey
Pſal. 36. 10. przybliżáli. O Studnico dobroći/ ſpraw że y to w nas/
mocą Boſtwá twego/ ábyſmy śie też z nim złącżyli/ przez
Eph. 3. 17. prawdziwą wiáre weń/ owoce dobrych ucżynkow z śiebie
Gal. 5. 6. wydáwáiącą/ iáko śie on z námi/ ćiáło náße/ z przecżyſtey
Pánny wziąwßy/ złącżyć rácżył. O Pánie Záſtępow/ rácż że
to wßyſtko ſpráwić/ przez tegoż Syná twego miłego/ á
Páná náßego/ JEzuſá CHRyſtuſá. Oycze náß/ etc.

III.
Trzecia.

O Pánie Jezu Chryſte/ Synu Bogá żywego/ Zbáwi- Matth. 16. 16
ćielu świátá iedyny/ Tyś śie dla nas ſtráconych/ á
w grzech/ y w śmierć wiecżną upádłych ludźi/ z nie-
bieſkiey wyſokośći/ ná te niſkośći ziemſkie ſkłonić/ y kßtałt Phil. 2. 7.
niewolnicży/ ſámego śiebie wynißcżywßy/ przyiąć rácżył
Tyś śie ciáłá y krwie ludzkiey iáko y my dziatki twe/ ucżeſni-
kiem ſtał/ ábyś przez śmierć znißcżył tego/ ktory miał władzą
śmierći/ to ieſt/ Dyabłá: A iżbyś wyſwobodźił te/ ktorzy Hebr. 2. 14. 17. 18.
dla boiáźni śmierći/ po wßyſtek cżás żywotá/ podlegli by-
li niewoli. Tyś chćiał być we wßyſtkim podobny bráćij/
ábyś był miłośiernym y wiernym Nawyżßym Kápłánem/
w tym co śie u Bogá/ ku ocżyśćieniu grzechow ludzkich
dziáć miáło/ ſkutecżnie rátuiąc tych/ ktorzy ponoßą rożne
pokuſy y utrapienia. Czego wßyſtkiego uprzeymie wdzie-
cżni będąc/ tobie ſerdecżnie dziekuiemy/ ćiebie Emmánuelá/ Matth. 1. 23
á Bogá z námi/ w ludzkim ćiele obiáwionego/ nábożnie 1. Tim 3. 16.
chwalemy: pokornie proßąc/ ucżyń że nas ucżeſnikámi tey
zbáwienney łáſki/ y nadrożßey záſługi twoiey: zbaw nas
grzechow/ y wßyſtkiego złego; Zbaw mocy ßátáńſkiey/ y
wiecżnego potępienia. O wielki Pośle przymierza wie-
cżnego/ Pánie náß JEzu Chryſte/ nie opußcżay nas: Du- Malac. 3. 1.
chem twym świetym poświeć/ á w słowie prawdy odrodź/
ućieß y podeprzyi nas: ábyſmy ć bez trwog ſumnienia/ z wiá- Luc. 1. 74.
ry prawdziwey/ w świetobliwośći y w ſpráwiedliwośći/ po
wßytkie dni żywotá náßego/ ſłużyć/ y ćiebie záwße godnie
chwalić mogli. A gdy śie ſkońcżą dni mizernego ná świe-
ćie pielgrzymſtwá náßego/ przyimiż duße náße w ręce twoie
Boſkie/ nimi śie miłośćiwie opiekay/ y one w on dźień przy-
śćia twoiego ná ſąd żywych y zmárłych/ z ćiáły uwielbiony- Act. 7. 59.
mi złącżywßy/ nie zwiedłą Koroną ſpráwiedliwośći/ w kro- Phil. 3. 21.
leſtwie niebieſkim/ cżáſy wiecżnymi/ z łáſki twoiey S. ob- 2. Tim. 4. 8.

dáruy: Ty ktory z Oycem ſwym/ v z Duchem S. krolujeß/
Bog błogoſławiony/ ná wieki; Amen.

IV.
Czwarta.

Ephes. 2. 3. 5. 8. Wyſławiamy/ á chwalemy ćie/ Pánie Jezu Chryſte/
Zbáwićielu świátá jedyny/ żeś dla nas grze[illegible]/ á
w śmierć wieczną upádłych ludźi/ y dla zbáwienia
Joh. 16. 28. naßego/ z niebá ná świát zſtąpić; á w żywoćie záwße czy-
ſtey/ y nienárußoney Máryey Pánny/ zá ſpráwą Duchá
Luc. 1. 35. Swietego/ człowiekiem śie ſtáć ráczył: á to bez wßelákiey
grzechu zmázy/ w świetobliwośći doſkonáłey/ żebyś grze-
chy świátá zgłádźił. Prośiemy ćie vſilnie/ o Náświet-
ßy Pánie naß/ ráczże śie do nas y duchownym Adwentem
Heb. 7. 26. ſwoim przybliżyć: ſercá náße/ przez ſkuteczną Duchá Swie-
tego ſpráwę/ náwiedźić/ ućießyć/ y w nich ſobie przybytek á
Luc. 16. 22. mießkánie wdźieczne uczynić. A oſobliwie w godźinę śmier-
ći náßey/ czáſu napilnieyßego/ nie odſtępuy nas/ miły Pánie:
ále przybądź nam/ á wprowadź duße náße/ z pádołu płáczu/
y z ćienia śmierći/ przez vſługę Aniołow twych świętych/
w pokoju do żywotá wiecznego. Zdarz y tey łáſki ſwey/ o
Boże/ Zbáwićielu naß/ żebyſmy w dźień on błogoſławione-
Matth. 25. 34 go przyśćia twojego ná ſąd żywych y zmárłych/ po práwi-
cy twojey powſtáwieni/ vſłyßeć mogli on wdźięczny głos
twoy: Podźćie błogoſławieni Oycá mojego/ odźiedźiczćie
Psal. 123. 3. Kroleſtwo wam zgotowáne od záłożenia świátá. Zmiłuy
It. 33. 22. śie nád námi Pánie/ zmiłuy śie nád námi. Niechże będźie
It. 31. 1. miłośierdźie twoje Pánie nád námi: Jákoſmy nádźieję mie-
It. 28. 9. li w tobie. W tobie Pánie nádźieję ſwą pokłádamy/ nie-
chay nie będźiemy záwſtydzeni ná wieki. Zbaw lud twoy/
miły Pánie/ á błogoſław dźiedźictwu twemu/ y páś je/ y
wywyżßay áż ná wieki/ Amen.

NA

NA BOZE NARODZENIE.
V.
Pierwßa.

Chwałá ná wyſokośćiach Bogu/ á ná źiemi pokoy/ w lu- Luc. 2. 14.
dźiach dobre upodobánie. Chwalemy/ wielbimy/
wyſławiamy ćie/ wielki Boże/ Synu wieczny Oycá Tit. 2. 13.
wiecznego/ Pánie náß JEzu Chryſte/ żeś śie z Májeſtatu
twego Boſkiego/ ná te niſkośći źiemſkie/ dla nas ſtáwić/ y
z námi śie przez Duchá Swiętego ſpráwę/ z Pánny Máryey
národziwßy śie/ złączyć/ y nędze á biedy ludzkiey uczeſtni-
kiem ſtáć śie raczył. Day Zbáwićielu náß drogi/ ábyſmy Heb. 4. 15
wdźięczni będąc dobrodźieyſtw ták wielkich twojich/ ćie-
bie ſerdecznie miłowáli/ w tobie cále vfáli/ tobie ßczerze ſłu-
żyli/ ćiebie wiernie náſládowáli/ tobą śie ſamym czáſu żywo-
tá y śmierći náßey/ vſilnie wſpieráli: Ktoryś ſam jeſt Pá- 1. Cor 8. 6.
nem/ Głową/ Páſterzem/ Rządcą/ Dozorcą/ Zbáwićielem/ Eph. 5. 23. 1. Pet. 2. 25.
Pośrzednikiem á Przyczyncą/ nam niegodnym ſługom 1. Tim. 2. 5.
twojim/ doſkonáłym: z Oycem ſwym/ y z Duchem Swiętym/
Bogiem ná wieki błogoſłáwionym/ Amen. Rom. 9. 5.

VI.
Wtora.

Z zupełnośći ſerc náß chwalimy ćie święty nowoná- Matth. 1. 21. 22.
rodzony Krolu/ jednorodzony Boży/ y błogoſłáwio-
ney Pánny Máryey/ Synu Immánuelu od Bogá o-
biecány/ od świętych Pátryárchow/ Prorokow/ y krolow Luc. 10. 24.
zdawná pożądány. O jákoś śie bárzo w nas rozkochał?
Minąłeś bliżße Máyeſtatu twego kory Anjelſkie. Z nawyż- Eph. 4. 9.
ßego niebá zſtąpiłeś do naniżßych krajow źiemie. Heb. 2. 16.
Nie Anjołyś przyjął/ ále naśienie Abráhámowe. Wie- Ioh. 1. 1. 12. 14.
cznym Słowem Oycá wiecznego będąc/ ſtałeś śie ćiáłem:
prawdźiwym/ właſnym/ jednorodzonym Synem Bożym
będąc/ z przeczyſtey Pánny národźiłeś śie prawdźiwym Sy-

nem

nem człowieczym: ábyś nas syny / y corki Adámowe / wy-
gnánce Ráyskie / poczynił syn.. ni / y corkámi Bożymi / y
Apoc. 5. 8. dziedzicámi niebieskimi. Niech..że cie zá to chwali z ná-
&c. mi niebo / ziemia. N.. wdzięcznie śpiewáją Anjolo-
It. 4. 8. wie / Archánjołowie / Cheru.. y Seraphin / y wszyscy szcze-
śliwi mieszkańcy niebiescy. Niechay cie chwali po wszyt-
kim świecie zgromádzony powszechny Kośćioł twoy Chrze-
śćiański / teraz y áż ná wieki / Day zbáwicielu nasz drogi /
ábyśmy / etc. (patrz w Modlitwie wyższey / VI) Amen.

VII.

Trzecia.

Isa. 9. 6. PAnie JEzu Chryste / Synu Bogá żywego / Boże
Joh. 16. 28. wieczny / Boże mocny / tyś zstąpił z niebá wysokiego
od Oycá swego / z ktoregoś sie národził przed wszy-
stkimi wieki / národzeniem niewypowiedziánym. Vniżyw-
It. 1. 1. szy sie / národziłeś sie / zá spráwą Duchá Swietego / z Pán-
Isa 53. 8. ny Máryey / záwsze czystey y błogosłáwioney. Toś wszy-
stko uczynił dla nas grzesznych y niegodnych sług twoich: á-
Matth. 1. 21. byś był nászym Zbáwićielem prawdziwym / Kapłánem wie-
Hebr. 7. 21. cznym / Przyczyncą jedynym / y Obrońcą doskonáłym. Tyś
25. Pánie JEzu Chryste / przez swoje święte národzenie / nas
Rom. 5. 9. z Bogiem Oycem pojednał: gniew jego ubłagał: z mocy
10. szátáńskiey / z grzechow ćięszkich / z potepienia wiecznego
2. Cor. 5. 18. wybáwił / y do żywotá wiecznego przeniosł. Czegośmy
1. Joh. 3. 8. pewni w sumnieniách nászych: zá co ćie chwalimy / jáko
Bogá swojego; zá coć dziekujemy / jáko dobrodziejowi
swojemu / y Zbáwićielowi prawdziwemu. Boś to wszytko
uczynił / nie dla nászych zásług / áni dla nászey godnośći /
ktorey w nas nie mász: ále z łáski / y z miłośći swey świetey.
Joh. 13. 1. Prośimy ćie miły Pánie / spraw że to w nas / ábyśmy sie stá-
Tit. 3. 4. 5. li uczestnikámi národzenia twojego / wiárą / y żywotem
nászym: ábyśmy go wdzięczni bedac / zá nieć dziekowáli / y
tobie wiecznie służyli / w świetym y pobożnym żywośćie.

zewlecz z nas / miły PANIE / stárego Adámá: umorz
członki násze: odrádzay nas Słowem twoim: poświeć ćiá- Eph. 4. 22.
łá násze: przyobłecz nas w száte niewinnośći / spráwiedli- Isa. 61. 10.
wośći / świetobliwośći / z łáski swojey. Day nam to / po- Apoc. 3. 18.
kornie ćie prośimy / żebyśmy znowu národzeni bedac / nało-
gow złych / y świátá swowolnego / zániechawszy / w no-
wośći żywotá chodzili; przyśćia twego ná sąd / w gotowo- Rom. 6. 4.
19.
śći Chrześćiáńskiey oczekawáli; á ták godni byli żywot 1. Joh. 2. 15.
16.
wieczny obiecány / z łáski twey / otrzymáć / ktoryś nam zá-
służył Národzeniem swoim / Męką y Smierćią swoją. V- Rom. 6. 23
czyńże to / dla chwały Jmienia twego Swietego / jáko Bog
prawdziwy y chwalebny: ktory żyjesz y krolujesz w jedno-
śći Bostwá / z Oycem y z Duchem Swietym / Amen. Oy-
cze nasz / etc.

NA NOWE LATO.

VIII.

Pirwsza.

WJelkie są dobrodziejstwá twoje o PANIE / kto- Psal. 121. 4.
rychesmy Roku tego przeszłego doznawáli. Opá- Zach. 2. 8.
trowałeś dusze / y ćiáłá násze / y strzegłeś nas / jáko
źrzenice oká swego czásu káżdego / y ná wszelkim miejscu / y
w káżdey potrzebie nászey. Tyś od nas oddalał wszystkie nie-
bespieczeństwá / á káránia / ná ktore ustáwicznie grzechámi
swymi zárabiamy / jeśliś ktore dopuszczał / znośneś dopu-
szczał: krzyżáś / y utrapienia miłośćiwie ulżywał: Modli- Gen. 32. 10.
twy násze / ácz niegodne / Oycowskie wysłuchawał: rzeczy Eph. 2. 4.
dobrych / duszy y ćiáłu nászemu potrzebnych / hoynieś nam Ps. 116. 12.
użyczał; á przećiwne w poćiecheś obracał. Ale ktoż godnie
wysłowi wszystkie dobrodziejstwá twoje? y coć odda zá nie /
spráwiedliwy y miłośierny Boże? Nam grzesznym nie tylko
płáćić; ále y przystoynie one wyliczyć nie można. Chwalemy
ćie tedy y chwalić po wszystkie dni pielgrzymstwá nászego /
serdecznie bedziemy: á ustá násze opowiádáć będą miłośier-

dzie twoje/teraz/záwßе/y áż ná wieki. Odpuśćże nam/ po-
kornie prośimy/wßyſtkie grzechy náße / y one z Rokiem
przeßłym/ ktory pominąwßy/ nigdy śie już nie wróći / w
wieczney twey niepámięći racz zátopić y pogrążyć. A ná
Mich. 7. 18. 19. ten Rok Nowy/ y inne potomne czáſy żyćia náßego/ przyj-
miże nas w opiekę ſwoję Boſką/ Oycze náß namiłośćiw-
ßy: á oſtátek dni náßych/ day nam ku ſwey świętey chwale/
w mnieyßych grzechach / z chwalebną żywotá náßego po-
práwą/ y dußnym zbáwieniem náßym/ w ſpokoynym ſu-
mnieniu/ ßczęśliwie przepędźić: Broń nas od pokus/ y nái-
grawánia ßátáńſkiego: broń od rozmáitych złych przypad-
Psal. 121. 4. kow/y wßelkiey ßkody. Vchoway nas powietrza morowe-
go/ woyny/ y miecza nieprzyjaćielſkiego/ drogośći/ głodu/
ogniow/ ſußy/ powodzi/ niepogod ßkodliwych/ y inßych
Lev. 26. 14. 25. plag twych ſpráwiedliwych/ ktorymiś zwykł karáć uporne
Sir. 39. 35. przeſtępce Słowá twego świętego Day żyzne y urodzáyne
láta: day pokoy/ zgodę/ miłość miedzy wßyſtkimi ſtany.
Broń Kośćiołá twojego/ y on w łáſce ſwey pomnażay/
Królá Páná náßego/ y wßyſtkie/ praw/ y wolnośći Oyczy-
1. Tim. 2. 1. 2. zny náßey/ wierne y czułe ſtroże/ ze wßyſtkimi obywátelá-
mi Páńſtwá tego: Zwierzchność/ Pátrony/ y Dobrodzieje
náße/ w twoje święte á Boſkie záwiádowánie/ cále porucz-
zamy: Opiekay śie ty ſam nimi/ y wßyſtkimi námi/ miły
PANIE. A gdy zámierżonego kreſu / á biegu żywotá
náßego dopędźiemy/ day żebyſmy mizerny ten świát/ wßelá-
Iob. 14. 5. ką złośćią y przewrotnośćią zewſząd ſproſnie zámierzwio-
Ioh. 5. 19. ny/ chętnie opuśćili: á do onego nowego Swiętego Ieru-
Apoc 21. 2. 3. zalemu/ y Oyczyzny niebieſkiey / ßczęśliwie śie doſtáli: dla
IezuſaChryſtuſá/ Pośrzednika y Zbáwićielá náßego jedy-
nego: w ktorego naświętßym Imieniu ták śie modlimy.
Oycze náß/ ktoryś/ etc.

IX.

Druga.

Syn-

SYnu Bogá żywego/ Pánie IEzu Chryſte/ Emmá- Matth. 1. 21. 23.
nuelu y Zbáwićielu náß prawdźiwy/ Tyś nas niego-
dne ſługi twoje ták umiłował/ żeś dla nas grzeßnych/ Luc. 2. 21.
óſmego dnia po ſwym národzeniu/ przy obrzezce/ krew
ſwoję drogą rozlewáć począł; ábyś nas z Zakonnego prze-
klectwá wybáwił/ y Synámi Bożymi/ á dźiedźicámi Kro- Rom. 15. 8. Gal. 4. 5.
leſtwá Niebieſkiego z miłośći ſwey/ uczynił. Zá to / y zá
inße niewyſłowione/ zbawienne y doczeſne dáry y dobro-
dźieyſtwá twoje/ nabożnie dźiękujemy: á żeś nam y ten
przeßły Rok w pokoju/ w łáſce / y w błogosłáwieńſtwie
twym świętym/ ßczęśliwie przeżyć dał/ naświętße imię
twoje ſerdecznie chwalemy. A przytym pokornie prośimy/
odpuśćże nam wßyſtkie przeßłe grzechy/ krewkośći/ y upa-
dki náße/ y onych nieracz więcey wſpominác.

Day śie nam też ſtáć duchownie uczeſnikámi Obrzezánia Deut. 10. 16.
twoje°. (Sercá náße obrzeż od wßelkich myśli złych/ ktore ze Matt. 15. 19.
wnątrz pochodzą: á day żebyſmy ſercem uprzejmym á do-
brym/ ſłyßáne Słowo twe záwße przyjmowáli / ono ſtáte- Luc. 8. 15.
cznie záchowáli/ y z niego obfity owoc cnot świętych przyno-
śili/ w ćierpliwośći. Oczy náße obrzeż/ áby ná rzeczy pro- Prov. 4. 25.
zne nie pátrzáły / y do żądz plugáwych/ á chćiwośći złych/
pochopem nie były. Vßy/ żeby powieśći ßkárádych nie ſłu-
cháły/ błędu y fáłßu nie przyjmowáły: Słow twych chętnie Matt. 13. 43.
ſłucháły/ y ná wołánie ubogiego otwárte były. Vſtá / áby Prov. 21. 13.
mow nieuczćiwych/ proznych/ tobie PANV náßemu Epheſ. 4. 29.
przećiwnych/ y bliźniemu ßkodliwych/ nie mowiły: á chwá-
lebne ſpráwy y dobrodźieyſtwá twoje / záwße wyſławiáły. Eph. 4. 28.
Ręce/ áby cudzego nie bráły; ále owßem uczćiwą śie prácą
zábáwiájąc / potrzebujących chętnie rátowáły. Nogi/
żeby zá báłwochwálſtwem/ y ſproſnymi świátá tego már- Prov. 4. 14. 26.
nośćiámi nie biegáły. Affekty/ ſmyſły/ y wßytkie członki
náße/ ták racz obrzezáć/ áby nie ćiáłu grzeßnemu/ y świátu Gal. 5. 16.
obłędnemu/ ále twey świętey woli / we wßytkim doga-

dzáły

Rom 12. 1. dźáły/y tobie ſámemu ſłużyły. Ciáłá náße uczyń ſobie ofiárą
1. Cor. 6.20. żywą/ świętą/ przyjemną; y przybytkiem ná chwałe twą/
Eph. 4. 22. wiecznym.) Zewlecz z nas człowieká ſtárego / ze wßyſtkimi
Col. 3. 9. uczynkámi jego/ pożądliwośćiámi/ y złymi nałogami: á o
blecz w nowego/ tego ktory śie odnawia w znájomość/ po-
dług obrázu tego/ ktory go ſtworzył/ Duchem twoim świe-
tym/ y ſłowem prawdy/ w ſpráwiedliwośći y w świetobli-
wośći prawdźiwey nas pomnażay y utwirdzay.

Rok też ten Nowy/ day nam/ miły Pánie/ ßcześliwie zá-
Lev. 26. 1. czac/fortunnie prowádźić/ y w hoynym błogoſłáwieńſtwie
Deut. 28. twoim/z ućiechą ſumnienia náßego/ſpokoynie zámknąć. V-
1. &c. choway nas weń mieczá nieprzyjaćielſkiego/ głodu ćießkie/
powietrza morowego/ſuße/ powodźi/ pożarow/ wichrow/
grádow/ gromow/ niepogod ßkodliwych/ y innych wßyſt-
kich ſtráßnych plag twojich. Słowo twoje święte po wßyſt-
Hebr. 4. 12. kim świećie rozßerzay; á nim/ jáko mieczem ná obie ſtronie o-
ſtrym/ błedy/grzechy/ báłwochwálſtwá/ y wßyſtkie ſproſne
heretyctwá odćinay/ y z gruntu/ práwicą ſwą Boſką/ wßy-
tko złe potężnie wykorzeniay. Ludźie záwiedzione/ do zná-
jomośći zbáwienney prawdy twey/ przywodź. Kośćioł
twoy/ májąc go w ſwey świetey obronie/ pomnażay. Słu-
gi twoje potrzebną umiejetnośćią / gorliwą w prawdźi-
wey naucę ſtátecznośćią / zgodą/ miłośćią/ y wßelkimi dá-
rámi twymi hoynie obdarzay; w pobożnym y przykłádnym
żywoćie záchoway: á w pracy wezwánia ich/ łáſką y poże-
gnániem twym Boſkim/ onych ſkutecznie ćieß/ pośiłay/ y
utwirdzay. Bunty nieprzyjaćioł prawdy twey rozrywáy/ y
ich rády á zamyſły ßkodliwe mießay/ y wniwecz potężnie o-
bracay. Miey ná pieczy Oyczyzne te náße miłą/ y inne Pán-
ſtwá y Króleſtwá Chrześćiáńſkie/ w ktorych kwitnie Ewán-
1. Tim. 2. 2. gelia twojá świeta. Krolá Páná náßego / y cáły Krolew-
ſki Dom jego/Senatory y Rycerſtwo Koronne/ błogoſław/
Duchem twym świetym ſpráwuy/ y nád nieprzyjaćiołmi
twy-

twymi/ y Oyczyzney tey náßey miłey/ pożądánym zwyćie-
ſtwem ćieß; y onych wßyſtkich/ w długo fortunne látá mi-
łośćiwie zátrzymaway. Czyn dobrze/ Pánie Boże náß/ y
wßytkim Pátronom y Dobrodźiejom ludu twojego/ á o-
ſobliwie Zwierzchnośći mieyſcá tego/ miłemu Potomſtwu/
y cáłemu Domowi jey. W Oyczyznie náßey miłey/ rácz dáć
miedzy wßyſtkimi Stany pokoy/ zgode/ y miłość zobopolną Luc. 18. 7.
Poyźrzy o Boże náß/ y ná wßyſtkie członki Jednoty ludu
twojego/ ktorzy dniem y nocą / rátunku y wſpomożenia
twojego Boſkiego duſliwie wyglądáją. Chorych bądź le-
kárzem/ záſmuconych poćiechą; wdow y śierot opieku-
nem/ podrożnych ſtrożem/ z tym świátem śie rozſtawáją-
cych/ do oney Oyczyzney Niebieſkiey/ przewodnikiem mi-
łośćiwym. Day miłośierny PANIE/ żebyſmy śie wßyſcy 1. Tim. 1. 18.
rządźili podług naświetßey woli twojey; wiáre y ſumnienie 19.
dobre/ tobie Bogu náßemu / áż do koncá ſtátecznie záchowując.
wując. A iż żaden z nas wiedźieć nie może/ jeſli ten nowy
Rok nie jeſt oſtátni żyćia jego/ ná tym mizernym świećie/
pokornie tedy twey Boſkiey miłośći prośiemy/ rácz to ſam
w nas ſpráwić/ żebyſmy w czujnośći y w gotowośći świetey Marc. 13. 35
záwße oczekawáli śmierći náßey/ y przyśćia twego oſtátnie- Matth. 25. 6.
go ná ſąd żywych y umárłych: żebyſmy ćie z rádośćią przy-
witáć/ y z tobą wniść ßcześliwie mogli/ ná Gody Niebie-
ſkie/ do onego wiecznego żywotá. Uczyńże to wßyſtko / y
nád to wiecey / niżeli my nedzni á grzeßni prośić umiemy/
Zbáwićielu náß jedyny/ dla nas dniá dźiśieyßego/ krwią
oblány: ktory z Oycem ſwym Niebieſkim/ y z Duchem świe-
tym/ żyjeß y krolujeß Bog błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

NA DZIEN MEDRCOW.

X.

Pierwßa.

Náſłod-

WAſłodßy JEzu/ jednorodzony Boży/ y błogoſłáwio=
Matth. 1. 21. ney Pánny Máryey Synu/ Immánuelu/ á Boże w
23. ćiele ludzkim z námi złączony/ ktoryś ſamego śiebie
1. Tim. 3.16 Medrcom ná wſchodźie słońcá mießkáiącym/ przez gwiá=
Matth. 2. 1. zde objáwić ráczył/ y od nich ofiárowáne dáry wdźięcznie
2. 11. przyiąwßy/ drogąś ich beſpieczną do domu przeprowá=
dźił. Prośimy ćie pokornie/ racżże też ćiemnośći náße świát=
Ioh 1. 9. łem łáſki twey/ y jáſnośćią słowá twego świetego/ im dá=
Pſal. 119. ley/ tym znáczniey oświecáć: ábyſmy przykłádem tych
105. Medrcow/ ćiebie w słowie twym/ wiárą y pokutą praw=
dźiwą uprzeymie ßukáli/ umysły ſwe do ćiebie nabożnie po=
dnośili: á ználazßy ćię/ upominki duchowne chwał y mo=
Pſal. 51. 14. 16. dlitew świetych/ uprzeymym ſercem/ chętnie oddáwáli: ſá=
Heb. 13.15. mych śiebie ofiárą wdźięczną y przyjemną tobie Pánu y Bo=
Rom. 12. 1. gu náßemu/ w duchu y w prawdźie ſtawiáli: y áż do końcá
ná tym świećie tobie wiernie służyli. A przezmierzywßy/ y
ćierpliwie przebywßy tego mizernego świátá puſtynią/
przeprowadźże nas gośćińcem prawdy twey nieomylnym/
Phil. 3. 20. do oney Oyczyzny wieczney: gdźie z Oycem ſwym miłym/ y
z Duchem Swietym/ żyjeß y kroluieß Bog błogosłáwiony
ná wieki/ Amen.

XI.

Druga.

NAdoſtoynieyßy Pánie y Boże náß/ JEzu Chryſte/
Ioh. 20. 28. ktoryś przetko po Národzeniu ſwym/ z dálekich krá=
Matth. 2. 1. &c. jow lud obcy Pogáńſki gwiazdą jáſną/ y nád przy=
rodzenie bieżącą/ do lichego Pokoju ſwego záćiągnąć/ y
tym nie Zydowſkiego tylko Národu/ ále y wßyſtkich in=
nych/ Zbáwićielem sie pokazáć ráczył. Dźiękujemyć zá
1. Pet 2. 9. niewypowiedziáną łáſkę y pieczą o nas twoje/ iżeś nas z ćie=
10. mnośći Pogáńſkich/ y bledow Antychryſtuſowych wyzwo=
liwßy/ do Złobu Kośćiołá twego/ u świátá wzgárdzonego/

miłośćiwie potárgnąć ráczył. Obdarzże nas tákową
wdźięcznośćią/ z łáſki twey/ miły PAnie/ żebyſmyć zá ſprá= Pſ. 119. 72. 1. Pet. 1. 7.
wą Boſką twoją/ złoto słowá twego Swietego/ y uczyn= Galat. 5. 6.
ki dobre/ z wiáry prawdźiwey pochodzące/ w miłośći
twey/ y bliźniego rátowániu/ chętnie ofiárowáli: Ná jedy= Heb. 7. 24.
nym Kápłáńſtwie twym/ y ofierze doſkonáłey przeſtawá= 25. Pſ. 141. 2.
jąc/ y tobie ſamemu służąc kadźidło chwał á modlitew świe= Heb. 13.15.
tych y ſpraw pobożnych/ tobie uprzyjmie oddawáli. A ná
oſtatek/ gotowi záwße będąc/ śmierć y wßelákie prześládo=
wánia/ dla Imienia twego świetego/ ochotnie podeymo=
wáć/ gorzką myrrą krzyżá y ćięßkośći náßych/ dla práwdy
świetey twojey/ ćierpliwym/ áż do śmierći znoßeniem/ day
żebyſmy ćie Páná ſwego mile uráczyli. A po tych doczeſnych
mizeryách wiecznego odpoczynku/ w chwale twey świetey/ Luc. 9.23.
uczeſnikámi sie ſtáć mogli: Gdźie z Oycem ſwym miłym y
z Duchem świetym/ żyjeß y kroluieß/ Bog ná wieki błogo=
słáwiony/ Amen.

NADZIEN MŁODZIANKOW.

XII.

BOże wßechmogący/ ktorego dniá dźiśieyßego chwá= Matth. 2. 16.
le/ niewinni Męczennicy/ nie mowiąc/ lecz umieráiąc
wyznali: Umorz y w nas/ pokornie prośiemy/ myśli 1. Petr. 2. 11 12.
plugáwe/ pożądliwośći ćieleſne/ áffekty ßkodliwe/ y wßelá=
kie uczynki złe/ y tobie odporne: áby ſerce żądzom ſpro= Rom. 6. 4. 11. &c.
ſnym/ język mowám plugáwym/ wßytkie náwet członki ćiá=
łá náßego wyſtepkow/ woli twey przećiwnym/ umárßy/ o
tobie záwße myślić/ ćiebie/ y zbáwienną prawdę twą wy=
znawáć/ obyczájámi świetymi á ſpráwámi pobożnymi/
chwałę twą wyświadczáć/ y we wßyſtkim woli twojey Bo=
ſkiey/ ſkutecznie posłußnymi być mogły. Uzbroy nas ty ſam
mocą ſwą Boſką/ miły PAnie/ żebyſmy wspomożenia/ po=
ćiechy/ y błogosłáwieńſtwá/ z łáſki twey/ doſtąpiwßy/ ni=

Matth. 2.12. gdyśmy już názad do Herodá piekielnego/ duß niemowiątek
twych morderzá okrutnego/ áni do grzechow/ y stárych
Eph. 4.22. &c. ſwych nałogow nie wracáli: ále tą drogą puſtępując/ kto-
rą nam Duch twoy Swięty/ w Słowie prawdy/ miłośćiwie
Apoc. 2, 10. pokazał/ przy tobie/ Bogu ſwym/ ſtátecznie áż do śmierći
wytrwáli: á potym z tobą w onych wiecznych kroleſtwá Nie-
bieſkiego przybytkách ná wieki zoſtawáli: Przez PAná náße-
go JEzuſá Chryſtuſá/ Syná twego miłego/ z ktorym we-
ſpoł/ y z Duchem S. w jednośći Boſtwá/ żyjeß y kroluieß/
Bog wiecznie chwalebny/ Amen.

NA OFIAROWANIE PANSKIE. XIII.

O Nadrożße y naświętobliwße Dźiećię/ Synu Bogá
Matth.16.16. żywego/ PAnie JEzu Chriſte/ Zbáwićielu náß je-
Luc. 2. 25. 29. 31, 32. dyny/ ktorego Symeon ſpráwiedliwy widźieć prá-
gnął; widźiał/ y ná ręku ſwych w kośćiele trzymájąc/ ochot-
nie piáſtował: Przydźże y do nas/ PAnie JEzu/ á nápełni
nabożne żądośći náße: w ćielech y w członkách nászych/ to-
bie ſámemu poświęconych/ záwße mießkay; á cokolwiek
w nas ſproſnego y plugáwego znaydźieß/ ogniem zbáwien-
ney łáſki twey oczyść y wypal: Kośćioł ſobie/ ku miłemu á
wdźięcznemu przemießkawániu ſwemu/ w ſercu náßym zbu-
duy y zporządź: gdźiebyśmy ćię w ſumnieniu ſpokoynym/ re-
komá wiáry obłápiwßy/ z rádośćią piáſtowáli: w tobie ſá-
mym/ wßyſtkę zbáwienia náßego nádźieję całe złożyli. Cie-
bie/ zdroju poćiechy/ świátłośći Narodow/ Chwało ludu
twego/ y wßyſtkich bied náßych jedyna ochłodo/ ſerdecznie
prágnęli/ y náde wßyſtko i przejmie miłowáli. Nie bierzże
też nas z tego świátá/ miły PAnie/ ażby oczy náße/ Zbá-
wienie twoje/ ktoreś zgotował przed obliczem wßyſtkich
ludźi/ ſkutecznie oglądáły: y żebyśmy wprzod zá nie/ y zá
inne niewyliczone dobrodźieyſtwá twoje/ godnie podźięko-

wáli/ y wiárę/ w ſumnieniu dobrym/ áż do końcá ſtátecznie
záchowáli. Potym/ przenieśże nas z ßczerey łáſki ſwey z te-
go pádołu płáczu w pokoju/ do onych roſkoßy wiekuiſtych
kroleſtwá niebieſkiego: gdźie żyjeß y kroluieß / z Oycem
ſwym miłym/ y z Duchem Swiętym/ Bog prawdźiwy y bło-
goſłáwiony ná wieki/ Amen.

O PRACOWITYM ZYWOCIE PANA NASZEGO JEZUSA CHRYSTUSA. XIV.

O Gorący narodu ludzkiego miłośniku / Pánie JE- Prov. 8.31.
zu Chryſte/ Zbáwićielu świátá jedyny/ prace y tru- Joh. 13. 1.
dy twe wielkie/ około zbáwienia náßego uważájąc/ Act. 4. 12.
przedźiwną dobroć twoję á nieſłycháną ku nam niegodnym It. 13. 38.39
miłość/ wyſławiáć nam przyſtoi: Tyś przed okrutnym Matth. 2. 14.
mieczem Herodowym/ z oſobliwey Oycá niebieſkiego woli
do Egyptu / w dźiećińſtwie twym uſtępował. Tyś mie- Ioh. 1. 11.
dzy ſwymi włáſnymi ſłußnego pokoju nie miał. Tyś ná pu- Matth. 4.1.2
ßczy od Dyabłá ſrodze kußony/ chytrym jego fortelom/ mo- It. 21. 18.
żnie odpor dawał. Tyś niewczáſy/ niedoſypiánia / łáknie- Luc. 6. 12.
nie/ prágnienie/ w drogách ſprácowánie/ obmowiſká/ chy- Ioh. 19. 28.
tre obłudy / ſromotne przezwiſká / kłątwy/ potwarzy / z Marc. 1. 38.
Bożnic wyrzucánia/ od Kieżey/ y niewiernych Zydow zdrá- It. 3. 20. 21. 22.
dy/ y niewyliczone prześládowánia / chętnie ponośił/ y w- Luc. 4. 29.
ßyſtkieś nieprzyjaćioł twych práktyki pomießał/ y one me- It. 22. 47. 48. &c.
żnie zwyćiężył. A toś wßyſtko wydániem/ ſkárgámi / oſą-
dzeniem/ y śmierćią okrutną krzyżową/ dla nas dobrowol-
nie podjętą / doſkonále zápieczętował. Zá toć wßyſtko/
Pánie JEzu/ Hetmánie niezwyćiężony / ſerdecznie dźięku- Heb. 12. 2.
jemy: y ćiebie pokornie prośimy/ brońże nas od pokus y w- Luc. 11. 21.
ßytkiego złego. Zetrzyi wrychle pod nogámi náßymi ßatáná/ Rom. 16.20.
áby nam nie ßkodźił. Ciało/ świát/ grzech/ y wßyſtkie nie-
przyjaćioły náße/ pomoż nam przezwyćiężyć. Dla ćiebie/ y

dla świetey prawdy twojey/ day żebyśmy zdrowia/ wczáśu/
májetności/ y wßystkich swych rzeczy nie żałowáli: ale to
wßytko/ gdy ty każeß/ chetnie opuściwßy/ zá toba ßli/ y
1 Pet. 1. 5. przy tobie aż do końca státecznie wytrwáli. We wßelkim
krzyżu/ utrapieniu/ y prześládowániu/ dla twey świetey
Ewángeliey/ nas krewkie rátuy/ y moca swa Boska cieß y
Eph. 6. 11. 16. utwirdzay. Oblecz nas ty sam/ miły Pánie/ w zupełna
zbroje duchowna/ ábyśmy sie przećiwko zásadzkam diabel-
skim meżnie stáwić/ y wßytkie strzały ogniste onego złego/
z pożadánym zwyćiestwem/ zágáśić ßcześliwie mogli.
We wßystkich sprawách y potrzebách nászych/ błogosław
nas: po wßystkie dni żyćia náßego/ áż do skończenia wieku/
zostaway z nami/ nie opußczay nas. A potym doczesnym bo-
ju/ y pielgrzymstwie ziemskim/ day nam z łáski swey ś. ono
krwia twa droga nábyte Krolestwo niebieskie/ á Oyczyzne
wieczna skutecznie odziedziczyć: gdźie ty w jedności Bo-
stwá/ z Oycem swym/ y z Duchem Swietym/ żyjeß y kro-
lujeß/ Bog prawdziwy y błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

XV.

W Post.

Mat. 4. 1. DPAnie JEzu Chryste/ Wodzu y Hetmánie náß nie-
zwyćiężony/ ktoryś ná puszczy/ czterdzieśći dni/ y
czterdzieśći nocy post odpráwujac Dyabłá y wßy-
tkie pokusy jego/ zwyćiężył: Day nam/ z łáski swey/ po-
kornie żadamy/ ábyśmy darow twych/ z dziekczynieniem/ w
Luc. 21. 34. bojáźni twey záwße skromnie záżywáli: strzegac sie pilnie/
żeby kiedy nie były obćiażone sercá náße obżárstwem pijáń-
stwem/ y zbytnim pieczołowániem o ten żywot/ á nagleby
ná nas przyßedł dźień on gniewu/ y spráwiedliwośći twey
Boskiey. Rácz nam dáć przytym/ miły Pánie/ ábyśmy z po-
stem á z uymowániem sobie ná czás obroku zwyczáynego w
pokármie y napoju ćiáłu służacym Post duchowny prawdzi-

wie złaczáli: sercá náße ku tobie/ w świetych modlitwách/
nabożnie y duſtliwie wynośili: Cnot świetych/ y spráwie- Is. 1. 16. 17.
dliwośći twey/ gorliwie łákneli y prágneli: w miłośći Is. 58. 3. 6. 7
twojey/ y bliźnych nászych/ ustáwicznie śie pomnażáli; y Mat. 5. 6.
wßelkich uczynkow dobrych á miłośiernych/ pilnie záwße Is. 17. 21.
przestrzegáli. W tymże duchownym od grzechow poście/
pomoż nam/ żebyśmy śie/ od ćielesnych pożadliwośći/ y ná-
miernośći nieporzadnych powśćiagáli/ y wßystkie uczynki
ćiáła/ pyche/ gniew/ nieprzyjaźni/ swary/ zazdrośći/ niena- 1. Pet. 2. 11.
wiśći/ złorzeczeństwá/ nieczystośći/ łákomstwá/ zbytki/ y
wßelákie złośći y niespráwiedliwośći/ im dáley tym zná- Mat. 15. 19.
czniey w sobie umartwiáli. Day/ żebyśmy w poście/ y w mo- Gal. 5. 19.
dlitwách świetych/ z wiáry prawdziwey pochodzacych/
wßelkie ná duszy y ná ćiele pokusy ßátáńskie/ y pobudki do
złego/ zá pomoca twa świeta/ ßcześliwie zwyćiężyć/ á zá-
tym niezwiedley oney żywotá wiecznego korony/ skutecznie
dostapić mogli. Spraw to/ z łáski swey/ przez posty/ po-
kusy/ prace/ boleśći/ meke/ y śmierć twoje/ nasłodßy JE-
zu/ z Oycem twym/ y z Duchem S. Boże błogosłáwiony
ná wieki/ Amen.

O MECE PANSKIEY.

XVI.

Pierwßa.

OYcze miłośierdzia/ á Boże wßelákich poćiech/ dzie- 2. Cor. 1. 3.
kujemić pokornie/ żeś nam Syná swego namilße-
go/ skarb nazacnieyßy/ á klenot nieoßácowány/ ná
te niskośći ziemskie zesłáć ráczył/ ábyś przez niego świát so-
bie pojednał/ nie poczytájac nam grzechow nászych. Poy- 2. Cor. 5. 19.
rzyże/ Oycze dobrotliwy/ ná Syná swojego/ obacz uniże- Phil. 2. 7. 8
nie jego/ miey wzglad ná posłußeństwo doskonáłe: ná meke
ná śmierć okrutna/ y niewinne krwie jego nadroższey prze-
lanie. A dla tey świetey y drogiey zasługi jego/ nam/ lu-

dowi twemu grzeßnemu/ y woli twey Swietey od porne=
Luc. 18. 13. mu/ rácż być miłośćiw teraz y ná wieki/ Amen.

XVII.
Wtora.

DZiekujemyć á chwałeć ſerdeczną oddawamy/ o na=
Ioh. 4. 42. ſłodßy IEzu Zbáwićielu náß jedyny / żeś nas ne=
Rom. 5. 8. dzne/ á upádłe ludźie/ bez wßelákich záſług y godno=
9. 10. 18. śći náßych/ przez gorzką męke/ śmierć niewinną/ y przena=
drożßey krwie twojey wylanie/ z grzechu/ z śmierći/ y z wie=
cznego potepienia doſkonále wybáwił. Niechże w nas/ Od=
kupićielu náß drogi/ zbáwienna łáſká twojá dáremna nigdy
nie będźie. Day/ prośimy/ żebyſmy ná to nioßácowáne do=
brodźieyſtwo twoje záwße pámietáli/ ono w ſercách náßych
Rom. 6. 11. nabożnie rozmyśláli/ grzechom umieráli: á Tobie bez bo=
jáźni/ z ręku nieprzyjaćioł náßych wybawieni będąc/ przed
Luc. 1. 75. obliczem twym/ w świetobliwośći/ y w ſpráwiedliwośći/
po wßytkie dni żywotá náßego wiernie ſłużyli. O Báránku
Joh. 1. 29. Boży/ ktory gładźiß grzechy świátá/ zmiłuy śie nád námi:
1. Joh. 2. 1. przed Oycem ſwym miłym przyczyniay śie y oreduy zá ná=
Ioh. 14. 27. mi: pełń nam ſwe obietnice łáſkáwe/ pokoy ſwoy day nam/
á bądź záwżdy z námi/ PAnie y Boże náß wiecznie chwa=
Rom. 9. 5. lebny y błogoſłáwiony/ Amen.

XVIII.
Trzećia.

MIey cześć/ miey wieczną chwałe/ Panie Jezu Chry=
Ioh. 15. 12. 13. ſte/ Odkupićielu świátá jedyny/ żeś nas grzeßnych
umiłował/ y ſámegoś śiebie zá nas wydał. Oświeć
pokornie prośimy/ ćiemne ſmyſły náße/ ſtwirdź pámieć/ day
zdrowy rozum/ myśli wzbudź bogoboyne: ogniem Ducha
twego świetego ożiębłe ſercá náße zápal/ y ogrzey: wolą
w ſkutek zbáwienny záprawuy/ żebyſmy niewinną męke/ y

śmierć

śmierć okrutną twoje/ ze wßyſtkimi niewyliczonymi dobro=
dźieyſtwy twymi/ w powinney wdźieczności/ nabożnie roz=
myśláć/ godnie uważáć/ wiernie pámietáć/ y tobie Zbáwi=
ćielowi ſwemu/ cześć y chwałe/ z przyſtoyną ochotą/ odda=
wáć ſkutecznie mogli. Vkrzyżuy w nas wßytkie złośći/ y Gal. 6. 14.
pożądliwośći ćieleſne/ ábyſmy/ mocą twą Boſką/ od śideł
ßátáńſkich uwolnieni/ grzechom umárli/ á w nowośći ży= Rom. 6. 4.
wotá/ y w ſpráwiedliwośći/ áż do końcá żyli. Bądź záwße 11. 13. 18.
z námi: Duchem ſwym świetym / á zbáwiennym ſłowem 19.
twym rządź nas żyjących: nie opußczay konájących: przyj=
mi w rece ſwe Boſkie w tobie umierájących. Broń nas od
nieprzyjaćioł/ wyrwi z trudnośći/ ćieß w fráſunkách/ pośi=
lay w pokuſách: Rátuy krewkich/ uzdrow chorych/ zma= Luc. 2. 29.
cniay konájących / prowadź w pokoju do twey świetey It. 18. 38.
chwały/ z tym świátem śie rozſtawájących. O naſłodßy
IEzu/ zmiłuy śie nád námi/ wyſłuchay nas: Ktory żyjeß
y krolujeß z Oycem twym miłym/ y z Duchem Swietym/
Bog błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

NA KWIETNA NIEDZIELE.
XIX.

O nazacnieyßy gośćiu/ á wielki krolow Krolu/ pokor= Ap. 17. 14.
nie jednák á w uniżonośći do Jeruzalem/ y ſerc ná= Matth. 21. 7.
ßych żądący/ PAnie IEzu Chryſte/ prośimy / rácz= 8. &c.
że lutośćiwie poyrzeć ná nas nedznych/ czáſu nawiedzenia
twojego nieuznawájących. Zmiłuy śie nád námi/ miły PA=
nie/ zmiłuy śie: á oczy náße/ y wzrok záćmiony / rácz
miłośćiwie oświećić: żebyſmy wczás/ rzeczy do pokoju zbá=
wiennego należące upátrowáli: y łáſki twey świetey/ pier=
wey nizby od nas/ dla niewdźieczności/ odjeta byłá/ w wie=
rze żywey/ y w pokućie świetey/ gorliwie ßukáli. Day/ że= Pſalm. 24. 8.
byſmyć/ Nawyżßy niebá y źiemie Krolu/ z wyznániem imie= 10.
nia twego świetego / y z chwałą tobie ſámemu należącą/

 wdro=

w droge/ochotnie zábiegáli. Day że ku czći twey/ gáłąźki
cnot świetych / z wiáry prawdźiwey pochodzących / y
száty Chrześćiáńskiego posłuszeństwá/ y dobroczynnośći/
przed oblicznośćią twą/przystoynie śćielemy: Day że szko-
dliwe obłedliwego nabożeństwá/ y ćiáłá nászego grzeszne-
go/ złe postepki z łáski twey porátowáni bedąc/skutecznie
precz odrzucamy. Vczyń nas domem chwały twey/ mo-
Phil. 3. 21. dlitew/y spraw świetych nápełnionym: ábyśmy ná przyśćie
twoje godnie ozdobieni/ ćiáłá nászego uwielbienia/ y z du-
szą złączenia/ szczęśliwie postąpiwszy/ wieczney chwały w
Mat. 21. 9. nieśmiertelnośći záżywáli: á z dźiatkámi/ ono wdźieczne
Hosánná Synowi Dawidowemu/ Błogosłáwiony/ ktoryś
przyszedł w Imieniu Páńskim / Hosánná ná wysokośćiách/
Tobie Emmánuelu/ á Zbáwićielu nász jedyny/ głosy wynio-
słymi/ á sercy dufliwymi/ ná wieki z rádośćią przyznawáli/
Amen.

NA WIELKI CZWARTEK.

XX.

O Nawyższy Káplánie/ Pásterzu y dozorco dusz ná-
Heb. 4. 15. szych/ PAnie JEzu Chryste/ Tyś w Wielki Czwar-
It. 13. 20. tek/ figure Báránká Wielkonocnego z Vczniámy
1. Pet 2. 25. swymi skończył: Tyś im nogi umył/ á nam przykład szczerey
Matth. 26. miłośći/ wierney usługi/ y pokory świetey ná sobie zostá-
19. 26. wił. Tyś nową spráwe Testámentu Nowego záczął / á
Joh. 13. 4&c. nam ćiáłá y krwie twojey drogiey Swiątość / poćiech / y
pożytku zbáwiennego pełną/ postánowił: y oneś wszystkim
wiernym swym/ ku nabożnemu pożywániu/ miłośćiwie zá-
lećić rączył. Oddawszy zá to wszystko serdeczny pokłon/
prośimy pokornie/ Zbáwićielu nász drogi/ dayże nam o tey
ták zacney tájemnicy przystoynie myślić/ rozumieć/ y mowić
y oney z wiárą żywą / z pokutą prawdźiwą/ á z nabożeń-
stwem Chrześćiáńskim / záwsze godnie używáć. Wodą
czystą Duchá twego Swietego/ od wszelkiey grzechu zmázy
y nie-

y nieczystośći / oczyść y ochedoż nas. Day żebyśmy ćie/
pAnie/ y náuczyćielu nász jedyny / w wierze prawdźiwey /
w miłośći uprzeymey / w pokorze/ w czystośći/ y w wsze-
lákich cnotách świetych / gorliwie náśládowáli. O
Chlebie żywy/ Chlebie świety / ktoryś z niebá zstąpił / y Ioh. 6. 33. 35
dájesz żywot świátu/ przydźże do nas/ wnidź w sercá násze/
á zostaway z námi/ po wszystkie dni áż do skończenia wieku. Mat. 28. 20.
A po skończeniu dni pielgrzymstwá nászego / wprowadźże
nas/ drogą krwią twoją oczyśćionych/ z miłośći tey/ ktorąś
wiernych swych áż do końcá umiłowáć rączył / ná one gody Ioh. 13. 1.
niebieskie: gdźie nam z sobą cząstke rácz z łáski swey dáć/
PANIE y Boże nász/ z Oycem twym y z Duchem świetym
błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

NA WIELKI PIATEK.

XXI.

Pierwsza.

Chwalemy ćie y serdecznieć dźiekujemy/ Synu Bogá ży- Mat. 16. 16.
wego/ Odkupićielu świátá jedyny / Pánie nász JEzu
Chryste/ żeś śie prace/ trudow/ áolešći y utrapienia/
dla zbáwienia nászego/ dobrowolnie podjąć/ y wine Ray- Rom. 5. 9.
ską/ á wszystkich nas nieposłuszeństwo/ przez gorzką meke/ 10. 12.
y okrutną śmierć swoje/ doskonále nádgrodźić rączył. Rácz
nam dáć/ pokornie prośimy/ żebyśmy te ták wielką łáske/ y
nieoszácowáne dobrodźieystwo twoje prawdźiwie uznawá-
li; ono w sercách swych nabożnie rozbieráli; ná nie wiernie
pámietáli/ nim śie skutecznie ćieszyli/ y tobie zá nie/ Nawyż-
szemu Dobrodźiejowi swemu/ przystoyną wdźieczność záw-
sze wyświadczáli. Vmorz w nas wszelkie grzechy/ złośći/
y pożądliwośći ćielesne: á day z łáski swey/ żebyśmy świátu/
y grzechom umárszy/ z wiáry żywey/ w prawdźiwey pobo-
żnośći/ skromnośći/ ćierpliwośći/ y we wszelákich cnotách

 świe-

świetych/ ná ċześć y náchwałe twoje żyli/ y áż do śmierći
ſwey tobie/Zbáwićielu náß drogi/ wiernie y ſtáteċznie ſłu=
żyli. A gdy ſie ſkonċzą dni pielgrzymſtwá náßego/ z ćiá=
łem duße náße rozłąċzywßy / przyjmiże je do reku ſwoich/
przez one niewinną meke/ śmierć gorzką/ y doſkonáłe po=
Phil. 2. 7. 8. ſłußeńſtwo twoje. Wyſłuchay że nas/ Poyśrzedniku y Zbá=
wićielu náß jedyny/ z Oycem ſwym miłym/ z Duchem S.
Boże błogoſłáwiony ná wieki / Amen.

XXII.

Wtora.

Psalm. 2. 7. Hebr. 1. 5. OPAnie JEzu Chryſte / miłośierny Boże/ Tyś Sy=
nem wieċznym Oycá wieċznego bedąc/ z wyſokośći
niebieſki zſtąpił/ á uniżywßy śie / ſtałeś śie ċzło=
Matth. 26. 37. &c. wiekiem. Tyś ná świećie bedąc/á ludźi uċząc/ wiele podey=
mował kłopotow/ niewċząſow / wygániánia/ urągánia:
Marc. 14. 34. &c. poćiłeś śie w ogroycu krwáwym potem/ lekájąc śie śmier=
ći okrutney. Sameś śie dobrowolnie wydał w rece okrut=
Luc. 22. 43. &c. nym Zydom; ktorzy ćie mocno związawßy/ od iednego Bi=
Joh. 18. &c. ſkupá nieſpráwiedliwego / do drugiego niezbożnego wo=
dźili: u ktorycheś był fałßywie oſkárżony/ ſądzony/ zeplwá=
ny/ policzkowány/ zrániony/ náśmiewány/ ubicżowány/ ko=
roną ćierniową ukoronowány: y byłeś náwzgárdzeńßy ze w=
ßyſtkich ludźi/ pełen boleśći. Ták bárzo byłeś utrapiony/ że
też Piłat/ choćiaż Pogánin/ z żalu rzekł: Oto ċłowiek! Z
ćiebie śie Herod niepobożny náśmiewał. Tyś był z miáſtá
wywiedźiony z ćießkim krzyżem/ ná ktorymeś był przybity
gozdźiámi/ y poſtáwion miedzy dwiemá łotry/ jákoby ſáki
przeklety. Ciebie octem z żołćią / w twoim prágnieniu ná=
pawano. Tyś do Oycá ſwego wołał rzewliwie w boleśćiach.
Twoy bok świety przekłoto oſtrą włoċznią/ z ktorego wyćie=
kły Swiątośći zbáwienne. Toś wßyſtko ćierpiał dobrowol=

nie/

nie/ dla naßego zbawienia; ktore ináċzey nie mogło być ná=
práwione: Vċzyniłeś to wßyſtko/ ábyś nas z przeklectwá Gal. 3. 13.
wybáwił uniżeniem ſwoim; ábyś nas uſpráwiedliwił/ z Rom. 5. 1. 9. 10.
Bogiem pojednał / á gniew jego ubłagał śmierćią ſwoją; 2. Cor. 5. 18. 21.
ábyś nas odkupił/ z grzechow oċzyśćił krwią ſwoją; á ktemu 1. Joh. 1. 7.
z mocy ßátáńſkiey/ y z piekłá wyſwobodźił/ poświećił/ y ży= Heb. 2. 14. 15.
wot wieċzny nam dał. Záco my tobie dźiekujemy/ ćiebie
chwalemy: á prośimy ćie Pánie JEzu Chryſte/ ſpraw to
w nas przez twoje gorzką meke/ y śmierć boleſną / ábyſmy
záſług twoich wdźieċzni byli / grzechom dla ktorycheś ták
ćießko ćierpiał/ umieráli/ do nich śie wiecey nie wrácáli:
ále świetobliwie żyli po wßyſtkie dni żywotá náßego. Day
nám to miły Pánie/ ábyſmy w tobie ſamym ufáli: Szátá=
na/ y śmierći śie nie bali: dla grzechow nie rozpaċzáli/ zá
nie wiernie pokutowáli; á potym w Króleſtwie niebie=
ſkim z tobą wieċznie byli. Vċzyńże to ſam dla śiebie/ o
PAnie JEzu Chryſte/ jáko Zbáwićiel náß prawdźiwy/ á
Bog błogoſłáwiony ná wieki / Amen.

O POGRZEBIE PANSKIM.

XXIII.

Trzecia.

OPAnie JEzu / przenadoſtoynieyßa ofiáro náßá/
ktoryś/ prac wßelkich około náprawy zbáwienia 1. Cor. 5. 7.
náßego/ ćießkimi mekámi/ niezliċzonymi boleśćiá= Eph. 5. 2.
mi/ á náwet ſrogą śmierćią dokonawßy/ y duße ſwą w re=
ce Oycu niebieſkiemu oddawßy/ ćiáło ſwe z krzyżá zdjete/ Mat. 27. 57.
uċćiwie opatrzone/ koßtownie námázáne y odźiáne/ zá u= Luc. 23. 50.
ſługą zacnych oſob / do nowego grobu dał włożyć/ y w ni= Joh. 19. 30. 38.
meś áż do dniá trzećiego odpoċzął. Chwalemy ćie/ Pánie/
zá te y inne niewyſłowione dobrodźieyſtwá twoje: á przytym
pokornie prośimy / ábyś nas od trwog y lekánia śmierći/
miłośćiwie uchował; y to nam z łáſki ſwey dał/ żebyſmy od

 wßel=

á ßelkich grzechow / złości y wyſtepkow náßych onych
poprzeſtáwßy odpoczywáli / á w ſobie je uſtáwicznie u=
martwiáli / tobie we wßyſtkim poſłußnymi / y áż do końcá
wiernymi byli. Spraw y to w nas / miły Pánie / żebyſmy
ćiał náßych zelżywośći / wzgárdy / y háńby nic ſobie nie wa=
żac / o onym duß náßych z toba odpoczynku / y żywotá wie=
cznego doſtapieniu / záwße nabożnie y gorliwie myślili / y
toba śie ſámym / w żywoćie / y w śmierći ſwey / ſkutecznie ćie=
Matth. 28. 20 ßyli. Badź z námi po wßyſtkie dni / áż do ſkończenia wieku:
A po pracy y kłopotách teráźnieyßych / użyczywßy ná chwile
odpoczynienia w ziemi / wzbudź ßcześliwie / y przeprowadź
nas / moca twa doſkonále uwielbionych / do nieśmiertelno=
śći / y oney chwały wiekuiſtey w niebie. A to uczyń dla
gorzkiey meki / śmierći / y pogrzebu twego / Pánie náß JE=
zu Chryſte: ktory żyjeß y krolujeß z Oycem twym / y z Du=
chem Swietym / Bog błogoſłáwiony ná wieki / Amen.

NA WIELKA SOBOTE.
XXIV.
Poránna.

Oprawdźiwa y nigdy niezáchodzaca wßytkich wier=
Ioh. 1. 4. 5. 9. nych świátłośći / Pánie Jezu Chryſte / Tyś w Wiel=
ka Sobote / w nowym grobie / przez cáły dźień od po=
Ioh. 19. 41. czywał: ktorym świetym odpoczywániem twym w grobie /
groby's náße / y pogrzeby Chrześćiáńſkie poświećił: á gorz=
ka śmierćia twa / śmierćieś náße / w wdźieczny ſen / y w od=
poczinek pożadány / mile przemienić raczył. Zá toć / y zá in=
ne niezliczone dobrodźieyſtwá twoje ſerdecznie y dźiś dźie=
kujemy / y imie twoje świete dufliwie chwalemy y wielbimy.
Racz nam dáć / z łáſki ſwey / nadrożßy Zbáwićielu náß / żeby=
ſmy światu / y grzechom umárßy / nałogi złe / obyczáje már=
ne / y wßyſtkie pożadliwośći ćieleſne zágrzebli; przykazań
twych pilnie przeſtrzegáli; Ciebie ochotnie we wßytkim ná=

śládowáli / toba śie ſámym ſerdecznie ćießac / ná tobie cále
przeſtawáli / y odpoczywáli. A jáko naswietße ćiáło twe Matth. 27. 60. 66.
w grobie pochowáne / kámieniem bárzo wielkim było przy=
wálone / od nieprzyjaćioł zápieczetowáne / y ſtraża oſádzo=
ne; ták y nam day / z łáſki twey / żebyſmy śie zelżywośćia ćiał
náßych zmárłych nie trwożyli / tyráńſtwá śie nieprzyjaćioł /
y śmierći ſámey nie lekáli. Twoja bowiem wzgárdá y háń=
bá / poćiecha náßa; śmierć zyſkiem / drzwiámi / y prześćiem Ioh. 5. 24. Phil. 1. 21.
náßym nieomylnym do żywotá wiecznego. A gdy śie ſkoń=
cza dni pielgrzymſtwá náßego / day / PAnie / żebyſmy w pro=
chu ziemie wiecznie nie leżeli / ále moca doſkonáley záſługi Ioh. 5. 28. 29.
twojey / czáſu ſwego / zmartwych wzbudzeni / á z grobow
wyprowádzeni bedac / duß y ćiał náßych zupełnego uwiel= Phil. 3. 21.
bienia doſtapili: głos twoy pożadány uſłyßeli. Ciebie z rá=
dośćia y poćiecha ſerdeczna ogladáli / ná ćie dufliwie pá=
trzyli; y zá toba / jáko ſłudzy / zá ſwym PAnem / do onego
wiecznego Sábbatu / y odpoczynienia ßcześliwie w po=
koju zbawiennym / wniść mogli. Dayże nam to / Zbáwi=
ćielu náß drogi / z Oycem twym / y z Duchem Swietym /
Boże błogoſłáwiony ná wieki / Amen.

Nieſzporna y VVieczorna Mo-

dlitwę, y te ktore ná Przygotowánie, do godne-
go Używánia Wieczerży Páńſkiey, należa, ná
ſwym mieyſcu znaydźieſz.

NA WIELKA NOC.
XXV.
Pierwßa.

BAdź pochwalony wiecznego pokoju błogoſłáwiony Heb. 13. 20. 21.
Boże / Oycze náß niebieſki / ktorys onego wielkiego /
przez krew przymierza wiecznego / Páſterzá owiec /
Páná náßego Jezuſá / od umárłych wywiodł / żeś nam dał
ßcześliwie doczekáć dniá tego Swietego Wielkonocnego / y

Vroczyſtey pámiatki Zmartwychwſtánia twego milego
Syná: przez ktoregoś śmierć wieczna zgłádził/ á do onych
nieſkończonych niebieſkich rádośći przyſtep nam uczynić
raczył/ y nas/ z wielkiego miłośierdźia ſwego ku nádźiejei ży-
1. Pet. 1. 3. 4. 5. 9. wey dźiedzictwá nieſkáźitelnego/ w niebieśiech dla nas zá-
chowánego/ odrodźić raczył. Day pokornie prośimy/ áby-
ſmy w ćie wierząc/ łáſki twey ták wielkey w dźięczni byli: od
grzechow martwych y złych nałogow náßych powſtáwßy/ y
te święte dni Wielkonocne/ ná ochonym wyrokow twych
ſłuchániu/ ná modlitwách świetych/ y Imienia twego ná-
świetßego chwałách ſerdecznych/ godnie trawić/ y one z
zbáwienna ſumnienia náßego ućiecha/ chwalebnie ſkoń-
czyć mogli. Vczyń nas ty ſam ſpoſobnymi/ do káżdego u-
czynku dobrego ku czynieniu woli twey świetey/ ſpráwując
w nas to/ coby było wdźięcznego y przyiemnego/ ná cześć
y ná chwałe twoje/ przed świetym Máieſtatem twoim.
Strzeż nas moca twoia Boſka/ przez wiáre/ ku zbáwieniu
zgotowánemu/ áby śie objáwiło czáſu oſtátecznego. Day
ábyſmy śie/ w pokuſách rozmáitych máluczko záſmuceni be-
dąc/ toba ſámym ſkutecznie ćießyli: y tobie/ Bogu náßemu/
przez ogień utrapienia doświádczone y wiáry/ y poſłußeń-
ſtwá/ áż do śmierći ſtátecznie y ochotnie dotrzymáli: A po
śmierći/ y zmartwychwſtániu rádoſnym/ odniozßy ko-
niec wiáry náßey zbáwienie duß/ z toba wiecznie krolowáli:
przez tegoż JEzuſá Chryſtuſá/ Syná twego namilßego/ dla
uſpráwiedliwienia nas grzeßnych ſławnie zmartwych-
wſtáłego/ Amen.

XXVI.

Druga.

Apoc. 5. 5. Hebr. 12. 2. Mężny lwie pokolenia Iuda/ Hetmánie niezwy-
ćiężony/ Pánie náß Jezu Chryſte/ Tyś okrutna nie-
przyjaćielſka reka zámordowány/ y do grobu złożo-
ny/

ny/ dniá trzećiego/ chwalebnie z martwych powſtał. Tyś 1. Cor. 15. 4. 54. 55. 56. 57.
grzechowi żądło/ śmierći bodźiec/ piekłu zwyćieſtwo/ Dyá-
błu tryumf/ zákonowi moc przeklectwá/ w zwyćieſtwie
ſwym potężnie odiął. Tyś wßyſtkie nieprzyjaćioły ſwoje Col. 1. 12. 21
ná głowe poráziwßy/ y nas moca ſwa/ z mocy ćiemnośći
wyrwał/ w kroleſtwo ſwe przenioſł/ y godnymi uczynił/
ábyſmy były uczeſnikámi dźiedzictwá świetych w świátło-
śći. Miey zá to wßyſtko cześć/ miey wieczna chwałe/ Ná-
wyżßy Pánow Pánie/ á Krolu krolow. A przez to twoje
niezwyćiężone zwyćieſtwo/ pomoż/ żebyſmy y my nieprzy-
jaćiołom náßym odpor potężnie dawáć/ y one z pochwała
naświetßego imienia twego/ ſkutecznie zwyćiężyć mogli.
Niech nam nie bedźie ſtráßny ßátan/ boś go pod nogi ſwe Rom. 16. 20
podbił; á choć Kśiążećiem świátá ſłynie/ przećie już ſpráwie- Ioh. 14. 20
dliwym ſądem oſądzony jeſt/ á w tobie/ Zbáwićielu náß/ nic It. 16. 11.
niema. Niech nam nie bedźie ſtráßna śmierć: Bo tá poł-
kniona bedąc w zwyćieſtwie/ wßytke przez ćie moc utráći- 1. Cor. 15. 54.
łá. Niech nam nie beda ſtráßni rozni nieprzyjaćiele náßy:
Bo ty chwalebnie zmartwych powſtawßy/ w pośrzodku 1. Cor. 15. 20. 24. 25.
nieprzyjaćioł ſwych y náßych/ potężnie pánujeß. Pomoż
nam/ prośimy/ żebyſmy z grobu grzechow/ y ſtárych nało- Rom. 6. 4. 11. 12. 13. 19.
gow ſwych powſtawáli/ w nowośći żywotá chodzili/ w
cnoty świete śie przyobłoczyli/ á w świátłośći S. prawdy
twojey poſtepując/ w dobrych uczynkách śie uſtáwicznie
odnawiáli: y to zacne Wielkonocne Swieto/ nie z kwáſem 1. Cor. 5. 8.
złośći/ y przewrotnośći/ ále w przáſnikách ßczerośći y
prawdey/ z ſkuteczna naświetßego Imienia twego chwała/
godnie obchodzili. A jákoś z martwych powſtawßy uweſe- Luc. 24. 32. 41.
lił ſmetne ſługi ſwoje/ ták y nas uweſel przez ćie nábytym
y zwiaſtowánym dobrego ſumnienia pokojem/ y o pojedná-
niu náßym z Bogiem/ miłośćiwie utwirdzay. A po zmar-
twych wſtaniu onym powßechnym/ włoż ná głowy náße
korone zwyćieſtwá twojego/ y wprowadź nas ná miyſce

tryumfu/ y roskoßy niebieskich do krolestwá wiecznego:
Ap. 1.17.18 gdzie tobie / Báránku zábity/ á wiecznie żyiacy/ ktorys
It. 5.9.10. iest pierwßym y ostátecznym/z Oycem twym milym/y z Du=
chem Swietym/ moc/ y bogáctwo/ y madrość/ y śiłá/ y
cześć/ y chwałá/ y błogosłáwienstwo/ oddawána bywa ná
wieki wiekow/ Amen.

XXVII.

Trzecia.

MOcarzu niezwyćiężony/ Krolu wieczney chwały/
Psal. 24. 8. Pánie J'Ezu Chryste/ Tyś w dźień Wielkonocny/
mocą Bostwá twego / prawdźiwie zmartwych=
Joh. 2. 19. powstał: ktorym zmartwychwstániem twoiim uspráwie
It. 10. 18. dliwiłeś nas/przed Bogiem Oycem/ y zá świete wystáwił/
Rom. 4. 25. á czásu przyśćia twego ná sad żywych y umárłych pewnaś
nam nádźieie zmartwychwstánia naßego zostáwił. Tyś/
1. Cor. 15. Pánie wßechmocny/ grzech/ śmierć/ ßatáná/ nieprzyiaćio=
4. 22. 53. 55 57. ły náße/ zwyćiężył/ áby nam nie ßkodźili. Tyś piekło zbu=
rzył/y nas grzeßne/zmartwychwstániem swym/z niego wy=
báwił. Zá coć dźiekuiemy / ćiebie chwalimy/ tego bedac
wdźieczni. Pomożzey nam/ pokornie prosimy/ żebysmy y
my zwyćiężáć mogli náße nieprzyiaćioły/ mocna wiára/ y
1. Ioh. 5. 4. modlitwą serdeczną. Oczy náße oświeć/ y otworz słowem
twym świetym / ábysmy ćie prawdźiwie poznáć/ y ćiebie
sámego godnie chwalić mogli. Obiaw śie ty nam sam/
Phil. 4. 7. Boże nász/ á pośli pokoy twoy świety w sercá y sumnienia
náße/ ábysmy śie nie bali ßátáná y śmierći / áni w grze=
Ioh. 17. 15. 17. chách rozpaczáli. Boś ty iest miłośierny. Zátrzymaway
nas sam przy twoim świetym słowie. Spraw też to w nas/
miły Pánie/ábysmy przez prawdźiwą pokute z grzechow po=
wstáli/zá nie żáłowáli/nałogi dawne umartwiáli/ ná świát
śie nie ogladáli/ w nowośći żywotá chodźili/ á o rzeczách
Mat. 28. 20. niebieskich záwße rozmyslali. Mießkayże z námi tych czá=

sow niebespiecznych/ wßákeś nam to obiecał/ spráwuiac
nas Duchem twym świetym. (A w on dźień ostáteczny sadu Mat. 25. 34.
twoiego/ przyznay nas zá swoie własne dźiatki/ posadź nas
zá stołem twoim w krolestwie niebieskim/ kedy sa roskoßy Luc. 22. 30.
Anielskie/ktoreś nágotował chwalcom twoim.) Co wßytko
rácz uczynić przez twoie świete zmartwychwstánie/ Pánie
Jezu Chryste/ćiebie prośimy/ktory żyieß y kroluieß/ w ied=
nośći Bostwá z Oycem swym y z Duchem Swietym/ Bog
błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

NA W NIEBOWSTAPIENIE PANSKIE.

XXVIII.

Pierwßa.

Chwalemy y wielbimy naświetße Jmie twe/ Boże
Oycże nás niebieski/ żeś dla nas/ y zbáwienney poćie=
chy náßey/Syná twego namilßego / nád wßytkie nie=
biosá wywyżßył/ y ná práwicy Máiestatu swego posádźił. Eph. 1. 20. 21.
Nie pogardzayże / pokornie ćie prośimy / nabożeństwem
dźiśieyßym/ nas niegodnych sług y służebnic twoich / ktore
ná cześć pámiatki tey chwalebney dźiś z rádośćia odpráwu=
iemy. Podźwigni myśli y sercá náße/áby záwße ku niebu/
gdźie iest o Boże / stolicá twoiá/ obrocone były: á osobli= Isa. 66. 1.
wie dźień ten dźiśieyßy/ rácz nam ßcześćiwy błogosłáwić/ á=
by nam w Niebowstapienia przyßłego/ y wßech dárow zbá=
wiennych/ był upominkiem; przez chwalebne w Niebo=
wstapienie Syná twego miłego/ Jezusá Chrystusá/ Amen.

XXIX.

Druga.

O Krolu wieczney chwały/ wßystkich Zastepow nie=
bieskich rzadco/Pánie nász Jezu Chriſte/ktoryś przez Ps. 24. 10.
sámego śiebie oczyśćienie grzechow náßych sprá=
wiwßy/dnia tego niekiedy/ nád wßystkie niebiosá z tryum= Heb. 1. 3. Psa. 47. 6. Act. 1. 9. 11.

ſem wſtąpił/ y ná práwicy Májeſtatu uśiadł ná wyſoko=
Eph. 4. 8.10 ściách/ ábyś nam drzwi do niebá przez grzech záwárte/ z ná=
Ioh. 14.3. drożßey záſługi ſwey/ ſkutecżnie otworzył/ w domu Oycá
ſwego mieyſce nam támże zgotował/ wiernym ſwym zbá=
wienne dáry dawał/ wßytko łáſką ſwą nápełniał/ zá námi
śie przyczyniał/ y przed oblicżnośćią Bożą/ zá námi śię te=
Heb. 7. 25. raz y záwße okázował. Dźiękujemyć zá to wßytko ſerdecżnie;
It. 9. 24. y ták zacne/ á nam zbáwienne uwielbienie twe/ nabożnie wy=
ſtawiamy. O Zwyćiezco niezwyćiężony/ wodzu y dawco
Apoc. 5. 5. żywotá doſkonáły/ ześlyiże y dźiś z łáſki ſwey/ w ſercá náße
Act. 3. 15. ubietnice Oycowſką/ Poćießyćielá/ Duchá prawdy/ áby=
Act. 1. 4. ſmy przez niego wyćwicżeni/ ćiebie/ krynice wod żywych/
gorliwie/ w wierze prawdźiwey/ y w pokućie świętey/ ßu=
Zach. 13. 1. Ioh. 4. 14. káli; zá tobą/ Pánem ſwym ſobie pochutniwáli/ ſercá ſwe/
It. 7.38. ku gorze/ gdźie wiecżny ſkarb náß/ ochotnie podnośili. Po=
Mat 6. 20. ſyłay nam naucżyćiele prawdźiwe/ ktorzyby nás Ewánge=
It. 9. 38. liey twey świętey prawdźiwie ucząc/ do ćiebie ſamego/ Em=
mánuelá y Zbáwićielá jedynego/ ſtátecżnie prowádźili. Há=
Math. 1. 21. 23. muy złość nieprzyjaćioł náßych/ żeby nie pánowáli umiło=
wánemu dźiedźictwu twojemu. Wyley ná nas hoynie bło=
goſłáwieńſtwo twe niebieſkie; á we wßyſtkich potrzebách
náßych/ bądź nam záwße miłośćiwie przytomny: wßakeś
nam to obiecáć racżył/ że nas tu nie zoſtáwiß śirotkámi/ ále
Ioh. 14. 18. iż przydźieß do nas/ z námi po wßyſtkie dni/ áż do ſkoncże=
It. 12.26. Mat. 28. 20. nia wieku zoſtawáć bedźieß/ y nas do śiebie/ cżáſu ſwego/
z tego pádołu płácżu/ w pokoju pobierzeß. O dayże to/ mi=
ły Pánie/ żebyſmy pod włáſnym rządem twoim/ ßcżęśliwie
áż do końcá zoſtawáli/ w tobie żyli/ w tobie Pánu ſwym/
umieráli; y tobie/ tu zácżawßy/ w kroleſtwie niebieſkim
ſłużyli ná wieki wiekow. Przydźże/ o Pánie Jezu/ y owßem
Apoc. 22, 17 20. przydź rychło/ á pobierz nas do śiebie/ żebyſmy z ućiechą ſwą
zbáwienną/ oglądáli one chwałe twoje/ ktorąś przed zało=
Ioh. 17.5.24 żeniem świátá miał u Oycá ſwego: z ktorym weſpoł y z Du=

chem Swiętym/ żyjeß y krolujeß Bog błogoſłáwiony ná
wieki/ Amen.

NA SWIATKI.

XXX

Pierwßa.

DO BOGA OYCA.

WSzechmogący/ wiecżny/ á miłośierny Boże/ Oycże
náß niebieſki/ dźiękujemyć y chwalimy náświętße Apoc. 1. 8.
Jmie twe zá wßelákie święte dáry y dobrodźieyſtwá 2. Cor. 1. 3.
twoje/ á oſobliwie y zá to/ żeś nam dał w łáſce ſwey/ w zdro=
wiu dobrym/ y w pokoju pożądánym/ docżekáć dniá tego
chwalebnego Swiątek urocżyſtych. Dopomoż nam po= Act. 2. 1.
kornie ćie prosimy/ ábyſmy te przezacną zeſłánia Duchá
twego S. pámiątke/ z chwałą twą Boſką/ z pożądaną duß
náßych poćiechą/ y ſkutecżną utrapionego ſumnienia
ochłodą/ godnie obchodźić/ y one/ zá oſobliwą łáſką twoją/
ßcżęśliwie ſkońcżyć mogli. Oświeć ćiemne ſmyſły náße/ á
woli twey świętey day nam zdrowe/ á zbáwienne wyrozu=
mienie. Wznieć w oźiębłych ſercách náßych ogień uprzey=
mey miłośći/ á Duchem ſwym świętym rządź y ſpráwuy Mat. 12. 37.
nas/ żebyſmy w tobie cále dufáli/ ćiebie nádewßyſtko miło= It. 4. 10.
wáli/ ćiebie ſamego wzywáli/ chwalili/ y tobie áż do śmier= Apoc. 2. 10.
ći wiernymi byli. Wyſłuchayże nas/ á rácż nápełnić po= 2. Cor. 1. 3.
kornie prozby y żądośći náße/ Oycże miłośierdźia/ á Boże 1. Pet. 1, 2. 3.
wßelákiey poćiechy/ przez Páná y Zbáwićielá náßego/ Je=
zuſá Chryſtuſá/ w poświęceniu Duchá Swiętego/ Amen.

XXXI.

Wtora.

DO SYNA BOZEGO.

CHwalemy ćie/ práwicą Bożą wywyżßony/ y ná prá= Act. 3. 33. 34.
wicy ſtolice Bożey wielmożnie poſadzony/ Pánie náß Ioh. 15. 29.
JEzu Chryſte/ żeś podług obietnice ſwey/ Duchá Act. 2. 1.

Swietego Poćießyćielá y náuczyćielá wßelkiey prawdy/
w dźień świateczny ná Zbor Apoſtolſki hoynie wylać/ á y
nas tąż mocą z wyſokośći potężnie uzbroić/ y do zbáwien=
ney znáiomośći ſwey miłośćiwie przywieść raczył. O nie=
chayże nas/ z łáſki twey/ tenże Duch twoy świety/ w wierze
prawdźiwey utwirdza/ z grzechow/ z błedow / y wßelákich
świátá márnośći wyprowadza/ w ßczerey miłośći pomna=
1. Cor. 3. 16 17. za/ w utrapieniu łáſką twą ſkutecznie ćießy/ kośćioł ćiáłá ná=
It. 6. 19. 20. ßego wiárą/ y cnotámi świetymi zdobi/ w nas mießka/ y ſło=
1. Pet. 1. 2. 3. 23. wem prawdy twey/ ku nádźiejey żywey dźiedźictwá wieczne=
go nas odradza. Y w on dźień oſtáteczny/ przez tegoż Du=
Rom. 8. 11. chá twego / ktory w nas mießka/ ćiáłá náße śmiertelne ob=
Phil. 3. 21. żyw/ y z podłośći przemień/ áby śie podobne ſtáły chwaleb=
nemu ćiáłu twemu/ według ſkuteczney mocy / ktorą też
wßyſtko podbić ſobie możeß. O PAnie/ dayże nam z ſobą
Act. 26. 18. cząſtkę y dźiał miedzy poświeconymi teraz y ná wieki/ Amen

XXXII.

Trzećia.

DO DUCHA SWIETEGO.

O pożądány y záwße wdźieczny Gośćiu/ á jedyny ſerc
Pſal. 51. 12. 13. 14. náßych poćießyćielu/ Duchu Swiety/ rácz/ prośimy
Joh. 14. 16. 26. y dniá tego/ duße náße/ ćiebie ſerdecznie prágnące/
miłośćiwie náwiedźić/ y one rozlicznemi dárámi twymi/
nam do káżdey ſpráwy potrzebnymi/ hoynie opátrzyć y u=
ćießyć. Oświeć świátłośćią niebieſką ćiemne ſmyſły náße/
żebyśmy Oycá niebieſkiego/ y Syná jego miłego/ y ćiebie Du=
1. Ioh. 5. 7. chá Swietego/ Bogá náßego/ w Troycy S. jedynego/ praw=
dźiwie poznáć/ wyrokow twych świetych z pożytkiem zbá=
wiennym ſłucháć/ ćiebie godnie chwalić/ y tobie śie o wße=
1. Cor. 6. 19 lákie potrzeby modlić gorliwie mogli. Poświeć ſobie ko=
śćioł ćiáłá náßego/ zdobiąc go wiárą żywą/ nádźieją po=
wną/ miłośćią nieobłudną/ y wßelákich cnot świetych mno=

ſtwem/ áby było godnym y przyſtoynym mießkániem two=
jim. Prowadź nas drogámi twojimi/ á w krewkośći náßey
rátuy y wſpomagay nas. Oycze śierot ubogich/ y wßyſt= Pſa. 146. 9.
kich opußczonych/ nie opußczay nas. Smutnych poćießy=
ćielu/ w ſmutku y w żalu wßelákim poćießay nas / w prá=
cách dobrych y zamyſłách bogoboynych błogoſław y pośi=
lay nas. Ochłodź nas wodą żywą w krzyżu y upaleniu ná=
ßym/ w płáczu utul/ w ſtráchu/ y w trwogách ſumnienia
uſpokoy; przećiwko rozpáczy uzbroy / w wierze prawdźi=
wey/ y w pewney o żywoćie wiecznym nádźieje utwirdzay /
pomnażay/ y w niey áż do końcá z łáſki ſwey zátrzymaway.
Wznieć w oźiebłych ſercách náßych ogień uprzeymey miło=
śći/ á ſwym świetym miłośierdźiem Boſkim nápełń nas.
Umorz w nas cokolwiek tobie jeſt przecznego/ oczyść to
co jeſt plugáwego: rozlicznych dárow twych pożądáną roſ=
ſą zákrop to/ co jeſt ſuchego y wyſchłego/ uzdrow y ulecz
to co jeſt chorego y grzechámi zránionego: zmiekcz/ y pod=
bij ſobie y Boſkiemu rządowi ſwemu to/ co jeſt w nas twár=
dego y odpornego: ogrzey nas w oźiebłośći náßey/ á w o=
błądzeniu káżdym / ná śćieżkę proſtą y drogę práwą ná=
prowadź nas. Zmyſły y członki náße/ woli twey świetey
przećiwne/ pod rząd y posłußeńſtwo twe ſkłániay/ á tobie
we wßyſtkim powolne czyń y ſpráwuy. Day żebyśmy go=
rącymi y ſtátecznymi prawdy niebieſkiey wyznawcámi bę=
dąc/ wßytkie niebieſpieczeńſtwá odważywßy/ meżnie ſobie
poczynáli: á w mocy twey moc ćiáłá/ świátá/ grzechu/ pie=
kłá/ y ſámego ßatáná potężnie przezwyćiężáli/ y pożądány
tryumf z nieprzyjaćioł náßych ſkutecznie otrzymáli. A
przy ſkończeniu dni pielgrzymſtwá náßego / w one oſtátecz=
ną żyćia tu náßego godzinkę/ gdy moc y śiłá náßá/ y rádá
ludzka uſtánie/ ſłuch y wzrok zaydźie/ y wßytkie zmyſły náße
zemdlone cále będą/ ty nas nie rácz / o Boże y poćießyćielu Act. 5. 3. 4.
náß odſtępowáć. W boju oſtátecznym łáſką/ poćiechą/

y pomoca twoja świeta ćieß / wspieray/ y utwirdzay nas.
Rom. 8. 26. Przyczyniay śie zá námi wzdychániem niewymownym wo=
Gal. 4. 6. łájac/ Abbá/ mily Oycze/ ktoremu z jednorodzonym Sy=
nem jego/ Zbáwićielem náßym/ JEzusem Chrystusem y z
toba o Duchu S. niechay bedzie cześć y chwala wzdawána
Isa. 6. 3. 8. ná wieki wieczne / Amen.
Act. 28. 25.

XXXIII.

Czwarta.

Act. 5. 3. 4.
Job. 26. 13. DVchu Swiety/ ćiebie wyznawamy być Bogiem ná=
It. 33. 4. Isa. 11. 2. ßych/ stworzyćielem niebá y ziemie/ Pánem wßech=
1. Cor. 12. 11. mogacym/ rownym Oycu y Synowi jego/ dawca
dárow niebieskich / palcem Bożym/ moca nawyżßego Bo=
Luc. 11. 20. gá / ogniem świetym / woda żywa / zádatkiem zbáwienia
1. Ioh. 5. 7. Act 1. 7. 8. náßego/ pomázániem zbáwiennym/ poćießyćielem/ y náu=
Act. 2. 3. czyćielem náßym prawdziwym. W ćie wierzymy / ćiebie
Ioh. 7. 38. 39. Eph. 1. 14. chwalimy/ ćiebie wzywamy : wierzac mocno / że pochodziß
Act. 10. 38 od wiecznośći/ z Oycá y z Syná. A przetoż ćie prosimy/
Ioh. 14. 26. badz náßym wodzem/ prowadz nas do wßelkiey prawdy :
Mat. 28. 19. Mar 16. 16. badz náßym obronca / broń nas od wßystkich nieprzyja=
1. Cor. 4. 13. ćiol náßych dußnych y ćielesnych: badz náßym náuczyćie=
1. Cor. 6. 19. 20. lem/ náuczay nas woli twey świetey: badz náßym poćie=
2. Cor. 13. 13. ßyćielem/poćießay nas w smutkách/ y w frásunkách: badz
náßym pomázáńcem/wylyi ná nas łáske twoje świeta. Zá=
Act. 13. 2. 3. 4. palay nas ty sam do prawdziwego nabożeństwá / pobudzay
Gal. 4. 6. nas do modlitew serdecznych/ utwirdzay nas o wiecznym
Ioh. 15. 26. zbáwieniu w sumnieniach náßych/ ćieß á ochladzay nas w
It. 16. 7. prześládowániu : day nam / pokismy tu ná świećie żywi/
stáć śie uczesnikámi świetych dárow twojich : przy śmierći
náßey racz sam być/ spraw w nas chrześćiáńskie skonánie/
á potym doprowadz nas do krolestwá niebieskiego / z łáski
twojey świety / Amen.

NA DZIEN SWIETEY TROYCE.

XXXIV.

Pierwßa.

WßechmogacY/ wieczny/ dobry/ Swiety/ Pánie Bo= Gen. 17. 1.
że náß/ ktorys / w Májestaćie twojim Boskim nie Psal. 90. 1.
dościgly bedac/ we trzech Osobách świátu śie ob= Mat. 19. 17. It. 3. 15. 16.
jáwil : y áby w Jmie Oycá / y Syná/ y Duchá Swiete= It. 28. 16.
go wierni chrzczeni byli / przez świete słowo twoje náu= 1. Ioh. 5. 7.
czyćieś raczyl. Dziekujemyć serdecznie żeś y nas/ nedznego
stworzenia swego/ w znájomośći twey świetey/ nie upośle=
dźil/ y w Jmie twoje ochrzczonych do kośćiołá swego przy=
łaczyl/ y skutecznie odrodźil. Prośimy/ ćie dufliwie/ stworzy= Rom. 11.
ćielu/ odkupićielu / y poświećićielu náß prawdziwy/ racz że 36
nas upádłe stworzenie swoje łáska y miłośierdźiem twoim 1. Cor. 6. 11
Boskim spráwowáć/ z nas sobie godny przybytek czynić/ w
sercách náßych pokornych/ á tobie poświeconych mießkáć/ y
w nich ná wieki przebywáć. Znay śie do nas/ PAnie / znay
y w tey śmiertelnośći/ y w on czás ostáteczny/ gdy oddawáć Rom. 2. 6.
bedźieß káżdemu podług uczynkow jego. A my śie też do Apoc. 22. 12. 13.
ćiebie/ jáko dźiatki do rodzicow / sludzy do pánow swych/
znáć/ y záwße śie dowiernie odzywáć bedźiemy. W czym
nas ty sam / z łáski swey podpomagay / y w znájomośći
twojey świetey/ á w wierze prawdźiwey utwirdzay/ y w niey Ps. 36. 7.
áż do końcá miłośćiwie zátrzymaway : ábysmy nie rozumu 2. Cor. 10. 5.
bláhego/ ktorym táiemnic tákich ogárnać nie możemy/ ále
słowá twego śie trzymájac/ przy tobie / Pánu Bogu swym 1. Cor 4. 6. It. 13. 12.
prawdźiwym/ mocno stali / ćiebie sercem y usty uprzeymie
wyznawáli / wzywáli / gorliwie chwalili / y tobie áż do
śmierći wiernymi byli. A po śmierći/ przyjimiże nas do o=
nych korow niebieskich/ żebysmyć tam w rádośći doskoná=
ley z Anjolmi/ y ze wßystkimi świetymi/ dniem y noca śpie= Isa. 6. 3.
wáli : Swiety/ Swiety/ Swiety PAnie Boże Zastepow : Apoc. 4. 8

pełna jeſt ziemiá/ pełne niebioſa chwały twojey / Boże
wßechmogacy/ y od wiekow ná wieki błogoſłáwiony/ Am.

XXXV.

Wtora.

OChwalebny/ wieczny/ á przenaświetßy Boże/ Oy=
Isa. 6. 3. çze / Synu/ y Duchu Swiety/ w iſtnośći Boſtwá
Joh. 12. 41. jedyny/ á w oſobách Troiáki/ Boże ná wieki błogo=
Act. 28. 25 1. Ioh. 5. 7. ſłáwiony; dźiekujemyć ſerdecznie zá wßyſtkie wzgledem
Matt. 28. 19. duße y ćiáłá niewyſłowione dáry/ y dobrodźieyſtwá twoje: á
Col. 1. 13. oſobliwie zá to/ żeś nas w ćiemnośći bledow Pogáńſkich/ y
Antychryſtuſowych nie zoſtáwił/ ákeś nas z ßczerey miłośći
ſwey/ przez ſłowo ſwe świete oświećił/ do znájomośći twey
1. Petr. 1. 3. zbáwienney/ y wiáry prawdźiwey przyprowadźił/ á w ná=
Deut. 6. 4. dźiejey żywey/ ku dźiedźictwu wiecznego żywotá/ odrodźić
Psal. 33. 6. miłośćiwie raczył. Jnnego nád ćie/ Bogá żadnego/ wie=
1. Cor. 6. 11. cznego/ prawdźiwego/ wßechmogacego/ nie uznawamy.
Tyś nas ſam ſtworzył/ odkupił/ y poświećił. Tyś nas ſam/
zá włáſny lud ſwoy wybrał/ y hoynymi ná dußy y ná ćiele/
Actor. 26. dárámi ſwymi ozdobionych/ do dźiału miedzy poświeconymi=
15. 18. mi/ przypuśćić miłośćiwie raczył. Ty nas ſam żywiß/ cho=
It. 17. 28. waß / opátrujeß/ y od wßyſtkich nieprzyiaćiol / moca ſwa
Ioh. 10. 28. Boſka/ potężnie broniß. A przetoż do ćiebie ſie ſame duſſe=
29. 30. Pſ. 121. 4. wie ozywamy; ćiebie jedynym ſwym Bogiem wyznawamy/
Ephes. 4. 6. w ćiebie wierzymy/ ćiebie nádewßyſtko ſerdecznie miłujemy/
Matth. 22. 37. ćiebie nabożnie wzywamy/ chwalimy/ y w tobie ſámym wie=
It. 4. 10. cznego żywotá nádźieje cále pokładamy. Przez twe wie=
1. Pet. 1. 21. czne Boſtwo/ przez wielmożność/ ſławe/ y świetobliwość
twoje Boſka/ pokornie ćie prosimy/ zmiłuy ſie nád námi/ á
wznájomośći/ y prawdźie twojey zbáwienney utwirdzay/ y
2. Cor. 1. 3. áż do końcá/ w łáſce ſwey záchoway nas. Oycze miłośier=
Hebr. 13. 20. dźia/ Boże pokoju / y wßelkiey poćiechy/ Pánie Zaſtepow/
wßechmogacy Boże / okryi miłośierdźiem twym świetym
Apoc. 4. 8. wßyſtkie grzechy/ y przeſtepſtwá náße/ á bądź nam miłośćiw:

odnow/ obżyw/ y poświeć myśli y ſercá náße/ żebyſmy oby= Eph. 4. 23.
czáje złe/ ſpráwy niezbożne/ y wßyſtkie ſtáre nałogi cále po= Col. 3. 10.
rzućiwßy/ odnowili ſie Duchem umyſłu náßego/ y oblekli ſie
w nowego człowieká/ ktory ſie odnawia w znájomośći/ w
ſpráwiedliwośći/ y w świetobliwośći prawdźiwey/ podług
obrázu tego/ ktory go ſtworzył. Dobroć twa hoyna/ miło=
śierny Boże / niech nam dawa wßyſtko dobre: nawyżßa
mądrość twojá niech bedźie umiejetnośćia náßa. Wola Phil. 3. 16.
twa świeta/ niech bedźie ßnurem / y práwidłem jedynym /
woli y wßyſtkich ſpraw náßych. Wßechmocność twojá
Boſka/ niech nam bedźie przećiwko złośći / chytrośći / y
okrućieńſtwu / dußy y ćiáłu ßkodzacych nieprzyiaćioł ná=
ßych twirdza mocna/ wieża potężna/ báßta y zamkiem nie=
dobytym. O przedoſtoyna Boſka Troyco/ jedyny w Boſtwie/
á w oſobách trojáki Pánie Boże náß Oycze/ y Synu/ y Duchu
świety/ czći á chwały Boſkiey pełny/ nie opußczay nas: Zo=
ſtaway z námi po wßyſtkie dni pielgrzymſtwá náßego/ w
godźine śmierći náßey/ y áż ná wieki wieczne/ Amen.

XXXVI.

Trzećia.

DZIEKOWANIE BOGU OYCU, Y SYNOWI BOZEMU, Y DUCHOWI SWIETEMU.

RAdź tobie cześć y chwałá Boże Oycze/ żeś nas ſtwo= Iſa. 6. 3.
rzył/ á ſtworzenie ſwoje rzadźiß/ opátrujeß/ we wßem Apoc. 4. 11. It. 5. 12. 13
dobrym dopomagaß. Záchoway nas/ prośimy ćie/ 1. Cor. 6.
przy łáſce ſwojey Oycowſkiey ná wieki wiekow/ Amen. 19. 11. 20.

Bądź tobie cześć y chwałá Pánie Jezu Chryſte/ Sy=
nu Bogá żywego/ żeś nas wykupił/ y zá grzechy náße/ Bogu
Oycu doſyć uczynił/ przez śmierć ſwoje. Rácz o nas pro=
śimy ćie/ piecza y ſtáránie mieć / jáko Pan y Páſterz nam
od Oycá dány: á ſam nas wſpomagay / y godne czyń łá=
ſki Oycá twojego / Amen.

Bądź tobie cżeść y chwałá Boże Duchu Swiety/ ktoryś
ſercá náße poświećił/ y ku poznániu Imienia Bożego przy=
wieść rácżył. Rácż ſercá náße rządzić y ſpráwowáć mo=
cą y łáſką ſwoją/ ku wßyſtkiemu dobremu rácż pobudzáć/
ćiemnośći náße y nieumiejętnośći rácż oświecáć/ ku ſtáłośći
przy prawdźie zbáwienney rácż mocne ucżynić/ w wierze/
y w nabożeńſtwie rácż nas utwirdzáć/ y we wßyſtkich ſmut=
kách náßych/ rácż nas ſam záwżdy ćießyć/ Amen. Boże
Oycże/ Synu/ y Duchu Swiety/ Boże w Troycy S. jedyny/
zmiłuy śię nád námi grzeßnymi/ Amen.

NA DZIEN PRZEMIENIENIA PANSKIEGO.

XXXVII.

1. Cor. 2. 8 Dziekujemyć/ Pánie náß JEzu Chryſte/ zá łáſkę twą
Ioh. 17. 5. nam pokázáną / żeś od wiecżnośći będąc Pánem
Rom. 9. 5. Phil. 2. 6. chwały/ rownym Bogu/ Bogiem ná wieki błogosłá=
7. 8. wionym/ kßtałt niewolnicży ná śię przyjął/ ſámego śiebie u=
Rom. 5. 1. niżył/ mękę/ y śmierć okrutną dla nas podjąpił / zbáwie=
2. 10. 18. Matth. 7. nie wiecżne nam zjednał/ Oycu ſwemu niebieſkiemu nas mi=
13. 14. łymi ucżynił / drogę wąską/ á bránę ćiáſną y utrapieniá
pełną / wielmożnym ná gorze świętey ſwojim śię przemie=
Matth. 17. 1. nieniem/ nam zálećić y oſłodźić rácżył. Dayże/ prośimy ćię
Zbáwićielu náß drogi/ żebyśmy zá tobą/ ná gorę niebieſką/
Col. 3. 1. 2. w duchu pokornym/ ſercy duſtwymi/ myślámi y żądośćiami
nabożnymi/ y modlitwámi gorliwymi uſtáwicżnie wſtępo=
wáli/ y ono wiecżne mießkánie z tobą/ chętnie ſobie ſmako=
wáli. Nie máß bowiem nigdźie pobyćia lepßego y roſkoſ=
nieyßego mießkánia/ jáko z tobą Pánem Bogiem náßym
Ps. 84. 2. 3. w onych świętych przybytkách niebieſkich. O rácżże nas ty
2. Pet. 1. 17. ſam przemienić/ á obrázowi wielmożney chwały twey przy=
2. Cor. 3. 18. podobáć: ábyśmy z chwały w chwałę/ jáko od Duchá twego
przemienieni będąc/ w nowym żywoćie chodźili/ jáſnośći
oblicża twego/ wznájomośći prawdy im dáley/ tym znácż=

cżniey nabywáli/ w ßáty świetne ſpráwiedliwośći/ y świe= Isa. 61. 10.
tobliwośći twey przyobleczeni byli/ z świętymi twojimi to= Apoc. 3. 18.
wárzyſtwo święte trzymáli/ o uniżeniu wielkim/ y przesłáw=
nym wywyżßeniu twym/ rádźi rozmawiáli/ y onim w ſer=
cách ſwych nabożnie cżęſto rozmyśláli. Pośilay mdłą wiárę
náßę/ miły Pánie/ á przykrość ćiáſney drogi/ ktora prowá=
dźi do żywotá wiecżnego nam oſładzay/ ábyśmy bez uteſknie= Luc. 17. 5. Marc. 8. 24.
ma/ krzyż ſwoy ná káżdy dźień biorąc ná śię/ ßli zá tobą o= Matt. 7. 14.
chotnie/ y do oney wiecżney chwały z rádośćią poſpießáli: Luc. 9. 23.
gdźie ty Pánie náß jedyny/ w chwale Bogá Oycá przeby=
wáß/ Boże błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

NA DZIEN PAMIATKI BLOGOSLAWIONEY PANNY MARYEY.

XXXVIII.

Pierwßa.

O PAnie Jezu Chryſte/ wiecżny / jednorodzony / y
właſny Synu Bogá żywego / á narodu ludzkiego
wielki miłośniku / tyś dla zbáwienia náßego ná ten Ioh. 1. 1. 18.
świát z niebá zſtąpić/ y wielce śię uniżyć rácżył/ pocżąwßy Rom. 8. 32.
śię/ zá ſpráwą Duchá Swiętego/ bez wßelkiey grzechu zmá= Prov. 8. 31.
zy/ w żywoćie záwße cżyſtey y błogosłáwioney Pánny Má=
ryey/ y z niey śię prawdźiwie/ nád bieg przyrodzenia ludzkie= Matt. 1. 18.
go/ národźiwßy. W cżym naświętßey Mátki twey / prze=
cżyſtey Pánny / wielkie po wßyſtkich narodách błogosłá= Luc. 1. 28.
wieńſtwo/ ſercem znamy/ wierzymy/ y uſty wyznawamy: 45. 46.
w tym jednák więtße nierownie/ iż ćiebie nadrożßy JEzu/
Emmánuelu prawdźiwy/ jedynym/ ſwym y cáłego świá=
tá/ Zbáwićielem być uznawáłá/ w ćię wierzyłá / ćiebie na=
bożnie wzywáłá / chwaliłá/ wyznawáłá/ przed tobą śię
uniżájąc/ ſłużebnicą śię twoją miánowáłá/ ćiebie jáko Pá= Ioh. 13. 13. 14.
ná y Miſtrzá niebieſkiego/ we wßyſtkim ucżniom twym
ſłucháć kázáłá/ ſłowá twego świętego pilnie ſłucháłá/ ono Ioh. 2. 5.
do ſercá ſwojego dowiernie zkłádáłá/ y onego we wßytkim Luc. 2. 19. 51.

záwſze gorliwie przeſtrzegáłá. Z tąd ſzcześliwa y błogoſłáwiona w národźie ludzkim ſłynie. O dayże y nam/ dobrodźieju náſz niebieſki/ żebyſmy przykłádem iey/ ćiebie ſámego Zbáwićielem ſwym ználi: w ćiebie Bogá ſwego prawdźiwego/ zupełnie wierzyli/ ćiebie nabożnie wzywali/ chwalili/ y tobie zá rozliczne dobrodźieyſtwá ſerdecznie dźiekowáli/ przed tobą ſie uniżáiąc/ ſługámi ſie być twymi uprzeymie ználi: Słowá twego świetego pilnie ſłuchali/ ono w ſercách ſwych chowáli/ y tego/ co nam roſkázujeſz/ ochotnie záwſze przeſtrzegáli. A tym wſzyſtkim do onego duchownego odrodzenia świetego godnie y przyſtoynie śie przyſpaſábiáli;

Ioh. 1. 12. Matth. 12. 50. 2. Cor. 6. 18. Eph. 3. 17.

wzgledem ktorego ſłyniemy bráćia/ śioſtrámi/ ſynámi/ y corkámi twojimi/ gdy ćiebie Zbáwićielá y Poyśrzednikáʼ náſzego jedynego/ przez prawdźiwą wiáre/ w ſercá náſze przyjmujemy/ y Duchem twym świetym rządzeni bywamy. O Pánie Jezu/ zmiłuyże śie nád nami: nápełń nas Boſką łáſką twoją/ przyjmi nas zá dźiatki twe/ czyń nas ſpoſobne ku czynieniu świetey woli twojey/ błogoſław nam pokiſmy tu żywi/ á po śmierći doprowadź nas do kroleſtwá niebieſkiego/ gdźie żyjeſz y krolujeſz z Oycem ſwym/ y z Duchem S. Bog błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

XXXIX.

Druga.

Luc. 1. 46. 67.

Táż Modlitwá zgodźić śie może, ná dźień pámiatki Iana S. Chrzćićielá.

WIelbi duſzo náſzá PANA/ á niech śie rozráduie duch náſz w Bogu Zbáwićielu náſzym/ iż weyrzał ná upádek y uniżenie ſług ſwych; á iż nam uczynił wielkie rzeczy ten/ ktory mocny jeſt/ y świete Imie jego/ náwiedźiwſzy nas/ y ſpráwiwſzy odkupienie ludowi ſwojemu/ podług obietnic ſwych prawdomownych. O Pánie Boże náſz/ nie opuſzczayże nas/ á miłośierdźie twoie niech zoſtawa od narodu do narodu/ nád tymi co śie ćiebie boją. Wylyi ná nas hoyne pożegnánie ſwoie: Duchem ſwym świetym nápełni

ni nas/ w wierze prawdźiwey/ w nádźiejey niewątpliwey/ y w miłośći nie obłudney pomnażay y utwirdzay nas. Wybaw nas z reku wſzyſtkich nieprzyjaćioł náſzych/ ktorzy nas nie nawidzą. Vżyj miłośierdźia twego nád námi/ á nie zápominay nas/ podług obietnic twych świetych. Dokázuy mocy rámieniem twoijm nád przećiwnikámi twymi/ y zbáwienney prawdy twojey: rozproſz pyſzne w myślách ſercá ich/ áby w okrućieńſtwie ſwym hárdźie nie pánowáli nád dźiedźictwem twojim: Stárgni je z ſtolic ich/ á wywyż przed obliczem twym uniżonych. Bogácze nieſpráwiedliwe rozpuść prozne; á łáknące y prágnące miłośći y ſpráwiedliwośći nápełń wiecznymi dobrámi twymi. Przyjmi Izráelá ſługe ſwego/ á z miłośierdźia ſwego nie zápominay nas/ ábyſmy bez bojáźni z reki nieprzyjaćioł náſzych będąc wybáwieni/ ſłużyli w świetobliwośći y w ſpráwiedliwośći przed obliczem twojim/ po wſzyſtkie dni żywotá náſzego/ Amen.

NA DZIEN PAMIATKI SWIETYCH BOZYCH.

XL.

Pierwſza.

Iſa. 6. 3. Lev. 20. 7. 8.

OSwiety/ Swiety/ Swiety Záſtepow PAnie/ prawdźiwy Boże/ wſzyſtkich Swietych twojich Poświećićielu jedyny/ tyś Proroki/ Apoſtoły/ Ewángeliſty/ Męczenniki/ y inne w oboiey płći/ wierne ſwoje z rożnych ná świećie ſtanow do ſwey świetey znájomośći powołáć/ y hoynymi dárámi ſwymi onych miłośćiwie ozdobić raczył: ktorzy ćiebie/ Bogá ſwego/ y ſłowo twe świete/ nie tylko ſercem/ uſty/ y żywotem świetobliwym uprzeymie wyznawáli/ ále y właſną krwią ſwoją/ zbáwienną prawde twoje/ nam ná przykład/ meżnie y ćierpliwie pieczetowáli. Miey zá to cześć/ miey wieczną chwałe/ w świetych ſwych Boże

Heb. 13. 7. Ic. 11. 32.

chwalebny ná wieki. Vżyczże y nam ſługom ſwym nieużytecżnym/ pokornie proſimy podobnych Duchá twego świe-
tego dárow/ żebyſmy świetych twojich/ w wierze/ y w náu-
ce zbáwienney/ y w żywocie przykłádnym náśláduiąc/ w to-
bie ſámym cáłą nádzieje wſzelákich poćiech pokłádáli/ ćiebie
ſámego wzywáli/ ná bogátey łáſce twey odpuſzczenie grze-
chow náſzych dowiernie zákłádáli; ćiebie ſámego ſłucháli/
woli/ y rozkazánia twego świetego/ we wſzyſtkim gorliwie
przeſtrzegáli; á ták wiáre/ y ſumnienie ſpokoyne/ áż do koń-
cá záchowáli. Pośiláy y utwierdzay nas Duchem twym
świetym w ſłowie prawdy/ żebyſmy trwog niebeſpieczeń-
ſtwá od nieprzyjaćioł twych/ dla Imienia twojego S. nic
śie nie bojąc/ w świetym Swietych twych towárzyſtwie/ áż
1.Pet.1.4.9. do śmierći náſzey ſtátecżnie zoſtawáli: á potym/ z łáſki twey/
odnieśli koniec wiáry náſzey zbáwienie duſz/ w onym dziedzi-
ctwie nieſkáżitelnym/ y niepokálánym/ y niezwiedłym/ w
niebieśiech dla nas záchowánym: gdźie ty Boże náſz praw-
dziwy/ żyjeſz y krolujeſz błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

XLI.

Druga.

Ioh.17.11. O Swiety nád Swietymi/ Boże Oycże náſz niebieſki/ tyś
1.Cor.1.9. Synowi twemu milemu/ z tego świátá ludźie świe-
27. te wybrał/ ktorzy go náśládowáli w żywey á praw-
dźiwey wierze/ w náuce zbáwienney/ w ſzczerey pobożnośći/
Mat. 19.27. świetobliwośći/ y w ſtátecżney w krzyżu ćierpliwośći: kto-
Luc.22.28. rzy dla niego opuśćili wſzyſtko/ onego náśládowáli/ przy nim
mocno ſtali: dla niego/ y dla świetey Ewángeliey jego/ ſer-
decżnie go miłuiąc/ y gárdłá ſwego położyć nie żáłowáli/ y
1.Pet.1.5. od niego/ raz go poznawſzy/ nigdy nie odſtepowáli. W
czym wſzyſtkim/ mocą ſwą Boſką zmacniał y pośilał ich/
przez świete ſłowo ſwe/ Syn twoy miły/ własny/ jednoro-
dzony Pan náſz IEzus Chryſtus: á potym ich/ z tey ziem-
ſkie

ſkiey nedze/ do onego wiecżnego żywotá/ ktory im meką y Rom.5.18.
śmierćią ſwą drogą zgotował y záſłużył/ w pokoju zbáwien- He.6.23.
nym miłośćiwie przeprowadzić raczył. Oddáwſzyć zá te
pomienione/ y inne niewyſłowione dobrodźieyſtwá twoje
powinny pokłon/ proſimy ćie/ Oycże wſzelkiey łáſki y miło- 2.Co.1.2.
śierdźia pełny/ ſpraw że to przez twego świetego Duchá/ że- 1.Pet.5.10
byſmy świetych twojich/ w kroleſtwie twym niebieſkim już
tryumfuiących/ w wierze/ w náuce/ w miłośći/ w ćierpli-
wośći/ w ſtátecżnośći/ y we wſzelkich cnotách świetych/ gor-
liwie náśládowáli. Pośiłay nas ty ſam mocą Boſtwá twe-
go świetego/ miły PAnie/ żebyſmy śie Ewángeliey Syná
twojego nigdy nie zapieráli/ świátem y wſzyſtkimi márny-
mi pożądliwośćiámi jego/ cáłe pogárdzáli/ wiárą mocną
y ćierpliwośćią ſtátecżną nieprzyjaćioły prawdy zwyćie-
żáli: á potym docżeſnym boju/ one niezwiedłą wiecżnego 2.Tim.4.8
żywotá korone/ z łáſki twey S. ſkutecżnie otrzymáli/ Amen. Apoc.2.10

NA DZIEN PAMIATKI SS. DZIEWIC.

XLII.

O Boże wſzyſtkiey ziemie Stworzyćielu/ Odkupi- Iſa.54.5.
ćielu/ y Małżonku duſz náſzych jedyny/ Swiety Zá- 2.Cor.11.2.
ſtepow Pánie/ Chryſte Jezu/ tyś śie wiecżnym/ Ioh.1.16.
Oycá wiecżnego Synem bedąc/ gdy przyſzło wypełnienie Gal.4.4.
czáſu/ zá świetą ſpráwą Duchá Swietego národźił z Pánny Matt.1.18.
Máryey záwſze czyſtey y błogoſłáwioney. Tyś wierne wy- 20.
bráne ſwoje/ y Pánienki świete ſłowem prawdy ſwey zbá-
wienney/ czyſtą dźiewicą ſobie wyſtáwił. Tyś ich znájomo-
śćią twoją Boſką/ wiárą prawdźiwą/ nádźieją pewną/
miłośćią zbáwienną/ pobożnośćią y świetobliwośćią ży-
wotá nieobłudną/ ſtátecżną w krzyżu ćierpliwośćią/ y wſze-
lákimi cnotámi S. miłośćiwie obdárzył y ozdobił. Te wy-
ſzły przećiw tobie/ oblubieńcowi ſwemu jedynemu/ y drogę Mat.25.1.
czáſu przyśćia twego ochotnie zabieżáły/ wźiąwſzy z ſobą 3.4.
lám-

lámpy ſwoje/ y náczynia oleju pełne. Te śie tobie we chrzćie
Heb. 1. 9. świetym poświećiły/ obiecawßy ßczyra pobożność. Te ćo=
1. Tim. 1. 19. leju rádośći y dárow Duchá Swietego pełne/ wiáry/ y ſu=
2. Tim. 1. 7. mnienia dobrego/ áż do końcá/ ſtátecznie dochowáły. A tyś
Rom. 6. 23. im/ z łáſki ſwey/ drzwi przez grzech záwárte/ do żywotá wie=
cznego męka y śmierćia ſwoja droga/ otworzył/ y z ſoba ś
ich ná one gody wiekuiſte do kroleſtwá niebieſkiego/ mile
wprowádźić raczył. Obdarz y nas Duchem ſwym świetym/
Mat. 1. 23. Emmánuelu náß prawdziwy/ á czym śie bárziey o zátłumie=
nie náuki zbáwienney/ y o wyniſzczenie ßczyrych chwalcow
twych/ nieprzyjaciele náßy ſtáraja/ tym y ty znáczniey/ Pánie
náß/ w prawdziwey naświetßego Imienia twego z najomo=
śći nas záprawuy/ w wierze żywey/ w świetobliwośći/ w
1. Theſſ. 3. 12. 13. ſtátecznośći/ y ćierpliwośći zmacniay y utwirdzay. A ná
ono chwalebne przyśćie twoje/ przygotuyże nas ty ſam/ ták
jákoś w oboiey płći wßyſtkie świete twoje przygotował. W
Gen. 28. 17. oſtátnia też godźinke śmierći náßey/ nie opußczay nas: O=
tworz nam brame niebieſka/ prze grzech Rayſki zámknio=
na/ á wprowadź nas zá ſoba do poćiech á roſkoßy niewyſło=
wionych żywotá wiecznego: gdźie żyjeß y kroluieß z Oycem
twym miłym/ y z Duchem Swieym/ Bog błogosłáwiony
ná wieki/ Amen.

NA DZIEN PAMIATKI ANJOLOW SWIETYCH.

XLIII.

1. Tim. 6. 16. O Boże/ w świetle nieprzystepnym mießkájacy/ Oycze
náß niebieſki/ tyś Anjoły/ Duchy ßláchetne ſtworzył/
Apoc. 4. 8. y onęś pretkośćia/ y śiła/ wiátrowi y ogniowi pała=
Heb. 1. 7. 14. jacemu podobna przyozdobić raczył/ żeby Imie twe świete
bez przeſtanku chwalili/ tobie ſłużyli/ y ná poſługe poſłáni
bywáli dla tych/ ktorzy maja odźiedźiczyć zbáwienie. An=
Pſal. 34. 8. jołowie twoi/ oboz zátaczaja około tych/ ktorzy śie ćiebie

páná ſwego boja/ y z niebeſpieczeńſtwá wyrywája ich. An=
jołowie świeći/ wiernym chwalcom twym to co im ty/ Bo= Dan. 10. 14.
że náß/ zlecaß oznáymuja: z ich śie pokuty y náwrocenia we= Luc. 1. 13. 27.
ſela: w domu y w drodze/ zá żywotá y przy śmierći/ onych Tob. 5. 22.
pilnuja/ y duße ich/ gdy śie z ćiałem dźiela/ do onego poko= Gen. 48. 16.
ju wiecznego wiernie prowádza y odnoßa. Zá tákowa łá= Luc. 15. 10. It. 16. 22.
ſke/ y Oycowſka o nas y wßyſtkich chwalcách twych/ pie=
cza y ſtáranie Boſkie/ tobie ſamemu prawdziwemu Bogu
náßemu/ ſerdecznie dźiekujemy/ ćiebie chwalemy/ tobie ſá= Apoc. 19. 10. It. 22. 9.
memu/ podług przeſtrogi Anjelſki/ nabożny pokłon czynie=
my/ y pokornie oddawamy. Roſkaß/ z łáſki ſwey prośimy
Pánie y Boże náß/ áby ćiż ßláchetni Duchowie/ Zaſtepy nie= Luc. 2. 13.
bieſkie/ nas/ y cáłego kośćiołá twojego/ tu ná świećie/ z wo=
li twey świetey/ jeßcze pielgrzymuiacego/ od wßelkiego
niebeſpieczeńſtwá potężnie bronili. Day nam y to/ na=
wyżßy dobrodźieju náß/ żebyſmy z Anjołámi świetymi/ ćie=
bie uſtáwicznie chwalili/ w tobie ufali/ ćiebie gorliwie mi=
łowáli/ y tobie teraz y ná wieki wiernie ſłużyli. Ozdob nas
wiára prawdźiwa/ nádźieja niewatpliwa/ miłośćia gora=
ca/ pokora/ czyſtośćia/ y pokuta świeta/ niebo y Anjoły
twoje uweſelájaca: Obroń nas grzechow/ y ſproſnośći Luc. 15. 7. 10.
wßelákich/ ktorymibyſmy ták zacna y świeta ſtraż twoje/
od śiebie odegnáć/ y z niey śie/ z wielka náßa ßkoda ogołoćić
mogli. Uczyńże to wßyſtko/ Boże Oycze náß dawco
wßelkich dárow/ dla Syná ſwego miłego/ á PAná náße= Jac. 1. 17.
go JEzuſá Chryſtuſá/ ktoremu z toba y z Duchem Swie= Apoc. 1. 4. 5. 6.
tym/ niechay bedźie cześć y chwała/ od Anjołow świetych/
od nas/ y wßyſtkich wiernych á wybránych twojich wzda= It. 5. 9. 11. 12. 13.
wána/ teraz y ná wieki wiekow/ Amen.

O SLOWIE BOZYM.

XLIV.

Ioh. 1, 13. O PANIE Jezu Chryſte/wieczne ſłowo Bogá wie=
Heb. 1.3. cznego/ jáſnośći chwały/y wyrażenie podſtáći jego/
Ioh. 1, 9. ktory oświecaß káżdego człowieká przychodzacego
2. Theſſ. 2. 13. ná świát. Tobie cześć y chwałe oddawamy / że nas wy=
1. Petr. 1. bráný ſwoy lud/zbáwienney prawdy náuczaß/ ćiemne zmy=
22. 23. ſły náße jáſnośćia ſłowá twego S. oświecaß/ y Duchem
twym świetym ſkutecznie odradzaß y poświecaß / obiecu=
Iſa. 59. 21. jac nam przytym/ iż Duch twoy/ ktory w nas jeſt/ y ſłowá
twoje/ ktoreś włożył w uſtá náße / nie odſtapia od uſt ná=
ßych / áni od uſt naśienia / y potomkow naśienia náßego.
Prośimy pokornie/ zjiść nam te łáſkáwa obietnice twoje/ á
ſłowá twego náświetßego nie odeymuy od nas: niech nam
Pſ. 119, 25. 30. 92. 105. z łáſki twey/ bedzie w ćiemnośćiách świátá tego świátło=
śćia/ w drodze do żywotá wiecznego wodzem/ w boju prze=
Heb. 4. 12. ćiwko nieprzyjaćiołom prawdey/ mieczem ná obie ſtronie
oſtrym/w niemocách y chorobách náßych lekárſtwem y po=
śiłkiem/ w upadku y w káżdym uſtyrku podpora/ w ſmut=
kách poćiecha y ochłoda doſkonáła. Odpadź precz ßátá=
Matt. 13. 4. 19. 20. 22. 23. 25. ná/ żeby naśienia ſłowá twego świetego z ſerc náßych nie
wybierał/ áni go w nas/ przez zbytnie troſki y pieczołowá=
nie świátowe/ nie zadußał: Czyń z nas źiemie dobra y pło=
dna/ ná ktoryby pośiane ſłowo twoje / owoc przynioſło
ſtokrotny/ ku wieczney czći á chwale imienia twego náświet=
ßego. Utwirdź nas w prawdźie poznáney / abyſmy śie
jey w krzyżu y w prześládowániu nie zápierali / áni śie od
niey żadnymi námowámi/ grożbámi/ y tyrańſtwem nie=
przyjaćioł twych odſtraßyć nigdy nie dáli. Zachoway nas
od ſekt á náuk zárázliwych/ áni ſerc náßych kąkolem błedow/
grzechow / złośći y przewrotnośći / pośiewáć dopußczay.
2. Theſſ. 3. 1. Użyczay ſłowu twojemu wolnego plácu/ y biegu ßczeſliwe=
Eph. 6. 18. 19: go ná wßelkim mieyſcu. Day nam prawdźiwe náuczyćie=
Mat 9. 38. le/ ktorzyby naśienie ono nieſkáźitelne/ ſłowo Bogá żywe=
1. Pet. 1. 23. go y wiecznie trwájacego/ z chwała twa y z pożytkiem zbá=

wiennym ſerc náßych/ y wßyſtkiego ludu twojego/ wiernie/
ſzule/ y rozſtropnie rozśiewáli/ ßczera náuka pobożnym y
przykłádnym żywotem świećili/ y wßelkim zgorßeniam w
domu twym pilnie y umiejetnie zábiegáli. Broń ich / broń 1. Theſſ. 3.
y nas z łáſki ſwey / miły PANIE/ od nieſpokoynych y zło= Rom. 16. 17. 18.
śliwych ludźi/ ktorzy czynia rozerwánia y gorßenia náuce Phil. 3. 19.
twey przećiwne / á o rzeczy źiemſkie śie łákomie ſtárájac/ 2. Pet. 2, 3.
przez łágodna mowe/ y zmyślone pochlebſtwo kupcza pro=
ſtymi/ y zwodza dobre ſercá ich. Day áby wierni ſłudzy
twoji rády złe/ y wßeláka wyſokość rozumu ludzkiego / ktora 2. Cor. 10, 4. 5.
śie wynośi przećiwko znájomośći Bożey / moca ſłowá
twego poteżnie burzyli y podwracáli / y wßelka myśl hárda
pod świete poſłußeńſtwo twoje znieważáli / y ßczeſliwie Ap 22. 20.
podbijáli. Amen/ przydź rychło PAnie JEzuśie wyſłu=
chay nas/ Krolu y Boże náß błogosłáwiony ná wieki/Am.

O PRZYMIERZU, ALBO U-MOWIE BOZEY.

XLV.

O PANIE Boże wßechmogacy madry/dobry/ſprá= Gen. 17, 1.
wiedliwy/y w obietnicách ſwoich nieodmienny/Oy= Rom. 16, 29
cze náß niebieſki/ dziekujemy twey Boſkiey miłośći/ Mat. 19, 16.
żeś po nießczeſnym upadku Rayſkim/ nie tylko z Abráhá= Pſal. 119. 137.
mem/Oycem wßyſtkich wierzacych/y z wybránym potom= Iſa. 46, 11.
ſtwem jego / przymierze ono twoje Swiete poſtánowił y Rom. 4, 11.
utwirdźił/ áleś też y z námi / ſługámi twymi nieużyteczny= Gen: 17, 2.
mi/ przez Syná twego miłego JEzuſá Chryſtuſá/ Poyśrze= It. 22. 16.
dniká/ rekoymie/ przyczyńce y Zbáwićielá náßego jedynego/ 1. Tim. 2, 5. 6.
nowa/ y zbáwienney łáſki twey pełna umowe uczynić/ tych Heb. 7, 22. 26.
czáſow oſtátecznych/ miłośćiwie raczył. A w tey S. umo= Col. 1, 20. 26.
wie twojey z námi/ obiecałeś nam ſłowem twym Boſkim/ iż
ná wieki bedźieß Bogiem/ Oycem/ y dobrodźiejem náßym/ Lev. 26. 12.
y Potomſtwá náßego po nas/ z námi mießkájac / nam hoy= 2. Cor. 6, 16. 18.

Ier. 31. 31. Hebr. 8. 10. nie błogoſłáwiąc/ nieſpráwiedliwośćiam náſzym miłośćiw
Ib. 10. 16. 17. będąc/ grzechow/ y niepráwośći náſzych więcey nie wſpo=
minájąc/ práwá y zakon ſwoy w umyſły náſze podawájąc/ y
on w ſercách náſzych piſząc / á do pełnienia jego Duchem
twym S. nam dopomagájąc. Nie uſtawaſz w rozlicznych
przećiwko nam dobrodzieyſtwách twoich/ miły Panie/ peł=
niąc nam z káżdey miáry to/ coś nam obiecáć raczył. Zá co
wſzyſtko oddawſzyć powinny y ſerdeczny pokłon/ day/ po=
kornie ćie prosimy/ ábyſmy y my ludem twoim ſłynąc/ ſy=
námi y corkámi twoimi prawdziwie zoſtawáli/ ćiebie Bo=
giem á Oycem ſwym ználi/ w tobie dufáli/ ćiebie ſamego wy=
Ezech. 36. 26. zywáli/ chwalili/ wyznawáli. Spraw w nas ſerce nowe/
y Duchá nowego day do wnętrznośći náſzych / odeym ſerce
kámienne z ćiáłá náſzego/ á day nam ſerce mięśiſte y woli
twey powolne / ábyſmy w uſtáwách twoich chodzili / ſą=
Luc. 24. 29. dow twych przeſtrzegáli/ y one czynili. Zoſtań z námi/ o
2. Tim. 3. 1. Boże náſz/ á w te czáſy oſtáteczne/ trudne/ y zewſząd utrapie=
Pſ. 67. 1. 2. nia pełne/ nie opuſzczay nas. Zmiłuy śię nád námi/ á bło=
goſław nam/ rozświeć oblicze twoie nád námi/ á bądź nam
Is. 51. 3. 4. miłośćiw/ wyzwol nas od nieczyſtośći náſzych/ y od wſzel=
kiey niepráwośći oczyść nas. Nie dopuſzczay ná nas gło=
Lev. 26. 25. du/ woyny/ morowey záráży / á od plag twych ſpráwiedli=
wych/ obroń nas. Wybaw nas od nieprzyjaćioł náſzych/ y
Luc. 1. 71. z ręki wſzyſtkich/ ktorzy nas nie nawidzą. Czyń z námi mi=
74. 75. łosierdzie twoie / ktoreś uczynił y z Oycy náſzymi. Wſpo=
mni ná przymierze Swięte ſwoje/ y ná przyśięgę/ ktorąś
przyśiągł Abrahámowi / y wſzyſtkim wiernym potom=
kom jego / żeś nam to dáć miał/ żebyſmyć wybáwieni bę=
dąc z ręki nieprzyjaćioł náſzych / bez bojáźni/ w świętobli=
wośći y w ſpráwiedliwośći przed obliczem twoim po
wſzyſtkie dni żywotá náſzego ſłużyli/ y z tobą w kroleſtwie
niebieſkim ná wieki żyli. Uczyńże to wſzyſtko/ o co prosimy/
Oycze náſz namiłośćiwſzy/ dla Syná twego miłego IEzuſá

Chryſtuſá/ Zbáwićiela y Pośrzedniká náſzego. Oycze
náſz/ ktoryś/ etc.

O PEŁNIENIE PRZYKAZAN BOZYCH. XLVI.

WSzechmogący Boże / Zákonodawco jedyny / dzię= Iac. 4. 12.
kujemyć ſerdecznie/ żeś nam z oſobliwey łáſki ſwey/
wolą twoję świętą/ w Boſkich zakonu twego przy=
kazániach doſkonále oznaymił/ y w nicheś nam powinnośći
náſze wſzytkie zrzetelnie wyrázić y opiſáć raczył. Lecz to ná
śię/ my nędzni á grzeſzni ludźie / przed Boſkim Máieſtatem
twoim/ z pochwałą naświętſzego Imienia twego/ á z záw=
ſtydzeniem twarzy náſzey wyznáć muśiemy/ iż z oney jeſzcze Dan. 9. 5. 6
pierwſzych Rodzicow/ nam wrodzoney ſkáży/ przeſtępujemy 11.
częſto Swięte Przykazánia twoje/ á tym ſobie wſzyſcy / ná
ſpráwiedliwy gniew twoy zárabiamy / y ono wieczne zako=
nu twego przeklectwo ná śię żáłoſnie przywodźiemy. Czego
nam ſerdecznie żal/ y tego śię ſercem y uſty náſzymi uprzey=
mie ſpowiádamy/ y z tego śię tobie ſamemu winnymi po=
kornie dawamy. A ty/ wſzelkiey łáſki y miłośierdźia Bo= 1. Pet. 5. 10
że/ duſzliwie prośimy / zmiłuy śię nád námi / á bądź nam
grzeſznym miłośćiw. Użycz nam Duchá twego S. ábyſmy
zá jego Boſkim wſpomożeniem tego / co nam w Zakonie Pſal. 51. 1.
twym roſkázowáć raczyſz/ pilnie záwſze przeſtrzegáli. Serce 12. 15.
czyſte ſtworz w nas o Boże / á Duchá práwego odnow we
wnętrznośćiach/ y práwá zakonu twojego nápiſz wumyſłach
náſzych. Oświeć nas zbáwienną łáſką ſwą / á do pełnie=
nia S. woli twey chętne / ſpoſobne/ umiejętne uczyń nas. Ier. 32. 39.
Objaw nam im dáley/ tym znáczniey drogi twoje/ á day nam 40.
żebyſmy śię ćiebie báli Páná Bogá ſwego/ ze wſzyſtkie° ſercá/
ze wſzyſtkiey duſze/ y ze wſzyſtkiey myśli/ y ze wſzyſtkich śił ſwo uc. 10. 27.
ich/ á bliźnych náſzych / jáko ſamych śiebie miłowáli / przy
tobie záwſze ſtátecznie trwáli/ y od ćiebie/ dobrodźieiá ſwe=

Luc. 17. 5. go miłośćiwego/ nigdy nie odſtepowáli. Przymnoż nam
wiáry/ w dobym á ſpokoynym ſumnieniu nas utwirdzay/
bledow y grzechow wßelákich/ zakonowi twemu przećiw=
Exod. 20. nych/ nas uchoway. Day ábyſmy odrzekßy śie báłwo=
1. &c. chwálſtwá / krzywoprzyśięſtwá / zániedbánia świetey
ſłużby twojey/ Rodźicow y zwierzchnośći nieußánowánia/
meżoboyſtwá / wßeteczeńſtwá / kradźieſtwá y fałßywego
świádectwá/ wßelkiey niepobożnośći/ y świeckich pożądli=
Tit. 2. 12. wośći/ trzeźwie/ ſpráwiedliwie/ y pobożnie żyli ná tym
13. 14. świećie/ oczekawáiac oney błogosłáwioney nádźieje/ y ob=
jáwienia chwały wielkiego Bogá/ y Zbáwićielá náßego/ Je=
zuſá Chryſtuſá/ ktory dał ſámego śiebie zá nas/ áby nas wy=
kupił z przeklectwá zakonu/ y od wßelkiey nieprawośći/ y
Gal. 3. 13. oczyśćił ſobie ſámemu lud własny / gorliwie náśláduiacy
It. 4.4. 5. dobrych uczynkow / y żeby nas wyrwał z teráźnieyßego
Gal. 1. 4. 5. wieku złego/ według woli Bogá y Oycá náßego / ktoremu
niech bedźie chwałá ná wieki wiekow/ Amen.

O DAR, Y POMNOZENIE PRAWDZIWEY WIARY.

XLVII.

Iac. 1. 17. O Hoyny/ á wielce ßczodry wßelkich dobrych y doſko=
nałych dárow Dawco/ Oycze świátłośći/ Bożew=
Eph. 2. 8. ßechmogacy/ iż wiárá jeſt własnym dárem twym/ á
Phil: 1, 29. żaden jey z ćiáłá/ y ze krwie mieć nie może/ przetoż ćie naboż=
Matt. 16, 17 nie prośimy/ rácz że y nas znájomośćia twey S. woli obdá=
rowáć/ á wiáre żywa y prawdźiwa w ſercá náße/ przez Du=
chá twego Swietego wßczepić y wkorzenić/ ábyſmy prze=
nie/ z ßczerey łáſki twey/ w Chryſtuśie Jezuśie/ Pánu y Zbá=
Act. 26. 18. wićielu náßym/ grzechow ſwych odpußczenia/ uſpráwiedli=
Rom. 3. 24. wienia/ y działu miedzy poświeconymi doſtąpić / á tobie
25. Heb. 11, 6. śie ná wieki podobáć mogli. Przymnoż nam wiáry zbá=
Luc. 17, 3. wienniey/ y w niey nas dźień ode dniá / im dáley tym zná=
czniey

czniey utwirdzay / żebyſmy łáſki y miłośierdźia twego Bo=
ſkiego prawdźiwie doznawßy / ćiebie ſerdecznie w żywo=
ćie y w śmierći ſwey chwalili/ ćiebie śie mocno trzymáli/
dobrze wierząc dobrze á świetobliwie żyli / ćiebie nádew=
ßytko/ á bliżnych náßych jáko śiebie ſamych/ uprzeymie mi=
łowáli/ á tym wiáre náße prawdźiwa przez miłość ſkute= Gal. 5. 6.
cznie wyrażáli / toba śie ſamę my y słowem twym świetym Rom. 15. 4 5.
uſtáwicznie ćießyli/ odnoßac koniec wiáry naßey zbáwie= 1. Pet. 1. 9.
nie duß. A iżeſmy w ćiele náßym krewkimi náder/ y co do= Mat. 26. 41.
brego jeſt ſámi z śiebie jáko ſámi z śiebie y myślić nieſpoſob= 2. Cor. 3. 5.
nymi/ rácz że ty nas ſam moca ſwa Boſka pośiláć/ y ku czy= Heb. 13. 21.
nieniu świetey woli ſwey ſpoſobnymi czynić / y ſtrzedz przez 1. Pet. 1. 5.
wiáre ku zbawieniu w niebieśiech dla nas zgotowánemu.
Rácz też/ o Boże náß/ ſerca wßyſtkich wierzacych zjednoczyć Eph. 4. 2. 3.
wiára/ zgoda/ y miłośćia/ żebyſmy jedni drugich znoßac w 4. 5.
miłośći/ záchowáli jedność Duchá/ w zwiąſce pokoju. A já=
ko w jednym Duchu/ w jedno ćiáło wßyſcy ſpojeni jeſteſmy/ 1. Cor. 12.
y w jedney nádźiejey wezwáni bedac/ mamy jednego PAná/ 13.
jedne wiáre/ jeden chrzeſt/ jednego Boga y Oyca wßyſtkich
nas/ ták day z łáſki ſwey/ żebyſmy wßyſcy jedno z toba/ je=
dno y ſámi z ſoba/ we wßyſtkim byli. Oddal od nas wßelkie
nieſpokoyniki/ zgode kośćioła twojego rozrywájace. A w Rom. 16. 17
ták wielkim mnoſtwie bledow/ y zámießániu żáłoßnym/ ro=
zum náß od zábobonow/ ſerce od watpliwośći/ wola od u=
poru y ſprzećiwieńſtwá/ wßyſtkie ſmyſły náße od wßelákie=
go zgorßenia broń/ y miłośćiwie záchoway. A potym bo= 2. Tim. 4. 8.
ju dobrym/ y wykonániu biegu náßego/ w tym pielgrzym=
ſtwie ziemſkim/ odłoż że nam z łáſki ſwey one korone ſprá=
wiedliwośći/ ktora nam odda w on dźień Pan/ ſedźia ſprá=
wiedliwy/ á nie tylko nam / ále y wßyſtkim ktorzy umiło=
wáli ono sławne przyśćie jego: ktoremu z toba/ Oycze náß
niebieſki/ y z Duchem S. Bogu náßemu w Troycy S. jedyne=
mu/ niechay bedźie chwałá y cześć ná wieki wiekow / Amen.

O MODLITWIE PANSKIEY.

XLVIII.

Pierwßa.

O Duchá łáſki, y Modlitew.

O Pánie Boże/ w miłośierdziu nieprzebrány / znamy
Eph. 2. 4. to do śiebie/ iż śie nie tylko modlić gorliwie ſami
przez śie nie umiemy/ y jákoſmy powinni nie może-
Rom. 8. 26. my/ ále y nie rozumiemy cżęſto/ o co śie modlić mamy. Lecż
iż temu wierzymy/ że ty według obietnice ſwey Boſkiey/ dá-
Luc. 11. 13. wáß Duchá twego S. tym/ ktorży ćie oń proßą; á iż/ nie
Eph. 3. 20. tylko to o co proſimy/ ále y wiecey dáleko niżeli my nedzni
y grzeßni prośić/ álbo y pomyślić możemy/ z łáſki ſwey u-
cżynić chceß y możeß : Przetoż ćie pokornie proſimy/ wy-
Zach. 12. 10 ſlijże ná nas Duchá łáſki y modlitew/ áby w modlitwách nie-
doſtátek y nieſpoſobność náße / dárow ſwych hoynośćią
dopełnił / y nas u ciebie / Oycże wßelkiego miłośierdzia/ á
2. Cor. 1. 3. Boże wßelkiey poćiechy/ wzdychániem y wołániem ſwym
Rom. 8. 15. 16. niewymownym y nieuſtawáiącym/ doſkonále záſtąpił y wy-
Gal. 4. 6. mowił. Otworz y poświeć uſtá náße/ wnetrzności ſercá
Psal. 51. 17. y ſumnienia náßego poruß/ y zapal gorliwośćią świetą/ że-
byſmy ćie przyſtoynie chwalić/ wzywáć/ y powinne ofiary
wdzięcżności Imieniowi twemu świetemu/ godnie oddá-
wáć mogli/ dla namilßego Syná twego/ á Páná náßego
Jezuſá Chryſtuſá/ Amen.

XLIX.

Druga.

Modlitwá, Prozby wſzytkie w Pacierzu zámknione, ſummownie wyrażájące.

O Łáſkáwy/ dobrotliwy/ á nalutośćiwßy Oycże náß
niebieſki/ Pánie Boże náß wßechmogący/ y ná wie-
ki chwalebny/ rácżże z tronu Máieſtatu twego świe-
tego poyrzeć miłośiernym okiem ſwym/ ná nas niegodne

dziatki/

dziatki/ á nieużytecżne ſługi twoje/ ktorży Imie twe ś. wiel-
biąc/ do ćiebie śie ſámego we wßyſtkich dußnych y ćiele-
ſnych potrzebách ſwych/ w wierze prawdziwey/ á w poku-
ćie ś. uprzeymie y dufliwie ućiekamy. Tyś nas bowiem ná
ſwoy ś. obraz ſtworzył. Tyś nas w grzech upádłych zno- Gen. 1. 27.
wu porátował/ y z wiecżnego potepienia wybáwił. Tyś nas It. 3. 6. 15.
przez Duchá S. poświećił/ y znowu porodził ſłowem praw- Rom. 5. 6. 9.
dy. Oprocż tego/ w Oycowſkiey nas opiece chowaß/ y w- 1. Cor. 6. 11.
ßytkim dobrym wzgledem duße y ćiáłá miłośćiwie opátro- Jac. 1. 18.
wáć rácżyß. Zá te / y inne nie wylicżone dobrodzieyſtwá Psal. 121. 4.
twoje/ oddawßyć ſerdecżny pokłon: pokornie ćie proſimy/
Oycże náſz ktoryś jeſt w niebieśiech, Swięć śię Imię twoje, Matt. 6. 9.
daybyſmy ćie/ y wßytkie wielmożne ſpráwy twoje/ prawdzi- Luc. 11. 2.
wie poználi/ w tobie ſerdecżnie ufáli / ćiebie ſámego z wiá-
ry żywey/ we wnetrznie y pozwierzchnie/ uprzeymie wyzná-
wáli/ chwalili/ wielbili/ tobie ná koniec ſámemu w nawyż-
ßey miłośći y poſłußeńſtwie / áż do śmierći wiernie ſłuży-
li. Oddal przecż od nás/ y wßedzie potężnie wykorzeń nie-
dowiárſtwo / bluźnierſtwo / báłwochwálſtwo / błedy/
grzechy/ á zgorßenia wßelákie/ y cokolwiek jedno Imie two-
je świete háńbi/ nißcży / ſromoći. Przydź Kroleſtwo two-
jey wßechmocności Boſkiey do nas / żebyſmy ćie Páná
Pánow/ y Królá krolow/ á nawyżßego niebá y ziemie Rząd-
ce/ im dáley tym znácżniey / zbáwiennie poznali / á w kro-
leſtwie łáſki twey zoſtawájąc podług ſłowá twego S. we
wßyſtkim rządzeni byli. Kroluy ty w nas ſam/ á od mocy
chytrośći y ſtráßnego okrućieńſtwá / dußnych y ćieleſnych
nieprzyjaćioł náßych/ práwicą Boſtwá twego S. nas po-
tężnie ſtrzeż y broń. Podwroć hárdość hárdych / á krwáwe
wßyſtkich Imienia twego S. przećiwnikow rády / z łáſki
ſwey pomießay/ á po śmierći do oney niezwiedłey korony
wiecżnego Kroleſtwá nas miłośćiwie przyjmi/ y ná wieki
záchoway. A pokiſmy w tym pádole płácżu/ Bądź wola two-

já, jáko w niebie, ták y ná źiemi. Cżyń z námi ſługámi ſwy-
mi/ jáko ráċzyß. Vżyċzywßy nam prawdźiwey wiáry/
nádźieie/ miłośći doday nam y umieiętney á ochotney ſpo-
ſobnośći/ y ſtáteczney ćierpliwośći/ żebyſmy świętą wolą
twoję ſkutecznie pełnili/ ták jáko ją pełnią Anjołowie świę-
Ioh. 6. 51. ći/ y wßyſtek kośćioł tryumfujący w niebieśiech. Zemdlo-
ne duße náße chlebem onym żywym/ z niebá dla nas zeſłá-
nym/ y zbáwiennym świętego ſłowáy y Swiątośći pokár-
mem w tym pielgrzymſtwie ziemſkim/ poſiliwßy/ Y chlebá
náſzego powſzedniego day nam dźiśia: Oycowſkie nas ćießąc/
y opátrując zdrowiem dobrym/ pokojem pożądánym/ u-
ċżćiwym pożywieniem/ błogoſłáwieńſtwem hoynym/ y w-
ßelákimi dobrodźieyſtwy ſwymi/ ćiáłu/ á żywotowi náße-
mu docżeſnemu wielce potrzebnymi. Odpuść nam náſze winy,
przeſtępſtwá/ grzechy/ złośći/ y rozmáite krewkośći/ á bądź
nam miłośćiw/ dla niewinney á okrutney męki y śmierći á
1. Tim. 2. przelánia krwie drogiey JEzuſá Chryſtuſá / Zbáwićielá y
5. 6. Poyśrzedniká náßego jedynego / ktorego my zá nas okup/
ſpráwiedliwość y poſłußeńſtwo doſkonáłe/ ßczerym ſercem
Gal. 2. 20. przyjmując / ono ſobie zupełnie / przez wiárę prawdźiwą
Eph. 3. 17. przywłaßczamy. Zmiłuy śię/ Pánie/ á bądź nam miłośćiw!
Act. 26. 18. Jáko y my odpuſzczamy náſzym winowáycom, zá Oycowſkim
wſpomożeniem twym/ z ſercá im wßyſtkie ich winy/ upad-
ki y przeſtępſtwá wßelákie przebaczájąc / á tym powinną
wdźięczność / zá niewysłowione dobrodźieyſtwá twe ßcze-
rze y ochotnie wyświadczájąc. Nie wwodź nas ná pokuſzenie,
y nie ráċz nas mdłych / á náder krewkich dźiatek / ſług y ſłu-
żebnic twojich/ z łáſki ſwey Oycowſkiey nigdy wypußczáć/
áni nas ráċz rożnymi probámi á pokuſámi/ nád to/ co znieść
możemy/ doświadczáć/ Ale nas wybaw od złego, duſzy y ćiá-
2. Tim. 4. łu náßemu ßkodliwego/ żebyſmy w boju dobrym przećiw w-
7. 8. ßelákim pokuſam nieuſtawáli / wßyſtko złe ßcześliwie / zá
łáſką twą przemogli / á wiáry y ſumnienia dobrego ſtáte-

czniec

cżnieć dochowawßy/ uwielbienia w żywoćie przyßłym do-
ſkonáłego doſtąpili/ y z tobą w wiecznych poćiechách wnie-
bieśiech zoſtawáli. Vczyńże to o co ćię prośimy / miłośier-
ny Boże/ Oycże náß niebieſki/ z Synem twym miłym / y z
Duchem S. ná wieki pozegnány Abowiem twoje jeſt Krole-
ſtwo; y moc, y chwałá ná wieki wiekow, Amen.

O CHRZCIE SWIETYM.

I.

Dźiękujemyć y chwalemy Jmię twoje S. Oycże náß Eph. 1. 5.
niebieſki/ żeś nas w kośćiele ś. twoim / zá dźiatki ſo 6. 7.
bie miłe/ w Synu ſwoim umiłowánym á Pánu ná- It. 2. 1. 3. 4.
ßym/ łáſkáwie przyjął/ y podług miłośierdźia ſwego/ krwią 5.
jego drogą/ od grzechuś nas pierworodnego/ w ktorym jeſmy It. 5. 26
poczęći y národzeni/ doſkonále oczyśćił/ poświęćił/ y zbáwił/ Pſal. 51. 7.
przez omyćie odrodzenia y odnowienia Duchá S. ktore- 1. Ioh. 1. 7.
goś ná nas wylał obfićie/ przez JEzuſá Chryſtuſá Zbáwi- Tit. 3. 5. 6.
ćielá náßego. Zátrzymaway że nas w tey to zbáwienney łá- Pſal. 27. 4.
ſce ſwey/ y w świętey ſpołeczności kośćiołá twojego áż do
końcá/ miły PAnie/ day ábyſmy po wßyſtkie dni żyćia náße-
go w nowośći żywotá przyſtoynie chodźili. Niech ßátá Iſa 61. 10.
niewinnośći y świętobliwośći Syná twojego/ w ktorąśmy Gal. 3. 27.
przyoblecżeni/ ná nas nie bláknje. Niech w niego ochrzę- Rom. 6. 3.
czeni/ y z nim poſpołu przez chrzeſt w śmierć pogrzebieni 4. &c.
będąc/ jáko on wzbudzony jeſt z martwych ku chwale two-
iey/ ták żebyſmy y my w nowośći żywotá chodźili / wiecey
nie ſłużąc grzechowi/ ále tobie Bogu náßemu żywi będąc/
w Chryſtuśie JEzuśie PAnu náßym. Niech nie kroluje
grzech w śmiertelnym ćiele náßym żebyſmy mu poſłußni by-
li w pożądliwośćiách jego/ ále uwolnieni będąc od grzechu/
á zniewoleni Bogu/ niech y członki náße ſługámi będą ſprá-
wiedliwośći ku poświęceniu. Toſmyć Swięty náß PA-
NJE/ gdyś nas do kośćiołá wiernych chwalcow twych/

przez Chrzest S. wprowadzał / ślubowáli / y tobiesmy śie
sámemu ná chwałe naświetßego Jmienia twojego ofiáro=
wáli. Vtwirdźże w nas im daley tym znáczniey zbá=
wienna te łáske swoje / ábysmy odrzekßy śie z młodośći zá=
raz/ niepobożnośći y świeckich pożadliwośći / y ná potym
Tit. 2. 11. trzeźwie/ spráwiedliwie/ y pobożnie żyli ná tym świećie/
12. 13. oczekawájac oney błogosłáwioney nádźieje y objáwienia
chwały wielkiego Bogá y Zbáwićielá náßego / JEzusá
Chrystusá/ ktoremu z toba/ Oycze náß niebieski/ y z Du=
chem S. niechay bedźie cześć y chwałá ná wieki/ Amen.

PRZED UZYWANIEM SWIATOSCI CIALA Y KRWIE PANSKIEY.

LI.

Pierwßa.

Ioh. 1. 26. O Báránku Boży Swiety y niepokalány / ktory glá=
1. Pet. 1. 19. dźiß grzechy świátá/ násłodßy Pánie JEzu/ tyś śie
It. 2. 21. 24. zá nas nedzne á grzeßne/ ná drzewie krzyżowym/ w
Eph. 5. 2. mekách bolesnych / Bogu Oycu swojemu / ku wdźieczney
wonnośći ofiárowáć raczył/ żebyś śie stał pokármem zbá=
Ioh. 6. 33. wiennym łaknacych duß náßych. Tyś jest chleb on żywy/
51. ktory z niebá zstapił / y dáje żywot świátu. Tyś zá nas nie=
godne dał z boku twego naświetßego/ krew swoje nadrożßa
ßczodrobliwie wytoczyć / żebyś nas grzechámi splugáwio=
1. Ioh. 1. 7. ne / ona oczyśćił od wßelkiey nieprawośći / á prágnace
duße náße/ tym zbáwiennym napojem ku wiecznemu żywo=
towi nápojił. Niechayżeć zá to bedźie/ o nasłodßy Zbáwi=
Psal 51. 4. 9. 12. ćielu naß/ wieczna cześć/ wieczna chwałá! Ráczże nas y
Isa. 61. 10. teraz moca zasługi twojey nadrożßey / od wßelákiey nieczy=
stośći grzechow/ y nieprawośći náßych oczyśćić / ßátá śli=
czna spráwiedliwośći swojey ozdobić / Duchem swoim S.
poświećić/ á ták Bogu Oycu miłymi y przyjemnymi uczy=
nić/ żebysmy zá stołem twojim godnie mogli godowáć/ á

tym

tym pokármem y napojem nadrożßym posileni/ y w wierze
y nádźiejey zbáwienney umocnieni bedac/ w tobie żebysmy
śie záwße rádowáli/ służacći w spráwiedliwośći y w świe= Luc. 1. 75.
tobliwośći po wßystkie dni żywotá/ áż do śmierći swojey.
A po tym nedznym pielgrzymstwie ziemskim/ ráczże nas/ o
PAnie/ przyjać do żywota wieczney chwały/ żebysmy tám=
że z łáski twey / posadzeni bedac zá stołem wiecznych po= Luc. 22. 30.
ćiech/ w rádośći nieskonczoney/ ze wßystkimi Swietymi go=
dowáć/ ná twarz twoje pátrząć/ á ćiebie bez przestanku go= Apoc. 5. 9. 12.
dnie chwalić mogli. Ráczże nas wysłucháć/ y nápełnić po= It. 7. 14. 15.
korne żadośći náße/ o Boże Zbáwićielu naß / dla Jmienia It. 22. 3. 4.
twego świetego/ wiecznie chwalebnego/ Amen.

LII.

Druga.

O PANIE JEzu Chryste/ Synu Bogá żywego je= Mat. 16. 16.
dnorodzony/ tyś z niebá na świat dla zbáwienia ná= Luc. 9. 56.
ßego zstapił/ y z przeczystey á błogosłáwioney Pán= Eph. 5. 2.
ny Máryey śie narodźił. Tyś nas umiłowáł/ y wydał sá= Heb. 1. 3.
mego śiebie zá nas/ ná ofiáre y zábićie Bogu/ ku wdźieczney It. 7. 25.
wonnośći. Tyś nas sam przez śie/ z grzechow oczyśćił / u= Act. 13. 38. 39.
spráwiedliwił/ zbáwił/ z Bogiem Oycem pojednał/ do śiebie It. 15. 11.
nas przygárnawßy/ dáryś nam przez śie nábyte przywłaß= Eph. 2. 13.
czył/ y od sadu stráßnego/ á wiecznego potepienia doskonáś= 14. 18. Mat. 11. 29.
leś nas záchował. Tey ták wielkiey á nieoßácowáney łáski/ Rom. 5. 9.
y dobrodźieystwá twego niewysłowionego/ żebysmy nigdy 10. 18.
nie przepominali/ ále śie z tego záwße w sercách swych
przez wiáre prawdźiwa ćießyli/ zostáwićieś nam ná wie= Mat. 26. 26.
czna pámiatke raczył / Testáment swiety/ á zbáwienna 28.
Swiatość/ w ktorey duße wiernych swych ćiálem swoim Luc. 22. 19.
karmiß/ y krwia swa droga/ ná krzyżu wyláná nápawaß/ ku 1. Cor. 11. 24.
żywotowi wiecznemu. Do czego śie y my nedzni teraz go= Ioh. 6. 53. 58.
tujemy/ ále iżesmy ludźie grzeßni/ y łáski twey niegodni/ w=

stydá=

ſtydamy ſie ćiebie PAná ſwego/ dla ſproſnośći grzechow
náßych/ ktorych ſami przez ſie pozbyć nie możemy/ jeſliże
Joh. 15. 5. Phil. 2. 13. ſie ty ſam nád námi nie zmiłujeß. Nie śmiemy przyſtąpić
do ſtołu twego Pánie: boſmy ćie obrázili/ myślą/ ſercem/ y
učzynkiem. Ale iżeś ty jeſt łáſkáwy/ miłośierny/ dobry/
w nádzieje miłośierdzia twego/ z wiernymi poſpolu ſtá-
niemy u twego świetego Stołu/ przy ktorym jeſt bytność
twojá Boſka/ przy ktorym ſą y Anjołowie święći/ ſłudzy
twoji/ y ſtániemy ſie prawdziwie učzeſnikámi upominkow
twych niebieſkich. Przetoż ćie prośimy/ Pánie y dobro-
dzieju náß miłośćiwy/ zmiłuy ſie nád námi/ weyrzy ná nas
očzymá miłośiernymi/ przytul nas do ſiebie/ weźmi nas w o-
brone ſwą Boſką/ omyj nas od grzechow náßych/ ſam nas do
tego twego świetego Stołu przygotuy/ w ßáte záſługi ſwo-
jey drogiey przyobleč/ wiáre mocną w nas ſpraw/ ſerce
Iſa. 61. 10. Apoc. 3. 18. Chrześćiáńſkie učzyń przećiw bliźniemu náßemu/ pobożnym
á świetym żywotem obdarz/ ſumnienie čzyſte dobre zrządź/
pokuſy/ ktore do świetych ſpraw/ á nawiecey do tego świe-
tego używánia przeßkadzáją/ odganiay/ ſpráwy/ nálogi/ y
zwyčzáje złe umorz/ Duchem S. odrodź/ słowem ſwym
świetym ſpráwuy/ żebyſmy ták z łáſki twey przygotowá-
ni/ mogli ſie ſtáć godnymi učzeſnikámi ćiáłá y krwie two-
Joh. 15. 5. jey świetey/ my nedzni y grzeßni ludzie: Bo bez rátunku á
2. Cor. 3. 5. pomocy twojey/ nic świetego/ nic pobożnego/ nic dobrego/
áni godnego/ ſami z ſiebie učzynić nie możemy. A po przy-
jećiu łáſki twojey/ day byſmy już ná potym nie ſobie/ ále to-
Rom. 6. 4. 11. bie ná čześć/ y ná chwałe żyli/ á w kroleſtwie łáſki/ y obro-
ney twey zoſtawájąc/ tobie w pobożnośći/ w świetobli-
wośći/ y w ſpráwiedliwośći/ ochotnie y przyſtoynie ſłuży-
Luc. 1. 75. li/ po wßyſtkie dni żywotá náßego/ á potym w niebie ná wie-
ki wiečzne. O učzyńże to wßyſtko/ co widziß nam być po-
Iſa. 9. 6. żytečznego/ JEzu Chryſte/ Synu Bogá żywego/ Ojčze
wiečznośći/ Zbáwićielu náß jedyny/ do ćiebie wołamy/ kto-

ry ży-

ry żyjeß y kroluješ z Oycem/ y z Duchem S. w jednośći Bo-
ſtwá/ Amen.

PO UZYWANIU SACRAMENTU PANSKIEGO.

LIII.

Cześć/ y chwałá niech bedzie Jmieniowi twemu/ świe- Iſa. 6, 3.
ty Zaſtepow Pánie/ zá pokarm/ y napoy zbáwienny/
ktorymeś łáknące y prágnące duße náße urážył zá ſto-
łem namilßego Syná twojego. Nie doſyć ná tym/ że powße- Pſal. 145, 15. 16.
dnim chlebem ćiáłá náße/ ná káżdy dzień opátrujeß/ zrządźi-
łeś y inßy pośiłek zacnieyßy zgłodniáłym dußam náßym/ Mat. 26, 26.
karmiß ćiáłem/ nápawaß krwią włáſną Syná ſwego. Przy- Joh. 6, 32.
jawßy my te zbáwienne upominki łáſki twojey/ zá nie ſer- 51. 53.
dečznie dziekujemy. Kwitowałeś nas już/ miłośierny á
dobrotliwy Pánie/ z przeßłych grzechow/ áby nam do łáſki
twojey nie były záwádą/ y tu/ y ná on čzás/ kiedy ſie nam
przydzie ſtáwić przed ſtráßnym á ſpráwiedliwym ſądem
twoim/ niechayże już to bedzie zápiſano w Rejeſtrách two-
ich/ że długi náße popłácone ſą/ Cyrográf ich do drzewá Col. 2, 14.
krzyżowego przybity/ á nadrożßą krwią Syná twego zá-
mázány. Pośilay nas Duchem twoim Swietym/ ábyſmy
ſie ná potym grzechu wßelkiego uſtrzedz mogli. A iáko
wiec pośiliwßy pokármem y napojem zemdlone członki/
do prac bywamy ſpoſobnieyßymi/ ták po przyjećiu tego po-
kármu y napoju zbáwiennego/ day byſmy byli ochotnieyßy-
mi do pobożnośći y cnot świetych/ w ktorych byſmy tobie/
dobrodziejowi ſwemu ſłużyli áż do śmierći náßey. A po- Luc. 1, 75.
tym poſadź nas zá ſtoł ſwoy/ kedy ich wiele od Wſchodu y Matt. 8, 11.
Zachodu ſłońcá przydzie/ y uśiedą zá ſtołem z Abráhámem/
z Izáákiem/ y z Jákobem w kroleſtwie niebieſkim/ ábyſmy
y my w tym świetym Swietych twym towárzyſtwie/ miey-
ſce mieli ná čzáſy wiečzne. Day nam to Boże Ojčze náß

nie-

niebieſki/ z łáſki y z miłośierdźia twego/ dla záſługi namilßego Syná ſwego/ ktoremu z toba/ y z Duchem S. niechay będźie ćześć y chwałá teraz y ná wieki wiekow/ Amen.

O STANIE MALZENSKIM

LIV.

Pierwßa.

Zá Chrześćiáńſkie Małżonki.

Ioh. 17. 11. SWiety wßelkiego miłośierdźia Oyćze/ y wßelkiey po-
2.Cor.1.3. ćiechy Boże/ ktoryś po ſtworzeniu ćłowieká ſtan
Gen. 1. 27. 28. Małżeńſki/ ſam poſtánowił/ w Swietym ſłowieś
It.2.18. ſwym on zálećił/ y rozmáitymi dobrodźieyſtwámi twoji-
Heb. 13. 4. mi/ utwierdźićieś go raćzył/ á to dla narodu ludzkiego
Ioh. 2.1.9. uććiwego y porządnego rozmnożenia/ y twego S. kośćiołá
1.Cor. 7. 2. rozkrzewienia. Prośimy śie pokornie/ raćzże wßyſtkim pobożnym Chrześćiáńſkim Małżonkom łáſki ſwey/ y potrzebnych Duchá twego S. dárow użyćzyć/ żeby w tym S. ſtanje/ ćiebie śie prawdźiwie bali/ tobie wiernie ſłużyli/ pobożnie/ świetobliwie/ trzeźwie/ ſpráwiedliwie żyli/ w zgodźie y miłośći wzájemney z ſoba mießkáli/ krzyż á utrapienia wßelkie (bez ćzego y ten ſtan nie jeſt) ćierpliwie y ſpole-
1.Cor. 7. 28. ćznie znaßáli/ w nabywániu przyſtoynym chlebá/ y uććiwego pożywienia/ żeby hoynego błogoſłáwieńſtwá twego doznawáli/ y dźiatki ſwe ná świetą chwałe twoje/ poćiechę ſwą/ w prawdźiwey pobożnośći y boiáźni twey wychowywáli. Odpądź precz ßátáná/ áby im w niwćzym nie ßkodźił/ á miedzy nimi jákiey niezgody nierozśiewał ani ich do
Toct. 3. 8. 25. grzechow/ woli twey/ y temu w ktorym żyją świetemu ſtanowi przećiwnych/ nie záwodźił. Day im ſmák im dáley tym znáćznieyßy ſłowá twego Swietego/ żeby śie go z pilnośćią ućzyli/ nim śie záwße rządźili/ w tobie Bogu y rá-
Ps. 121. 2. towniku ſwym pewnym/ we wßyſtkich ſwych trudnośćiách/ nádźieje pokłádáli/ tobie śie cále oddawáli/ y wiáre/ á

ſumnienie dobre áż do koncá záchowáli. A po śmierći day śie im/ Oyćze wßelkich litośći pełny/ y wßyſtkim nam/ y cá-
lemu Chrześćiáńſkiemu kośćiołowi w niebie z Pánem JEzuſem Chryſtuſem/ jedynym duß náßych Oblubieńcem/ 1. Pet. 5. 10.
ßćześliwie oglądáć/ doſkonále złąćzyć/ y z nim ná wieki 2. Cor. 11. 2 2.
mießkáć/ Amen.

LV.

Wtora.

Zá Dźiatkámi Rodźicow Chrześćiáńſkich.

O Naſłodßy JEzu/ Pánie y Boże náß/ Zbáwićielu Ioh. 20. 28.
świátá jedyny/ tyś śie kwoli dźiatkom/ dźiećiećiem Act. 4. 12.
z błogoſłáwioney Pánny Máryey narodźił. Tyś Mat. 21. 16. Marc. 10. 14. 15. 16
z uſt niemowiątek chwałe ſwoje wykonał. Tyś dźiatki/ ktoreć przynoßono/ mile przyjmował/ oneś ná rece brał/ im błogoſłáwił/ nie Rodźicow tylko/ ále ich/ Bogiemeś śie być ozywał/ y kroleſtwoś niebieſkie tákim/ jákie one ſą/ z łáſki Luc. 18. 15.
ſwojey/ przyſądźił. Dźiekujemyć zá te/ y inne wßyſtkie niewylićzone dobrodźieyſtwá twoje/ á oſobliwie y zá to/ żeś
dźiatki Rodźicow Chrześćiáńſkich/ od grzechu pierworo- Psal. 51. 7.
dnego/ w ktorym ſą poćzete y narodzone/ we Chrzćie S. 1. Ioh. 1. 7.
krwią nadrożßą ſwoją oćzyśćił/ y w poczet ludu twego Act. 2. 38. It. 22. 16.
prawowiernego polićzył. Day im/ Emmanuelu prawdźi- Mat. 1. 23.
wy nádźiejo y poćiecho wßyſtkich nas jedyna/ Duchá twe- 1. Tim. 1. 1.
go S./ dawce wiáry/ y wßelkich dárow zbáwiennych/ żeby 2. Cor. 1. 2. 5.
z nami poſpołu/ tey ßáty záſług twych koßtowney/ w ktorą 1. Cor. 12. 4. 11.
ſą nowo przyoblećzone do śmierći ſwey pilnie oſtrzegáli/ w
niey uſtáwićznie/ łáſki y błogoſłáwieńſtwá twego S. do- Isa 61. 10.
znawájąc/ chodźili/ y omyćia tego świetego odrodzenia/ á Rom. 6. 3.
przez Duchá S. odnowienia/ żeby ſproſnośćią złych żądz/ y Tit. 3. 5. 6.
grzechow obrzydłych/ ná ſobie nie ßpećiły. Spraw w nich ſerce powolne/ chęć y ſpoſobność do wßyſtkiego dobrego/ poſłußeńſtwo/ miłość/ y ich ſtárßych ußánowánie/ áby śie

w znájomośći twey zbáwienney/w uczćiwych ſtanowi/y płći
ich/ należących náukách/ y cnotách świetych/ z młodośći
ſwey/ chetnie y pilnie ćwiczyły. Vżycz im/ pokornie ćie
prośimy/ zdrowego rozſadku/ pámieć ich utwirdzay/ w=
Luc. 2, 25. zroſt im y pomnożenie w wieku/ w madrośći/w łáſce ſwey/
y ludzi dobrych im dáley tym znácżniey daway. Wykorżeń
z ſercá ich upor/ gnuśność/ leniſtwo/ oſpáłość/ lekkomyśl=
ność/ nieposłuszeńſtwo/ pierzchliwość/ y wßeláka do złe=
go ſkłonność/ á wſczep w nich bojaźń Jmienia twego świe=
Prov. 9, 10. tego/ ktora jeſt początkiem madrośći. Obwáruy myśli ich
wewnetrzne y zmyſły pozwierzchne zakonem twoim/ żeby
śie przykłádem dobrym budowáły/ złego śie towárzyſtwá/
proznowania/rozmow plugáwych/ niewſtydliwych/ y nie=
przyſtoynych poſtepkow/ pilnie záwße ſtrzegły y chroniły.
Day im z łáſki ſwey/ miły Pánie/ żeby y w kwiećin młodośći
ſwey/ y przez cáły żywot ſwoy/ z pochwałą Jmienia twe=
go świetego/ z ućiechą Rodźicow miłych/ z pożytkiem
ſwym/ y z dobrym bliźnych ſwych pożądánym/ tu ná świe=
ćie żyły/ y tobie ná ziemi zácżawßy/ w niebie potym wiecżnie
1. Pet. 2. 25. ſłużyły. O ráczże nas drogi naß JEzu/ duß y ćiał náßych
nawyżßy Dozorco/ Rodźicow pobożnych / y dźiatek ich
Act. 2. 39. wiernych/ jedyny Opiekunie/ miłośćiwie wyſłucháć / nád
námi śie zmiłowáć/ y łáſke ſwą wßyſtkim nam ſkutecżnie
pokazáć. Tobie z Oycem twym miłym/ y z Duchem S.
niech bedźie cżeść y chwałá wiecżna/ Amen.

LVI.

Trzećia.

Zá Brzemiennymi y Rodzącymi.

Oycże miłośierdźia/ á Boże wßelkiey poćiechy/ kto=
2. Cor. 1, 3. 4. ry nas ćießyß w káżdym ućiſku náßym/ y ábyſmy ćie
Pſa. 50. 15. w dźień utrapienia ſwego wzywáli / roſkázujeß / o=
Matt. 11. 28 biecując nas y wßyſtkich ſprácowánych á obćiążonych/
kto=

ktorzy śie w utrapieniu ſwym do twego S. Majeſtatu ſer=
cem dufliwym gorliwie ćiſną/ mile przyjąć/ćießyć y onych
ſkutecżnie rátowáć. Prośimy ćie/ wßechmogący Boże/ je=
dyny wßyſtkich wiernych twych rátowniku y Opiekunie ná=
pewnieyßy/ y tobie śie ſerdecżnie modlimy zá tą służebnicą
twoją/ ktora pod cżás niebeſpiecżny brzemienia ſwego od
ćiebie ſámego rátunku y wſpomożenia pokornie żebrze/ y
dufliwie prośi. Zmiłuyże śie nád nią/ y nád námi wßytkimi/
dobrotliwy Boże/ á grzechow náßych z łáſki ſwey przeba=
cżywßy wyſłuchay nas. Rácż ją ty ſam w wielkiey jey po=
trzebie ćießyć/ pośiláć/ bolow jey ſkracáć / od przypadkow
żáłoſnych bronić/ y od brzemienia jey / wrychle y ßcześliwie
uwolnić/ á nią śie y wßyſtkimi námi / jáko Oćiec wßelkiey
łáſki y miłośierdźia/ miłośćiwie opiekáć. Badźże z nią/
badź y z námi Boże náß/ okaż nád nią moc y Oycowſkie
miłośierdźie ſwoje/ wſpomoż ją/ćieß / rátuy podług twego
S. á Oycowſkiego upodobánia/ ku jey y ſpolney náßey po=
ćieße/ żebyſmy przez ćie porátowáni y poćießeni bedąc w
tobie śie ſámym ćießyli y weſelili ná wieki wiekow. Vcżyń=
że to/ Oycże dobrotliwy/ dla chwały imienia twego świe=
tego/ y dla przymnożenia wiernych chwalcow twych / kto=
rzyby ćie tu zácżawßy w niebie chwalili/ y tobie służyli
wiecżnymi cżáſy. Wyſłuchayże nas/ prośimy ćie/ Oycże
náß niebieſki/ przez Jezuſá Chryſtuſá/ Syná twego miłego
á PANA náßego/ ktory z tobą/ y z Duchem S. żyje y krolu=
je ná wieki wiecżne/ Amen.

O UCZYNKACH, Y DOBRODZIEYSTWACH BOZYCH.

LVII.

O nieprzebráney dobroći Oycże/ wielki/ świety / Pſal. 19. 1.
wßechmogący Boże/ ktoß wypowie ucżynki two= It. 106. 1. 2
je? ktoż wylicży? ktoż wyſłowi dobrodźieyſtwá

Isa. 6. 3. twoje? pełne są niebiosá miłośierdźia twego/ pełna ziemia
Psal. 146. 6. łáski y [illegible] twojey. Tyś uczynił niebo y ziemię y mo-
rze/ y wszystkie rzeczy/ ktore w nich są. Ty dźiwnym y nie-
doścign[illegible] rozumem swym władasz y rządźisz wszystkim/
Ps. 145. 16. coś raz stworzył. Ty otwierasz rękę twoje/ á násycasz wszy-
stko co żyje podług upodobánia swego / y niemász ták
lichego stworzenia/ ktoreby opátrzności twey Boskiey zá-
żywáć znácznie niemiáło. Jednák naznácznieysza jest łá-
Gen. 1. 27. ská twoja/ PAnie/ ku człowiekowi/ ktoregoś ná swoy S.
Eph. 4. 24. obraz w spráwiedliwośći y w świętobliwośći stworzył/
Psal. 8. 7. mową/ dowćipem/ rozumem obdárzył/ y Pánemeś go nád
It. 145. 9. wszystkimi uczynkámi rąk swoich postánowił/ poddawszy
wszytko pod nogi jego. Oprocz tego/ dobrze nam ná wszyt-
kim czynisz. Ty nas sam strzeżesz/ bronisz/ rátujesz. Ty
It. 91. 1. 14. zdrowiem/ pokojem y wszelkimi potrzebámi miłośćiwie o-
Ier. 17. 14. pátrujesz. W tobie náwet żyjemy y ruchamy śie/ y jeste-
Act. 17. 28. śmy. Ale jeszcze nie tu stánęłá dobrotliwość twoja Boska.
Gen. 3. 6. 7. Gdyśmy bowiem przez grzech ćiebie nawyższego Dobro-
Rom. 5. 12. dźieiá nászego obráźili/ y śmierć á potępienie wieczne/ są-
It. 6. 23. dem twym spráwiedliwym/ sobie zásłużyli/ tyś śie nád námi
Ioh. 3. 16. zmiłował/ y Synaś nam swego jednorodzonego ná świat
1. Ioh. 4. 9. 10. dał/ áby nas we krwi swey uspráwiedliwił/ od grzechu w-
Rom. 5. 9. 10 szelkiego oczyśćił/ gniew twoy ubłagał/ z zakonnego prze-
1. Ioh. 1. 7. klectwá / z śmierći á z potępienia wiecznego wyzwolił/
Gal. 3. 13. Ioh. 1. 18. wolą twoje S. nam objáwił/ nas doskonále zbáwił/ y zá
Heb. 2. 14. nami śie záwsze żyjąc przyczyniał. Do tego / tyś nas
15. Duchem swym S. poświęćił/ y znowu porodźił słowem
It. 7. 25. 1. Pet. 1. 2. prawdy. Tyś nas do poczetu wiernych swych / á dźiedźi-
22. 23. cow wiecznego zbáwienia skutecznie przyłączyć raczył. O-
It. 2. 9. wa/ mnieyszymi jesteśmy niż wszystkie zmiłowánia twoje/ y
Gen. 32. 10. niż wszystká prawdá/ ktoraś uczynił z námi sługámi swymi.
Przyjmiże zá to wszytko od nas ubogich dźiatek swych
wdźięczność serdeczną / przyjmi dźiękczynienie unizone.

Nie ustaway y nápotym Oycze dobrotliwy w łásce swey ku Psal. 23. 6.
nam. Dobrodźieystwo y miłośierdźie twoje niech poprzedzá- It. 59. 11.
ją y kończą wszystkie spráwy y potrzeby násze / po wszystkie
dni żywota nászego. Nie wypuszczay nas z opieki twojey Bo-
skiey áż ná wieki. Pośilay nas w tey drodze zbáwienia Du-
chem twoim S. żebyśmy rozliczne dobrodźieystwá twoje/
godnie rozmyśláć/ ćiebie zá nie przystoynie chwalić/ y tobie
áż do końcá w spráwiedliwośći y świętobliwośći im dáley
tym gorliwey służyć mogli. A gdy przydźie godźiná roz-
stánia śie nászego z tym mizernym świátem/ uzbroyże nas
wiárą mocną y nádźieją w spokoynym sumnieniu niewąt-
pliwą/ á dusze násze przyjmi w ręce twoje/ y przenieś do żywo-
tá wiecznego/ ktory nam jest práwem dźiedźicznym/ z łáski Matt. 25. 34.
twey odkazány / y zápisány krwią nadroższą Syná twego Rom. 3. 24.
miłego/ JEzusá Chrystusá/ Páná y Zbáwićielá nászego je- 25.
dynego / z ktorym/ wespoł y z Duchem S. żyjesz y krolujesz/
Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

ZA KOSCIOL BOZY.

LVIII.

O PANIE JEzu Chryste/ Pásterzu nalepszy/ jedy- Joh. 10. 11.
na kośćiołá wiernych twych głowo/ y Zbáwićielu Eph. 5. 23.
nász doskonáły/ ty ze wszystkich ná świećie naro-
dow/ kośćioł wybránych swych nadroższą krwią twą ku- Ap. 5. 9. 10. Mar. 16. 15.
pionych/ słowem twym S. zgromadzasz/ odradzasz/ y przez 1. Pet. 1. 2.
Duchá S. poświęcasz/ áby był domem Bogá żywego/ słu- 22. 23.
pem y utwirdzeniem prawdy/ w ktorymby lud twoy włá- 1. Tim. 3. 15. 1. Pet. 2. 9.
sny/ á narod S. przemieszkawał/ y gorliwie náśládował do- Tit. 2. 14.
brych uczynkow. Do ták świętego wiernych twych zgro-
mádzenia/ á owczárnię owieczek wiernych twoiich/ y naześ
nedzne/ á z drog twych świętych obłąkáne owieczki/ głosem 1. Pet 2. 25.
Ewángeliey twey S. wezwáć/ y lutośćiwie przyjąć raczył. Zá
coć dźięki y chwały serrdeczne nabożnie oddawamy. A przy-

tym pokornie ćie prośimy/ dayże nam to z łáſki ſwojey S.
Ioh. 10. 4. 5. 14. 27. żebyſmy w owczárniey twojey ćierpliwie y ſtátecznie zoſtá=
wájac zbáwienny głos twoy ználi/ przed obcym ućiekáli/
ćiebie ſámego/ ktoryś jeſt jedynym wßyſtkich páſterzow
1. Pet. 5. 4. Xiążęćiem/ chetnie ſłucháli/ y zá toba gorliwie poſtepujac/
1. Tim. 1. 19. wiáreć y ſumnienie dobre áż do końcá záchowáli. Day á=
byſmy prace świete ná winnicy twojey/ großá z łáſki twey
Matth. 20. 2. obiecánego pewni bedac/ przyſtoynie odpráwowáli/ ćiebie
1. Pet. 1. 5. chwalili/ tobie wiernie ſłużyli. Strzeß nas ty ſam moca
ſwa Boſka/ przez wiáre ku zbáwieniu/ á ßárpáć y wydzie=
ráć nas ſobie wilkom y lwom okrutnym/ á nieprzyjaćiołom
náßym ſrogim nie dopußczay/ ktorzy náuke twa prawdźi=
wa z gruntu znieść/ á jáſna słowá twego pochodnia cále zá=
gáśić y wierne chwalce twoje do ßczetu potłumić y wy=
tráćić gwaltownie uśiluja. Vymize śie ſam o chwale two=
Matt. 16. 18. je/ záſtaw śie o nas y o krzywde náße/ miły PAnie. Wßá=
kes nam to obiecáć raczył/ że kośćiołá twego/ ná opoce á ná
Ioh. 10. 28 tobie ſamym zbudowánego/ y brany piekielne nie przemo=
Mat. 28. 20 ga/ á iż nas owieczek twych/ nikt z reku twych nie wydrze/ y
nie zginiemy ná wieki. Zoſtáwayże z námi po wßyſtkie dni/
Luc 5. 3. áż do skończenia wieku. Rátuy łodki kośćiołá twego/ ná
burzliwym świátá te° morzu pływájacey/ żeby jey chytrych/
jádowitych y krwáwych rad/ á złośliwych práktyk/ pope=
dliwe wiátry nie pograżyły/ áni jey gwaltowne ſtráßnego
Pſal. 80. 14. prześládowánia nawálności zátopiły. Nie dopußczay
Iſa. 5. 7. winnice twey/ ktora ßczepiłá práwicá twá/ nißczyć y pſo=
Mat. 21. 33. wáć wieprzom dźikim á tyránnom okrutnym. Niechſie
roskorzeni/ y nápełni ziemie owocem pożadánym wiáry/
nádźieje/ miłośći/ y wßelákich cnot świetych/ á uczynkow
dobrych. Obtocz ja zewßad/ żeby znißczona od zwierzá
Matt. 4. 16. nie byłá/ murem ogniſtym opátrznośći twey Boſkiey. W
ćiemnośćiách błedow y niedowiárſtwá jeßcze zoſtawája=
cych oświeć świátłośćia słowá twego S. á przez poznánie

prawdy wprowadź do ſpołecznośći kośćiołá twojego.
Obłakáne/ rozproßone/ á przez chytrość ßátáńſka w błedy
záwiedzione owieczki racz ná droge práwa náprowadźić/
y do owczárnie kośćiołá ſwego wprowádziwßy Duchem
ſwym S. pośiláć y utwirdzáć/ żeby w nim ſtátecznie trwá=
jac nápotym od ćiebie/ y od poznáney á przyjetey prawdy
twey z żadney przyczyny nigdy nie odſtepowáły. Miey 1. Tim. 2. 1. 2
pieczá o wßyſtkich nas/ y o cáłym powßechnym kośćiele
Chrześćiáńſkim. Piáſtuny chwały twey gorliwe/ miło=
śniki sług twych/ y wßyſtkie Pátrony y dobrodzieje náße/
racz w opiece ſwey S. chowáć/ y onym ná wßyſtkim hoynie
błogosłáwić. A gdy nas ze wßech niebeſpieczeńſtw y prze=
ćiwieńſtw ziemſkich doſkonále uwolniß/ przeprowadźże Joh. 14. 2. 3.
nas w pokoju z łáſki ſwey do domu Oycá twego/ gdźie Hebr. 12. 22
nam mieyſce gotujeß/ do Miáſtá Bogá żywego Jeruzalem Luc. 22. 29.
niebieſkiego/ y do Zboru świetych twych/ gdźie nam krole=
ſtwo wieczne ſporzadzáć raczyß/ żebyſmy ćie tám/ PAnie
JEZV/ Páſterzu náß jedyny/ tu zácząwßy/ wiecznie chwá= Pſ. 23. 2. 6
lili/ poſpołu z Oycem twym/ y z Duchem S. z ktorymi w je=
dnośći Boſtwá żyjeß y krolujeß świety y błogosłáwiony ná
wieki/ Amen.

ZA SLUGAMI KOSCIOLA BOZEGO. LIX.

O Wielki Páſterzu owiec/ Dozorco duß náßych/ jedy= Heb. 3. 1. 6.
ne wßyſtkich páſterzow Xiąże/ á nawyżßy domu It. 13. 20.
twego S. ſprawco/ y rządco Pánie náß Jezu Chry= 1. Pet. 5. 4.
ſte/ ty wieß nalepiey/ jáko to wielki urząd/ ná ktory powo= 2. Cor. 2. 16
ływaß/ y ćiężar/ ktory wkładaß ná rámioná sług twoijch/
ktorzy páść mája kośćioł twoy/ ktoregoś nábył przez włáſna
krew. A przetoż ćiebie ſámego duſliwie prośimy/ raczże Act. 20. 28.
nam/ y cáłemu kośćiołowi ſwemu użyczyć umiejetnych/ ro=
ſtropnych/ wiernych/ czułych/ ſtátecznych/ przykłádnych/ 1. Tim. 3. 1. 2. 3.

Eph. 4. 11. 12. y bogoboynych Páſterzow / Dozorcow / Náucżyćielow/
1. Cor. 4. 1. 2. ſlug y ßáfárzow Boſkich táiemnic twoich/ ktorzyby y z ty-
mi ſpolnie/ ktoreś nam iuż przed tym dáć rácżył/ madrośćia
niebieſka/ y Piſm świetych zdrowym wyrozumieniem obdá-
Luc. 12. 42. rzeni/ ßcżere ſlowo twoje wiernie y roſtropnie ludowi twe-
mu opowiadáli/ przećiwnikom prawdy potężnie odpor dá-
Tit. 1. 7. 9. 10. 11. wáli/ ich przekonywáli/ y uſtá im zámykáli/ Zbor wybrá-
nych twych náuki zbáwienney cáłośćia / żywotá pobożno-
1. Tim. 4. 12. nośćia/ y dobrym przykłádem przyſtoynie budowáli. O-
świeć ich Duchem twoim S. dárámi potrzebnymi ozdob/
ogniem niebieſkim im dáley tym bárziey zágrzyi/ áby nas
Eph. 5. 14. proſta á dobra/ y pewna do żywotá wiecżnego droga ochot-
Joh. 10. 11. tnie y umiejetnie prowádzili / w błedách / y w grzechách
1. Pet. 1. 18. 19. 23. ſpiacych budzili/ y od złego gorliwie odwodzili. Niech pil-
nie ſtrzega/ ktoregoś sie im powierzył dziedzictwá/ á o-
Luc. 8. 11. 15. wiecżek nadrożßa krwia twoja kupionych. Niech ono nie-
ſkáżitelne naśienie ſłowá twojego ná grunty ſerc ludzkich z
pochwała Imienia twojego / y z zbáwiennym pożytkiem
1. Theſſ. 5. 14. rozśiewáia. Niech wyſtepnych á nieſtoiacych w rzadzie ná-
pominája/ boiázliwe ćießa/ ſłábe znaßája/ pokoy miedzy ſo-
Heb. 12. 14. 15. ba y ze wßyſtkimi záchowuja/ zgorßeniam zábiegája / y
wßyſtko w domu twym porzadnie y nieſkwápliwie odpra-
wuja. Zjednay powage ſłowu twojemu w ſercách wßyſt-
kich tych/ ktorzy ich ſłucháia. Záleć ich ty ſam wßyſtkim
kroleſtwá tego ſtanom/ áby u nich prawdy náucżyćiele miey-
ſce mieli. A dla niewdziecżnośći náßey nie rácż odbieráć
Apoc. 1. 16. 20. od nas tych świetnych gwiazd / ſług y Dozorcow domu
twojego wiernych á cżułych/ broń ich w niebeſpiecżeńſtwach/
w pracách świetych pośilay y błogosław / w krzyżu ćieß/
Phil. 3. 2. w prześládowániu rátuy miłośćiwie y utwirdzay. Strzeß
2. Cor. 11. 26. y uchoway nas/ miły Pánie/ złych ná winnicy twojey robot-
Joh. 10. 1. 12. nikow/ fałßywey bráćij/ obłudnych najemnikow / wilkow
Mat. 7. 15. drapieżnych/ y od tych ktorychéś ty nie posłał niewſtydli-

wych ſamoſłancow. Wyſłuchay nas/ o nadrożßy PANie
JEzu/ páſterzu nawyżßy/ ktory dawaß dáry ludziom/ y ná- Eph 4. 8. 10.
pełniaß wßyſtko. A użal śie zſtrudzonych y roſproßonych
owiecżek/ niemájacych páſterzá. Zniwoć w prawdźie wiel- Mat. 9. 36. 37. 38.
kie/ ále robotnikow máło. Tyś Pánem żniwá/ wypchniże
prośimy ćie nabożnie/ robotniki ná żniwo twoje/ á z pu-
ßcży tego świátá do kupy zebrawßy owiecżki ſwe/ wpro-
wadź ßcżeśliwie do oney owcżárnie niebieſkiey / gdźie z Ioh. 10. 16.
Oycem ſwym/ y z Duchem S. żyjeß y krolujeß/ Bog błogo-
ſłáwiony ná wieki/ Amen.

ZA ZWIERZCHNOSC Y PRZELOZENSTWA WSZELAKIE TEGO SWIATA.

LX.

Pierwßa.

O Wiecżnie błogosłáwiony/ ſammożny/ nieśmiertel- 1. Tim. 6. 15
ny/ w świátłośći nieprzyſtepney mießkájacy Krolu
krolujacych/ Pánie pánujacych/ ſprawco y rzadco Rom. 13. 1. 1. Petr. 2. 13
wßelákiey Zwierzchnośći/ ty nas w ſłowie twym upomi-
náć przez ſługi ſwe rácżyß/ áby przed wßytkimi rzecżámi 1. Tim. 2. 1. 2.
cżynione były prozby/ modlitwy/ przycżyny/ y dziekowánia Bar. 1. 11.
zá wßyſtkie ludźie/ zá Krole/ y zá wßyſtkie w przełożeńſtwie
bedace/ ábyſmy ćichy y ſpokoyny żywot wiedli/ we w-
ßelkiey pobożnośći y ucżćiwośći. Temu świetemu rzadowi
twojemu z powinna powolnośćia/ y ochotna wdźiecżno-
śćia podlegáiac/ chwalemy ćie ſerdecżnie / zá Zwierzchność
Chrześćiáńſka/ ktoraś nam dáć/ y ones do tego cżáſu dobro-
tliwie zátrzymáć rácżył. Poyrzyże/ prośimy ćie / okiem
ſwym miłośiernym ná Zwierzchność náße / y ná przełożeń-
ſtwá wßyſtkie tego świátá / á rácż ich nápełnić Duchem Iſa. 11. 2.
twym świetym/ Duchem łáſki/ madrośći/ pokoju/ ſpráwie-
dliwośći/ miłośierdzia/ y bojazni twey Páńſkiey. Niech ćie/ 1. Paralip. 29. 11. 12.
niezwyćiezony niebá y ziemie Monárcho / wßyſtkie y ná-

Psal. 2. 11. zacnieyße tego świátá ſtany Pánem ſwym znáją/ y tobie
Matt. 6. 33. w boiáźni ſłużą y ze drżeniem. Niech przednie ßukáją kro=
leſtwá Bożego y ſpráwiedliwośći jego/ á ty im z łáſki
ſwey we wßyſtkich ich pracách y potrzebách rożnych przy=
daway umiejetnośći/ śiły/ ſpoſobnośći/ y błogosłáwień=
ſtwá twego świetego/ żeby uprzyjmie pomnożenia chwały
twey/ y dobrá poſpolitego ßukáli/ y rządu przyſtoynego/ y
wßelkiey ſpráwiedliwośći jáko napilniey przeſtrzegáli. Ty
ſam/ o Boże náß/ właday ſercy y rádámi ich/ kieruy ku twey
Prov. 21. 1. S. chwale. Niech ſobie drogo ważą ſłowo twe S. y jemu
Isa. 49. 23. ná gruntách ſwych plác wolny ochotnie dawáją. Niech be=
Psal. 78. 71 dą gorącymi piáſtunámi y obrońcámi kośćiołá twego/
72. praw y wolnośći/ Oyczyzny náßey ſtrożámi wiernymi/
Páńſtw y ludu im do czáſu powierzonego Dozorcámi czu=
Rom. 13. 4. łymi y pilnymi. Niechay dobrych/ niewinnych/ cnote y
1. Pet. 2. 14. prawde miłujących/ z pochwałą ich ßánują y bronią/ á
wßeláką złość y nieſpráwiedliwość/ bez względu ná oſoby/
karżą y wykorżeniają. Niech będą wßyſtkim wzorem y wi=
zerunkiem pobożnośći/ miłośći/ ſkromnośći/ y wßelákich
cnot świetych/ ábyś ták/ o Boże náß/ y z przełożonych/ y z
tym/ ktorży ſą pod rządem ich/ miał chwałe y cześć/ ktoreyś
ty ſam godźien. Day im świetą zgode/ jedność/ y miłość/
áby zgodnie z ſobą żyjąc/ miłośierdźiá/ dobroczynnośći/
pokoju/ y wßelkich obyczajow dobrych/ przyſtoynie náślá=
dowáli. Záczym by Poddáni w rządźie w poſłußeńſtwie ich
1. Tim. 2. 2. żyjący/ ćichy/ y ſpokoyny żywot wiedli/ we wßelkiey pobo=
żnośći y uczćiwośći. Zmacniay ich przećiw Pogáńſtwu/ y
wßyſtkim tym/ ktorży dobre rządy twoje/ y práwá chwale=
bne chytrośćiámi ſwymi znieść uśiłują. Od zdrad/ złośći/
y chytrośći nieprzyjaćioł ich/ od rozerwánia záłoſnego/ y
wßelkiego nießcześćia broń ich/ y miłośćiwie záchoway.
Rácz łáſkáwie weyrzeć y ná Pátrony á dobrodźieje chwal=
cow twojich/ y ná zwierchność mieyſcá tego/ pod ktorey

rámieniem ſwobodnie chwalemy naświetße Imie twe. Rácz
ich napełnić Duchem twym S. Day im zdrowie dobre/ w
pracách y w potrzebách wßelákich hoyne pożegnánie y
błogosłáwieńſtwo ſwoje Boſkie/ przymnażay im wiáry/ w
pobożnośći/ y w świetobliwośći utwirdzay/ broń y záßczy=
cáy ze wßyſtkim domem ich od wßelkiego niebeſpieczeń=
ſtwá; A oſobliwie ćie/ wieczny Krolu y Boże náß/ prośi=
my/ zá Krolem Pánem náßym/ á Pomázáńcem twoim/ rácz
go mieć w obronie twojey ś. użyczay mu/ y cálemu najáśniey= Psal. 89. 21.
ßemu domowi jego zdrowia dobrego/ y ſwego S. błogosłá= 25.
wieńſtwá. Wßyſtkie rády/ zámysły/ y ſpráwy jego rządź
ſam Duchem ſwym S. zmacniay Tron jego ſpráwiedliwo=
śćią/ á ugruntuy Pánowánie jego boiáźnią Imienia twego Prov. 16. 12.
S. Niech czyni ſąd/ ſpráwiedliwość/ y miłośierdźie/ á Zá= Ier. 9. 24. Prov. 21. 3.
kon twoy S. położ w ſercu jego. Niech pod ßcześliwym y Deut. 17. 18.
długim Pánowániem jego zákwitnie pokoy/ á kośćioł twoy
prawdźiwy niech bierze z łáſki twey pomnożenie. Ráczże
to wßyſtko uczynić/ Boże Oycze náß niebieſki/ przez Páná
náßego Jezuſá Chryſtuſá/ ktory z tobą/ y z Duchem S. żyje
y kroluje ná wieki wiekow/ Amen.

POD INTERREGNUM.

LXI.

Druga.

BOże wßechmogący/ wßyſtkiego świátá doſkonále Apoc. 4. 8.
wolnowładny Monárcho/ ty ſam przez śrzodki ná to Prov. 8. 15.
od ćiebie zrządzone Krole obieraß/ koronujeß/ zdro= Act. 17. 28.
wie y żywot ich oſobliwą łáſką ſwą piáſtujeß. Ty im kro= Dan. 4. 25.
lowáć pokić śie podoba pozwalaß/ y znowu gdy ſam 31. 35.
chceß Sceptrá y Korony krolewſkie od nich odbieraß/ y ży=
wotá poſpołu y z kroleſtwy ich pozbawiaß. Nie bez rozrzą=
dzenia y dekretu twego y temu kroleſtwu odjętá jeſt teraz/ Ps. 107. 17.
dla niewdźięczności náßey/ Zwierzchność po tobie nawyż= Sir. 10. 8.
ßa/ odjeta głowá cáłey tey Rzeczypoſpolitey. Poyrzy jednák

okiem miłośierdźiá twego / prośimy ćie Oyc̈ze dobrotliwy/
ná te korone świeżo żáłośnym ośieroceniem wielce záſmu-
coną/ućieſz/y práwicą twoją Boſką podeprzyi ją/ á zmiłuy
śie nád wſzyſtkimi námi. A tym c̈áſem/ poki Boſka two-
ia madrość/ná mieyſce zeſzłego Páná/ kogo inſzego z ſwego
rámienia nie poda/ kroluy ty ſam miedzy námi w zgodźie/
miłośći/y w rządźie dobrym wſzyſtkich zátrzymaway/y kro-
leſtwem śie tym w ſtanie śieroctwá iego miłośćiwie opie-
kay. Záchoway ie od poſtronnych y domowych nieprzyiá-
ćioł/ od niezgod / rozerwánia / nájázdow/ y wſzelkiego nie-
beſpieczeńſtwá. Pohámuy/Pánie/ złość złośnikow pokoy
poſpolity ſwowolnie wzruſzáiących/ pohánbij tych/ kto-
rzy chwalebne rządy twe/ y práwá Oyc̈yzny náſzey chytro-
Psal. 17. 8. śćiámi ſwymi znieść uśiłują. Záſłoń nas y wſzyſtkie ludźie
ſpokoyne/ſkrzydłámi opátrzności twey S. od zuchwáłych y
krwie prágnących ludźi; badź ſtrożem zdrowia/uc̈ćiwe-
go/dobr/ á nawiecey ſpokoynego ſumnienia wiernych
twoiich. Badź też z oſobna łáſkawym á miłośiernym opie-
kunem y obrońcą prawdźiwego kośćiołá twoiego/ ſług y
Dozorcow iego c̈ułych/ y ſámych tych mieyſc/ ná ktorych
śie ſpokoynie odpráwuie ſłużbá twoiá S. żeby śie lud twoy
wierny tobą ſámym ćieſzył/y w tobie śie PAnu Bogu ſwo-
Act. 15. 18. iim przechwalał áż ná wieki. A poki nie uśiedźie ná Tro-
nie krolewſkim ten/ ktoregoś nam w táyney rádźie Boſkiey
ſwoiey od wiekow dáć z łáſki ſwey náznác̈ył/ wyſadźże o-
2. Par. 19. śoby tákie dla ſądow/y c̈ynienia ſpráwiedliwośći/ktorych-
5. 6. 7. by cnotá/ powagá / roſtropność/ y grozá pohámowáłá
gwałty / y krzywdam wſzelkim zábiegáłá/ y wſzyſtkie tey
Rzec̈ypoſp. kąty/zá błogoſłáwieńſtwem twym/ ſzc̈ęśliwie
uſpokoiłá. A ktorycheś iuż ná to wyſtáwić rac̈ył/ uzbroyże
ie mocą ſwą z wyſokośći/ á badź im w pracách tych przyto-
mnym łáſką y pożegnániem ſwym Boſkim. Skłońże też y
ſpoſob ſercá Senatorow/ Hetmánow/ Rycerſtwá/ y wſzyſt-
kich

kich ſtanow y obywátelow tey korony/ y Páńſtw do niey
należących/do zgody/ miłośći/y pokoiu. Rządź ie y ſprá-
wuy Duchem twoim S. żeby o tym zgodnie myślili/ mowi-
li/ rádźili/ y to pilnie y roztropnie do ſkutku przywodźili/ co-
by było z pomnożeniem twey S. chwały/ y z zátrzymániem
pokoiu / y rządu dobrego/ w cáłym Páńſtwie tym / áby
wſzyſtkie c̈łonki iego/ y káżdy z oſobná mogł śie ćieſzyć z
ſwego práwá/ á oſobliwie z wolnośći y ſwobody dobrego
ſumnienia. Rác̈że też ty ſam/ miły PAnie/przez ſpolne y
zgodne wſzyſtkich ſtanow głoſy/z łáſki ſwey/ ukázáć y podáć
porychley kroleſtwu temu Krolá y Pomázáńcá twego / w
ktoregoby ſercu mieſzkáłá záwſze boiaźń Imienia twoiego
S. ktoryby ſzc̈yrze miłował tych / ktorzy ćiebie miłuią / y
ſtrzegą świetych uſtaw twoiich/ ktoryby pilnie przeſtrze-
gał pokoiu/ miłośierdźia/y ſpráwiedliwośći/gorącym ſtro-
żem y obrońcą bedąc praw twoiich / wolnośći Oyc̈yzny
náſzey y wſzelkiey przyſtoynośći. Zebyſmy pod długim y
ſzc̈eśliwym pánowániem nawyżſzey po tobie zwierzchno- 1. Tim. 2. 2.
śći náſzey/ ćichy/ y ſpokoyny żywot wiedli/ we wſzelkiey po-
bożnośći y uc̈ćiwośći. Uc̈yńże to o co prośimy/ y nád to
wiecey/ á co nam widźiſz być pożytec̈nego y zbáwiennego/
Boże ſpráwiedliwośći y rządu dobrego/ błogoſłáwiony ná
wieki/ Amen.

LXII.

Trzećia.

Po miánowániu y ogłoſzeniu świeżo obránego Krolá.

O Nawyżſzy niebá y źiemie Krolu/ iednowłayco wſzyſt- Dan. 4. 34.
kiego świátá/ Boże wſzechmogący / chwalemy nay-
świetſze Imie twoie / iżeś nas przez ten c̈ás ſmutny
śieroctwá náſzego/ po zwierzchnośći náſzey w rządźie y w
pokoiu/ nád ſpodźiewánie wielu ich/ dobrotliwie záchował/
y záto z oſobná/ żeś nam ták wc̈eśnie/ ná mieyſcu ſwym/
ſer-

ſerdecznie pożadána/ á w rádżie twey Boſkiey zdawna ná-
Act. 15. 18. znáczona zwierzchnośc nawyżßą / Páná y glowe w tym
kroleſtwie/ przez zgodne zezwolenie/ y głoſy jednoſtáyne
wßyſtkich ſtanow/ juz miłośćiwie pokazáć/ miánowáć/ y
podáć raczył. O dayże to/ z łáſki ſwey/ pokornie ćie pro-
śimy/ żeby tákim był Pánem/ ktoryby śie ſłußnie názwáć
2 Pet. 2. 7. mogł namieſtnikiem wielkiego Bogá nąßego/ we wßyſtkim
Num. 25. náśláduiącym ćiebie nawyżßego Krolá y podawce ſwojego/
11. 13. ktoryby miał ſpráwiedliwość Lotowe/ gorliwość Fine-
It. 12. 3. eſsowe/ ćichość Moyzeßowe/ pobożność Dawidowe/ me-
Act. 13. 22 ſtwo Sámſonowe: ktoryby był ßczyrym miłośnikiem praw-
Iud. 14. 15. 16. dżiwych miłośnikow twych/ gorliwym twey S. chwały
Promotorem/ dobrych dobrodżiejem/ ućiśnionych obron-
cą/ wßyſtkich Oycem. Miey ty ſam piecza o nim/ o Boże
nąß/ zdrowia mu dobrego użyczay/ á wßyſtkie rády/ pra-
ce/ y zamyſły jego roſtropne y bogoboyne/ ßcześć y błogo-
ſław/ ábyſmy pod dobrym/ długim/ y ßcześliwym Páno-
1. Tim. 2 2 wániem jego ćichy y ſpokoyny żywot wiedli/ we wßelákiey
pobożnośći/ y uczćiwośći. Niechayże pod wdżiecznie
świetna korona/ ktora mu ná głowe wkładaß/ zakwitna
ſkronie jego/ z chwała twoja Boſka/ z poćiecha nąßa/ z do-
brym Oyczyzny náßey kroleſtwá tego/ ktoremu niech ſpo-
koynie y fortunnie kroluje/ bedac ſam pod rządem kroleſtwá
twego. Day/ y ſpraw to wßytko/ z łáſki ſwey ſkutecznie/
o Krolu naß ná wieki pożegnany/ Amen.

LXIII.

Czwarta.

Pod czás Koronáciey Krolewſkiey.

Psal. 86. 8. 10. O Wßechmogacy Krolu krolow/ á wßelkich Zaſte-
Iſ. 6. 3. powPánie/ ktory w ſwych właſnych rekach trzymaß
Prov. 21. 1. ſerce y Sceptrá Krolow/ y wßyſtkich Monarchow
ziemſkich/ y one jáko potoki wod/ gdżie y jáko chceß/
podlug

podług woli y upodobánia twe° S. obracáć raczyß: Dżieku-
jemyć ſerdecznie zá ten miły pokoy/ ſtraż y opieke twoje Bo-
ſka/ ktoreyſmy przez ten przeßły czás żałoby y osierocenia
w zwierzchnosć kroleſtwá tego doznawali z oſobliwey łáſki
twojey/ á przytym y zá to/ żeś nam dał ßcześliwie doczekáć
dniá tego weſołego/ y wßyſtkiemu temu kroleſtwu pożadá-
nego/ w ktory ná mieyſcu dawna cnych Przodkow uchwa-
łą záleconym/ przez rece tych/ ktorym ten urząd należy kłá-
dżieß ze złota korone/ znák namieſnictwá twego/ ná
głowe świeżo obránego y ogłoßonego Páná/ ktoregoś Dan. 4. 25.
ty ſam ná Tronie kroleſtwá tego poſadżić raczył. Z rąk twych 31. 35.
z wdżieczna ochota y ußánowániem przyſtoynym onego
przyiawßy tobie go záś/ Boże nąß/ dowiernie oddawamy/
poruczamy/ y ſerdeczna prozba zá nim śie do ćiebie pokor-
nie przyczyniamy. Pomáżże go dżiś/ y ukoronuy przy zná-
jomośći woli twojey s. Duchem ſwym ś. ktoregoby miał zá
jedynego rządcę/ y do pobożnych zamyſłow ſwych ycześliwe°
odpráwowánia przewodniká. Pomáżże go dżiś y ukoronuy
cnotámi/ ták wyſokiemu ſtanowi należacymi/ mądrośćią/
powagą/ dżielnośćią/ ſpráwiedliwośćią/ y boiáźnią two-
ją S. ktoraby uzbrojone ſerce ſwoje májac nád ludem dro- Apoc. 5. 9.
gą krwią Chryſtuſowa odkupionym/ á jemu do czáſu po- Psal. 2. 9.
wierżonym przyſtoynie pánował/ wyſtepne w uporze
ich pretem żelázným uſkramiájac/ dobrym y w rządżie Rom. 13.
trwájacym łáſke ſwą Páńſką ukázujac/ onych broniac/ ćie- 3. 4.
ßac/ y przy nich śie záwße poteżnie opowiádájac. Pomáżże 1. Pet. 2. 14.
go dżiś/ y ukoronuy zacnym gronem bogoboynych/ ßczyrych
mądrych/ pilnych y czułych Senatorow/ ktorychby niepo-
deyrzána rádą bedac wſpárty/ tym ſnádniey wydołáć mogł
ćiężarowi temu/ bedac y ſam wiernym/ y goracym ſtrożem
praw twoich/ wolnośći/ y ſwobod Oyczyzny náßey y rzą-
du dobrego w tey Rzeczypoſp: nád ktorąś go Pánem/ y
głową miłośćiwie poſtánowić raczył. Pomáżże go dżiś/ y
uko-

ukoronuy zdrowiem dobrym/ ogniſtym opátrznośći ſwey
murem/ y możną ſwą reką Boſką/ żeby od wßyſtkich niebe-
ſpiecżeńſtw ochroniony co raz to z więtßą Imienia twe-
go S. chwałą w dobrym ſumnieniu/ y w pomyślnych po-
ćiechach kwitnął/ y w nádźiejey nieśmiertelnośći/ y w ſławie
nienáruszoney miedzy wßyſtkimi narody/ y świátá tego
krolmi/ jáko nadłużey/ jáko naſpokoyniey/ jáko nafortun-
niey wßyſtkim Kroleſtwá tego obywátelom pánował/ ſercá
ich w miłośći ku ſobie ſkłaniał/ y one ſobie chętney powol-
ne bez wßelkiey odmiány áż do końcá ßcżeśliwie zátrzymał.
Nas też tym cżáſem/ Pánie y Boże náß wßechmogacy/ kto-
Ier. 31. 1-33. rys rzekł/ Bede wam zá Oycá/ á wy mi bedziecie zá ſyny
2. Cor. 6. 18. y zá corki/ pod tym Krolem/ á Pomázáńcem twoim cho-
way w łáſce ſwey/ w pokoju/ y w hoynym ſwym S. błogo-
ſławieńſtwie/ y pożegnániu. Niech śie y tu ná źiemi ná-
chwala ćiebie duße náße. Niech śie ućießy lud twoy Imie-
niem twym názwány z niebá śie wracájącymi złotemi cżáſy/
Pſal. 85. 11. w ktorychby zákwitnełá prawdá/ miłośierdźie/ pokoy/ y
ſpráwiedliwość. Vſłyß/ miły Pánie/ głoſy y ſerdecżne w-
1. Tim. 2. 5. 6. zdychánia dźiatek ſwych/ ktorzy do ćiebie w nadźieje jedy-
Heb. 7. 22. 25. ney przycżyny/ y záſługi doſkonáłey IEzuſá Chryſtuſá/ póy-
śrzednika y Zbáwićielá náßego nabożnie wołamy/ ták śie
ſercem y uſty duſliwie modląc/ Oycże náß/ etc.

CZASU ROZNYCH POKUS, Y UTRAPIENIA.

LXIV.

Pierwßa.

Augustin. lib. meditat. cap. 38. Zmiłuy śie Pánie/ zmiłuy śie Boże/ zmiłuy śie nád
námi grzeßnymi/ nád grzeßnymi nieſłußnie á niego-
dnie śie ſpráwującymi/ ále ſłußnie y godnie ſkárány-
mi. Nád grzeßnymi uſtáwicżnie grzeßącymi/ á twoje prze-
groźki y ſtrzáły co raz cżującymi. Bedźiemyli uważáć grze-

chy/ ktore nas trapią/ więceyſmy godni/ niż ćierpimy. Sprá-
wiedliwyś ty Pánie/ y ſpráwiedliwe ſądy twoje. Sprá-
wiedliwyś ty Pánie/ á nieſpráwiedliwośći nie znaß. Zácżym Pſal. 119. 137. 75.
też cokolwiek ná nas dopußcżaß/ cokolwiek ćierpimy/
ſpráwiedliwie ćierpimy/ o Boże náß. O PANIE ſprá-
wiedliwyś ty/ ále y miłośierny. Miłośiernyś: bo choć nas Pſ. 116. 5.
nie było/ tyś nas możnie ſtworzył. Vpádliſmy/ zgine-
liſmy prze grzechy náße/ tyś nas z dobroći ſwey nápráwił.
Pewniſmy/ á nie omylnie/ iż wiek żyćia náßego nie zá śle-
pym ßcżeśćiem śie tocży/ ále ty nim Pánie władnieß/ ty
rządźiß. Rządźiß jáko ten/ ktory o wßyſtkim piecżą maß/ Act. 17. 25. 26. 28.
ále nawięcey o Sługách twojich/ ktorzy nádźieje wßyſtkę Pſal. 115. 3. 9. 10.
ſwą w miłośierdźiu twym pokłádáją. Zácżym y my przed
tobą upádamy/ ćiebie/ PAnie/ pokornie prośimy/ nie po-
ſtepuy z námi podług grzechow náßych/ ktoremiſmy gniew
twoy záſłużyli. Cżyń z námi podług miłośierdźia twego/
ktore jeſt więtße/ niż grzechy świátá. Ty PAnie/ ktory Pſal. 143. 1. 2.
zwierzchu karzeß/ wewnątrz ſtátecżney ćierpliwośći doda- Rom. 5. 6. 15.
way/ żeby chwałá twojá w uśćiech náßych nie uſtáłá. Zmi-
łuy śie nád námi/ PAnie/ zmiłuy śie. Wſpomoż/ rátuy ná
duſzy y ná ćiele. Łácno ć wßyſtko: bo wieß y możeß wßyſt- Pſal. 115. 3.
ko/ Boże błogoſłáwiony ná wieki/ Amen. Sir. 23. 25.

LXV.

Wtora.

Wßechmogacy Boże/ ſtráßnego y wielkiego Máyeſtá- Iſa. 2. 10.
tu PANie/ ktorego wßyſtkie ſądy y ſpráwy/ ácż ro- It. 6. 1. 3.
zumem ludzkim nie ogárnione/ wßelkiey jednák ná- Rom. 11. 33.
gány ſą cále prozne. Ty rozmáićie y wiela ſpoſobow wier- Pſ. 36. 6. 7.
nych ſwych doświadcżaß/ dopußcżájąc ná nich rozne proby It. 119. 75. 137.
y pokußenia/ nie ku zgubie y upadkowi/ ále żeby ſłabość śił 1. Pet. 1. 6. 7.
ſwoich znájąc/ o ſobie máło/ y jáko naſkromniey rozumieli/ It. 5. 6.
á żeby przez krzyż y utrapienia wiárá/ miłość/ nádźieją/ ſtá- Iac. 5. 8. 10. 11.

Rom. 5. 3. 4. tecznosc y cierpliwość ich/ tym znáczniey śie okazáłá/ y in=
szym ná przykład ku náśládowániu wystáwiona y zálecona
Gal. 5. 17. 19. byłá. Nieposlednieysza pokusá/ domowy nieprzyiaciel/
właśne ciáło násze/ ktore nam śiłá niewczásow przynośi y
w rozliczne nas affekty y pożadliwośći wwodzi y wprá=
1. Ioh. 2. 15. wuje. Swiát/ ktory wszystek we złym położony jest/ y ten
16. nam grzech á márnośći swe cukruiac ze wszech miar do złe=
It. 5. 19. go usługowáć/ y prawdziwe wyznawce Ewangeliey S. ćie=
Matt. 10. 17. 22. szko trapić ywykł. Bo gdy błedy/ bálwochwalstwo/ wy=
Joh. 15. 18. mysły ludzkie/ grzechy y zbytki Pismu S. przećiwne słowem
19. Bożym jásnie przekonywáia/ y od towárzystwá bálwo=
2. Pet. 4. 4. chwálcow pilnie ustepuia/ pod tákimi záraz nieprzyiaciele
prawdy chytrymi swymi praktykámi doły kopia/ Zwierz=
chność ná nich podburzáia/ onych nie nawidza/ łża/ sromo=
ca/ prześláduia/ ná gárdło/ uczćiwa sławe/ wolnośći/ y
dobrá ich tyránsko nástepuia/ w pokoju im żyć/ y podług
Ps. 79. 1. 2. sumnienia/ tobie sámemu/ Bogu nászemu służyć nie dopu=
3. 4. 7. szczáia. Náwet y mieyscam ná ktorych śie szczera twoiá
chwałá odpráwuje nie folguia/ one burza/ pala/ pustosza/
y z gruntu je práwie zniszczyć y cale wszedzie znieść usiłuia.
Pobudza ich do ták srogiego okrućieństwá/ bez wszego wat=
Ap. 12. 9. pienia/ on smok wielki/ waż stárodawny/ od początku sa=
13. Joh. 8. 44. mego meżoboycá/ y oćiec kłamstwá/ Dyabeł/ ktory zwodzi
1. Pet. 5. 8. wszystek świát/ á jáko lew ryczacy obchodzi szukáiac ko=
goby pożárł/ y ktory wszelkimi pokusámi náciera jádowićie
ná wszystkich nas/ áby nas przez zdrade y chytrośći swe do
błedow/ grzechow/ rozpáczy/ y ostátniego zginienia przy=
Jer. 30. 14. wiodł.) Znamy to/ Pánie/ y szczerze wyznawamy/ że cokol=
15. wiek ćierpiemy/ dla grzechow nászych/ ktorymi ćie czesto y
Rom. 6. 23. ćieszko obrażamy/ słusznie y spráwiedliwie ćierpiemy/ wszá=
Ioh. 5. 14. kże jednák/ iżeś jest Bog miłośierny/ y litośćiwy nierychły
Exod. 34. 6. Psa. 107. 1. do gniewu á obfity w miłośierdziu y w prawdźie/ pokornie
2. Cor. 1. 3. prośimy/ o Oycze miłośierdzia/ á Boże wszelkiey poćiechy/

zmi=

smiłuyże śie nád námi/ odpuść grzechy násze/ á badź nam 1. Cor. 10.
miłośćiw. Broń nas ty sam/ ćiesz/ wspomagay/ nie dopu= 13.
szczáiac ná nas wietszego pokuszenia niżby krewkość nászá 1. Cor. 6. 19.
znieść mogłá. Ciáłá násze niech beda wdźiecznym przybyt= 1. Petr. 2. 11.
kiem/ y miłym przemieszkywániem Duchá S. Wykorzeń Rom. 6. 4.
z nas wszystkie złe żadze/ nierzadne myśli/ skłonność do grze= 19.
chu y wszelakich złośći/ á day z łáski swey/ bysmy przez ćie
wyzwoleni bedac od grzechu/ w nowośći żywotá nápotym
chodzili/ y stáwiáli członki násze ná służbe spráwiedliwo=
śći z chwała twa ku poświeceniu. Swiátá tego wszelkie 1. Ioh. 2. 15.
márnośći y pożadliwośći jego obrzydź nam ty sam/ miły 16.
Pánie/ á w pokoju dobrego sumnienia miłośćiwie zácho=
way. Wszystkie/ gdźieszkolwiek sa/ utrapione kośćiołá twe=
go członki/ á z osobná dla wyznánia twey S. prawdy ne=
dzne y żáłośnie ućiśnione wieznie racz sam możnie wyzwo= Heb. 13. 3.
lić/ y onych skutecznie ućieszyć y obronić. A jesliże śie twey
Boskiey woli dłużey ich mieć w utrapieniu podoba/ pośi=
layże ich ty sam moca swa z wysokośći/ y utwirdzay w wie= 1. Pet. 1. 5.
rze y w státecznym Imienia twego S. wyznániu/ áby krzyż Mat. 10. 32.
ten ćierpliwie znośili/ boy dobry bojowáli/ bieg wykonáli/ Heb. 10. 36.
wiáre y sumnienie nienáruszone záchowáli/ á potym one nie= 1. Tim. 1.
zwiedła korone spráwiedliwośći z łáski twey ná wieki o= 18. 19.
trzymáli. Nas też z wieźienia y niewoli grzechow/ y pokus 2. Tim. 4. 78.
żáłosnych z łáski swey im dáley tym znáczniey uwalniáiac
przy pożadáney prawdźiwego nabożeństwá wolnośći z
chwała twa S. zátrzymaway. Niech Zbory wiernych
twych pokoy wszedźie máia/ krzewiac śie y zmacniáiac w
bojáźni twojey y w poćiesze Duchá S. W lichych osobách
nászych nie dopuszczay prawdy nieprzyiaćiołom tłumić E=
wángeliey twojey S. A jeslibyś też kiedy chćiał y ná nas do= 2. Petr. 4.
puśćić dla swey S. chwały upalenie jákie/ ućisk y prześlá= 12.
[illegible] cále śie y dowiernie ná twa S. wola podawamy:
[illegible] doday potrzebnego rátunku z niebá/ zmacniá=

jac

iac umyſł náß w ćierpliwośći y ſtátecżnośći przy raz po-
znáney y przyjetey prawdźiwey wierze. Od roſpáczy też y
1. Pet. 1. 5. Jac. 1. 6. watpliwośći o miłośierdźiu twoim można śiła ſwa zácho-
way nas. Przymnoż nam prawdźiwey wiáry/ y nádźieje
Luc. 17. 5. Pſ. 119. 92. pewney/ á ſtrwożone grzechámi ſumnienie náße Duchem
ſwym S. przez nabożne uważánie drogich obietnic twych
przez modlitwy gorliwe/ y ucżynki dobre ſkutecżnie ćieß y
2. Pet. 1. 10. umacniay. Przyobleċz nas ſam w one zupełna zbroje twoje
Eph. 6. 11. 13. &c. Boſka/ ábyſmy mogli ſtáć przećiwko záſadzkom dyabel-
ſkim/ y im dáć odpor w on dźień zły/ á wßyſtko wykonawßy
oſtáć śie. Przepáß biodrá náße prawda/ á obleċz nas w
páncerz ſpráwiedliwośći. Day byſmy chodźili w poſłu-
ßeńſtwie Ewángeliey pokoju. A nádewßyſtko/ doday ſer-
cam náßym tarcże wiárey/ktorabyſmy mogli wßyſtkie ſtrza
ły ogniſte onego złośniká Dyabłá zágáśić. Włoż ná gło
Heb. 4. 12. wy náße przyłbice zbáwienia. Słowem twoim/ jáko mie
cżem Duchownym/ po obie ſtronie oſtrym/ day ábyſmy
wßyſtkie pokuſy nieprzyjaćioł náßych wßyſtkich meżnie roz
gromili/ á z nich zwyćieſtwo y triumf pożadány ßcżeśliwi
odnieśli/ w modlitwie y prozbie ná káżdy cżás cżujac pod
Act. 3. 15. chorągwia JEzuſá Chryſtuſá/ dawce żywotá/ y Hetmán
Hebr. 12. 2. niezwyćiezonego/ á Pośrzedniká náßego jedynego/ ktory
1. Tim. 2. 5. toba/ Oycże niebieſki/ y z Duchem S. żyje y krolnje BOg
błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

LXVI.
Trzećia.

Exod 34. 6. Jt. 15. 16. Deu. 30. 20. Judit. 9. 7. Rom. 15. 5. 2. Cor. 1. 3. 1. Sam. 2. 6. 7. 8. Hoſ. 6. 1.

DObrotliwy Boże/ pośilenie uſtawájacych/ lekárzu
chorych/ poćiecho ſmutnych/ ochłodo záfráſowá
nych/ ućiecżko opußcżonych/ pomocniku niemo
cnych/ żywoćie umierájacych/ Boże ćierpliwośći/
wßelkiego miłośierdźia/ y wßyſtkich poćiech ...
Ty záſmecaß y poćießaß/ zábijaß y ożywiaß/

wyżßaß/ bijeß y záwiezujeß rány/ choroba zkładaß y z nowu
lecżyß á uzdrawiaß/ wwodźiß do grobu y wywodźiß. Cżu-
jem to/ y ßcżerze z żalem ſerdecżnym wyznawamy/ żeſmy
ten krzyż/ ſmutek/ utrapienie/ plagi y rozlicżne pokußenia/ Jer. 30. 14. 15.
ktorymi nas podług woli y upodobánia ſwego Boſkiego
dotykaß/ grzechámi ſwojimi ſpráwiedliwie záſłużyli. Ale- Rom. 6. 23.
jednák wſpomni ſobie/ pokornie prośimy/ ná wielkie miło- Pſ. 39. 12.
śierdźie twoje/ á ná krewkość y mdłość náße. Nie dopußcżay 1. Cor 10 13.
wiecey y dłużey utrapienia niżeli my nedzni á grzeßni znieść 1. Petr. 1. 6. 7.
możemy. Day nam y to utrapienie/ y inne wßyſtkie ná-
wiedzenia twoje/ jáko Oycowſkie twoje ćwicżenie/ mile Iſa. 30. 15.
przyjąć/ y ćierpliwie znośić/ á w milcżeniu y nádźiejey dobrey
rátunku/ wſpomożenia/ poćiechy y pożadánego wybáwie-
nia od ćiebie ocżekawáć y ſkutecżnie doznáć/ przez Páná ná-
ßego Jezuſá Chryſtuſá/ Amen.

L X V I I.
Czwarta.

Dźiękowánie zá wybáwienie z roznych pokus
y utrapienia.

OOycże miłośierdźia/ Boże ćierpliwośći y wßelkiey 2. Cor. 1. 3.
poćiechy/ ktoż poymie ſady twoje niewybadáne? kto Rom. 15. 5.
godnie wyſłowi wielkie á nieogárnionie miłośierdźie It. 11. 33.
twoje? Ty bijeß/ y záwiezujeß rány/ ty choroba náwiedzaß y Pſ. 106. 2.
uzdrawiaß/ unizaß y wywyżßaß/ záſmucaß y ćießyß/ ubożyß Deu. 32. 39.
y zbogacaß/ zábijaß y ożywiaß/ do grobu y ćienia śmierći w- 1. Sam. 2. 6.
prowadzaß y wyprowadzaß. Ty grzechy odpußcżaß/ á gnie- Mich. 7. 18.
wu ſwego ná wieki nie chowaß. Ty śie dawaß ználeść tym/ Iſa. 55. 6.
ktorzy ćie ßukája/ y do ćiebie śie z wiára żywa y pokuta praw- Jer. 29. 12. 13.
dźiwa ßcżerze nawracája. Tyś był y nas/ Boże náß/ krzy-
żem y utrapieniem ćießkim dotknał/ y zewßad práwie żalem
ſerdecżnym á ſmutkiem żáłoſnym ogárnał podług ſwego S.
upodobánia. Ale znájac coſmy zá ulepienie/ pámietájac y Pſ. 103. 14. Iſa. 64. 8.

na to/ żeśmy prochem ziemie á biedna glina/ nażeś ſie użá-
lił/ w ſmutkuś nas żáłoſnych poćieſzył/ w krzyżu poráto-
It. 12. 1. wał/ y ze wſzyſtkiego kłopotu y niebeſpieczeńſtwá wydźwi-
Pſal. 23. 6. gnać ſkutecznie raczył. Owa/ dobrodzieyſtwo y miłośierdźie
It. 58. 11. twoje poprzedza/ y prowádźi nas/ Pánie/ y ty ſam wſzyſtkie
It. 103. 1. ſpráwy y potrzeby náſze koronujeſz miłośierdźiem y wielka
8. &c. litośćia ſwoja. Miłośiernyś jeſt záiiſte y litośćiwy Pan/ nie-
rychły do gniewu/ y wielkiego miłośierdźia. Nie według
grzechow náſzych obchodźiſz ſie z námi/ áni według nieprá-
wośći odpłacaſz nam. Abowiem jáko ſa niebioſá wyſokie
nád ziemia/ ták jeſt utwirdzone miłośierdźie twoje nád tymi/
ktorzy ſie ćiebie boja. A jáko dáleko jeſt Wſchod od Zacho-
du/ ták dáleko oddaliłeś od nas przeſtepſtwá náſze. Bło-
goſław że tedy duſzo náſzá PAnu/ y wſzyſtkie wnetrznośći ná-
ſze Imieniowi jego S. błogoſław duſzo náſzá PAnu/ á nie
zápominay wſzyſtkich dobrodzieyſtw jego. Niechay be-
dźie chwalone miłośierdźie Bogá náſzego ná niebie y ná
ziemi od nas y od wſzyſtkich świetych jego/ od wiekow áż
ná wieki. Użyiże y nápotym podobney y zwykłey dobroći
ſwey á miłośierdźia/ Pánie: A jáko ma litość Oćiec nád
dziatkámi/ ták y ty nád námi miey litość/ y nád wſzyſtkimi/
ktorzy ſie ćiebie boja/ y pámietája ná przykazánia twoje/ á-
by je czynili. Pośilay y utwirdzay ty nas ſam Duchem twym
z niebá w káżdey dobrey ſpráwie/ y rátuy we wſzelkiey potrze-
bie náſzey. Proſtuy śćieżki náſze/ á prowadź nas gośćińcem
ſpráwiedliwośći áż do onych rádośći y roſkoſzy wiekuiſtych
Luc. 22. 29. w kroleſtwie niebieſkim / ktore nam zporządźił Syn twoy
miły/ á Zbáwićiel náſz jedyny/ ktory z toba Oycem ſwym/ y
z Duchem S. w jednośći Boſtwá żyje y kroluje/ Bog błogo-
ſłáwiony ná wieki/ Amen.

CZASU WOYNY.

LXVIII.

Pierwſza.

WSzechmogacy Boże/ Krolu krolow/ á nawyżſzy Apoc. 4. 8
Rządco wſzyſtkich Páńſtw y kroleſtw / ktory wła- It. 19. 16.
daſz ziemſkimi narody/ á woyny ſam dopuſzczaſz y Dan. 2. 25.
ſpráwujeſz według upodobánia woli ſwojey / ktorego mo- 1. Par. 29. 11.
cy żadne ſtworzenie zprzećiwić ſie nie może. Tobie właśnie Deut. 28.
należy karáć grzeſzniki/ á podnośić upádłe y pokutujace. 48. 49.
Zachoway y wybaw nas y Oyczyzne náſze / pokornie ćie It. 32. 39.
prośimy/ z rąk y mocy ſrogich á okrutnych nieprzyjaćioł ná- 3. Reg. 8. 46. 47.
ſzych/ pohámuy ich hárdość/ uſkrom złość/ rozgrom ich zdrá-
dy y chytrośći/ ábyśmy obrona Boſka twoja bedac obronie-
ni od wſzelkich niebeſpieczeńſtw záwſze záchowáni byli/ ku
wychwalániu naświetſzego Imienia twego. O Boże w- 2. Cor. 1. 3.
ſzelkiey poćiechy/ Oycze miłośierdźia/ ſzáfárzu łáſki y wſze- Deut. 28.
go błogoſłáwieńſtwá/ błogoſław Krolowi Pánu náſzemu y 2. 8.
wſzyſtkim Rádam dobrym y ſpráwam jego/ rządź go Du- Col. 1. 25.
chem twym przenaświetſzym/ tákże Hetmány jego/ y wſzyt- 1. Tim. 2. 1. 2.
kie woyſká jego. Cwicz y ſpráwuy ſercá y rece ich ku bojo- Pſ. 18. 35.
wi. W narodźie náſzym day zgode/ jedność/ miłość/ po-
ſłuſzeńſtwo y ſpráwe dobra. Rády nieprzyjaćioł náſzych
zámieſzay. Day zwyćieſtwo nád ſrogim y okrutnym ná-
rodem/ ty ktoryś jeſt wſzego zwyćieſtwá dawca/ á zá dni 1. Par. 29. 11. 12.
żywotá náſzego pod ſzcześliwym y długo fortunnym páno-
wániem Krolá Páná náſzego á Pomázáńcá twego obdá-
ruy nas pokojem pożadánym y błogoſłáwieńſtwem twym
świetym. Spraw to z łáſki ſwey/ o Boże náſz/ przez na-
droższa zaſługe Syná twego miłego/ Páná y Zbáwićielá ná- Act. 4. 12.
ſzego jedynego/ ktory z toba y z Duchem S. żyje y kroluje ná
wieki wiekow / Amen.

LXIX.

Wtora.

Dan. 9. 4. O Boże w ſądách twych ſtráßny y groźny/ tyś od po-
Deut. 28. czątku świátá ná przeſtepce lekkomyślne Zakonu
15. 49. twojego wylewał gniew twoy ſpráwiedliwy/karząc
It. 32. 41. Iſa. 42, 24. ich wielą rozmáitych plag twoich / áż y woyną y mieczem
25. nieprzyjaćielſkim krwáwym/ ktory jeſt rozgą popedliwośći
Ezech 21. 9. 10. 13. twojey. Teś y ná nas teraz ſtráßną rozge podniosł/Pánie/
przywiodßy z dáleká ná nas narod ſrogi y okrutny/ktory już
miecza ſwego dobywßy krew rozlewa nielutośćiwie/y okru-
Pſ. 39. 12. tnie morduje wßyſtkich/ ktorych jedno záśiąc może. To my
It. 119. 75 nedzni/y zewßąd ſtrwożeni y utrapieni ſłyßąc/ coż rzeczemy
137. inßego jedno / iż nas ſpráwiedliwy Boże podług ſpráwie-
Jer. 30.14. dliwych ſądow twych ſpráwiedliwie karzeß. Tobie tobieśmy
Pſal. 51. 6. bowiem ſámemu zgrzeßyli/y złość przed oczymá twojimi u-
Dan. 9. 5. czynili. Zgrzeßyliśmy/ y przewrotnieśmy czynili/ niezbo-
&c. żnieśmy śie ſpráwowáli/ odporniśmy byli S. woli twojey/
y nie ſłucháliśmy ſług twoich/ ktorzy mawiáli do nas w I-
mieniu twoim/ y do wßyſtkiego ludu ziemie / przetożeś ná
nas wylał gniew twoy y przywiodłeś ná nas to wielkie złe á
2. Cor. 1. 3. karánie twe ſpráwiedliwe. Wßakże wiedząc/ żeś ty jeſt
Oycem miłośierdzia y Bogiem wßelkiey pociechy/ od ſprá-
wiedliwośći twey do wielkiego śie miłośierdzia twego du-
ſliwie y pokornie ućiekamy. Odpuść Pánie/ odpuść winy
y przeſtepſtwá náße / á w gniewie twym ſpráwiedliwym
dla grzechow náßych nie zátracy nas. Wſpomni ná mi-
łośierdzie twoje/odwroć łáſkáwie rozge zápálczywośći two-
2. Par. 20. jey/á dziedzictwá twego nie podáway ná łup y pohánbienie
12. 13. nieprzyjaćioł náßych. W naśći zájiſte nie máß żadney mo-
cy przećiw mnoſtwu ták wielkiemu/ ktore przyßło ná nas.
Nie wiedząc tedy coby czynić/ to nam tylko zoſtawa/ áby-
Pſal. 40. 14. śmy oczy náße obroćili do ćiebie Páná náßego. Powſtańże
It. 10. 15. Pánie/á zmiłuy śie nád námi. Zetrzyi moc nieprzyjaćioł ko-
Iſa 51. 9. śćiołá twego/á rozproß ich w mocnym rámieniu ſwym/áby
Exod. 14.
14. 25.

pozna

poználi/ iż nie máß inßego coby walczył zá námi/ jedno ty Deut. 3. 2. 22.
ſam Boże náß jedyny/ ná wieki błogosłáwiony/ Amen. 3. Reg. 8. 60

LXX.

Trzećia.

Dźiękowánie zá pokoy, z prośbą o záchowánie jego ná cżáſy dálſze.

O wielki miłośniku y ſprawco jedyny wdźięcznego poko- Heb. 13. 20
ju/Pánie Boże náß wßechmogący/ſerdecznie ć y pokor-
nie dziekujemy/ żeś nas do tąd y Oyczyzne te náße
miłą w pokoju pożądánym / miłośćiwie záchowáć raczył.
Niegodniśmy ták znáczne dobrodzieyſtwá twego. Mniey- Gen. 32. 10.
ßymiśmy zgołá niż wßyſtkie zmiłowánia y niż wßyſtká
prawdá twojá/ktorąś ty uczynił z námi nieużytecznymi ſłu-
gámi ſwymi. O niechże ten wielki y bárzo drogi łáſki twey
upominek uważáć jáko śie godzi y chcemy y umiemy/błagá-
jąc Májeſtat twoy S. zá grzechy náße prawdziwą pokutą/
y z wiáry żywey popráwą żywotá ſkuteczną. Niech po-
koju tego ná chwałe twoje/ y ná chwalebne obyczájow ná-
ßych odnowienie przyſtoynie zażywamy. Pokarałeś inße
národy ſrogimi woynámi/okrutnymi mordámi/ y nieluto-
śćiwym krwie Chrześćiáńſkiey rozlewániem. Z námi śie je-
dnák łáſkáwie obchodziß/ jeßcze nam folgujeß/ y nie ſkwá-
piaß przećiwko nam z ták ſtráßnym ſądem ſwym z oſobli-
wey práwie dobroći twojey. Nie náßá jáka godność y zá- Pſal. 115. 1.
ſługi/ále ßczera łáſká twojá/ Boże náß/to ſpráwuje/ zá kto- Dan. 9 19.
rąć powinny pokłon chetnie w duchu uniżonym odda-
wamy. A przytym záraz nabożnie y duſliwie prośimy / nie
odeymuyże nam y ná dálße czáſy ták miłego pokoju dla
niewdzieczności náßey. Vchoway nas y cáłą te náße Oy-
czyzne miłą od domowych rozruchow / zámießánia y rozer-
wánia wewnetrznego/ od wojen nieprzyjaćioł poſtronnych
y wßelkiego niebeſpieczeńſtwá. Nátchni Duchem poko- 1. Tim. 2. 1. 2.

 ju na-

iu naywyżſzą po tobie zwierzchność náſzę/ Kroiá Páná náſze-
gomiłościwego y Senat tey Korony z Páńſtwy do niey ná-
leżącymi / day im zdrowie / y pożyteczne rády y ſkutek ich
ſzczęśliwy. Niech ſię Chrześciánie ſámi nád ſobą nie pá-
ſtwią / y w poſmiech ſię Pogáńſtwu nie podawáią. V-
Pſal. 121. ſtrom nieſpokoyniki wichrzące/ á cáłość kroleſtwá tego tár-
1. &c. gáiące y krwie prágnące ludźie. O namożnieyſzy wſzech
Rom. 8. 31. wiernych obrońco/ o ſtrożu náſz napewnieyſzy/ y wſzyſtkich
2. Cor. 1. 3. utrapionych ochłodo iedyna/ zápomniawſzy wſzyſtkich/ kto-
rymiſmy ćię przez wſzyſtek wiek żyćia náſzego gniewáli/
Pſal. 122. 6. ſproſnośći grzechow náſzych/ záchowayże nas w pokoiu mi-
Jer. 29. 7. łym zá dni náſzych/ ábyſmy w pokoiu żyiąc/ y prace wezwá-
nia náſzego w pokoiu uczćiwie odpráwuiąc ćiebie w pokoiu
chwalić/ y w pokoiu dobre° ſumnienia z tego świátá ſzedſzy/
do onego niebieſkiego pokoiu wiecznego doſtáć ſię ſzczęśli-
Heb. 13. 20. wie mogli. Co zdarz z łáſki ſwey / o Boże pokoiu/ ćier-
Rom. 15. 5. pliwośći y wſzelkiey poćiechey / dla chwały Imienia twego
S. y pożytku kośćiołá twoiego/ przez iedynego Pośrzedni-
ká y Zbáwićielá náſzego / Jezuſá Chryſtuſá / ktoremu z
tobą/ y z Duchem S. niech będźie chwałá ná wieki/ Amen.

CZASU GLODU, Y ZBYTNIEY DROGOSCI.

LXXI.

Pierwſza.

WSzechmogący/ miłośierny/ y ſpráwiedliwy Boże/
Exo. 34. 6. Oycze náſz niebieſki/ ſty ſam pokarm dawaſz wſzel-
Apo. 19. 15. kiemu ćiáłu / otwieraſz ręke twoie á náſycaſz wſzyt-
Pſ. 136. 25. ko/ co żyie według upodobánia twego. Ty pyche mocy
It. 145. 16. złych kruſzyſz y przeſtępce przykazáń twych rożnymi plagá-
Lev. 26. 19. 20. mi náwiedzaſz/ y niebo nád nimi / iáko żelázo/ á ziemię iá-
ko miedź wyſtawiaſz / żeby ſię wniwecz obroćiłá pracá ich/
y źiemiá ich nie wydáłá użytku ſwego/ y drzewá ziemie nie

podáły owocu ſwego. Tyś niekiedy groził nieposłuſznemu
ludowi ſwemu/ żeś miał złamáć láſke á podpore chlebá/ á iż Lev. 26. 26. 28.
chleb ieść mieli ná wagę/ w fraſunku/ á iedząc nienáieść ſię/
y uwiędnąć w gniewie twoym d'á grzechow ſwoich. Podob-
nie y nas teraz dotknęłá ręká twoiá Boſká. Skurczeni y
zewſząd śćiśnieni ieſteſmy niedoſtatkiem pożywienia / gło-
dem ćięſzkim/ y wſzytkiego wielką bárzo drogośćią: Dłużeyś
iuż bowiem ćierpieć nie mogł złego dobr ſwych używánia/
zbytkow/ márnotráctwá/ y rozliczney niewdźięczności ná-
ſzey. Ziemiá náwet dáley z ieść nie mogłá niepráwośći
náſzey/ áni ſłońce wiecey pátrzyć mogło ná rożną ſproſność
grzechow náſzych. Dla tegoſz ſpráwiedliwym ſądem Jer. 30. 15.
twym wſzyſtkie zgodnie żywioły powſtáły ná pomſte prze- Syr. 39. 35.
ćiwko nam. Owá/ cokolwiek ćierpiemy dla mnoſtwá prze- It. 40. 10. 11.
ſtępſtw náſzych ſłuſznie y ſpráwiedliwie ćierpiemy. A wſzák-
że wiedząc żeś ty ieſt Pan miłośierny y litośćiwy / nierychły Exo. 34. 6.
do gniewu/ á obfity w miłośierdziu y w prawdźie / do ćiebie
ſię w duchu ſkruſzonym á ſercu uniżonym y ſtrapionym /
ktorym nie gárdziſz / pokornie náwracamy / y ćiebie dufli-
wie prośimy / zmiłuy ſię nád námi / odpuść złośći náſze/ á Pſal. 51. 3.
bądź nam miłośćiw. Vlituy ſię ludu twego ćięſzkim gło- 19.
dem/ y drogośćią dziwnie zewſząd śćiśnionego y znędzone-
go. W popędliwośći twoiey nie náćieray ná nas/ á w gnie- Pſal. 6. 2. 3.
wie twoiim nie karz nas. Oddal od nas te czáſy do poży-
wienia náder trudne/ á látá żyzne y weſołe przywroć nam.
Otworz znowu łáſkáwie / otworz prze grzech náſz záwár-
tą/ wſzechmocną ręke twoie. Tyś rzekł / tyś Boſkim ſło-
wem ſwoim nam obiecáć raczył: ia was noſzę záraz z żywo- Iſa. 46. 3. 4.
tá/ y piáſtuię záraz od národzenia. Ja ſam was áż do ſtá-
rośći/ y owſzem áż do ſzedźiwośći nośić będę. Jam was
uczynił/ ia też was wybáwię y opátrowáć będę. Wſpo-
mnijże / o PAnie/ ná Oycowſkie obietnice twoie á w tym żá- Deut. 8. 3.
łoſnym náwiedzeniu twym ućieſz y podeprzyi nas. Dozna- Dan. 14. 32.
3. Reg. 17.

wáli przed námi Boſkiey opátrznośći twey pod cżás głodu
4. Reg. 4. 1. &c. Zydowie ná puſzcży/ Dániel/ Eliaſz/ Elizeuſz/ Prorocy/ y in-
It. c. 7. 1. 16. ſzy. Wſzyſtko ſtworzenie náwet opátruieſz/ áż y kruczętá
Psal. 147. 9. młode gdy ná ćię wołáją w niedoſtátku ſwym. A dopie-
Luc. 12. 24. roſz nie opuſzczaſz ſpráwiedliwego/ áni dopuſzczaſz naśieniu
Psal. 34. 10. 11. jego żebráć chlebá. Owá/ nie máſz niedoſtátku boiącym
It. 37. 25. śie ćiebie. Tym/ ktorzy ćie ſzukáją/ PAnie/ nie będźie zcho-
dźiło ná wſzyſtkim dobrym. Nieprzebrániec ſą y teraz ſkár-
Isa. 59. 1. by niebieſkiey ſzczodrobliwośći twey/ áni jeſt dotad ſkurczo-
Num. 11. 23 na reká twoja/ ábyś y nas záchowáć nie mogł. Poyrzyże
miłośiernym okiem ſwym ná lud twoy głodem zmorżony/ á
łáſkę ſwą y zlitowánie pokaż nam. A jeſli máſz wolą dłu-
żey nas mieć y teraz ná probách ſwych/ PAnie/ ná bacżenie
y rozrządzenie twoje Boſkie zpuſzczamy śie cále/ tylko ty
3. Reg. 17. 14. 16. nas niegodnych ſług ſwych do końcá nie opuſzczay/ áni nam
day żáłoſnym głodem mizernie umieráć. Odrobiny jeſzcze
z doſtatkow od ćiebie użyczonych zbywájące rozmnoż/ á y tá
máłą trochá/ z łáſki y błogosłáwieńſtwá twego w wielki y
nieprzebrany doſtatek/ rozmnożona będźie. Záchoway nas
od rozpácży y wątpliwośći o Boſkiey opátrznośći twey/
pośilay nas krewkich y utwirdzay Duchem ſwym S. żebyś-
śmy y w tym niedoſtátku wielkim/ by też y o głodźie/ ſtáte-
1. Tim. 1. 19 cznie y nieodmiennie ſercem ſzczyrym ſłużyli/ záchowujący
2. Tim. 4. 7. wiárę y ſumnienie dobre áż do końcá. Poruſz przytym mo-
cą ſwą z nieba do miłośierdźia ſercá Pánow Chrześcián-
ſkich y wſzyſtkie możnieyſze y bogátſze tego świátá ſtany/
áby z doſtátkow ſwych/ ktorych im zbywa/ y ktorych częſto-
kroć z grzechem záżywáją/ bliźnich ſwych ſzczodrobliwie rá-
towáli/ y chlebá ſwego zgłodniáłym chętnie udźielali/ łáſki
y błogosłáwieńſtwá twego Boſkiego uprzeymie wdźięczni
Joh. 4. 10. 14. będąc. Day przytym duſzy náſzey pokarm on/ ktory nie gi-
It. 6. 50. 51. nie/ ućieſz nas słowem twojim/ á dárámi Duchá twego S.
Mat. 4. 4. nápełń nas/ á po śmierći day nam być ucżeſtnikámi krole-

ſtwá

ſtwá niebieſkiego/ gdźie już żaden głod/ żádna nędzá y nie- Apo. 7. 16.
doſtátek nie przypádnie ná wiernych twych. Rácżże to It. 21. 4.
wſzyſtko ucżynić dla JEzuſá Chryſtuſá/ Páná y Zbáwi-
ćielá náſzego/ Amen. Ojcże náſz/ etc.

LXXII.

Druga.

Dźiękczynienie zá znieśienie czáſow głodnych, y drogich.

O Nieprzebrány w dobrocżynnośći/ y dźiwnie bácżny Ps. 9. 10. 13.
ná utrapionych Boże Ojcże náſz niebieſki/ dźiekuje- Rom. 11.
my ć ſerdecżnie/ żeś będąc rozgniewány ná nas od- 33. 36.
wroćił zápálczywość gniewu twego/ ućieſzyłeś nas/ y w Isa. 12. 1.
wielkiey potrzebie á niedoſtátku náſzym/ ktorymeśmy do
tąd żáłoſnie śćiśnieni y záſmuceni byli/ łáſkáwieś nas wy-
słuchał/ y cżáſy nam pożądane dobrotliwie znowu przy-
wroćić rácżył. Uchowayże nas/ miły Pánie/ żebyśmy tey
wielki łáſki twey źle nie záżywáli/ w bogáctwách niepe- 1. Tim. 6. 17
wnych nádźieje nie pokłádáli/ áni ich ná zbytek márny/ y po-
grążenie bliźnich náſzych wyſoko o ſobie rozumiejąc/ nigdy
nie obracáli. Ták w prawdźie cżynić zwykli ſynowie ćie- Sap. 2. 6. 9.
mnośći wieku tego/ mowiąc: Podźmyż/ á ochotnie záży- 10. 12. 21.
waymy tego co mamy/ żaden z nas niech nie opuſzcza
rozpuſty náſzey/ wſzedy zoſtawiaymy znáki weſela. Abo-
wiem to jeſt los/ to cząſtká náſzá. Ućiśnimy ubogiego ſprá-
wiedliwego/ gdyż nam jeſt niepożytecżny. Duſzo/ máſz Luc. 12. 19.
wiele dobr złożonych ná wiele lat/ odpocżyńże/ jedz/ pij/ bądź
dobrey myśli/ ále nas ty uchoway/ o miłośierny Boże/ táko-
wego błędu y záślepienia w złośći. Niech nigdy/ y w ná- Psal. 62. 11.
więtſzym ſzcześciu y obfitośći nie zápominamy ná ćie Páná
Bogá ſwego/ ktory nam wſzyſtkiego obfićie ku używániu do- 1. Tim. 6. 17
dawaſz. Niechći powinną wdźięcżność z wiáry żywey
chętnie wſzelkiego cżáſu oddawamy/ gotowi będąc y wſzyſt-
ko co z łáſki twey mamy odpuśćić dla chwały naświętſzego Mar. 10. 28.

Jmie-

Jmienia twego. Niech wiernym ſługom twym/ y wßyſtkim
Luc. 16. 2. Heb. 13. 16. bliźnim náßym rátunku náßego potrzebuiącym dobr nam
do ßafunku powierzonych ochotnie udzielamy. Abowiem
1. Tim. 6. śię ty w tákowych dobroczynnośći y udzielánia ofiárách
18. 19. kochaß/ o Boże náß. Niech będziemy bogátymi w uczynki
Joh. 6. 29. dobre/ w wiárę prawdziwą/ w miłość uprzeymą/ w ſpokoyne
ſumnienie y w nádźiie nieśmiertelnośći/ ſkárbiąc ſámym ſo-
Rom. 6. 23. bie grunt dobry ná przyßły czás/ ábyſmy z oſobliwego dáru
twego doſtąpili wiecznego żywotá w Chryſtuśie Jezuśie Pá-
nu náßym/ ktory z tobą/ y z Duchem S. żyie y kroluie ná wie-
ki/ Amen.

CZASU MOROWEGO POWIETRZA.

LXXIII.

Pierwßa.

Iſa. 46. 10. O Boże/ ktory w rádách ſwoich nigdy nie błądźiß/ y co-
1. Tim. 4. 4. kolwiek czyniß/ dobre to wßytko/ dobre y bez nágá-
Iſa. 60. 14. 2. Cor. 6. 2. ny przeſławne miedzy námi rąk twoich dźiełá/ zná-
Luc. 19. 44. czne y náwiedzenia/ z ktorych jedne nád zaſługi náße z miło-
śierdźia twego/ drugie z ſpráwiedliwośći dla przewinie-
nia náßego pochodzą. Niemáß/ Pánie/ niemáß nic/ czego-
Iſa. 45. 5. 7. byś ty nie ſpráwił. Ty czyniß świátłość/ y ſtwarzaß ćie-
Pſal. 85. 5. mnośći/ ty ſpráwuieß pokoy/ y ſtwarzaß złe. O Boże zbá-
wienia náßego/ co do śiebie jáwnie widzimy/ y w czym nas
Dan. 9. 7. 8. 9. ſumnienia náße przeświádczáią/ do tego śie y ná twoie S.
chwałe á twarzy náßych záwſtydzenie chętnie y teraz przy-
znawamy. Cięßkiey plagi morowey/ ktorey z ſąśiádámi ná-
Lev. 26. 14. 24. 25. ßymi w zágniewániu twoim doznawamy/ grzechy náße
włáſną przyczyną; te/ te/ ách nieſtetyß/ twoie Oycowſkiey
miłośći pełne ſerce od nas odwroćiły: Te ćiebie łáſkáwego
Iſa. 59. 2. Oycá w ſędźiego ſurowego nam odmieniły/ te miedzy námi
y tobą rozdźiał uczyniły y do nieodżałowánego rozwodu
przywiodły/ te z ukochánych ſynow twoich/ wyrodkámi
nas

nas poczyniły. Zgrzeßyliſmy o ſtrożu ludzki/ coż czynić má- Job. 7. 20.
my? Oto do nog twoich porzuceni grzeßnicy/ á ſłudzy nieu- Luc. 17. 10.
żyteczni złośći ſwe uprzeymie wyznawamy/ one ſerdecznie
opłákuiemy/ o ich odpußczenie dla wnętrznośći miłośierdźia
twego duſznie y pokornie prośimy. Użalże śie śmiertel-
ney przygody/ ulituy śie żáłoſney zguby náßey. Rzuć jáko
munßtuk ſłowo twoie ná Anjołá ktory nas tráći/ hámuy 2. Sam. 24. 15. 16.
gniew rozpußczony/ záchoway miecz ſwoy wyćiągniony/ Pſal. 7. 13. 14.
złoß z łuku tęgiego ſtrzały záhártowáne/ śiekiere od korze- Mat. 3. 10.
nia drzewá odeym/ poſolguy troche/ ábyſmy co ochłody y Pſal 39. 14.
pośiłku uczuli. Przyimi nas w łáſkę/ niech śie náćießemy Deut. 32. 39.
ſkutkiem ſłowá twoiego/ ktore nas w tym upewnia/ żeś ty jeſt Pſal. 106. 1.
ktory ániß y leczyß/ zábiiaß y ożywiaß. Zdawnáś ty dobry
Pánie/ y z tąd te mámy nádźieie niewątpliwą/ żeś też pre-
tki do pokázowánia miłośierdźia. Nie nowiná tobie/ Oycze
náß niebieſki/ ubiwßy pogłáſkáć/ záſmućiwßy poćießyć/
rozkwiliwßy do śiebie łáſkáwie przygárnąć y przytulić. Má-
my ſtáłą nádźieie/ y mocnie wierzymy/ że to nießczęśćie Hebr. 6. 18. 19.
przytomne/ álbo śie nas nie imie y przybytkow náßych/ ál-
bo wrychle zá łáſką twoią moc ſtráći/ y cále uſtánie.
Wßákże byś nas/ PAnie/ záraz y zábić chćiał/ przećie my w Iob. 13. 15.
tobie ufáć ná wieki nie przeſtániemy. Chocbyſmy też cho-
dźili w dolinie ćienia śmierći/ nie będźiemy śie bali złego. A- Pſal. 23. 4.
bowiemeś ty z námi/ y będźieß ná wieki wieczne/ Amen.

LXXIV.

Wtora.

PANIE Boże wielki y ſtráßny/ niebá/ źiemie/ po- Deut. 7. 21.
wietrza/ żywiołow/ ludźi/ y wßyſtkiego ſtworzenia Act. 17. 24.
nawyżßy Rządco/ ktory grzechy rodźicow w trzećim Ioh. 5. 17. Exod. 20.
y w czwartym pokoleniu karzeß/ á czyniß miłośierdźie nád 5. 6.
tyśiącmi tych/ ktorzy ćie miłuią y ſtrzegą przykazánia twe-
go. Zgrzeßyliſmy/ y przewrotnieſmy czynili/ y niezbożny- Dan. 9. 5. 6.
miſmy

miſmy ſie grzeßne grzeßnych rodzicow dźieci ſtáli. Nie u-
żywáliſmy ſłowá twego y Swiatośći zbáwiennych przyſtoy-
nie/ y cżeſtokroćieſmy ich lekkomyślnie zániedbywáli/ nie u-
ważáliſmy cżáſu przyjemnego y dni drogich zbáwienia/ gár-
dźiliſmy weſelem niebieſkim/ ná ktoreś nas wzywáć rácżył.
1. Cor. 6. 2. Dobr z łáſki twey nam użycżonych/ nie ná chwałe twoje/
Matt. 22. 3. ále ná zbytki wßelákie/ ná pyche/ y wzgárde bliźnych ná-
Hoſ. 8. 4. ßych/ á pod cżás y ná zabobony źleſmy y z grzechem wielkim
Dan. 9. 6. używáli/ y oneſmy márnie utracáli. A w tymeſmy ſie nie
Heb. 13. 7. dáli pohámowáć poſłom twoim cżujacym nád duſzámi ná-
17. ßemi/ ktorzy mawiáli do nas w Imieniu twoim/ ániſmy
Luc. 19. 44. ſie dáli ująć zwierzchnośći náßey oſtrym zákazom/ ni ká-
źniom ich áni twemu łáſkáwemu nas náwiedzeniu. Wiec
ſie też już gniew twoy ſpráwiedliwy zápalił przećiwko
nam/ y práwie gwałtem wálą ſie ná nas one plagi twoje/
Lev. 26. 14. ktorymiś ſwawolnym y upornym przeſtepcom mánda-
Deut. 28. 15. 58. tow twojich zágroził przez Moyzeßá/ Proroki/ y inne ſługi
Ioſ. 23. 16. twoje w Piśmiech S. naſtepuje już ná nas y ſtráßna moro-
It. 24. 20. wa záráza. Trapi nas náwet złe ſumnienie/ żeſmy ſobie
Ier. 29. 17. ſámi oſtátniey zguby/ y wiecżnego zátrácenia przycżyną.
Rom. 2. 15. Ale/ o miłośierny Oycże/ ktory nie chceß śmierći niepobożne-
Ezech. 18. 23. go/ ále żeby ſie odwroćił niepobożny od drogi ſwojey á żył.
Dan. 9. 7. 8. 17. Oto my ſądámi twojimi przeráżeni bedąc w ſkruße ſerde-
cżney/ z záwſtydzenim twárzy náßey do ćiebie ſie náwrá-
camy/ y pokornie prośimy/ zmiłuy ſie Oycże święty dla
Pſal. 6. 3. Pána náßego IEzuſá Chryſtuſá. Zmiłuy ſie Boże nád ná-
mi grzeßnymi/ á bądź nam dźiatkam ſwym do nog twych
naświetßych przypadájącym miłośćiw. Ochłodź miło-
śierdźiem twojim od poſtrzałow ogniſtych twojich gorą-
cżkámi morowymi zápalonych/ teſkniących/ w głowe zá-
chodzących/ żáłoſnie ſtráßnie ſtekájących y konájących ſą-
śiádow náßych dálßych y bliżßych. Użáluyże ſie ich/ rá-
tuyże ich w ták wielkiey potrzebie/ á w nich y nas rácż mi-

łośćiwie ućießyć. O miłośniku rodzáju ludzkiego/ ſkłoń u-
ßy/ przypuść do ſercá ſwojego Oycowſkiego wzdychánia/
łkánia/ płácż/ y niebioſá przenikájące lámenty y nárzeká-
nia w nedzy y w ſerdecżnym żalu zoſtáwionych wdow/ śie-
rot y niemowiątek mizernych/ á rácż ſie ich ſam ſkutecżnie
podjąć/ y nimi ſie opiekáć. Roſkaß też już Anjołowi prze- 2. Sam. 24.
ſtáć nißcżyć dźiedźictwá twojego. Miey litość nád gliną/ 16.
ktorą ulepiły rece twoje: bo ćie umárli nie będą chwalili/ á- Pſ. 103. 14. It. 115. 17.
ni ći/ co zſtepują do grobu/ ále żywi wyſławiáć ćie będą ná Iſa. 38. 18.
wieki. Podług obietnic ſwych/ wyſłuchayże nas. Od ſtrá- 2. Par. 7. 13.
chu nocnego/ od ſtrzały latájącey y jadowitey zárázy po- Pſ. 91. 5. 6. 4.
wietrza morowego wybaw nas. Niech nas nie potyka 10. 11. 15.
nic złego/ áni plagá niech ſie nie przybliża do mießkánia ná-
ßego. Pierzem opátrznośći ſwey Boſkiey okryi nas/ á pod
ſkrzydłámi ćienia twojego záchoway nas. Anjołom ſwym
przykaż/ żeby nas ſtrzegli ná drogách náßych. Ciebie/ Bo-
że náß/ wzywamy/ wyſłuchay nas. Bądź z nami w utrá-
pieniu/ uwielb/ wyrwi/ y zbáwieniem ſwym ućieß nas. O- 2. Sam. 24.
chroniłeś niekiedy Dawidá pod cżás morowego powie- 17.
trza/ ulecżyłeś wrzod Ezechiaßow śmiertelny. Ochrońże y Iſa. 38. 1.
teraz Pomázáńcá twego/ Krolá/ Páná náßego. Ochroń 21.
Oycżyzny miłey/ Senátu/ y Rycerſtwá Páńſtw tych/
Zwierzchnośći y Obywátelow mieyſcá tego/ y wßyſtkiego Iſa. 1. 9.
Chrześćiáńſtwá. Rácż nam/ PAnie Záſtepow/ zoſtáwić It. 6. 3.
naśienie y oſtátki/ byſmy ſie nie ſtáli jáko wßcżąt znißcżona Rom. 9. 29
Sodomá y Gomorrá. A oſobliwie obwáruy te y zátrzy-
maway/ ktore znaß być potrzebne ludowi twojemu/ áby
chwałá twoja w kośćiołách/ ßkołách/ y w domách Chrze-
śćiáńſkich nie uſtawáłá áż do onego ſądu oſtátecżnego. A
jeſliś też niektore z nas/ lub dla pokarania grzechow/ lub dla
prętßych do niebá przenośin/ pod morowy miecż náznáchyć
cżyć rácżył/ ulecżże nas wprzod od jádowitey y śmiertelney Luc. 17. 5.
zárázy grzechow náßych/ ocżyść duße náße/ wiáry y ćierpli- Rom. 15. 5.

wośći nam łáſkáwie przymnażay. A zátym czyń już z ná-
mi dźiatkámi ſwymi co raczyß/ ná twoje śie świętą wolą
y rozrządzenie Boſkie cále y dowiernie ſpußczamy/ pewni te-
Sap. 4. 7. go będąc/ że ſpráwiedliwy/ jákąßkolwiek śmierćią záchwy-
It. 3. 1. cony będźie/ w pokoju śie doſtánie do ochłody y do rąku
Luc. 2. 29. twojich Boſkich/ z ktorych nas nikt nie wydrze ná wieki.
Joh. 10. 28. Przybyway że nam z pośiłkiem práwice Boſkiey twojey/ przy-
Luc. 16. 22. byway z pocztámi świętych Anjołow twojich ná oſtátnią
godźinkę náßę/ á ſkroćiwßy częſnych boleśći/ y wybáwiwßy
od wßyſtkie° złego/ w wierze prawdźiwey/ w nádźiejey nie-
Heb. 3. 6. wątpliwey/ w dobrym á ſpokoynym ſumnieniu bierz nas
1. Ioh. 5. 7. ßcześliwie do śiebie/ ábyſmy w doſkonáłośći duß/ á potym
9. w uwielbieniu ćiał/ ćiebie w Troycy S. jedyny Pánie/ Bo-
że náß/ Oycze/ Synu/ y Duchu Swięty/ czcili y chwalili ze
wßyſtkimi chwalcámi twojimi/ ná wieki wiekow/ Amen.

LXXV.

Trzećia.

Dźiękowánie zá Uśmierzenie Morowego Powietrza.

Psal. 42. 3 WIecznie żywy/ wßyſtkich żyjących żywoćie/ y u-
It. 36. 10. márłych obżywićielu doſkonáły/ jedyna poćiecho y
Joh. 11. 25. ućieczko náßá/ od wiekow ná wieki PANIE Boże
26. náß/ dźiękujemyć ſerdecznie/ żeś nas przez ſtraß Anjołow ś.
Rom. 14. 8 twojich od ſtráßney plagi morowego powietrza práwie
Pſ. 9. 10. 11. It. 90. 1. 2. cudownie áż do tąd záchował/ y żeś iuż ogień ten zápálczy-
Iſa. 12. 1. wośći twojey łáſkáwie uśmierzyć raczył. Nie náßá to
Dan. 9. 18. jáka záſługá/ ále twojá ßczera dobroć wßyſtko ſpráwiłá.
Pſ. 115. 1. Ták że prawdźiwie w ſercach náßych śpiewáć z Pſalmiſtą
Pſal. 91. 1. możemy. Ten/ ktory mießka w ochronie nawyżßego/ w ćie-
2. 3. niu wßechmogącego przebywáć będźie. Rzeczemy PANV
nádźiejá náßá/ y zamek náß/ Bog náß/ w nim nádźieje mieć
będźiemy. On bowiem zájiſte wybawia nas z śidłá łowcze-
Pſ. 147. 5. go/ y z powietrza najádowitßego. Bądźże ná wieki pochwa-

lony wielki Boże náß/ żeś nam áż do tego czáſu pofolgował/
y od zárázyś nas morowey jádowitey miłośćiwie uchowáć
raczył. Nie jeſteſmy lepßymi nád te/ ktoreś wźiął przed námi Luc. 13. 2.
od oczu náßych. Owßem jeſli śię nie uznamy wßyſcy/ tákże 3.
poginiemy. Ale ty Pánie ćierpliwie czekaß náßey poprá-
wy y obaczenia. Záchoway że nas uporney niewdźięczno- 2. Pet. 3. 9.
śći/ żebyſmy ſámi ſobie nie ſkárbili gniewu ná dźień gnie- Rom. 2. 4. 5.
wu/ y objáwienia ſpráwiedliwego ſądu twojego: Rączey
nam day/ pokornie ćię prośimy/ żebyſmy już nie ſobie y Rom. 6. 4.
grzechom/ ále tobie Bogu náßemu żywi byli/ y tobie ſáme- 11. 12. 13.
mu w wierze prawdźiwey/ w nowym rodźie/ w gorącym Tit. 2. 12.
nabożeńſtwie/ w pobożnośći/ w trzeźwośći/ w świątobli- Luc. 1. 75.
wośći/ y we wßelkiey ſpráwiedliwośći po wßyſtkie dni ży- Rom. 12. 11
wotá náßego duchem pałájąc ochotnie ſłużyli. Spraw y
to w nas z łáſki ſwey/ miły Pánie/ żebyſmyć z Páſterzámi
Zborow twojich/ y z Zwierzchnośćią náßą/ wßyſcy wielcy y Ap. 19. 5. 7.
máli z oſobná/ y w ſpołecznym chwalcow twych Zgromá-
dzeniu nábożnie y ſerdecznie dźiękowáli/ á to co nam roſká-
zujeß zá twoim wſpomożeniem gorliwie y jáko napilniey
czynili/ śpiewájący ná ziemi/ á potym w onym nowym Ap. 21. 2.
niebieſkim Jeruzalemie z Anjoły y ze wßyſtkimi wybrá- Iſa. 6. 3.
nymi twojimi Swięty/ Swięty/ Swięty Pánie Boże Záſtę- Ap. 4. 8. 9.
pow/ pełna jeſt ziemiá/ pełne niebioſá chwały twojey teraz y
ná wieki/ Amen.

CZASU NIEPOGOD CZĘSTYCH, Y POWODZI GWALTOWNYCH.

LXXVI.

O Boże wielmożny w ſpráwách ſwych/ y ſtráßny z Pſal. 68. 36.
świętych przybytkow twych. Ty głoſem ſwym zbie- It. 92. 6.
raß wielkość wod ná niebie/ y wywodźiß mgły z krá- Jer. 10. 13.
jow ziemie. Ty błyſkáwice z deßczem przywodźiß/ y wzbu-
dzaß wiátry z ſkárbow ſwoich. Ty wzrußaß kiedy chceß
burze ná obłokách/ y ćiemnymi chmurámi záſłaniaß świá-

Job. 26. 10. 11. kłość. Tyś gránice położył wodam / á gdy ráczyß one z
It. 38. 37. niebá lejeß/ czego nikt z ſtworzenia záwśćiagnać y uſpokoić
Gen. 7. 11. &c. nie może. Doznał ſtráßnych ſadow twych on pierwßy świát/
ktoryś dla grzechow rozlicznych w gniewie twym ſpráwie-
dliwym ſpráwiedliwie pokarał. Y nam niegodnym dźiat-
kam twym te teráznieyße częſte niepogody/ deßcze gwałto-
wne y ßkodliwe powodźi/ ktore nam nádźieje urodzáju po-
żądánego odeymuja/ jáwnym ſa karániem twym zá złośći
náße y przeſtepſtwá świetych przykazań twoich. Zá ktore
Iſa. 46. 10. 11. z ſercá żáłujemy/ y z nich śie tobie ſámemu winnymi pokor-
It. 42. 9. nie dawamy z miłowánia ćierpliwie wyglądájac. Łácnoć/
o Boże náß/ wßyſtko/ bo wieß/ znaß y możeß wßyſtko. Zmi-
łuyże śie/ dufliwie ćie prosimy/ nád námi/ przebacz złośći y
mnoſtwá grzechow náßych/ á badź nam miłośćiw. V-
śmierz z łáſki ſwey ták długie y ćießkie niepogody/ deßcze
nieuſtawájace záhamuy / obłoki chmurne rozpądź Boſk-
moca twoja. Vweſel nas pogoda podżądána/ y wdźieczna
ſłoneczna świátłośćia wrychle ućieß nas. Rozgrzey y oſuß
przemokła źiemie ćiepłem y promieńmi ſłońca goracego/ á
pożytki z źiemie pochodzace day nam zebráć ßcześliwie/ y o-
nych záżywáć w dobrym zdrowiu/ w ſumnieniu weſołym/ w
2. Cor. 1. 3. pokoju y w błogosłáwieńſtwie twym S O Oycze miło-
Pſal. 83. 19. śierdźia á Boże wßelkiey poćiechy / wyſłuchay nas. Niech
It. 109. 21. 26. y niewiernicy obaczą/ żes ty ſam jeſt Bog náß/ ktory pokázu-
jeß miłośierdźie ludowi ſwojemu. Nie opuśćiłeś Noego
Gen. 7. & 8. cap. czáſu potopu/ y innych wiernych chwalcow czáſu niepogod
żáłoſnych/ y nas dźiátek ſwych poufáłych nie rácz opuſzczáć
y wiecznie zápominać. A my od plag twych ſtráßnych u-
Luc. 1. 75. wolnieni y z dáru twego wßelkich dobr ßczodrobliwie ná-
bawieni/ bedźiemyć po wßyſtkie dni żywotá náßego w
Apo. 4. 11. świetobliwośći y w ſpráwiedliwośći beſpiecznie ſłużyli / y
It. 5. 12. 13. moc/ madrość y dobroć twoje ſercy y uſty náßymi wyſła-
wiáli / ná wieki wieczne / Amen.

CZASU GRZMOTOW, GRADOW, WICHROW, LYSKANIA Y GROMOW piorunowych.

LXXVII.

O PAnie BOże náß/ Boże Bogow/ y PAnie Pánow/ Deu. 10. 17.
Boże wielki/ możny y grozny. Obłok y ćiemność Pſ. 97. 2. 3.
w koło ćiebie/ ſpráwiedliwość y ſad gruntem ſtoli-
ce twojey. Ogień idźie przed obliczem twojim á zápala
wokołu nieprzyjaćioły twoje. Tyś/ PAnie/ záſklepił ná Pſ. 104. 3. 4.
wodách páłace ſwoje/ y miáſto wozow używaß obłokow/
y przechodźiß śie ná ſkrzydłách wiátrowych. Ty czyniß po-
słámi ſwymi Duchy/ á ſługi ſwe ogniem pałájacym. Ty Exod. 9. 23.
z gory niebieſkiey zpußczaß grády/ pioruny y ſtrzały ſwe Pſal. 77. 19.
tám y ſámi biegájace. Twojeć grzmienie huczy po obło- Job. 26. 11.
kách/ á błyſkáwice oświecája okrag świátá. Ziemiá śie
wzruſza y trzesie ná gromienie twoje. Głos twoy Páńſki
mocny/ głos Páńſki wielmożny. Głos Páńſki deßcze leje.
Bog chwalebny wzbudza gromy. Pan nád wodámi wiel- Pſal. 29. 4.
kimi. Głos Páńſki Cedry Libáńſkie łamie y gory przewra- 5. 8.
ca. Głos Páńſki ogniſty płomień krzeße. Ná głos Páńſki
łánie z bolem rodza/ y laſſy z drzew obnáżone bywája. O- Pſal. 148. 8.
gień/ grad/ śnieg / mgliſte páry y wiátr gwałtowny wy-
konywája roſkazánie twoje/ ktore ty zátrzymawaß ná dźień Job. 38. 23.
ućiſku/ ná dźień bitwy y woyny. Owa/ tyś Pan nawyżßy Pſal. 97. 9.
nád wßyſtkimi/ krolujacy od wiekow ná wieki. Nád ßum It. 29. 10.
wielkich wod/ nád potezne morſkie wáły mocnieyßyś ty jeſt
Pan náß ná wyſokośći. Ktoż śie tedy przed ſtráßnym á Pſal. 93. 4.
ſpráwiedliwym ſadem twojim oſtoji Boże? Pretkobyś nas It. 130. 3.
w popedliwośći gniewu ſwego zetrzeć/ y z nas ſobie ſprá-
wiedliwość uczynić mogł. Ale/ żeś ty jeſt miłośierny/ łá- Exo. 34. 6.
ſkáwy y długo ćierpliwy/ odpuść nam grzechy náße/ pokor-
nie ćie prosimy/ odwroć gniew twoy / á w popedliwośći

Pſal. 78. 38. 39. swey nie zátracay nas. Wspomni żesmy ciáłem/ á pretko
It. 79 6. 8. ginącym wiátrem y párą. Wyley gniew twoy ná Pogány/
ktorzy cie nie znáią/ y ná krolestwá/ ktore Jmienia twego
nie wzywáią. A miłosierdziem swym pretko uprzedź nas.
Vsmierz te grzmoty ogromne/ wichry y łyskánia straßne/
grády y pioruny ßkodliwe/ á od trwog wßelákich y plag
twych spráwiedliwych ochroń nas. O Boże zbáwienia ná-
Pſal. 79. 9. ßego wspomoß y wyrwi nas/ á bądź miłościw niepráwo-
ściam náßym/ dla chwały Jmienia twego świętego y ná
wieki błogosłáwionego/ Amen.

CZASU WIELKIEY SUSZY.

LXXVIII.

Wszechmogący/ spráwiedliwy y miłosierny Boże/ ty
Exod. 34. 6. 7. 23. sam w mocy swey maß skárby niebieskie y ziemskie/
Deu. 28, 12 ktorymi ßafujeß jákoć sie podoba. Srogie pioru-
Job. 38. 22 23. ny/ straßne łyskáwice/ suße przeráźliwe/ obłoki pochmurne/
Sir. 39. 35. powodzi gwałtowne/ wichry przykre/ słońce jásne/ y czásy
t. 40. 10. 11 pogodne/ właśnie to są sludzy twoji/ gotowi záwße y ná
Mat. 5. 45. skinienie twoje. Tych używaß przeciw złym y dobrym/
Pſ. 104. 34. żeby ći kiſke/owi Boską moc twoje uznawáli. Dopuściłeś
3. Reg. 17. & 18. c. niekiedy ná lud twoy susza/ rdze/ robáctwá y złe urodzáie/
Luc. 4. 25. nie z inßey przyczyny/ jedno dla grzechow rozlicznych. Słu-
ßnie y nas teraz łáski twey niewdzięcznych tákaß plagą ro-
zlicznie dotykaß. Záwárłeś niebo/ y stáło sie jáko miedzia-
Deut. 28. 23. 24. ne/ żeby dżdżu y rossy nie wydawáło. Záwárłeś y ziemię/ y
Agg. 1. 10. stáłá sie jáko żelázna/ żeby nie wydáłá urodzáju pożądáne-
go. Sußy zgołá gwałtowney/ przykrey gorącości/ srogie-
go upalenia/ y inßych straßnych/ spráwiedliwych jednák
Jer. 14. 7. sądow twych doznawamy. O PAnie ktory wieß y znaß
It. 17. 9. niepráwości náße/ dla Jmienia twego zmiłuy sie nád ná-
mi. Wielkieć są przestępstwá náße. Tobie smy zgrzeßyli/
złość y niepráwości esmy przed tobą uczynili. Ty jednák/
pokor-

pokornie cie prosimy/ użal sie nas zásmuconych y wßyst-
kiego utrapionego stworzenia twojego/ dla złości náßych. Jer. 12. 3. 4.
Odpuść przestępstwá náße/ y karánie grzechámi zásłużone It. 30. 15.
oddal od nas. O Boże zbáwienia náßego/ nádziejo náßá/ Pſal. 79. 9.
y wybáwicielu czásu utrapienia/ bądź nam miłościw. O- Jer. 14. 8.
tworz okná niebieskie/ zpuść nam z obłokow deßcz pożądá-
ny/ pokrop y odwilż ziemię zeschłą y uprágnioną/ y ogniem
słonecznym gwałtownie upaloną. Rozwesel nas wdzię-
czną rossą niebieską/ ochłodź powietrze ciężką gorącością
wysußone/ obżyw trawę y urodzáje ná polách zwiedłe y zá-
gorzáłe/ doday im jędrności przez odwilżenie deßczem po-
trzebnym. Ty to sam spráwić możeß/ o Boże náß. Ty bo- Pſal. 65. 1.
wiem sucha náwiedzaß y odwilżaß ziemię/ gotujeß sam zbo- 5. 10. &c.
żá/ y grunty uprawiaß. Ty zagony ziemie nápawaß/ bro-
zdey jey odwilżaß/ dżdżámi ją odmiękczaß/ y urodzájom jey
błogosłáwiß. Koronujeß wßystek rok dobrocią twoją/ á
ścieszki twoje opływáją tłustością. Skrapiaß pástwiská
ná pustyniách/ y págorki rádością opásujeß. Przyodzie-
waß polá stádámi owiec/ á doliny zbożem okrywaß. Z tąd
wykrzykánie y chwały twey wysławiánie zewsząd roście.
Násycże y nas pożądánymi dobrámi domu twego. Vżycz
nam dobrego urodzáju/ ktoregobysmy przy zdrowiu y po-
koju zażyć mogli pomiernie jáko przystoji/ nie ná pychę y
zbytek w oczách twojich przemierzły/ ále ná chwałę twoję
S. y ná swą własną potrzebę y pożytek bliźnich náßych.
Rácz y sercá náße zmiękczyć y odwilżyć zbáwienną rossą
słowá twego/ y dżdżem nieprzepłáconym Duchá twego S.
ábysmy dobrodzieystwámi twymi hoynie uráczeni będąc
ciebie chwalili/ y tobie wiernie służyli ná wieki wieczne. Wy- Iac. 5. 17. 18.
słuchałeś niekiedy w sußy wielkiey Proroká Eliaßá/ y nas 3. Reg. 8. 35.
w podobney potrzebie podług obietnic swych zdawná uczy-
nionych rácz miłościwie wysłucháć/ Boże Oycże náß nie-
bieski/ przez Syná twego miłego/ á Zbáwicielá náßego/ Je-

zuſá CHRyſtuſá/ z ktorym weſpoł y z Duchem S. żyieſz y
kroluieſz Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

DZIEKOWANIE PO GWALTOWNYCH NIEPOGODACH, ZA POGODE.

Item,

PO WIELKIEY SUSZEY, ZA DESZCZ.

LXXIX.

WIernyś ieſt/ y prawdomowny w obietnicách ſwych
Num. 23. 19. Boże/ rżekłeś/ Wzyway mie w dzień utrápienia/ tedy
3. Reg. 8. 23. ćie wyrwe/ á ty mnie uwielbiſz. Y záśie: bedźie mie
1. Cor. 10. 13. wzywał/ á wyſłucham go/ Ja z nim bede w utrapieniu/ wyr-
Psal. 50. 15. we go/ y uwielbie go y okáże mu zbáwienie moje. Jśćiſz ſło-
It. 91. 15. 16. wo twe. Tyś Pánie/ ućieczká ubogiemu/ ućieczká czáſu uci-
It. 9. 10. 11. ſku. Nie opuſzczaſz tych/ ktorży ćie ſzukáią. W tobie nádźie-
It. 22. 5. 6. ie mieli Oycowie náſzy/ á wybáwiłeś ie. Do ćiebie wołáli á
wybáwieni ſą/ w tobie nádźieie mieli á nie byli pohánbieni.
Isa. 65. 24. Y námeś śie ozwáć raczył/ pierwey niżeſmy záwołáli/ jeſz-
czeſmy mowili/ jeſzczeſmy potrżeby ſwe w utrapieniu przed
tobą dowiernie przedkłádáli/ á tyś nas wyſłuchał. Mieyże
cześć/ miey wieczną chwałe/ wiecznie chwalebny Boże zá
to/ żeś w wielkiey potrżebie náſzey wzdychánia ſerdeczne/ y
rżewliwe prozby náſze miłośćiwie wyſłuchał/ Żeś uśmierżył
y łáſkáwie pohámował gwaltowne deſzcze/ niepogody/ y ná
powietrzu ſtráſzne bárzo trwogi/ Żeś nas słońcem pożądá-
nym rozweſelił/ y oſuſzył ziemie y pożytki/ ktore z ſiebie wy-
dáie (Ziemie uprágnioną, y urodzáie zágorżáłe potrżebnym desz-
czem ochłodźił, odwilżył, y obżywił. Niechayże Oycow-
ſkiey łáſki twojey wdźiecznymi bedźiemy/ y dárow twych
dobrże á przyſtoynie używamy/ tobie wiernie ſłużymy/ y J-
mie twe S. zá odebráne dobrodźieyſtwá czeſnie y wiecznie
chwalimy/ Amen.

POKUTNE.

LXXX.

Pierwſza.

PANIE w popędliwośći twojey nie náćieray ná Psa. 6. 2. &c.
nas/ á w gniewie twoim nie karz nas. Zmiłuy śie It. 38. 2. 3. 5.
nád námi PAnie/ boć duſzá náſzá bárzo jeſt ſtrwożo-
na. Strżały twe utkneły w nas/ á reká twoiá dolega nas.
Niepráwośći náſze przyćiſnely głowy náſze / jáko brżemie
ćieſzkie obćiążyły nas. Náwroć śie Pánie/ wyrwi y uzdrow
duſze náſze/ wybaw nas dla miłośierdźia twego : Abowiem w
śmierći niemaſz pámiątki o tobie/ á w grobie ktoż ćie wyzna-
wáć y chwalić bedźie ? Ty pod przyśięgą twierdźić raczyſz/
iż śie nie kochaſz/ áni chceſz śmierći niepobożnego/ ále że-
by śie odwroćił niepobożny od złych drog ſwojich á żył. Ty Eze. 18. 23.
upádłych á w grzech záwiedźionych/ jáko obłąkáney owiecz- It. 33. 11.
ki ſzukaſz/ á znalazſzy do owczárnie kośćiołá twojego mile Luc. 15. 4. 5.
ich przywodźiſz y oddawaſz. Ty/ pominąwſzy ofiáry ſtáro- Ioh. 10. 16.
zakonne/ duchá ſkruſzonego/ á ſercá uniżonego y ſtrapione- Psal. 51. 19.
go od nas wyglądaſz/ y one zá ofiáre tobie miłą wdźięcznie Isa. 66. 2.
przyimuieſz. Ty ubogich w duchu/ záſmuconych/ ſpráwie- Mat. 5. 3. 4. 5.
dliwośći łáknących y prágnących/ zprácowánych/ obćiążo-
nych/ y lekárzá w chorobie duſzney potrżebuiących/ wſzyſt- It. 9. 12. 13.
kich zgołá do śiebie y do pokuty ś. wzywaſz/ y onych ſku- It. 11. 28.
tecznie ćieſzyſz/ rátuieſz y błogosłáwiſz. Ty nákoniec w du- Ioh. 4. 23. 24.
chu y w prawdźie ćiebie chwalących łáſkáwie przyimuieſz/ y
wyſłuchywaſz. O Oycze miłośierdźia/ á Boże wſzelkiey po- 2. Cor. 1. 3.
ćiechy/ dayże y nam nieużytecznym ſługom ſwym duchá Luc. 17. 10.
ſkruchy/ y żalu ſerdecznego/ żebyſmy z Dawidem/ z Mánáſeſ- 2. Sam. 12. 13.
ſem/ z Piotrem/ z Márya Mágdáleną/ z łotrem ná krżyżu wi- 2. Par. 33. 12.
ſzącym/ z ſynem onem marnotrátnym/ z jáwnogrzeſzni- Luc.
kiem/ y z inſzymi prawdźiwie pokutuiącymi/ grzechy ſwe
rozliczne ſzczerże ználi/ y wyznawáli/ zá nie ſerdecznie żało

wáli/ y do ćiebie śie w wierze żywey y w pokućie S. uprzey-
Eph. 1. 7. mie náwroćili. A zátym z ßczerego á nieprzebránego miło-
Heb. 1. 3. śierdźia twego/ we krwi drogiey Jezusá Chrystusá/ Zbáwi-
2. Tim. 1. 12. ćielá náßego jedyne°/ grzechow odpußczenia, y o łásce twey
á dźiedźictwie wiecznego żywotá w spokoynym sumnieniu
Rom. 6. 4. upewnienia dostąpiwßy/ day/ prośimy ćie/ żebyśmy stárego
Eph. 4. 22. człowieká/ y z pożądliwośćiámi jego z śiebie złożyli/ w no-
wośći żywotá chodźili/ tobie we wßelkiey pobożnośći/ skro-
Luc. 1. 75. mnośći y spráwiedliwośći po wßystkie dni żywotá náße-
Tit. 2. 12. go wiernie służyli/ ćiebie godnie chwalili/ y z tobą mießkáli
ná wieki wieczne/ Amen.

LXXXI.

Wtora.

Spowiedź, álbo wyznánie grzechow.

MY nedzni á grzeßni ludźie spowiádamy śie tobie Pá-
Dan. 9. 5. 16. nu Bogu wßechmogącemu/ Oycu naßemu niebie-
Psal. 32. 5. skiemu z naßych wßystkich grzechow/ ktorycheśmy
Jt. 51. 5. 6. śie dopuśćili od młodośći náßey áż do tey godźiny: Ześmy
zgrzeßyli jáwnie y tájemnie/ przestępując dźieśięćioro twoje
Mat. 22. 37. przykázánie/ ktore śie w tych dwu zámyka/ żeśmy ćiebie Pá-
Luc. 10. 26. ná Bogá swego nie miłowáli ze wßytkiego sercá swego/ ze
wßystkiey duße náßey/ y ze wßystkich sił náßych/ á bliźnie-
go náßego/ nie ták jáko sámych śiebie. Czego nam serde-
Mat. 12. 36. cznie żal/ y tego śie spowiádamy/ y inßych grzechow/ ktore-
1. Cor. 4. 5. śmy popełnili uczynkiem/ przemowieniem/ pomyśleniem/
Judæ v. 15. ktore grzechy lepiey ty/ PAnie/ wieß ná nas/ á niżeli my one
Psal. 19. 13. pámiętáć y wyliczáć możemy. Ale nie wątpiemy nic w mi-
Heb. 7. 25. łośierdźiu twoim/ y prośimy sobie ná pomoc Páná náßego
[illegible] 143. 2. Jezusá Chrystusá/ áby śie on zá námi raczył przyczynić do
2. ćiebie Oycá swego/ ábyś nas nie raczył sądźić podług złośći
náßych ćięßkich/ ále według swego wielkiego nie wymo-
wnego y nieskończonego miłośierdźia. Racżże weyrzeć ná
nas

nas ludźie grzeßne/ ktorzy do ćiebie wołámy w nádzieje o-
bietnice twey/ y zasługi Syná twego miłego JEzusá Chry-
stusá/ Oycze náß ktory jesteś/ etc.

LXXXII.

Trzećia.

OMiłośćiwy/ łáskáwy á dobrotliwy Oycze náß/ tyś
nam raczył dáć on drogi dar Syná twego miłego w
upominku y w przymierzu wiecznym/ y tegoś dla Isa. 42. 6.
nas ná okrutną śmierć wydał spráwując náße zbáwienie/
ále my niegodni ten dar niebieski zacny lekce poważamy/
y ćiebie Oycze náß/ y twego dobrodźieystwá zápomniawßy
grzechámi obrażamy: Co ná śie zeznáć muśimy/ dla ktorych
niegodniśmy pátrzyć w niebo stolice twojey/ niegodniśmy
śie zwáć dźiatkámi twojmi/ bo ná sobie wiecey mamy grze- Luc. 15. 21.
chow/ niżeli w morzu piasku. A przetoż Oycze miłośierny/ 2. Par. ult.
Oycze Páná náßego Jezusá Chrystusá/ tobie śie z grzechow
náßych wiádomych y niewiádomych spowiádamy/ ktore ty
sam lepiey wieß y znaß/ á niżeli śie ich umiemy spowiádáć
y one wyliczáć. A ták/ Oycze náß łáskáwy/ prośimy ćie po- Psal. 19. 13.
kornie/ dla miłośierdźia twego/ weyrzyß ná nas/ á zmiłuy śie
nád námi/ racz nam złośći odpuśćić/ miłośierdźiem je swoim
okryć y onych zápomnieć. Wspomni/ miły Pánie/ ná obie- Eze. 18. 23.
tnice y przyśiegi twoje/ wßák ty nie pożądaß śmierći grze- Zach. 1. 3.
ßnego człowieká/ ále áby śie náwroćił do ćiebie Páná Bogá
swojego prawdźiwym sercem: Otoż śie do ćiebie náwracá-
my/ z grzechow swych winnymi śie dawamy tobie sámemu/
bo też tobie sámemu grzeßymi/ y przed twymi oczymá/ ćie- Ier. 31. 34.
bie śie nie wstydáiąc/ złość płodźimy. Bądźże miłośćiw Luc. 18. 13.
grzechom náßym/ tobieć jest chwałá/ á twarzy náßey záw-
stydzenie. Nie odrzucay nas od śiebie dla sprosnośći grze-
chow náßych. Odwroć gniew twoy od nas/ jáko od dźia-
tek swoich. Weyrzy ná unizenie náße/ usłyß modlitwy ná- Psal. 51. 11.

ße/ o-

Dan. 9. 17. ſe/ otworz oczy ſwe/ á badz nam miłośćiw/ oświeć obli=
cze ſwe nad kośćiołem ſwoim/ á rácz nas obdárowáć Du=
chem twoim świetym/ áby nas rzadził/ y uczył woli twojey
2. Cor. 3. 5. S. Uczyńże to nie dla nas/ boſmy tego ſámi z śiebie niego=
dni/ ániż tego odſłużyć nie możemy/ ále ſam dla śiebie/ y dla
Syná twego Jezuſá Chryſtuſá/ Páná y Zbáwićielá náſzego
jedynego/ ktoremu z toba y z Duchem świetym niech bedźie
cześć y chwałá ná wieki wiekow/ Amen. Oycze náſz/ etc.

LXXXIII.

Czwarta.

Rom. 1. 16. OPANIE/ Sedźia ſerc/ myśli y uczynkow náſzych
1. Cor. 4. 4. przed toba/ ktoryś jeſt wſzechmogacy y wſzytko wie=
5. Iudæ v. 15. dzacy/ wyznawamy/ żeſmy bárzo źli á grzeſzni ludźie/
Apoc. 1. 8. ták/ że w nas nic niemáſz/ jedno wielki niedoſtátek/ dla ſká=
Dan. 9. 5. 16 żoney nátury náſzey/ ktora záwżdy grzechowi przyzwala/ á
1. Joh. 1. 8. 9. przećiwna jeſt twojey świetey woli/ á z tad upada w gniew
Jac. 3. 2. twoy/ y w wine potepienia wiecznego. Przetoż ćiebie prośi=
my/ o miłośierny Oycze/ o łáſke y o odpuſzczenie wſzyſtkich
Rom. 4. 25. grzechow náſzych/ dla Jezuſá Chryſtuſá/ Syná twego miłe=
1. Ioh. 1. 7. go/ ktory zá nas ná krzyżu umárł/ y zápłáćił wine náſze/ y do=
Iſa. 53. 9. 5. ſyć uczynił ſadowi twojemu/ y nas z toba w łáſke zjednoczył.
Eph. 2. 14. Dla tákowey łáſki/ o miłośierny Oycze/ nie rácz z námi
Pſal. 143. 2. wchodźić w ſad twoy/ boć żaden człowiek nie bedźie uſprá=
wiedliwion przed toba/ y nie rácz policzáć grzechow náſzych
Pſal. 51. 13. 14. ku potepieniu/ ále dáruy nam Duchá ſwego S. ku prawdźi=
wemu náwroceniu y wiernemu pokutowaniu/ ktorym pośi=
leni y poćieſzeni bedźiemy śie tobie ze wſzyſtkimi ſpráwámi
náſzemi podobáć. Ráczże to uczynić dla Jezuſá Chryſtuſá/
Syná twego miłego/ Páná y Zbáwićielá náſzego/ Amen.

LXXXIIII.

Piata.

ZMiłuy śie nád námi Boże wedlug miłośierdźia twe= Pſal. 51. 3. &c.
go/ á wedlug wielkich litośći twojich zgładź niepra=
wośći náſze. Omyj nas doſkonále od nieprawośći
náſzych/ á od grzechu náſzego oczyść nas. Abowiem my
znamy nieprawośći ſwoje/ á grzech náſz przed námi jeſt zá=
wżdy. Tobie/ tobieſmy ſamemu zgrzeſzyli/ y złeſmy przed
oczymá twymi uczynili. Otoſmy w nieprawośći poczeći/ á
w grzechu poczełá nas mátká náſzá. Oczyść nas krwia 1. Ioh. 1. 7.
Syná ſwego/ á oczyśćieni bedźiemy. Omyj nas woda ży= Joh. 7. 38.
wa Duchá twego S. w słowie twojim/ á nad śnieg wybie= 39.
leni bedźiemy. Odwroć oblicze twoje od grzechow náſzych/
á zgładź wſzyſtkie nieprawośći náſze. Serce czyſte ſtworz
w nas/ o Boże/ á duchá prawego odnow we wnetrznośći=
ach náſzych. Nie odrzucay nas od oblicza twego/ á Duchá
ſwego Swietego nie odbieray od nas. Przywroć nam rá=
dość zbáwienia twojego/ á Duchem dobrowolnym ućieſz
y podeprzyj nas. O Boże/ Boże zbáwienia náſzego wey=
rzyj ná nas á zmiłuy śie nád námi. Grzechow młodośći ná= Pſ. 25. 7. 16.
ſzych y przeſtepſtw náſzych nie przywodź ſobie ná pámieć.
Bo bedźieſzli upátrował nieprawośći náſze/ y ktoſz śie przed It 130. 3.
toba oſtoji Pánie? nie wchodźże w ſad z námi ſługámi twymi. It 143. 2.
Boć nie bedźie uſpráwiedliwiony przed obliczem twojim żá=
den żywiacy. Dobrámi zbáwiennymi ozdob nas/ á badź nam
miłośćiw. Przymnoż nam wiáry/ w miłośći ſtwirdzay/ w Luc. 17. 5.
znajomośći twey S. pomnażay/ w ſzczerey pokućie w praw=
dźiwey pobożnośći/ świetobliwośći/ y ſpráwiedliwośći/ im
dáley/ tym znáczniey nas zápráwuy/ y áż do końcá w łáſce
ſwey/ w ſpokoynym ſumnieniu/ y w pewney wiecznego ży=
wotá nádźiejey miłośćiwie choway. Badź nam przytomny
w káżdy czás potrzeby y ućiſku náſzego/ miły PAnie. Od
głodu/ woyny/ morowego powietrza/ od wſzelkich plag
twych ſpráwiedliwych/ y od wſzyſtkiego złego/ á nawiecey
od nagley/ nieopátrzney á rozpáczney śmierći/ y wiecznego

potepienia uchoway nas z łáſki ſwey/ miłośierny Boże.
Wylyi ſwoje S. miłośierdźie y błogosłáwieńſtwo ná wßyſt-
Pſ. 67. 2. 8. kie ſpráwy y potrzeby náſze/ á bądź z námi teraz y ná wieki
wiecżne. Vcżyńże to wßyſtko y nád to wiecey/ niżeli my
Ioh. 16. 23. nedzne á grzeßne dźiatki twe prośić umiemy/ o Oycże náß
Dan. 9. 17. niebieſki/ dla Syná twego miłego/ Pośrzedniká y Zbáwi-
I. Ioh. 2. 12. ćielá náßego jedynego JEzuſá Chryſtuſá/ w ktorego na-
świetßym Imieniu tákći śie jeßcże ſercem y uſty náßymi
duflíwie y nabożnie modlimy/ Oycże náß/ etc.

LXXXV.

Szoſtá.

WSzechmogacy á wßego miłośierdźia Boże/ oto my
Apoc. 1. 8. nedzni ludźie/ á upádłe ſtworzenie twoje przed obli-
2. Cor. 1. 3. cżnośćia twoja upadamy/ nie śmiejac podnieść ocżu
Iac. 3. 2. ſwych do S. Majeſtatu twojego/ wiedzac to/ żeſmy przewi-
Luc. 18. 13. nili/ á ćiebie ták dobrotliwego á łáſkáwego Oycá rozlicżnymi
Dan. 9. 5. 11. 12. grzechámi náßemi ćießko obrázili/ przeſtepujac uſtáwicżnie
wola á przykazánie twoje/ zápomniawßy y ſtráchu ſadu two-
2. Cor. 5. 11. jego y dobrodźieyſtw niezlicżonych twojich / dopußcżájac
Rom. 2. 4. 5 ſwowolnemu ćiáłu náßemu y wßyſtkim ſmyſłom je° káżdey
ſwey woli. Co ty wßyſtko lepiey wieß y znaß ná nas / náß w-
Sir. 23. 25. ßechmogacy Pánie. A ták ćie pokornie prośimy/ jáko Bogá y
Heb. 4. 13. Oycá wßego miłośierdźia/ ábyś racżył być Bogiem miłośći-
2. Cor. 1. 3. wym nam nedznemu ſtworzeniu ſwojemu/ y odpuśćić w-
ßyſtkie wyſtepki náße z łáſki/ á z miłośierdźia Boſkie° ſwego/
Mat. 17. 5. y dla przycżyny jedynego Syná twojego/ á Páná náßego Je-
Ioh. 16. 23. zuſá Chryſtuſá/ ták jákoś to nam záślubił y obiecał/ y dá te-
It. 9. 16. goś go nám racżył dáć/ żeby z nas żaden nie zginał/ ále áby
przezeń záwżdy ználazł miłośierdźie twoje y ſwoje zbáwienie
Pſal. 51. 14. wiecżne. Potwirdźże nas przytym Duchem ſwoim S. áby-
ſmy poznawßy ćiebie ták wielmożnego y lutośćiwego Páná
ſwojego/ záwżdy śie ſtrzegli tego/ jákobyſmy wiecey nie o-
brażáli Májeſtatu twego S. y nie pobudzáli ná śie ſrogiego
gnie-

gniewu twojego ná pomſte náße. To nam wßyſtko rácż
dáć/ jáko Bog á Oćiec náß/ z Synem ſwym y z Duchem S. w I. Ioh. 5. 7.
jedności Boſtwá wiecżnie żyjacy/ Amen.

LXXXVI.

Siodma.

WSzechmogacy y wiecżny Boże/ á miłośćiwy Oy- 2. Mace. 1.
cże náß/ upadamy pokornie przed wielmożnym Má- 24. 25.
jeſtatem twoim/ ßcżerze to y bez wßego odkrylánia ná
śie zeznawajac/ iżeſmy przećiwko tobie ćießko zgrzeßyli/ y
uſtáwicżnie grzeßyć nie przeſtawamy/ ták bárzo/ żeſmy tego Dan. 9. 5. 10
nigdy niegodni/ ábyſmy mieli być policżeni miedzy dźiatki Iac. 3. 2.
twoje. Abowiem okrom tego iż w grzechu pocżeći/ y zro- Pſal. 51. 7.
dzeni jeſteſmy prozni bedac wßyſtkiego dobrego / á pełni Eccl. 7. 20.
wßyſtkiego złego/ nád to/ ná káżdy dzień rozlicżnym obycżá- Prov. 20. 9.
jem przykazánia twoje gwałćimy/ nie chwalac ćie podług It. 24. 26.
zacnośći Májeſtatu twego S. y podług Oycowſkiey wielkiey
miłośći twojey przećiwko nam/ á bliźniego náßego według
roſkazánia twego poſługámi náßymi nie rátujac. A ták
to zeznáć muśiemy/ iżeſmy zá ſpráwiedliwym ſadem two- Rom. 1. 32.
jim winni potepienia wiecżnego/ y pewnieby już z námi źle
było/ kiedyby tey ſrogośći y ſpráwiedliwego ſadu twojego
Syn twoy namilßy śmierćia ſwoja ſroga niebył ubła- Rom. 5. 9.
gał/ w ktorym Synu twojim tákeś nas przyjać racżył/ że/ 10. 18. 19.
wßyſtkim złośći śie ſwych kájacym/ z wielkim oświadcże-
niem y upewnieniem świetey á práwie Oycowſkiey dobro-
ći twojey dobrowolnie zábiegaß/ nieprágnac śmierći grze- Eze. 18. 23.
ßnego cżłowieká/ ále rácżey tego chcac/ áby śie upámietał It. 33. 11.
á żyw zoſtał. Dufájac tedy naláſkáwßy Oycże tey S. łáſce
twojey przed Tronem Májeſtatu twego S. upadamy/ przed
toba ſámym opłákujac grzechy náſze/ y o wſpomożenie two-
je S. przez zaſługe Syná twego miłego pokornie proßac.
Rácżże weyrzeć ná nas okiem miłośierdźia twojego/ nie dla
nas

nas sámych/ktorzy nic inszego nie jesteśmy jedno z przyrodze-
nia synowie gniewu y grzechu niewolnicy/ ále dla twego
Eph. 2.3. Rom. 6.20. miłego Syná/ktory jest nászą spráwiedliwośćią/ y poświe-
1. Cor. 1.30 ceniem y odkupieniem. Prośimy ćie też/ żebyś nam dáro-
wał Duchá twego S. ktoryby sercá násze przez śie práwie
Ezech. 36. 26, 27. jáko kámienne nátchnieniem swoim ták zmiekczyć rácżył/ á-
by zakon twoy świety mogł być ná nich nápisány/ á potym
przez nas/jáko przez odnowione/á práwey świátłośći dziat-
ki we wszystkim żywoćie nászym mogł być pełniony zá je-
go S. pomocą/ ku twojey y Syná twego/ y Duchá S. wie-
czney chwale/ z pomnożeniem kośćiołá świetego/ Amen.

LXXXVII.

Osma.

Modlitwá o odpuszczenie grzechow.

Wszechmogacy Boże/tyś jest Bog miłośierny/łáská-
Exod. 34.6. 27.23. wy/dobry/długo ćierpliwy/nie rychły ku gniewu/lu-
Eze. 18.23. tośćiwy nád karániem/hoyny w miłośći/ktory żálu-
It. 33.11. jesz káżdego utrapienia. Co wszystko w nim śie pokázuje/że ty
śmierći nie chcesz grzesznego człowieká/ále żeby śie náwrocił
á żył. Dla tegoż nam długo ćierpisz/ czekájac nászego uznánia
y náwrocenia. Ty sam miły Pánie grzechy odpuszczasz. A ták
Ps. 103.3. ćie pokornie prośimy náucz nas tego/ jákobysmy od grze-
Ier. 17.14. chow godnie powstáć mogli. Náwroć ty nas sam do sie-
It. 31.18. bie/ á bedziemy náwroceni. Vzdrow nas od grzechow ná-
szych/á bedziemy uzdrowieni. Obrzez sercá násze/ á bedzie-
my ćie szukáli przez prawdziwą pokute/pomoż nam z grze-
1. Petr. 2.25 chow nászych powstáć/ wley pokute w sercá násze/ szukay
nas sam/ á bedziemy ználezieni/ ábowiem esmy jáko owce
strácone y zgubione. Omyjże nas od grzechow nászych. Od-
puśćże y kázń zá grzechy násze. Stworz w nas serce czyste
Psal. 51.9. Duchá twego S. nie odbieray od nas. Nie odrzucayże nas od
&c. obliczá twojego. O miły Pánie weyrzy ná nas okiem mi-

łosier-

łośiernym/ ták jákoś weyrzał ná Mágdálene pokutujacą/ Mar. 16.9.
ná Dawidá zá grzechy żáłujacego/ y ná Piotrá płácżacego. Luc. 7.47.
Prośimy ćie nie pámietay złośći nászych/ktorychesmy śie do- 2. Sam. 12. 13.
pusczáli od młodośći nászey/áż do czásu dziśieyszego. Z mi- Luc. 22.62.
łuy śie nád nami Pánie nász/ zmiłuy śie nád námi/ á dáruy Ps. 25.7.16.
nas łáską swoją świetą. A pokiśmy jedno żywi/ ucżyń to/
ábyśmy zá grzechy násze prawdziwie pokutowáli / pokuty
nie odkładáli/na śmierć śie nágotowáli. O ucżyń że to/Boże
nász/o co ćie prośimy. Oycże nász/ktoryś jest w nieb: Amen.

LXXXVIII.

Dziewiata.

Dźiekowánie zá odpuszczenie grzechow.

Dziekujemyć/á chwalemy Jmie świete twoje/ Oycże Prov. 15.15.
nász niebieski / żeś ná nas łáski twey niegodnych Rom. 10.10.
grzesznikow okiem miłośierdziá swego weyrzeć mi- 1. Ioh. 3.20. 21.
łośćiwie rácżył/ y dawasz świádectwo odpuszczenia grze- Mat. 9.2.
chow nászych w sumnieniu nászym. Czujemy te zbáwienną Ioh. 5.24.
rádość w sercu nászym z dáru twojego/ o Pánie/ upewnia Rom. 4.11.
nas o tym y prawdomowne słowo twoje/pieczetują Sákrá- Ioh. 20.21 23.
mentá świete/ ćieszą nas y w tymże Jmieniu twym stwier- 1. Cor. 4.1
dzáją sludzy twoji á száfárze tájemnic Bożych. Twojáć to Marc. 2.7.
świeta spráwá: Abowiem ktoż może grzechy odpuszczáć/ je-
dno ty sam Pánie Boże nász. Tyś z łáski swey potárgał wa-
szystkie zwiąski grzechow nászych. Tyś zápámietał niepráwo-
śći nászych. Vlecżyłeś wszystkie rány násze/ wybáwiełeś w Isa. 53.4. &c.
Synu swoim/ á Zbáwićielu nászym jedynym od zginienia Col. 1.12.
wiecznego dusze násze/ ukoronowałeś nas zewsząd obfitym 13. 1. Pet. 1.3.4.
miłośierdziem swoim. Bądźże ćie chwałá ná wieki/Oycże nász Ps. 103.3.4.
niebieski. O rácżże to/coś w nas zácżął dobrego/ stwirdzáć Psal. 68.29.
y kończyć przez Duchá twego S. á day żebyśmy po otrzymá- 2. Cor. 1.
niu odpuszczenia grzechow nászych wiecey nie grzeszyli / by 21. 22.
nas potym co gorszego nie potkáło. Spraw to/miły Pánie/ Joh. 5.14.

żeby-

Rom. 6. 2. żebyſmy ſobie márne roſkoßy świátá tego zbrżydźili/ grze-
11. chom ná káżdy dźień umieráli/ w prawdźiwey pobożnośći
Luc. 1. 75. y w ſpráwiedliwośći przed toba żyli/tobie wiernie ſłużyli/ á
Tit. 2. 12. żadnemu utrapieniu/ námowam ludzkim / przykłádom
złym/zgorßeniam rozlicżnym y niebeſpiecżeńſtwu/ od mi-
Rom. 8. 35. łośći twojey/ y od poznáney prawdy á ßcżerey żywotá
38. 39. świetobliwośći odwodźić sie nigdy nie dawáli. A jeſlibyſmy sie záś kiedy z krewkośći y z nieobacżenia potkneli/ rácż-
że nas też ty záś znowu miłośćiwie podźwignać/y ná droge
Psal. 37. 24. ſwa náprowadźić / áż nas tám z łáſki ſwey przywiedźieß/
Ier. 32. 40. gdźie nas doſkonáłymi we wßyſtkim dobrym ucżyniß/gdźie
1. Cor. 13. już grzechom y márnośćiam żadnym wiecey podlegáć nie
12. bedźiemy / gdźie Anjołom SS. cżyſtośćia y ſtátecżnośćia
Rom. 6. 7. podobnymi sie ſtawßy/ćiebie/ Oycże náß niebieſki/z Synem
Ap. 21. 3. 4. twoim miłym/ y z Duchem S. chwalić bedźiemy ná wieki
Luc. 20. 36. wiecżne / Amen.

PRZECIWKO ZAWIEDZIENIU W BLEDY, Y W ZYCIE NIEPOBOZNE

LXXXIX.

Pierwßa.

WSzechmogacy/ świety y ſpráwiedliwy Boże/ ktory
Apo. 16. 5. ácż ná wßyſtkie w poſpolitośći grzeßniki / oſobliwie
6. 7. 9. jednák ná uporne y ſwawolne łáſki twey y prawdy
It. 6. 10. słowá twego S. wzgárdźićiele rozlicżne plagi ſwe przepu-
Rom. 1. 24. ßcżáć racżyß/ podawájac je ſprawiedliwym ſadem twym
28. w umyſł opácżny y ſromotnym pożadliwośćiam ſerc ich/ á-
by cżynili co nieprzyſtoji/ y dopußcżájac im áby chodźili zá
Act. 14. 16. drogámi ſwymi w ſkutku błedow/ kłamſtwá/ báłwochwál-
2. Theſſ. 2. ſtwá/ niecżyſtośći/ zbytkow/ łákomſtwá y innych ſproſnych
11. grzechow y nieſpráwiedliwośći z potepieniem ich wie-
Eph. 2. 1. 2. cżnym. Námeś jednák lichey gromadce ludu twego/ o-
It. 4. 17. 18. świadcżyć wielka łáſke ſwa racżył. Boś nam droge zbá-
Col. 1. 5. 7.
1. Pet. 4. 3.

wienna oznáymił/ſłowemeś nas prawdy porodźił/y godny- 2. Tim. 1. 9. 10.
miś nas ucżynił / ábyſmy byli ucżeſnikámi dźiedźictwá Jac. 1. 18.
świetych w świátłośi. Wyrwałeś nas przytym z mocy 1. Pet. 1. 23.
ćiemnośći/ y przenioſł do kroleſtwá Syná ſwego miłego / Col. 1. 12.
w ktorym mamy odkupienie przez krew jego / odpußcżenie 13. 14.
grzechow według bogáctwá łáſki jego. Zá to my cżeść y Eph. 1. 7.
chwałe Boſka świetemu Jmieniowi twemu ſercem ſkrußo-
nym y uſty nabożnymi oddawamy pokornie proßac/ ábyś
nas / ktorzyſmy zá potárgnieniem twojim ſłowo twoje Joh. 6. 44.
świete chetnie przyjeli / przy twey raz poznáney y przyjetey
prawdźie á nauce zbáwienney im dáley tym znácżniey ut-
wirdzáć/y nas od błedow/ y grzechow y wßelkich nieprzy-
jáćioł náßych moca ſwa Boſka przez wiáre ſtrzedz y bro- 1. Petr. 1. 5.
nić aż do końcá ſkutecżnie racżył. Day nam z łáſki ſwey/
miły PAnie/ żebyſmy umieli y mogli rozeznawáć falß od
prawdy/ świátłość od ćiemnośći / ßcżyrość od chytrośći/ Mat. 24. 21.
złe od dobrego. Skroć tych dni bárzo złych / á przybadź
nam ná wybáwienie. Oddal od nas ludźie ná umyśle ſká-
żone/ y nas złym przykłádem y zgorßeniem żáłoſnym truja-
ce. Nie dopußcżay kakolem błedow/ grzechow / złośći y
przewrotnośći ſerc náßych pośiewáć. Potłum chytre prá-
ktyki á krwáwe rády nieprzyjaćioł twojich / áby wierni
twoji w ſumnieniu ſpokoynym wolnośći prawdźiwego na-
bożeńſtwá záżywájac w nádźiejey y w ćierpliwośći y brá- Iſa. 49. 6.
ny piekielne meżnie przemagáli. Zmiłuy sie też/ o Boże/ y Joh. 17. 3.
nád tymi/ktorży ćie jeßcże nie znája / oświeć je świátłośćia Luc. 2.
Pogánow/Pánem náßym JEzuſem Chryſtuſem y ſłowem Pſal 119.
twojim świetym/ á przywiedź ich przez poznánie ćiebie Bo-
gá prawdźiwego do ſpołecżnośći kośćiołá twojego. Wey-
rży okiem ſwym miłośiernym y ná te/ ktorży chytrośćia ßá-
táńſka ulowieni/ y z drogi prawdźiwey w bład záwiedźieni
ſa/ rácż ich znowu ná droge práwa náprowádźić/ á jáko o- 1. Pet. 2. 25.
wiecżki obłakáne do owcżárnie ſwey S. zgromádźić/ y oddáć It. 5. 4.
Ioh. 10. 16.

nawyższemu Páſterzowi y Dozorcy duſz nászych / JEzuſowi
Chryſtuſowi/ ktory z tobą/ y z Duchem Swiętym żyje y
króluje/ Bog błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

XC.

Druga.

Oycże miłośierdzia/ á Boże wſzelkiey pociechy od
2.Cor.1.3. ćiebie wſzelki datek dobry y wſzeláki dar doſkonáły
Iac.1.17. z gory niebieſkiey zſtępuje. Tyś nas ſtworzył/ y w
Isa.43.21. Eph.2.10. Synu ſwoim miłym odkupił/ y przez Duchá ſwego S. po-
1.Pet.1.22. święćił y odrodził ná chwałę ſwoję/ żebyſmy z wiáry przez
23. miłość ſkuteczney przyſtoynie chodzili w káżdym uczynku
Gal.5.6. dobrym owoc przynoſząc/ y roſnąc w znájomośći Bożey.
Col.1.10. Bez twey S. pomocy my nędzni á grzeſzni nic dobrego nie-
Ioh.15.5. rzkąc uczynić/ ále áni pomyślić nie możemy. Stworzże ty
2.Cor.3.5. w nas ſam/ o Boże/ ſerce czyſte/ á Duchá práwego odnow
we wnętrznośćiach nászych/ żebyſmy grzechom umárſzy ná-
Pſal.51.12. święta cześć y chwałę twoje pobożnie/ trzeźwie y ſpráwie-
Rom.6.2.7. Tit.2.12.13. dliwie żyli ná tym świećie/ oczekawając oney błogoſłáwio-
ney nádziejey/ y obiáwienia chwały wielkiego Bogá y Zbá-
wićielá nászego JEzuſá CHRyſtuſá/ ktory przyść ma w ten
1.Ioh.5.19. czás ná on oſtáteczny ſąd/ gdy śię świát wſzyſtek we złym
1.Theſſ.5.3. położony ná zbytki y wſzelákie márnośći uda y beſpiecznie
Gen.18.21. rozpáſze. Tecć/ te śię iuż/ czego śię pożal Boże/ w Chrze-
Rom.8.22. śćiáńſtwie grzechy ták bárzo rozmnożyły/ że o pomſtę do ćie-
bie wołają/ y wſzyſtko ſtworzenie ná to weſpoł wzdycha
Deut.28. y weſpoł boleje áż do tąd. Dla czego doznawamy gniewu
15.&c. twojego/ miecza nieprzyjaćielſkiego/ głodu ćięſzkiego/ po-
wietrza morowego y inſzych rozlicznych á ſtráſznych plag
twojich. Umorzże ty ſam/ PAnie/ bojáźnią twoją S. ćiáłá
násze do świátá y márnośći jego ſkłonne/ pożądliwośći ná-
ſze pohámuy/ świátá tego złego obyczáje złe uſkrom/ y zá-
Mat.5.16. grodź drogę do zbytkow wſzelákich mocą Boſką twoją.

Spraw to/ Oycże miły/ áby świátłość násza przed ludźmi 1.Pet.3.2.
niewiernymi/ y ſynámi tego świátá ták świećiłá/ áby wi-
dząc uczynki dobre y czyſte w bojáźni Bożey obcowánie ná-
ſze grzechow poniechawſzy tobie po wſzyſtek wiek ſwoy w Luc.1.75.
świątobliwośći y ſpráwiedliwośći ſłużyli/ y ćiebie chwalili
Oycá nászego/ ktoryś jeſt w niebieśiech. O miły PAnie nie
dayże nam zginąć z tym złym świátem/ wybaw nas y wſzyſt-
kie wierne twoje od czeſnego y wiecznego niebeſpieczeń-
ſtwá y ſtráſznych ſądow twojich/ ktorymi w gniewie twym Lev.26.14. &c.
náćieraſz ná lekkomyślne przeſtępce woli twojey S. Doznał Gen.6.2.13.
tego on pierwſzy świát/ ktoryś dla wſzeteczeńſtwá y niepra- Gen.19.24.25.
wośći wodámi gwałtownymi cále zátopił. Doználá So- 2.Pet.2.4.
domá y Gomorrá/ ktoreś dla zbytkow y rozpuſty śiárką y 5.6.7.9.
ogniem z niebá zpalił/ y z gruntu wniwecz obroćił. Doználi Iudæ v.6.
nawet y Anjołowie/ ktorymeś/ gdy zgrzeſzyli á nie záchowáli
pierwſzego ſtanu ſwego/ nie przepuśćił/ áleś je ſtráćiwſzy do
piekłá podał związáne łáncuchámi ćiemnośći/ áby byli zá-
chowáni ná ſąd dniá wielkiego. Záchowałeś jednák czáſu
potopu Noego ſámo oſmego káznodzieje ſpráwiedliwośći.
Wyrwałeś z Sodomy Lotá ſpráwiedliwego/ onych niezbo-
żnikow rozpuſtnym obcowániem co dzień ćięſzko ztrapio- 2.Pet.2.7.
nego. Záchowałeś od upadku Anjoły SS. Duchy one ſzlá-
chetne w rządźie ſtátecznie zoſtawájące. Umieſz/ ty PA-
nie/ y teraz z pokuſzenia pobożnych wyrywáć/ á nieſpráwie-
dliwych ná dzień ſądny ku karániu záchowáć. Rácżże y nas/ Pſal.51.16.
o Boże zbáwienia nászego / w ták wielkim zámieſzániu y 2.Tim.3.1.
mnoſtwie błędow y grzechow w te czáſy oſtáteczne nader
trudne miłośćiwie záchowáć od świeckich pożądliwośći y
niepobożnośći/ od śmierći wieczney á potępienia/ przez
Syná twego námilſzego PAná y Zbáwićielá nászego jedyne- Ioh.16.33.
go/ JEzuſá Chryſtuſá grzechu/ świátá/ śmierći y ſámego Heb.2.14.
Dyabłá Zwyćięzcę niezwyćiężonego. Oycże nas/ ktoryś etc.

O SMIERTELNOSCI.

XCI.

Pierwßa.

Deu. 30. 20. BOże/ w ktorego ręku ieſt żywot y śmierć káżdego
Sir. 11. 14. człowieká/ prośimy ćię pokornie/ dayże nam pokiſmy
Apo. 1. 18. tu ná świećie żywi znáiomość S. ſwoie/ wiárę ſtáte-
Sap. 16. 13. cżną/ dobre y ſpokoyne ſumnienie. Rządź nas Duchem
twoim S. y przy twoim S. ſłowie zátrzymaway nas. A
cżáſu onego/ gdy przyidźie godźiná śmierći náßey/ bądź przy
nas/ broń od pokus/ w wierze prawdźiwey zmacniay/ ſu-
mnienie trwożliwe o łáſce twoiey utwirdzay/ lekkie ſkonánie
day/ duße náße w ręce ſwoie przyimi/ y do onego wiecżnego
żywotá z łáſki twoiey S. ſpokoynie przeprowadź. Vcżyń-
że to/ o Boże Oycże náß niebieſki/ dla Syná twego miłego á
PAná náßego IEzuſá Chryſtuſá/ Amen.

XCII.

Wtora.

1. Tim. 6. WIelka łáſká twoiá w tym/ wielki á nieśmiertelny
15. 16. Boże/ żeś człowieká ſtworzył ku nieſkáżitelnośći/
Ecc. 7. 29. ále zá nieposłußeńſtwem iego z nienawiśći dyabel-
Rom. 5. 12 ſkiey śmierć weßłá ná świát. Zácżym poſtánowiono lu-
Sap. 2. 23. dźiom raz umrzeć/ á potym náſtąpi ſąd/ y niemáß nic pe-
24. wnieyßego iáko to/ że ktorzykolwiek śię ná świát rodźimy/
Heb. 9. 27. zás śię z świátem pożegnáć/ á przez śmierć z świátá uſtąpić
Iob. 14. 1. muśimy. Nie raz tę śmiertelność ſłudzy twoii z ſłowá two-
2. 5. iego obwoływáią/ y do wiádomośći nam potrzebnie podá-
Rom. 1. 32 wáią/ nie raz ocży náße pátrzą ná tych/ nád ktorymi śmierć
It. 6. 23. práwo ſwoie wykonáłá/ á co tych potkáło/ to y nas ſądem
twym ſpráwiedliwym ſłußnie potkáć ma. O dayże
Psal. 39. 5. nam poznáć/ PANIE/ dokończenie náße y wymiar dni
6. 7. náßych iáki ieſt/ ábyśmy wiedźieli/ iáko długo trwáć będźie-

my ná

my ná tym świećie. Otoś ná dłoni wymierzył dni náße/ á
wiek náß ieſt iáko nic przed tobą. Záprawdę ßcżerą már-
nośćią ieſt wßelki człowiek choć nadużßy/ záprawdę po-
miia człowiek iáko ćień/ záprawdę prozno śię kłopoce/
zgromadza á nie wie kto to pobierze. A przetoż cżás ten/
ktorego nam ießcże użycżaß/ zdarz Pánie/ żebyśmy przeżyli ku
świętey cżći y chwale twoiey. Odpuść z miłośierdźia ſwe-
go wßyſtkie grzechy náße/ y od wßelkich złośći náßych
wybaw nas. Karánie docżeſne y wiecżne z łáſki ſwey od- Psal. 51. 3.
dal od nas. Vſpokoy y ochłodź nadrożßą záſługą Syná 9. 12. 14.
twego ſtráchem ſpráwiedliwego ſądu twego zátrwożone
ſumnienia náße/ ábyśmy śię pośilili pierwey niż z tąd odey-
dźiemy á nie będźie nas. A kiedy ná nas zákołáceß y wy- Psal. 39. 14.
chodźić z tąd każeß/ dáy żebyśmy wyßli ochotnie z weſołą
twarzą/ wßyſtko ná świećie pocżytáiąc ſobie zá śmieći/ Phil 3. 8.
kwoli zacnośći chwały wiekuiiſtey. Oddal od nas pokuſy
ßatáńſkie/ niechay niema przyſtępu nieprzyiaciel dußny do
dźiedźictwá twoiego. Okáß nam twarz ſwą łáſkáwą ku
zbáwienney poćieße náßey. Duße náße z ćiáłem rozdźie- Luc. 2. 29.
liwßy prowadź w pokoiu przez uſługę Aniołow SS. do It. 16. 22.
odpocżynku wiecżnego/ ćiáłu zás po pracy użycż ſpokoyne- Iſa. 57. 2.
go wytchnienia w ziemi/ á w dźień on zmartwychwſtánia
powßechnego/ kiedy przed ſąd twoy zgromádzone będą Mat. 25. 32.
wßyſtkie narody/ poſtaw nas po práwicy ſwoiey/ á przy- 34. 41. 46.
znay nam kroleſtwo zgotowáne od záłożenia świátá. O nie
podawayże nas z przeklętymi w on ogień wiecżny ná męki
wiecżne/ ále nas wprowadź do żywotá wiecżnego/ ktoryś
dáć obiecał wiernym twoim/ ktorzy ćię miłuią/ y ſtrzegą
przykazań SS. twoiich. O rácżże nas wyſłucháć/ Oycże náß Apo. 2. 10.
namileyßy w záſłudze doſkonáłey Syná twego/ Páná á Iac. 1. 12.
Zbáwićielá y przycżyńce náßego iedynego/ IEzuſá Chry- Ioh. 8. 51.
ſtuſá/ ktoremu z tobą/ y z Duchem S. niech będźie cżeść y Heb. 7. 25.
chwałá ná wieki wiekow/ Amen.

PRZY CHORYCH, Y ZA NIMI ORAZ,

XCIII.

Pierwßa.

WSzechmogacy y miłośierny Boże/ w ktorego reku ży-
2. Cor. 6. 18 wot y śmierć káżdego z nas/ ty zabijaß/ ty ożywiaß/
1. Sam. 2. 6. ty wwodźiß do grobu y z grobu wywodźiß/ jákoś to
Sir. 11. 14. nád Krolem Ezechiaßem uczynił/ gdyś mu z choroby po-
Isa. 38. 5. mogł/ y żywotáś mu przedłużył. Prośimy ćie w Synu twoim
miłym/ Pánie/ zmiłuy śie nad wßystkimi námi/ y nád tym
chorym/ á zápomniawßy z łáski swey srogich á ćieżkich grze-
Mat. 8. 8. chow wßystkich nas/ rzecz Pánie słowo/ á bedźie uzdrowio-
ny y ten sługá twoy/ áby moc y łáske twa opowiádał/ á ostá-
Luc. 23. 42. tek wieku swego w bojáźni twey S. trawił. Przeyrzałeśli
mu też śmierć/ day by y te skromnie znośił/ á z łotrem onym
ná krzyżu pokutujacym łáski y przytomnośći twey S. sku-
tecznie doznáć mogł. O Pánie w wálney potrzebie á w
ostátniey prawie toni skonania náßego nie racz y nas czásu
swego y teraz tey zchorzáłey osoby opußczáć. Zatrzymaj-
1. Pet. 1. 5. way nas wßystkich Boska prawica swoja/ z reku nieprzyja-
ćioł naßych wyrwi nas/ ćieß y pośilay strwożone sumnienia
náße Duchem swoim S. Z ćiemnośći bledow y grzechow
wyprowádziwßy day byśmy śie w świátłośći słowá twe-
go y w znájomośći twey S. zbáwiennie pomnażáli/ y z tego
świátá w pokoju zchodźili/ ná twym S. miłośierdźiu do-
Psal. 51. 16. wiernie polegájac. O Boże / Boże zbáwienia náßego
spraw że to/ żeby wßystkich nas/ y tey zchorzáłey osoby o-
statnie słowá Syná twojego ná krzyżu ostátnia były mo-
Luc. 23. 46. dlitwa/ y żegnániem śie z tym świátem/ Ojcże/ w rece two-
Psal. 31. 6. je porucżamy duchá náßego/ odkupiłeś nas PANIe Boże
prawdźiwy. A gdźiebyśmy czásu swego choroba zemdle-
ni y zmorżeni bedac słow tych usty wymowić sposobnie nie
mogli/ day nam z łáski swey/ day y temu choremu/ żebyśmy

sercem uprzeymym do ćiebie wzdycháć/ y tobie śie dufliwie
poruczác umieli. Spraw że to dla S. chwały twojey/ w kto-
rey z Synem twym miłym/ y z Duchem S. żyjeß y krolujeß
Bog błogosławiony ná wieki/ Amen.

XCIV.

Wtora.

WSzechmogacy/ wieczny á miłośierny BOZE/ Apoc. 1. 8.
ktory rozmáitymi káźniámi/ biczámi/ chorobámi Ex. 34. 6. 7.
nedznego człowieká do śiebie náwracaß/ nie
chcac áby miał zginać. A toś y tego człowieká náwiedźić
raczył krzyżem ćieżkim/ ábyś go y nas z nim od grzechow
odwiodł. A ták prośimy ćie nedznicy zá tym chorym/ nie
racz go karáć według spráwiedliwośći twojey dla jego grze-
chow/ ániż nim wchodź w sad: Abowiem nie bedźie uspra- Psal. 143. 3.
wiedliwiony przed obliczem twojim żaden żyjacy. Vżycz
mu/ miły Pánie/ státecznego umysłu / áby ten krzyż twoy
ná ćiele swoim ćierpliwie znośił / y skromnie wyćierpiał.
Racz go uzbroić przećiwko pokusam ßátáńskim/ day mu
dobre sumnienie/ mocna wiáre/ pewna o zbáwieniu nádźie-
je/ ábyśie mogł/ zwyćieżywßy pokusy dyabelskie / dostáć do
żywotá wiecznego. Tobieć go poruczamy w nádźieje przy-
czyny Syná twego Jezusá Chrystusá w twoje Boska opie- Rom. 8. 34.
ke. Bo iż jest chory ty go sam uzdrow/ doskonáły lekárzu/
mdłym jest/ pośilay go Duchem twojim świetym/ ná łożu Exo. 15. 26.
leży podnieś że go ty sam/ grzechámi jest zrániony racz że go
sam uzdrowić krwia nadrożßa Syná twojego. A co jemu 1. Joh. 1. 7.
jest potrzebnego/ to wßystko wykonay nád nim według S.
woli twojey/ á zwłaßcza coby było z jego zbáwieniem du-
ßnym/ á chwały twey Boskiey rozmnożeniem. Boć my w-
ßystko ná wola twa puszczamy/ do ćiebie sercem dufliwym y
usty zgodnymi nabożnie wołájac. Vczyń że to wßystko/ o
co ćie prośimy/ dla Jezusá Chrystusá Syná twego namilße-

1. Ioh. 2. 2. 12. go/ ktory zá grzechy tego chorego y nas wßyſtkich umárł y
doſyć učzynić raczył. Oyčze náß/ etc. Amen.

XCV.

Trzecia.

TYś ſam jeſt o Boże/ ktory zá bijaß y ożywiaß/ wwo-
1. Sam. 2. 6. 7. dziß do grobu y wywodziß/ ubogiego čzyniß y zbo-
gacaß/ uniżaß y wywyżßaß/ iż o nas wieß temu
Deut. 32. 39. Iſa. 63. 16. mocno wierzemy/ że patrzyß y ná utrapienie tey zchorzá-
Pſ. 103. 20. łey oſoby tego pewni jeſteśmy. Poſłußnić ſa Anjolowie
świeci w niebie/ day żebyśmy y my liche ſtworzenie twoje
tobie poſłußnymi byli/ ná tym przeſtawajac/ nie co śie nam
Iob. 2. 10. zda/ ále co śie tobie Bogu náßemu podoba. Miło nam
bywa/ kiedy nas poćiechámi pomyślnemi obſyłaß/ nie-
chayże y náwiedzenie twoje wdzięcznie przyjmujemy: bo
Rom. 8. 28. wßyſtko čzyniß ku dobremu náßemu. A iż w dźień utrapie-
Pſal. 50. 15. nia náßego y bliźnych náßych/ żebyśmy ćie wzywáli y tobie
Iac. 5. 13. 14. 16. śie modlili rozkázujeß/ przetoß śie do ćiebie lekárzá napew-
Exo. 15. 26. nieyßego indźiey nádźieje nie májac w utrapieniu ćięßkim
Ioh. 5. 14. chorey tey oſoby dowiernie ućiekamy. Odpuśćże grzechy
jey y náße/ ktoreś nam y chorobámi ćięßkimi przykrzyć
zwykł/ uzdrow duße zchorzáłá/ ſumnienie rozlicznymi nie-
práwośćiámi zránione uleč/ y o łáſce twey S. ſkutecznie u-
pewnij. Dájeć śie winna z námi poſpołu ze wßyſtkich nie-
práwośći ſwoich/ ktorymi ćie Páná Bogá ſwego z krew-
Pſ. 51. 6. 7. kośći y ze złośći zkáżonego ſwego przyrodzenia čzeſto obrá-
żáłá y ná karánie twe ſpráwiedliw ſobie rozlicznie zárabiá-
łá. Prágnie żyć nápotym w bojáźni twey z chwała ná-
świetßego Imienia twego. Račzyßli to być z pożytkiem
Sap. 16. 12. zbáwienia jey/ uzdrowże ja ty ſam wßechmocnym ſłowem
ſwoim/ członki jey zboláłe uleč/ śiły náwatlone utwirdź/ y
z tey żáłoſney choroby podźwignij/ á do zdrowia pierwßego
w rychle przywroć. A jeſli też twojá S. wola dłużey te zcho-
rzáła oſobe trzymáć w utrapieniu tym/ przydayże jey tyle ćier-

pliwośći/ żeby krzyż ná śie włożony bez uteſknienia y uprzy-
krzenia znieść umiała á ćiebie Páná Bogá ſwego niećierpli-
wośćia ſwa wiecey nie obrażáłá. Tu nas z nia karz/ o dobrot-
liwy Oyčze/ jákoć śie podoba/ tylko wiecznie badź miło-
śćiw. Choroby dußney y śmierći wieczney uchoway nas/
á badź nam nedznym dźiatkam ſwym miłośćiw. Tego ſo- 1. Cor. 12.
bie y tey chorey oſobie ſerdecznie winßujac/ jáko członki je- 26. 27.
dnego ćiáłá/ ktore wßyſtkie boleja/ gdy jeden z nich boleje/
prośimy/ wyſłuchay nas: A my z nia poſpołu oddamyć zá
to powinna chwałe/ przez Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá/
ktoremu z toba/ y z Duchem S. niech bedźie čześć y chwałá
ná wieki/ Amen.

XCVI.

Czwarta.

Dźiękowánie zá uśmierżenie choroby, y zá przywrocenie do Zdrowia bliźnych náſzych.

NCośći oddamy/ miłośierny á dobrotliwy Pánie á Bo- Pſ. 116. 12.
że náß/ zá wßyſtkie dobrodźieyſtwá twoje/ ktoreś
nam učzynił: Nie zátuliłeś ußu ſwych ná uśilna y żá-
łośna prozbe náße. Weyrzáłeś okiem ſwym miłośiernym y
y ná tego brátá (álbo śioſtre) náßego zá ktorymeśmy śie to-
bie w ćięßkim utrapieniu jego ſpołecznie modlili/ á użaliwßy
śie zdrowia jego náwatłonego choroba boleſna/ podałeś
mu Oycowſka reke ſwoje/ y z łożá go/ ktore mu śie uprzy-
krzyło/ łáſkáwie podźwignać račzył. Nie záwiodł śie ná to-
bie/ y ná ſwoiey ktora w tobie położył nadźiejey. Wołał ná Pſ. 6. 10.
ćie z námi poſpołu/ á tyś go wyſłuchał. W gorzkośći duße
ſwey krzyčzał jáko żoraw/ ßčzebiotał jáko jáſkołká/ ſtekał já- Iſ. 38. 14. &c.
ko gołebicá/ očzy ſwe ku gorze podnośił/ á tyś go poćießył/
przy żywoćie záchował y do pierwßych śił á zdrowia ſkute-
cznie przywroćić račzył. Zárzućiłeś w tył ſwoy wßyſtkie grze-
chy jego/ á duße jego wyrwałeś z przepáśći zginienia. Abo-

wiem nie grob wysławia ćie Pánie/áni śmierć chwali ćie/á-
Isa. 38. 18. ni ći ktorzy w doł wstępują oćzekawáją prawdy twojey. Ży-
Jer. 17.7. wy/ żywy/ ten ćie wysławiáć będźie/ jáko y ten z námi/ żeś
go wybáwił/ chwali ćie Pánie. O ßćześliwyß y błogosłá-
wiony ćłowiek ten/ktory w tobie ufa/ á tyś jest nádźieją je-
Psal. 31. 1. go/ ná wieki táki záwstydzony nie będźie. Doznał tego
káżdy z nas ćzesto/doznałá świeżo ná sobie y tá osobá/ kto-
ras práwie od sámey bramy śmierći do żyćia pożądánego
Psal. 147. 5. powroćić ráćzył. Wielkiś jest Pánie Boże náß/ y wielka
It. 9. 10. jest moc twojá. Tyś jest/ PAnie/ ućiećzka ubogiemu/ućieć-
It. 10. 15. ka y rátunkiem ćzásu ućisku. Ty odpußćzaß wßystkie nie-
It. 103. 3. 4. práwośći náße / ktory uzdrawiaß wßystkie choroby náße.
14. 17. Ty wybawiaß od śmierći żywot náß/ty nas koronujeß miło-
śierdźiem y wielką litośćią. Ty zájiste znaß/ cośmy zá ule-
pienie/ pámiętaß żeśmy prochem y gliną/ ále miłośierdźie
twoje od wiekow áż ná wieki nád tymi/ ktorzy śię ćiebie bo-
ją/ y ktorzy strzegą przymierza twego y pámiętáją ná przy-
kazánia twoje/áby je ćzynili. Do ćzego ućzyńże y nas ty sam
Psal. 84. 8. sposobnymi miły Pánie/ pośilay nas/ y z cnoty w cnotę zá-
secundum vulgat. práwuy Duchem twojim z niebá / prowadź nas w tym piel-
grzymstwie źiemskim gośćińcem spráwiedliwośći z chwa-
łą S. twoją / áż nas doprowadźiß do wiekuistych rado-
śći/ ktore nam niewinną męką y śmierćią swoją drogą zá-
Luc. 22. 29. służył y one w niebieskim krolestwie zgotował Syn twoy
miły/Pan á Zbáwićiel náß jedyny/ ktory z tobą/ y z Duchem
S. żyje y krolwje/ Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

PRZY UMIERAJACYM KTORY JESZCZE JEST PRZY BACZENIU.

XCVII.

Pierwßa.

Exo. 34. 6. Dobrotliwy á miłośierny Boże / Oyćze náß nie-
Psalm. 46. 2. bieski/ktoryś sam jest ućiećzką y siłą náßą/ y w káż-
dym ućisku rátunkiem napewnieyßym/ poyrzy o-
kiem

kiem swym miłośiernym ná tego służebniká twego (służeb-
nice) ktory w jednym duchu á w prawdźie y usty jednym z ná- Ioh. 4. 23.
mi ciebie chwalił/á bądź mu w tey jego/ ile bacżyć możemy/
ostátniey potrzebie przytomnym. Dayże mu/miły Pánie/je-
śli już nie można dla nieodmiennego dekretu twego/ áby tu Iob. 14. 5.
dłużey żył z námi/ żeby tobie we wßystkim posłußnym bę-
dąc/cokolwiek nań włożyß ćierpliwie znośił/y wßytko męż---
nie przezwyćiężał. Ulżyi boleśći/á koniec prędki ućzyń z łá-
ski swey utrapieniu jego. Żalći nam serdećznie/ że go z ná-
mi rozłąćzaß/żal nam y tych nie mniey / ktore przez śmierć
jego záśmućić y ośierocić chceß/ ále my y oni / jákośmy po-
winni/cále w tey mierze polegamy ná wolnowładnym zdá-
niu y rozrządzeniu twoim Boskim / wolą swą pod twoję
Swiętą wolą dowiernie poddawájąc. Zmiłuyże śię 2. Sam. 15. 26.
nád námi/ zmiłuy śię y nád tym w służbie twojey miłym
towarzyßem naßym / ktory już doko ywa / y przed
twoy śię Swięty Majestat stáwić gotuje. Zatop w mo- Mich. 7. 19.
rzu zápámiętánia twojego wßystkie przestępstwá jego / 1. Ioh. 1. 7.
á krwią nadrożßą Syná twego miłego oćzyść y omyj
go od wßystkich grzechow jego/ żeby mu przed sądem twym
spráwiedliwym nie ßkodźiły ná wieki. Cieß go y utwirdzay Rom. 8. 26.
Duchem S. twoim/ktory dopomaga krewkośćiam náßym Psal. 90. 2.
y przyćzynia śię zá námi wzdychániem niewymownym/ że- Isa. 63. 16.
by to ćzuł/żeś ty jest/ y będźieß do końcá Oycem jego łáská- 19.
wym y miłośiernym. Przymnażay mu prawdźiwey wiáry/ Luc. 17. 5.
moc swoję w niemocy y w słábośći jego potężnie wykony- 2. Cor. 12. 9
way. Sam ty walćz zá nim przećiw chytrym y jádowitym
pokusam ßátáńskim / ktore nawięcey w tákim rázie nástę-
powáć zwykły ná wierne chwalce twoje. O Boże / Boże Psal. 51. 16.
zbáwienia náßego / utwirdźże go ty sam w sumnieniu do-
brym / y o łásce twey á odźiedźićzeniu wiećznego żywotá w
niewątpliwey nadźieiey upewnij. Day mu skonánie lekkie/
łáskáwe dokońćzenie y spokoyne wytchnienie. Przyjm że Psal. 31. 6.
2. Tim 1. 12

duße

duße jego w rece twoje Boſkie/ á rácz mu jey dochowáć áż
Tit. 2. 13. do oney błogoſłáwioney nádzieje/ y objáwienia chwały wiel-
Phil. 3. 21. kiego Bogá y Zbáwićielá náßego Jezuſá Chryſtuſá/ ktory
przemieni w on dźień ćiáło náße podłe/ áby śie podobne ſtá-
ło chwalebnemu ćiáłu jego/ według ſkuteczney mocy/ ktorą
też wßyſtkie rzeczy ſobie podbić może. O wyſłuchayże nas
zá nim gorąco śie modlących/ Oycze namiłośierniey ßy: Wy-
ſłuchay Syná twego miłego/ á náßego jedynego Zbáwićie-
Rom. 8. 34 lá y poyśrzedniká/ ktory śiedząc ná práwicy twojey zá nim
śie y zá wßyſtkimi námi przyczynia. Bądź nam y temu
chwalcy twojemu Oycem miłośiernym dla przelánia krwie
drogiey/ á gorzkiey męki y śmierći Syná twojego jednoro-
dzonego. Z tą uſtnośćią poruczamy już wieczney łáſce á
miłośierdźiu twojemu tego ſpoł brátá náßego (álbo śio-
Mat. 6. 9. ſtrę) modląc śie tobie tą modlitwą/ ktorey nas ſam JEzus
Chryſtus/ Pan y Zbáwićiel náß náuczył/ y modlić śie nam
ták roſkazał: Oycze náß/ ktoryś jeſt/ etc.
2. Cor. 13. 13. Łáſká twojá o Pánie JEzu Chryſte/ miłość twojá o
Oycze náß niebieſki/ ſpołeczność á poćiechá twá o Duchu ś.
niech będźie z námi wßyſtkimi/ á oſobliwie z tym ſługą two-
im chorym/ od tąd/ áż ná wieki wiekow/ Amen.

XCVIII.

Wtora.

WSzechmogący/ dobrotliwy Boże/ w ktorego ręku
2. Cor. 6. 18. zdrowie y chorobá/ śmierć y żywot náß/ prośimy
Sap. 16. 13. ćie/ rácżże okiem miłośierdźia ſwego ná człowieká
Deu. 30. 20. tego zchorzáłego weyrzeć/ á wßyſtkie grzechy jego odpuśći-
wßy ná dußy y ná ćiele poćiechą jego być. Niech ofiárá
Eph. 5. 2. niewinney męki Syná twego miłego zapłátą zá grzechy jego
Heb. 10. 14 będźie. W imie bowiem jego ochrzczony/ y krwią jego dro-
Mat. 28. 19 gą oczyśćiony jeſt. Rátuy go/ Pánie/ w tey potrzebie na-
1. Ioh. 1. 7. pilniey ßey/ á mąk y boleśći jego rácz ſkroćić. Oddal poku-
Eph. 6. 11. 13. ſy nieprzyjaćielá dußnego/ áby ſumnieniem jego nie trwożył.

Day mu zwyćieſtwo nád ßátanem/ y nád wßyſtkimi chytry-
mi y złośliwymi záſádzkámi jego. Pokaż mu łáſkáwą twarz
ſwoje. Jeśli Anjołá twego/ ktoryby go ßczeſliwie zápro- Luc. 16. 22.
wádźił do onych przybytkow wiecznych/ á w dźień on oſtáte-
czny czáſu zmartwychſtánia powßechnego poſtaw go po
práwicy ſwojey/ y day mu uſłyßeć on poćießny głos: Podź-
ćie błogosłáwieni/ odźiedźiczćie Kroleſtwo wam zgoto- Mat. 25. 34.
wáne od záłożenia świátá. Day mu to z łáſki ſwey/ y nam
y wßyſtkim wiernym twoim/ Oycze/ Synu/ Duchu S. Boże
pożegnány y błogosłáwiony ná wieki/ Amen.
Pánie Jezu Chryſte przyimi Duchá jego w ręce twoje/ Amę. Act. 7. 59.

XCIX.

Trzećia.

Przy ſkonániu tego, ktory już nie będąc przybaczeniu umiera.

OZrzodło żywotá doczeſnego y wiecznego/ Boże Oy- Pſal. 36. 10.
cze náß niebieſki/ prośimy ćie pokornie zá tym ſługą It. 42. 10.
twym (álbo ſłużebnicą) już śie w drogę wßelkiego 3. Reg. 2. 2.
ćiáłá biorącym/ bądźże mu ſam wodzem y przewodnikiem
łáſkáwym do onego odpoczynienia wiecznego. A iż już do
ćiebie uſty ſwymi záwołáć/ oczu ſwych ku niebu podnieść/
nas ußymá ſłyßeć/ y rąk ſwych ku tobie wynośić prze śmier-
telną śiłe nie może/ otoż my zdrowßy zá nim duſliwie prośi-
my opiekay śie dußą jego/ á oney jeßcze w ćiele bojującey
pośiłku y czerſtwośći dodaway/ o łáſce twey/ y grzechow od-
pußczeniu/ w zaſłudze przelania krwie ſrogiey Syná twoje-
go/ á Zbáwićielá náßego jedynego/ Jezuſá Chryſtuſá/ one u- 1. Ioh. 1. 7.
pewni/ przećiw wßyſtkim ßátáńſkim pokuſam uzbroy/ á ták
już w ſumnieniu o łáſce twey ubeſpieczonym w pokoju
do pokojow niebieſkich miłośćiwie przeprowadź. Nie Luc. 2. 29.
pátrz ná to/ Oycze nalutośćiwßy/ w jákim kßtałćie teraz
umiera/ ále ná to/ jáko z wiáry prawdźiwey w bojáźni two-
jey/ przed tobą záwße żyć uśiłował/ y jákoć śie przez wßyſtek

wiek ſwoy/ áż y w tey chorobie cżeſto y gorliwie oddawał.
Pſ. 51. 3. 16. O Boże miłośierdźia/ Boże zbáwienia náſzego/ á Oycże w-
2. Cor. 1. 3. ſzelkiey pociechy/ jeſliby y nam álbo ktoremu z nas przyſzło-
tákże cżáſu ſwego bez bacżenia dni żyćia náſzego dokońcżyć/
nie rácżże nas/ pokornie ćie prośimy/ opuſzcżáć: Duſze náſze/
ktoreć y teraz wcżás cáleć je raz poświećiwſzy oddawamy/
przyimi w oſobną opiekę twoję Boſką. Niech śie nam ſtá-
Mat. 8. 13. nie wedle wiáry náſzey. Zmiłuy śie nád námi Pánie/ á bądź
Pſal. 33. 22. nam/ y temu z śmierćią śie juž biedzącemu ſłudze twojemu
miłośćiw. Miłosierdźie twoje niech będźie nád nim/ y nád
námi/ jákoſmy w tobie nádźieie mieli. W tobie/ PA-
Pſal. 31. 1. NIE nádźieie ſwą pokładamy/ niechayże ná wieki po-
I. 28. 9. hańbieni nie będźiemy. Zbaw lud twoy/ uwolni z tych żá-
łoſnych boleśći y tego chorego/ y wprowadź ſzcżeśliwie do
nieſkończonych rádośći Kroleſtwá niebieſkiego/ gdźie ty/
Oycże náſz/ z Synem twym miłym/ y z Duchem S. żyieſz y
kroluieſz/ Bog w Troycy S. jedyny y błogoſłáwiony ná wie-
ki/ Amen.

PO SKONANIU, Y PRZY POGRZEBIE.

C.

Pierwſza.

2. Cor. 6. 18 WSzechmogący á dobrotliwy Boże/ Boże miło-
2. Cor. 1. 3. śierdźia a Oycże wſzelkich pociech/ ty w ręku ſwo-
Sap. 16. 13 ich maſz żywot y śmierć każdego cżłowieká/ ty z woli/
Iob. 14. 2. 5 y przeyrzenia/ y rozrządzenia twojego Boſkiego z tego świá-
tá uprzątaſz kogo/ kiedy/ y jáko chceſz. A przetoż tobie ſá-
memu ſerdecżnie dźiękujemy/ iżeś y tego ſługę ſwego z bole-
śći ćięſzkich uwolnił/ á z tego pádołu płácżu do onych
wiecżnych rádośći/ y weſela nieſkończonego w pokoju
przeprowádźić rácżył. W ćiebie BOGA ſwojego
prawdźiwie wierżył/ w tobie ſámym zbáwienną nádźieię
pokłádał/ tobie śię ſámemu nabożnie oddawał/ tobie ná-

wet

wet ſámemu przez wſzytek wiek ſwoy podług nawyżſzey
możnośći ſwojey gorliwie ſłużył. Mocno tedy wierżemy/ Ioh. 5. 24. 29
żeś podług SS. obietnic twoich duſzy jego miłośćiw/ á iż It. 6. 35. 40.
go w on oſtátecżny dźień ſądu twojego z prochu ziemie od 54.
umárłych ſkutecżnie wzbudźiſz nic nie wątpimy. Smierć
tego ſługi twego/ day żeby y nam byłá ku zbáwienney prze-
ſtrodze y zbudowániu/ miły PANIE/ náucż nas poznáć Pſal. 39. 5.
dokończenie náſze y wymiar dni náſzych/ ktorego nikt prze- Iob. 14. 5.
ſtąpić nie może. Odpuść nam grzechy/ y ocżyść nas z plu- Iſa. 61. 10.
gáſtwá wſzyſtkich nieprawośći náſzych. Oblecż nas w ſzá- Apoc. 3. 18.
te niewinnośći y ſpráwiedliwośći Jezuſá Chryſtuſá/ Syná It. 7. 14.
twojego á Zbáwićielá náſzego/ á nakryi nią wſzytkie niedo-
ſtátki náſze. W wierże prawdźiwey/ w miłośći nieobłudney/
w ſtátecżney ćierpliwośći y w nádźiejey żywotá wiecżnego
pewney im dáley tym znácżniey nas umacniay. Przygotuy 3. Reg. 2. 2.
nas ty ſam przez Duchá twego S. ná tę drogę wſzyſtkim
nam ſpráwiedliwym ſądem twym náznácżoną/ y prowádź
nas przez to morże niebeſpiecżne/ á ſtaw ſzcżeśliwie u portu
żywotá wiecżnego. Bądź przy nas w oſtátniey potrzebie
náſzey/ ábyſmy śię przez śmierć/ ktora jeſt oſtátnim nieprzy- 1. Cor. 15.
jáćielem náſzym/ mężnie przebić/ y wſzyſtkie pokuſy dyabel- 26.
ſkie ſzcżeśliwie zwyćiężyć mogli. Poyrży okiem ſwym mi-
łośiernym y ná wſzyſtkie utrapione/ á oſobliwie ná świeżo Pſal. 103. 3.
záſmucone śmierćią tey oſoby zmárłey. Bądź Pánie cho- It. 140. 6.
rych lekárzem/ ſmutnych poćiechą/ upádłych podporą/ prá- &c.
cujących pomocą/ Oycem śirot/ wdow opiekunem/ ukrzywdzonych
ſpráwiedliwośćią/ więźniow niewinnych wybá-
wieniem/ podrożnych obroną/ konájących á z tym świátem
śię rozſtawájących poćiechą y przewodnikiem do poćiech
niebieſkich miłośćiwym. Boże Oycże/ Synu/ y Duchu S. 1. Ioh. 5. 7.
Boże náſz w Troycy S. jedyny/ zmiłuy śię nád námi/ á wy-
ſłuchay nas/ Amen.

CI.

Wtora.

Apoc. 1. 8. WSzechmogący/ miłosierny/ nieśmiertelny Boże/
1. Tim. 6. jedyny żywych y umárłych Pánie/ dźiękujemyć serde=
15. 16. 17. cznie zá wszystkie niewyliczone dobrodzieystwá
Rom. 14. 8. twoje/ á osobliwie zá to/ żeś te pobożną osobe/ á wiernego
9. sługebniká (sługebnice) swego w prawdźiwey Chrześcián=
skiey wierze/ w uprzeymey pobożności/ w gorliwym Imie=
nia twego S. wzywániu/ y w pewney żywotá wiecznego ná=
dźiey z tego mizernego świátá do swey S. chwały powo=
1. Pet. 2. 11. łáć dobrotliwie raczył. Bądźże y nam nędznym pielgrzy=
mom ziemskim miłośćiw/ pokornie ćie/ Oycze nász nálutco=
śćiwszy/ prosimy/ odpuść złośći násze/ á grzechow młodo=
Psal. 25. 7. śći nászey y przestępstwá nászego nie przywodź sobie ná pá=
mięć. Rządź nas Duchem twym S. á słowem zbáwienney
prawdy twey skutecznie nas odradzay. Day ábysmy sie od=
Tit. 2. 12. rzekszy niepobożnośći y świeckich pożądliwośći trzeźwie/
Apoc. 2. 10. y spráwiedliwie/ y pobożnie żyli/ y tobie wiernymi byli áż
do śmierći. Racz też wszytkie utrapione członki swe/ á miá=
nowićie śmierćią tey osoby zásmucone y osierocone łaská=
wie ćieszyć/ rátowáć/ bronić/ y onych w opiece á opátrzno=
śći swey Oycowskiey áż do skończenia wieku ich miłośier=
nie chowáć. A kiedy przyidźie ostátnia śmierći nászey go=
dźiná w żywey wierze/ w łásce swey/ w sumnieniu spokoy=
nym/ w zwyćięstwie wszystkich szátáńskich pokus pożądá=
nym/ y w státecznym o grzechow nászych odpuszczeniu/ ćiá=
łá zmartwychwstániu y żywoćie wiecznym upewnieniu
racz nas/ y wszytkie wierne swe/ z tego pádołu płáczu do o=
Apoc. 21. 3. nych nieskończonych poćiech y rádośći krolestwá niebieskie=
4. 6. 9. go szczęśliwie przeprowádźić/ przez JEzusá Chrystusá
1. Tim. 2. Syná twojego miłego/ Pośrzedniká y Zbáwićielá nászego
5. 6. jedynego/ w ktorego naświętszym Imieniu ták sie jeszcze ser=

cem dufliwym nabożnie modlmy/ Oycze nász ktoryś jest
w niebie/ etc.

CII.

Trzećia.

Przy Pogrzebie Przełożonych Kośćiołá Bożego.

WSzechmocny Boże nász/ ktory chorym do zdrowia/ Deut. 32. 39
dokonájącym y umierájącym do żywotá łáskáwie do=
pomagáć raczysz/ wielbimy naświętsze Imie twoje
zá wszytko cokolwiek ná nas spráwiedliwym sądem twym Ps. 119. 75.
zá złośći násze dopuszczáć raczysz/ á osobliwie teraz y zá to/ Jer. 30. 14.
żeś nam wielkieg° y pobożnego w domu twym męża/ chwá= 15.
le twey y nam pożytecznego podług swego Boskiego u=
podobánia odebráć raczył. Znamy to/ o Boże nász/ żeś nas
godnie/ z wielu miar/ tákową plagą náwiedźił. Zárobi=
lismy ná to/ nie umiejąc wdźięczni być tego/ cosmy z łáski
twey mieli/ y dopiero to uważamy/ kiedyś nas klenotu tá=
kiego pozbáwił. Prosimy jednák pokornie/ miłośierny 2. Cor. 1. 3
Oycze/ á Boże wszelkiey poćiechy/ uśmierz gniew twoy Jer. 31. 34.
spráwiedliwy/ á zmiłuy sie nád námi/ bądź miłośćiw nie=
práwośćiam nászym/ á grzechow nászych wiecey nie wspo=
minay. A na mieysce tych/ ktore z swey S. woli odbierasz/
użycz że nam ludźi poważnych/ uczonych/ gorliwych/ czu=
łych/ wiernych/ rostropnych/ przykłádnych y bogoboy=
nych/ ktorzyby osobliwymi dárámi twoimi ozdobieni chwá=
łe twoje S. gorąco pomnażáć/ kośćioł twoy umiejętnie bu=
dowáć/ błędy y grzechy potężnie burzyć/ prawdy dowodnie
bronić/ zbytki y wszelkie świátá tego márnośći poważnie
gánić/ zásmuconych przeráźliwie ćieszyć/ á do pobożnośći
osobliwie/ y pilnego cnot SS. á przykazań twojich prze=
strzegánia zdrową náuką y żywotem świątobliwym szczę=
śliwie wszystkich przywodźić mogli. Łácno ć tobie/ Boże Luc. 1. 37.
nász wszystko. Bo wiesz y możesz wszystko. O twać świę= Sir. 23. 25.
Apoc. 4. 8.

..chwałe/ y o zbawienie wiela drogo kupionych owieczek
twych idzie/ zmiłuyże ſie nád námi/ á wyſłuchay nas. Vżal
ſie Zboru twego oſierociałego/ utul nas w ſerdecznym płá=
zu náßym/ a ſmetek nádgrodz wrychle poćiechą pożądaną.
tych/ ktoreś przełożył nad ludem twym w domu twojim/
w dobrym zdrowiu w długo=fortunne láta chowąy/ darow
m ſwych potrzebnych przymnażay/ ogniem niebieſkim m
ałey tym bárziey ich zapałay/ błogosłáwieńſtwem ſwym
hoynym w pracách wezwánia ich wſpieray/ y w opiece á
op. trzności twey Boſkiey onych záwße dobrotliwie zátrzy=
maway. Badź łáſka twa przytomnym y inßym wßyſtkim
ſłużebnikom twym pomocy twey potrzebującym y ćierpli=
wie oczekawającym. Chorych uzdrow / ſmetnych poćieß/
utrapionych rátuy/ podrożnych badz ſtrożem/ wdow y śie=
rot opiekunem/ konájących y z tym świátem śie rozſtawá=
jących do poćiech wiecznego żywotá przewodnikiem miło=
śćiwym. A to wßyſtko rácz uczynić dla drogiey zaſługi/ y
przyczyny doſkonáłey Pośrzednika y Zbáwićielá náßego
1. Tim. 2. 5. 6 jedynego/ JEzuſá CHryſtuſá/ w ktorego naświetßym I=
mieniu tak śie jeßcze ſercem dufliwym nabożnie modlimy:
Oycze naß/ ktorys/ etc.

CIII.

Czwarta.

Przy Pogrzebie Chwalce Bożego, ktory zſzedł
smiercia nagła z tego swiátá.

Rom. 11. 13 O glęboki w bogáctwá/ w moc y w mądrość/ nie=
śmiertelny Boże/ Oycze naß niebieſki / jáko ſą nie=
wybadáne ſądy twoje? y niedośćignione drogi two=
je? ty nie tylko w udzieláńiu á rozdawániu/ ále y w odbierá=
niu rożnych dárow ſwych podług twego S. upodobánia
Isa. 46. 10. ſwobodnie ſobie/ jáko we wßem wolnowładny PAN/ po=
czynáć raczyß. Nikomu y namnieyßey krzywdy nie czyniß.

Sprá=

Spráwiedliwyś ty PAnie/ y ſpráwiedliwe ſądy twoje. Zá=
czym y w śmierći chwalcow twych nagłey y nieſpodźiáney Psal. 119. 75. 137.
nikt śie z tobą ſłußnie ſprzeczáć y ſądom twym przygániáć Phil. 2. 12.
nie może/ czemu ták czyniß? y my teraz z bojaźnią/ y ze drze=
niem rąk twojich Boſkich ſpráwe w śmierći náder pręt=
kiey tey zmárłey oſoby uznawawy/ y one z powinną wdzię=
cznośćią y z pokorą ſerdeczną chętnie przyjmujemy. Wie=
my to bowiem z świętych obietnic twojich/ y w tym niewąt= Sap 4. 7.
pliwie upewnieni jeſteſmy/ iż człowiek ſpráwiedliwy/ choć=
by nagłą śmierćią záchwycony był/ w wiecznym ochłodze=
niu będzie/ á iż ćiebie miłującym/ á wiárą żywą y czyſtym
ſumnieniem ozdobionym/ y przygody żáłoſne/ á z gołá wßyſt=
kie utrapienia do pomagają ku dobremu/ áni ich od miłośći Rom. 8. 28 35.
twey/ ktora nam jeſt pokazána w CHryſtuśie JEzuśie PA=
nu náßym/ nic odłączyć nie może czáſy wiecznymi. Láſkę
zájiſte/ y miłośierdźie umiłowánym / wybránym/ świętym Sap. 4. 10. 11. 14. 15.
ſwojim y w tym pokazujeß/ gdy ich miedzy grzeßnikami żyją=
cych prętko/ á jákoby w okámgnieniu / z pośrzodku niepra=
wośći do śiebie przenośiß/ áby złość nie odmieniłá umyſłu
ich/ álbo chytrość nie oßukáłá duße ich. Zá wßyſtko niechay=
że Jmię twe S. pochwalone będźie/ od tąd aż ná wieki. A Job. 14. 5.
gdy y my nędznicy kreſu dni żyćia náßego zámierżonego/ kto=
rego nikt przeſkoczyć nie może/ dobieżemy/ jákoßkolwiek ći
śię podobáć będźie/ Oycze naß miły/ wyprowádźić nas z
świátá/ lubo to uprzedźi śmierć náße chorobá dłużßa/ lubo
krotßa/ lubo żadna/ wßytkoſmy to przyjąć chętnie gotowi/
byleś nas dobrym á ſpokoynym ſumnieniem obdárżywßy
z łáſki ſwey nigdy nie wypußczał/ y nas w ſądźie ſwym ſprá=
wiedliwym wiecznie nie karał. O Boże wßelkiey łáſki w=
ſpomoż/ á rátuy nas/ day byſmy w wierze prawdźiwey/ w 1. Cor. 1. 3.
miłośći nieobłudney/ y w nádźiejey żywotá wiecznego pe=
wney przed tobą ták pobożnie y świątobliwie przez wßy=
ſtek wiek náß żyli/ y tobie ſłużyli/ żeby nam śmierć nigdy

nie

nie byłá ſtráſzna y nieſpodziewána. A zoſobná modlimyć
ſie y zá tymi / ktoreś tą śmierćią świeżą tego ſługi twego
wielce záſmućił/rácż ich ſam poćieſzyć/y nas z nimi łáſkáwie
Dan. 9. 17. bronić/ rátowáć/ błogoſłowić przez/ y dla PAná náſzego
1. Joh. 2. 1. JEzuſá Chryſtuſá/ktoremu z tobą/ y z Duchem S. niech
2. 12. bedźie chwałá ná wieki / Amen.

C IV.

Piąta.

Przy Pogrzebie Dźiatek.

DZiekujemyć nabożnie/ wſzechmogący/ wieczny á
Apoc. 1. 8. nieśmiertelny Boże/ żeś y to Dźiećiątko / jáko prá=
1. Tim. 6. 16. wy członek kośćiołá twojego/z tego mizernego świá=
Tit. 3. 5. tá w prawdziwym odrodzeniu y odnowieniu Chrztu S.
wziąć rácżył w pokoju do żywotá wiecznego. Ták jákoś
Mat. 19. 14 nas w słowie ſwoim upewnić rácżył/ iż tákich jeſt kroleſtwo
niebieſkie. Dayże y nam/pokornie twey naświetſzey miło=
1. Cor. 14. 20. śći prosimy/żyć ná świećie w niewinnośći dźiatek máłych/
1. Pet. 2. 1. 2. y w teyże z nedze á z kłopotow ziemſkich zchodźić do nigdy
nieskończonych poćiech á rádośći wiecznego żywotá.
Spraw y to z łáſki ſwey/ żeby pozoſtałe dźiatki wiernych
Eccl. 12. 1. twych z młodośći lat ſwoich ná ćiebie Stworzyćielá ſwego
Pſal. 119. 9. pámietáły/ á záchowując ſie podług twego S. słowá zaraz
Thr. 3. 27. od dźiećińſtwá ſwojego járzmo twe ná ſie chetnie bráły.
Vżyj też oſobliwey lutośći ſwey nád dźiećiney tey zmarłey
Rodźicámi y Pokrewnymi/ rácż ich w żalu y w płácżu ſerde=
cżnym utulić/ á odebránie dźiećiećiá miłego nadgrodźić
długośćią lat/ hoynym błogosłáwieńſtwem/ y inſzymi po=
dług twey S. woli poćiechámi docżeſnymi y wiecznymi.
Vcżyńże to/ miłośierny Oycże/ dla Syná twego miłego /
1. Joh. 2. 1. 12. JEzuſá Chryſtuſá/przez ktorego do ćiebie wołamy/Oycże
náſz/ ktoryś jeſt / etc.

C V.

CV.

O Sądźie Páńſkim oſtátecżnym.

O Spráwiedliwy/ á wiecżnie kroluiący Sedźio żywych y
zmárłych/Pánie JEzu Chryſte/Boże prawdźiwy/ Apo. 22. 12. 13.
Zbáwićielu y przycżyńco náſz jedyny / pokornie ćie
prośimy / gdy przydźieſz w obłokách niebieſkich z mocą y Act. 10. 42.
z chwałą ſwą wielką/z tyśiącámi świetych ſwoich / y uśie= 1. Joh. 5. 20.
dźieſz ná ſtolicy wielmożnośći ſwojey/ábyś cżynił ſąd/y gro= Heb. 7. 25.
mił wſzyſtkie z myśli/z mow /y z ucżynkow niezbożnych/áby Mat. 24. 30.
káżdy odniosł co cżynił w ćiele / według tego co cżynił/ lub It. 25. 31.
dobre/ lub złe / nie rácżże z námi wchodźić w ſąd ſługámi Iudæ v. 15.
twojimi: Abowiem nie bedźie uſpráwiedliwiony przed obli= 1. Cor. 4. 5.
cżem twojim żaden żyjący. Bądź miłośćiw niepráwo= 2. Cor. 5. 10.
śćiam náſzym/ á grzechow náſzych nie wſpominay wiecey/ Pſ. 143. 2.
rácżey według miłośierdźia twego obeydź śie z námi dla Ier. 31. 34.
dobroći twojey/ PAnie. Bo bedźieſzli niepráwośći upá=
trował/PAnie ktoſz śie ná ſądźie twym zoſtoji? kto zbáwio= Pſal. 25. 7.
ny bedźie? V ćiebieć jeſt miłośierdźie/odpuſzcżenie y obfite It. 130. 3. 7.
odkupienie wſzyſtkich niepráwośći náſzych. O ſedźio mi= Mat. 19. 25.
łośierny/przed twojim ſtráſznym ſądem poki nas śmierć nie
zaydźie/rácżże nas uſpráwiedliwić niewinney meki y śmier= Rom. 5. 1. 18
ći ſwojey zaſługą y doſyć ucżynieniem / odpuść grzechy ná= 1. Cor. 15. 3.
ſze/wſzákeś zá nie umárł/omył je krwią ſwoją drogą. Twarz 1. Ioh. 1. 7.
ſwą ſurową odwroć od nas/á zmiłuy śie nád námi. Zátłum Ier. 3. 12.
niepráwośći náſze/y wrzuć w glebokość morſką wſzyſtkie Mich. 7. 19. 20.
grzechy náſze. Pokaż śie prawdomownym y miłośiernym/
jákoś przyśiągł nam y Oycom náſzym ode dni dawnych.
Przygotuy nas ty ſam ná on dźień ſądu twojego w tey S. 2. Pet. 3. 11 14.
znájomośći/ w wierze prawdźiwey/ w miłośći ſkutecżney/
w pobożney świetobliwośći/ w modlitwách gorliwych / y
w nádźiejey ćierpliwey pośilájąc nas przez Duchá ſwego S. 1. Theſſ. 4. 16.
we wſzelkiey dobrey ſpráwie. Niech záwſze on okrzyk trą=

by Bożey/ á głos Archánielſki brzmi w ußách y ſercach ná-
ßych: wſtańcie umárli/ á podźcie ná ſąd Bogá żywego. A
Matt. 25. 33. čáſu ſądu twego oſtátečnego/ poſtaw że nas/ drogi Zbá-
34. wićielu náß/ po práwicy ſwojey/ uznay nas zá ſyny y cor-
ki ſwoje y zá właſne dziedźiece wiečnego żywotá. Day nam
uſłyßeć on wdźiečny głos twoy/ ktorym záwołaß wßytkich
wybránych ſwoich; Podźcie błogoſłáwieni Oycá mojego/
odziedźiččie kroleſtwo wam zgotowáne od záłożenia świá-
Act. 20. 28. tá. Račžże to učynić dla przelánia krwie twojey drogiey/
1. Theſſ. 5. 9 ktorąś chwalcom ſwym niebo záſłużył. Tobie z Oycem nie-
bieſkim/ y z Duchem S. niech bedźie čeść y chwałá teraz/ y
aż ná wieki/ Amen.

O POSPOLITE POTRZEBY KOSCIOLA BOZEGO.

CVI.

Pierwßa.

Apo. 1. 8. WBßechmogacy/ wiečny á miłośierny Boże/ Oyče
Pſal. 106. 1 náß niebieſki/ dźiekujemy twey naświetßey miłośći
zá wßyſtkie dáry y dobrodźieyſtwá twoje duſzne y
Pſal. 121. 4. ćieleſne/ zá ſtraż/ obrone y opátrzność twoje świetą. A ná-
It. 119. 134 dewßyſtko wielbimy Imie twoje zá to/ żeś nas wywiodßy
Col. 1. 12. z błedow y z ćieſzkiey niewoli Antichryſtuſowey do prawdźi-
13. wey znájomośći Syná twego miłego/ Páná náſzego Iezu-
ſá Chryſtuſá przez ſłowo twoje S. powołáć/ y do kośćiołá
Gen. 32. 10. ſwego przyłąčyć račył. Ač to znáć muśimy/ żeſmy tey
łáſki twojey niegodni dla grzechow náſzych/ ktorymi ná káż-
1. Ioh. 2. 1. dy dźień Majeſtat twoy S. obrażamy/ wſzákże ćie pokornie
2. 12. prośimy/ nalutośćiwßy Oyče/ ábyś nam grzechy náſze
dla záſługi y przyčyny Syná twego/ Páná náſzego Iezuſá
1. Pet. 1. 2. 3 Chryſtuſá odpuśćić/ á przytym nas przez Duchá twego S.
ku umartwieniu żądz ćiáłá náſzego y nowośći żywotá po-
budźić y odrodźić račył. Bądź/ miłośierny Oyče/ kośćio-

łowi twojemu łáſką y obroną twoją S. záwße przytomny.
Páſterzom y naučyćielom prawdźiwym dárow Duchá
twego S. użyčay/ y one w pracách dobrych pośilay. Do-
brodźieje kośćiołá twojego y wßyſtkie wierne Chrześćiá- 1. Tim. 2.
ny błogoſław y w prawdźie twey záchoway. Kroleſtw 1. 2.
Chrześćiáńſkich/ á zwłaßčá tey cáłey Oyčyzny náßey rač
być miłośiernym obrońcą. Krolá Páná náßego z przezą-
cnym Domem y Rádą iego rządź łáſką y Duchem ſwym
S. Inße też kroleſtwá/ Xieſtwá/ Páńſtwá z ich Pány y
Rządcámi/ ktorzy ſłowu twojemu mieyſce dawáją/ rač w
opiece twey chowáć/ y błogoſłáwieńſtwá im y ſpráwam ich
wßyſtkim użyčáć. Vżyč nam też pokoju y powietrzá
zdrowego/ záchoway nas od głodu/ woyny y mieča nie-
przyjaćielſkiego. Day wßytkim nam bojáźń prawdźiwą
twoje/ obłądzonym náwrocenie/ mdłym w wierze pośile-
nie/ ubogim rátunek/ chorym uzdrowienie/ wieźniom
wyzwolenie/ ućiśnionym wybáwienie/ y od ćiebie náwie-
dzonym ćierpliwość y wiáre niezwyćiężoną. Wßyſtkie
ſpráwy náße rač błogoſłáwić/ á Duchá twojego S. nie rač
od nas odeymowáć. Day nam y to/ Oyče náß miły/ áby- Rom. 10. 17
ſmy záwße z ſłuchánia ſłowá twojego to ſobie rozmyśláć Pſal. 119. 9.
mogli/ coby było z chwałą Imienia twego S. z pomnoże-
niem ſłábey wiáry náßey/ y z pożądáną náprawą ſpraw y ży-
wotá náßego. A to wßyſtko rač učynić dla Syná ſwego
miłego/ PAná y Zbáwićielá náßego Iezuſá Chryſtuſá/ kto-
ry z tobą/ y z Duchem S. żyje y kroluje Bog náß jedyny bło-
goſłáwiony ná wieki/ Amen.

CVII.

Druga.

OPAnie Boże wßechmogacy/ miłośierny á dobro- Gen. 17. 1.
tliwy Oyče náß niebieſki/ dźiekujemyć ſercem ſkru- Exo. 34. 6.
ßonym y uniżonym przez jedynego Syná twego/ Pá-

na y Zbáwićielá náßego Jezuſá Chryſtuſá zá wielkie y nieo-
Gen. 1. 26. 27. gárnione dáry y dobrodzieyſtwá twoje/ żeś nas ná wyobrá-
żenie y podobienſtwo ſwoje ſtworzył/ y utrácony obraz
Rom. 5. 9. 10. 18. 21. ſwoy w Synu ſwoim namilßym nam przywróćił/ przez
którego nas też z wiecżney śmierći y potepienia/ śmiercią
1. Ioh. 1. 7 1. Cor. 6. 11 jego ná krzyżu ſrogą wybáwił/ y ocżyśćienie náße krwią je-
go drogą przez Duchá ſwego S. w nas zápiecżetował/ y
tych cżáſow oſtatecżnych nadrożßym ſkarbem ſłowá twego
S. obdárował/ y do ſłuchánia jego w pokoju nas zgroma-
dzáć racżył. Chwalimy przytym chwalebne Jmie twoje
zá obrone y opátrzność twoje oycowſką/ ktorey uſtáwi-
cżnie z twey świetey dobrotliwośći nád ſobą doznawamy:
doználiſmy y tey nocy przeßłey/ y juž dniá tego dziſieyßego.
Prośimy ćie pokornie/ jáko Bogá y Oycá namiłośiernieyße-
go/ ábyś do końcá te łáſke ſwoje Oycowſką nád námi poká-
zowáć racżył/ złośći náßych rozlicżnych przepomniał/ y Du-
Ioh. 3. 5. Luc. 1. 75. chem ſwoim S. nas odrodził/ ábyſmy od tąd w świetobli-
wośći y w ſpráwiedliwośći żyli przed tobą y wßyſtkimi
ludźmi ku chwale twojey świetey. Słowo ſwoje S. rácż
wkorzenić w ſercá náße Duchem ſwoim S. Od nieprzyja-
ćioł náßych dußnych y ćieleſnych rácż nas záwße bronić.
Prov. 30. 8. 9 Potrzebámi ćiáłu náßemu należącymi/ ile z naß być z chwałą
twoją S. y z zbáwieniem náßym/ rácż nas miłośćiwie opá-
trowáć. Kośćiołá ſwego ná tym/ y ná wßelkim mieyſcu
bedącego/ rácż być záwżdy obrońcą y pomnożeniem. Oy-
cżyzny náßey miłey rácż łáſkáwie bronić od miecżá nieprzy-
jáćielſkiego/ powietrzá morowego/ ogniá ßkodliwego/
1. Tim. 2. 1. 2. głodu ćiężkiego y nießcżeśćia wßelákiego. Krolá Páná
náßego y cáły najáśnieyßy dom jego/ Senatory y Hetmány
Páńſtwá tego y przełożonych/ káżdego/ á oſobliwie tute-
cżnego mieyſcá/ Pátrony y dobrodzieje kośćiołá twojego
rácżże ty ſam Duchem ſwoim ś. rządźić/ w zdrowiu dobrym/
w łáſce ſwey y w zbáwienney ſłowá twego znájomośći o-

nych chowáć y w potrzebach wßelakich hoynie błogosłáwić.
Vchoway ich grzechu/ nießcżeśćia y wßelakich ná dußy y ná
ćiele żáłoſnych przygod przez wßyſtek cżás żywotá ich. Nie
zápominay też/ Oycże dobrotliwy/ bráći y śioſtr náßych w
jednychże Duchu z námi ćiebie zgodnie chwalących/ á od ćie-
bie rozmáićie náwiedzonych/ rácż być chorych lekárzem/
ſmetnych poćiechą/ utrapionych ratunkiem/ więźniow
Chrześćiánſkich z niewoli nieprzyjaćielſkiey wybáwieniem/
podrożnych ſtrożem/ wdow y śirot opiekunem/ niepłodnych
dla chwały Jmienia twego z łáſki twey rozmnożeniem/ á
brzemiennych z błogosłáwienſtwem ſwoim ßcżeśliwym
rozwiązániem. To wßyſtko rácżże ucżynić y nam dáć z łá- Eph. 1. 6.
ſki y z miłośierdziá ſwojego dla jedynego Syná twojego/
Páná y Zbáwićielá náßego Jezuſá Chryſtuſá/ ktory z tobą
y z Duchem S. żyje y kroluje ná wieki wiekow/ Amen.

CVIII.

Trzećia.

Wſzechmogący/ wiecżny á w miłośierdziu nieprze-
brány Boże á Oycże náß/ ktoryś nam to roſkazał/ á- Apoc. 1. 8. Pſ. 106. 1.
byſmy ćie w ućiſkach náßych wzywáli/ y nas z nich
wyrywáć obiecujeß/ á zá to od nas nie potrzebujeß jedno It. 50. 15.
wielbienia Jmienia twego S. ućiekamy śie tedy do ćiebie Jac. 3. 2.
pomocy y rátunku twojego Boſkiego ßukájąc. A iż nas
nádewßytko trapi niegodność naſzá y uſtáwicżne grzechy/
ktorymi ćiebie/ Páná y Bogá náſzego obrażamy/ dla cżego
też ſerc y ocżu náſzych w potrzebách ſwych do twego na-
świetſzego Májeſtatu śmiele wynośić nie możemy. Przetoż Luc. 18. 13.
ćie prośimy ábyś ten ćiężar grzechow náſzych z nas zdjąć/ á 1. Ioh. 2. 1. 1. 12.
one nam dla przelániá krwie drogiey Syná twojego/ Páná 1. Tim. 2. 5. 6.
Zbáwićielá y Pośrzednika náſzego jedynego Jezuſá Chry-
ſtuſá odpuśćić racżył. Zmiłuy śie nad námi/ Oycże do- Pſ. 99. 9.
brotliwy/ á nas w łáſke S. twoje przyjmi/ pomni ná to/ iżeś It. 103. 14. 17.

ty jeſt PAN y BOg náß/ ktorego miłośierdźia końcá nie
máß/ á myſmy ćzynem rąk twoich/ ćiáło krewkie/ á proch
Eph. 1. 5. 6. 7. pod nógámi twojemi. Tyś śie nam ſtał Oycem w namił-
ßym Synu twoim/ á myſmy dziatkámi twojimi drogą krwią
jego odkupionemi. Badźże nam tedy miłośćiw/ á weyrzy
ná te modlitwy náße/ w ktorychći naprzod chwałe oddawá-
my zá to/ iżeś nas ná wyobráżenie ſwe ku nieśmiertelnośći
Gen. 1. 26. 27. ſtworzył/ á w grzech upádłe przez Syná twego/ Páná náße-
Rom. 5. 12. 18. go Jezuſá Chryſtuſá odkupił/ y Duchym ſwym S. poświe-
1. Pet. 1. 2. 19. ćił/ y do kośćiołá twego powołał. O rácżże nas miłośier-
ny Oyćze w znájomośći Chryſtuſá Páná záchowáć/ w wie-
rze weń utwirdzáć/ Duchem twoim odradzáć/ y do wdźie-
ćznego słowu twemu poſłußeńſtwá pobudzáć. Dźiekuje-
myć y zá te opátrznosć/ ktorą maß nád námi/ y nam wiele
dobrodzieyſtw ćzyniß/ á w łáſce ſwey ku nam nie uſtawaß/
broniß nas też od rozmáitych niebeſpiećzeńſtw/ y kázni ná
ktoreć zárabiamy záwśćiągaß/ oćzekawájąc ábyſmy z grze-
Pſal. 121. 7. chu powſtali/ á do ćiebie śie náwroćili. Niechże tedy zá to
1. Pet. 3. 9. wßytko naświetße Jmie twoje bedźie chwalone od tąd áż
ná wieki. Rácz nam/ o Pánie náß/ y ná potomne ćzáſy łá-
ſki y błogosłáwieńſtwá twoiego używáć. Broń kośćiołá
twojego tyráńſtwem Antychryſtuſowym y niezbożno-
śćią świátá śćiśnionego/ á bądź z námi tych niebeſpiećznych
Luc. 24. 29. ćzáſow. Boć ſámi mocy przećiwnikow y chytrośćiam ßá-
1. Par. 20. 12. táńſkim odporu dáć nie możemy. Utwirdzay Páſterże ko-
śćiołá twego Duchem twoim S. á day áby wiele duß záwie-
dźionych wierną uſługą ſwą Chryſtuſowi Pánu pozyſkáć
mogli. Wyznawce Ewángeliey świetey y dobrodźieje
kośćiołá twojego w prawdźie zbáwienney utwirdzay/ y dá-
row im á błogosłáwieńſtwá twego hoynie przymnażay.
Chrześćiáńſkie Páńſtwá/ á oſobliwie te Oyćzyzne náße we-
źmi w obrone S. twoje. Krolá Páná náßego z przezácnym
1. Tim. 2. 1. 2. domem y rádą jego rządź łáſką y Duchem twoim S. obdarz

rostro-

roſtropnośćią y bojáznią twoją do rządu dobrego y ćzy-
nienia ſprawiedliwośći potrzebną. Záchoway nas od nieu- Lev. 26. 14. 25.
rodzaju y głodu/ od rozruchow y woyny/ od zárázy powie-
trza morowego y inßych plag/ ktorymiś zwykł uporne grze-
ßniki náwiedzáć. Bliźnie náße/ ktorzy w rozmáitych ćie-
ßkośćiách ſwych łáſki y wſpomożenia twego Boſkiego po-
trzebują/ y duſliwie wyglądáją y żebrzą/ w chorobách u-
zdrawiay/ w ſmetkách ćieß/ w śieroctwie y uboſtwie opá-
truy/ krzywdźie odeymuy/ z upadkow day powſtánie/ w nie-
beſpiećzeńſtwách rátunek/ w krzyżu ćierpliwosć y ſtátećzne
przy tobie áż do śmierći wytrwánie. O Pánie náß zmiłuy
śie/ á wyſłuchay niegodne prozby náße/ á w one oſtátnią á
napotrzebnieyßą żywotá náßego chwile nie opußćzay nas/
ále day ábyſmy łáſki á miłośierdźia twego Oycowſkiego pe-
wni będąc żywą w Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá wiáre w
ſercách náßych ćzuli/ uſty wyználi/ y oną śie zá pomocą Du-
chá twego S. przećiw nájázdom ßátáńſkim ßćzyćili/ á duße Act. 7. 59.
náße w rece nawierniejßego opiekuná/ Páná náßego Jezuſá
Chryſtuſá oddawßy/ ſtáli śie dźiedźicmi onego żywotá wie-
kuiſtego w niebie/ gdźie ty jeſteś y krolujeß z Synem twym
miłym/ y z Duchem S. Bog w Troycy jedyny/ ná wieki bło-
gosłáwiony/ Amen.

CIX.

Czwarta.

WJećznie żywy/ wßechmogący á wßelkiey litośći y Apoc. 1. 8.
poćiechy Boże Oyćze náß/ niebá y źiemie nawyżßy 1. Cor. 1. 3.
rządco/ Zbáwićielu wßyſtkich ludźi/ á nawiecey 1. Tim. 4. 10
wiernych/ bogáty ku wßyſtkim/ ktorzy ćie wzywáją. Wßyt- Rom. 10. 12.
ko cokolwiek śie dźieje dobrego w nas y we wßyſtkich wier- Ioh. 5. 17.
nych twych/ wßyſtko śie łáſką y opátrznośćią S. twoją Iac. 1. 17.
dźieje. W tobie żyjemy/ ruchamy śie/ y jeſteſmy. Tyś Act. 17. 28.
ták umiłowáł świát/ żeś Syná ſwego jednorodzonego dał/ Ioh. 3. 16.

áby

áby káżdy kto weń wierzy nie zginął/ ále miał żywot wie-
2. Pet. 3. 9. czny. Ty ćierpliwośći używaß/niechcąc áby ktory zginę-
li/ále áby śie wßyſcy do pokuty událi. Tyś przymierze z ná-
Heb. 7. 22. mi przez jedynego Pośrzedniká Jezuſá Chryſtuſá poſtáno-
2. Cor. 5. 18. 21. wił y utwirdził/ ktory dał ſámego śiebie ná okup zá wielu/
Matth. 20. 28. owßem zá wßyſtkie. Owa/ pełna jeſt wßyſtká ziemia mi-
łośierdźia twego. Zá wßyſtko niechayże chwalone będźie
1. Tim. 2. 5. 6. naświętße Imię twoje od nas/y od wßytkich świętych two-
Pſ. 119. 64. ich ná niebie y ná ziemi/ od tąd/áż y ná wieki. Nie uſtá-
wayże y ná potym/o pełny Oycowſkiey miłośći y uprzyjmey
życzliwośći Boże/ w tey łáſce y miłośierdźiu ſwym ku nam.
Nie przeſtaway nam dobrze czynić y ná dußy y ná ćiele.
Pſ. 51. 4. 9. 1. Joh. 1. 7. Zgładź y omyj nadrożßą krwią Syná twojego/ á Zbáwi-
Mich. 7. 19. ćielá náßego/Jezuſá Chryſtuſá wßyſtkie grzechy náße/y o-
ne w głębokośći wieczney ſwey niepámięći cále zátop y po-
nurz. Błogoſław y ná chwałe Imienia twego wywodź w-
ßytkie ſpráwy/ zamyſły y przedśięwzięćia náße bogoboyne.
Karánie twe ſpráwiedliwe grzechámi náßymi záſłużone
Pſ. 121. 4. 7. oddal od nas. Bądź ſtrożem zdrowia y żywota náßego/y
tego wßytkiego/ czegoś nam z łáſki ſwey użyczyć raczył.
Plagi twe ſtráßne/ mory/ głody/ woyny/ y wßelákie ßko-
dy/ y przygody żáłoſne odwroć precz od nas. A jeſliby
2. Sam. 15. 26. śie miłośći twey podobało nas kiedy czym ſmutnym náwie-
Matt. 8. 2. dźić/ cále śie ná twą S. wolą zpußczamy/ czyń z námi jáko
raczyß/ tylko nam umiejętnośći y pośiłku dodaway z nie-
Joh. 1. 10. bá/ żebyſmy tobą śie ſamym wſpieráiąc y ćießąc/ nie tylko
rzeczy dobre á przyjemne/ále y złe á przykre od ćiebie/ Bo-
gá y Oycá náßego/ wdźięcznie záwße przyjmowáli y ćierpli-
Pſal. 125. 2. wie znośili. Záßczycay ty nas ſam murem opátrznośći two-
jey Boſkiey/ y w drodze zbáwienia wiecznego Duchem
Apoc. 2. 10 ſwym S. ſpráwuy y utwirdzay. Day żebyſmy ć wiernie áż
Phil. 2. 12. do śmierći ſwey ſłużyli/á z bojáźnią y ze drżeniem zbáwienie
ſwe ſpráwując przykazánia twe S. pilnie záchowywáli.

Zbo-

Zbory wiernych chwalcow twych błogoſław/ im dáley tym
znáczniey one rozmnażay/y w pokoju pożądánym zátrzymá-
way. Zbáwienney ſłowá twego S. prawdźie day bieg 1. Theſſ. 3. 1.
wolny/wzroſt y ſkuteczne pomnożenie. Nie dopußczay
błędom y grzechom śie zmacniáć/ áni uſług twych SS dla
niewdźięcznośći náßey nie rácz od nas odeymowáć. Do-
zorcom y Paſterzom ludu twojego dárow potrzebnych Du-
chá twego S. użyczay/ y onych w pracách dobrych pośiłay.
Day mądrość y powagę przodującym/ day dowierną po-
wolność ſłuchającym. Zátrzymaway dobry rząd w domu
twoim/ á zgorßenia wßelákie z niego łáſkáwie uprzątay.
Wzbudzay po wßyſtkim świećie pobożne/ ßczere y gorliwe
chwały twey miłośniki/ ktorzyby o zbáwienną prawdę twą
gorąco śie uymowáli/ y oney záwße potężnie bronili. Pá- .T m. 2. 1. 2
tronom Zborow twych y dobrodźiejom náßym/á miánowi-
ćie Zwierzchnośći mieyſcá tego z miłym Potomſtwem y-
z całym domem jey ná wßyſtkim rácz hoynie błogosłáwić/y
od wßelkiego nießczęśćia ná dußy y ná ćiele miłośćiwie
ſtrzeż y bronić. Błogoſław y wßyſtkie Chrześćiáńſkie
Páńſtwa/ á oſobliwie Oyczyznę tę náße miłą w łáſce/ y w
opátrznośći ſwey Boſkiey przy pokoju pożądánym zácho-
way. Krolá Páná náßego á Pomázáńcá twego rządź Du-
chem ſwym S. mądrośći/ śiły y pożegnánia twego S do Bar. 1. 11.
wykonánia twojey S. woli jemu ßczodrobliwie użyczay/
zdrowiem dobrym obdáruy/ y ſpokoynym pánowániem w
długo fortunne látá ćieſz y koronuy. Błogoſław y nają-
śnieyßy Dom jego/Senat/Hetmány/Rycerſtwo y wßytkie
w przełożeńſtwie będące. O Boże zbáwienia náßego/ wy- Pſal. 51. 1. 16.
ſłuchay nas/á zmiłuy śie nád námi: Zmiłuy śie y nád wßyt-
kimi chwalcámi twojimi/ktorzy w roznych potrzebách y do-
legliwośćiách ſwych/ łáſki á wſpomożenia od ćiebie ſáme-
go dniem y nocą duſliwie proßą y wyglądáją. Chorych Luc. 18. 7.
bądź lekárzem/ſmutnych poćiechą/ubogich ratunkiem/wie-

żniow

żniow wybáwieniem/ Wdow y sirot opiekunem/ brzemien-
nych z błogosławienstwem swym rozwiązániem / położnic
podźwignieniem/ podrożnych strożem/ utrapionych wspo-
Mat. 11. 28. możeniem / prácuiących / obćiążonych y w sumnieniu
strwożonych ochłodą y posileniem/ z tym świątem sie roz-
stawáiących przewodnikiem do niebá łáskáwym / wszytkich
w tobie cále dufáiących / w żywoćie y w śmierći / bądź Bo-
giem y Oycem miłośćiwym. O usłyszże te pokorne y dusli-
Ps 31. 2. 8. we prozby y modlitwy násze/ przyimi nas w nich. Niechże
It. 33. 21. będzie miłosierdźie twoie Pánie nád námi / żebysmy przed
22. nieprzyiaćiołmi nászymi pohańbieni nie byli. Niech sie rá-
duiemy y weselemy w miłosierdźiu twoim / cześ y chwałe
powinną wzdawáiąc Imieniowi twemu S. o Oycze nász
niebieski/ z Synem twym/ á Pánem nászym Iezusem Chry-
stusem/ y z Duchem S. Boże w Troycy iedyny/ y błogosłá-
wiony ná wieki/ Amen.

LITANIA.
CX.

Exod. 34. 6. 7. WYznawamy/ y chwalimy ćie w wielmożnych sprá-
Ps. 103. 17. wách y w niewymownych dobrodźieystwách twoich
Apoc. 4. 8. Pánie: Abowiem iesteś dobry/ świety/ mocny/ mą-
Matt. 28. 19. dry/ sprawiedliwy / á miłosierdźie twoie nád wiernymi ná
1. Ioh. 5. 7. wieki nie ustánie. Oycze/ Swiety Boże/ Synu Boży / Zbá-
wićielu nász Swiety Boże/ Duchu S. Boże/ iedyny nász we
trzech Personách / Swiety / Swiety / Swiety PAnie zaste-
pow/ prawdźiwy Boże/ zmiłuy śie nád námi / y wysłuchay
nas. Bądź nam miłośćiw á przepuść nam násze rozmaite
winy. Przepuść Pánie/ przepuść ludowi swoiemu/ á gnie-
wu swoiego nie wyleway ná nas. Od wszelkiego grzechu/
od wszelkiego błedu / y od wszystkiego złego uchoway nas
miły Pánie. Od złośći chytrośći szátáńskiey / od nieopá-
trzney y rozpáczney śmierći/ od moru y głodu/ od woyny y

prze-

przelánia krwie nászey / od pánowánia nád námi y od wie-
zienia Pogáńskiego/ od rosterku y niepokoiu domowego/ od
ognia/ od gromu/ y niepogod szkodliwych/ á nawiecey od
wieczney śmierći uchoway nas/ miły Pánie. We wszelakiey
potrzebie nászey wspomogay nas. W káżdy dźień pokusy
reką swą podpieray y zászczycay nas. W káżdy czás udre-
czenia y smetku nászego/ nie opuszczay nas. W káżdy czás
złey przygody y nieszcześćia nászego rátuy nas. W dzień o- Mat. 25. 13.
statni á straszliwy sądu twoiego okaż nam twarz swą łáská- 31. 34.
wą/ miły Pánie. My grzeszni prośimy/ wysłuchay nas. Pro-
śimy ćie wszechmocny Pánie á Boże nász/ iżbyś kośćioł swoy
powszechny Chrześćiáński od błedow y grzechow oczyśćiáć/
á w prawdźie twey budowáć/ rządźić / pomnażáć y wspo-
magáć raczył. A wszystkie wierne sługi kośćiołá twego / Eph. 4. 11.
starsze Pasterze Zborow twych/ y niższe pomocniki ich/ że- 12.
byś w szczerey náuce słowá twego / w rządźie y posłuszeń-
stwie świetym/ á w żywoćie pobożnym y przykłádnym rzą-
dźić/ y w opiece á błogosławieństwie swym záchowáć ra-
czył. Przymnażayże ich/ á wysyłay robotniki dobre ná żni- Mat. 9. 38.
wo swoie. Dayże to/ miły Pánie/ żeby śie w kośćiołách y
szkołách zmocniły/ y szcześliwie brzmiały głosy prawdźiwych
náuczyćielow. Od al od nas báłwochwálstwá / heretyc-
twá y wszelákie zgorszenia. Potłum szátáná pod nogámi
nászymi. Racz błądzące y zawiedźione ludźie ná droge Rom. 16. 20.
prawdy przywieść / á grzeszniki upádłe ku pokućie podno-
śić. Racz postepuiące drogámi twymi sługi swe/ w woli
swey á w prawdźie zbáwienney pośiláć. Day wzrost á
rozkrzewienie słowá/ y owoc Duchá twego wszytkim słuchá- Mat. 24. 14.
czom/ żeby nam Ewángelia S. byłá przepowiádána nie ná
ośwyiadczenie/ ále ná zbáwienie násze. Raczże pomnażáć
y ten/ y insze Zbory násze/ żeby w nich liczbá chwalcow twych Luc. 15. 10.
prawdźiwych ku poćiesze nászey/ y Aniołow niebieskich ro- Mat. 11. 6.
słá. Racz nas záchowáć od zgorszenia/ żebysmy w nie zá- It. 18. 7.

żadny-

żadnymi przyczynami nie upadáli/ y z śiebie go nikomu nie
Rom. 2. 24. dawáli/ żeby dla nas słowo/ y poſelſtwo twe y Imie two=
je S. nie było hánbione y bluźnione. Rácz nas PAnie w
prawdziwey żywey wierze/ w miłośći/ y nádziejey zbawien=
1. Pet. 1. 5. ney fundowáć/ pomnażáć/ y do końcá potwirdzáć. Rácz
nas ty ſam mocą ſwą ſtrzedz ku zbáwieniu. Prośimy ćie
2. Tim. 2. 1. 2 nałáſkáwſzy Pánie y Boże náſz/ żebyś nas pod dobrym á
fortunnym pánowániem Zwierzchnośći náſzey w ſpokoy=
nym/ pobożnym/ y poczćiwym żyćiu záchowywáć raczył.
Rácz Królá Páná náſzego/ y wſzytkie Pany Chrześćiáńſkie
Duchem ſwym ku chwale ſwey y poćieſze kośćiołá twego
rządźić/ y zwyćięſtwem nád nieprzyjaćioły twymi ćieſzyć.
Rácz Rády/ y Rycerſtwo oyczyzny náſzey/ ze wſzyſtkimi ſta=
ny w ſpráwiedliwośći y w zgodźie S. záchowáć. Rácz
wſzyſtkim Pátronom y Dobrodziejom kośćiołá twego/ y
Zwierzchnośći mieiſcá tego dáć łaſkę ſwą / dobrą ſpráwę/
długie zdrowie/ ſzczęśliwe powodzenie y błogoſławieńſt=
wo twe świete. Rácz urząd tuteczny/ y wſzyſtkie w przeło=
żeńſtwie Chrześćiáńſkim będące/ y wſzyſtko poſpolſtwo
łáſką ſwą rządźić y wſpomagáć. Prośimy ćie / námiło=
śierniejſzy Pánie y Boże náſz/ żebyś ná wſzytkie udręczone/
zátrwożone/ ſmetne/ chore/ wdowy/ śieroty/ podrożne/ krzy=
wdy y niebeſpieczeńſtwá ćierpiące ludźie łáſkáwe baczenie
mieć/ y one lutośćiwie wſpomagáć ráczył. Rácz brzemien=
nym czáſu ich / y wychowującym potomſtwo ná pomocy
być/ á wſzyſtkie tobie ofiárowáne Chrześćiáńſkie dźiatki
w ſtraży y w opiece ſwey chowáć/ y wzroſt im ku chwale
twey dawáć. Wieznie z okrutnych ręku Pogáńſkich rácz
Matt. 5. 44. wyba wiáć. Nieprzyjaćiołom y prześládownikom náſzym
day wierne upámiętánie/ á zapámiętałym rácz im w ich u=
porze przeſzkadzáć. Wytrać okrutniki/ woyny y niepokoju
Pſ. 67. 2. 7. chcące. Rácz urodzájom ziemſkim/ y wſzyſtkim rzeczam/ y
Prov. 30. 7. pracam naſzym błogoſłáwić/ á potrzebne/ ſpokoyne/ y uczći
1. Tim. 6 8.

we tu

we tu na swiecie wyzywienie, a potym duszne zbawienie.
dla Imienia twego wiecznie chwalebnego racz nam dać.
O Baranku Bozy, ktory zgładzisz grzechy swiata Panie Je= Joh. 1. 29
zusie zmituy się nad nami, przed Oycem swym miłym przy 1 Joh. 2. 1. 2.
czyniay się y orędu(y) za nami, pełni nam swe obietnice 1 Tim. 6 15 16.
łaskawe, pokoy swoy day nam, a bądź zawzdy z nami, Apoc. 5 13.
Panie y Boze nasz iedyny wiecznie chwalebny zmituy się 1 Joh. 5
nad nami a wysłuchay nas. 7. 9. 20.

ZA PODROZNE
CXI.
Pierwsza.

Za w droge się puszczaiące, albo iuz w drodze będące.

O nawyzszy strozu, obronco y Przewodniku nasz Ps. 121.
w tym tu pielgrzymstwie ziemskim napewnieyszy, 1. &c.
Panie Boze wszechmogący, ktory nie spisz ani drzemiesz Gen: 24
strzegąc Izraela wiernych, a wybranych swoich 48
Tys niekiedy w dalekich y niebespiecznych drogach pro= It 48. 16
wadził, strzegł, bronił, y błogosławił Eliezera Sługę To 6. 12
Abrahamowego, Iakoba Patryarchę, Tobiasza, lud Izraelski, 3. 14.
Mędrce Pana nowo narodzonego szukaiące, y insze chwalce Exo. 14 19
swoie, racz ze y teraz pokornie cię prosimy osoby te ktore Matt. 2 1. 2.
się w droge z przyczyn ważnych puszczaią (puscity) przyiąć
z osobliwey łaski swey w Boską opieke swoie. Day im Ps. 91
za przystawa y przewodnika Anioła twego S. ktoryby ich 11. 12
z woli y rozkazania twego strzegł na wszystkich drogach
ich, a po szczęsliwym z błogosławienstwa twego S. potrzeb
wszystkich odprawieniu, do domu ich nazad w pokoiu
y w zdrowiu dobrym przywrocił. Day się nam z niemi
wrychle znowu zdrowo oglądać, y ucieszyć z pożegnania
swoiego w ich sprawach poważnych. Day aby wszystko
zastali doma wedle żądosci serca swego, szczęsliwie z ła=
ski twoiey wszelkie kłopoty, szkody, zale oddal od nich, y

oddo,

Ps. 42. 10 od domownikow ich. O Boze nasz, Boze zywota y zba-
Jt. 51. 2 wienia naszego, ktory strzezesz wyscia tych ktorzy w
Jt. 121. 1 tobie dufaią, wysłuchayze dufliwe prozby nasze y zmi-
&c. łuy się nad nami. A gdy się skonczy od ciebie zamierzony bieg
Job. 14. 5 zycia y pielgrzymstwa naszego na tym swiecie. przyimi
1 Pet. 2. 11 ze nas przychodniow y gosciow ziemskich do oney wieku-
istey Oyczyzny niebieskiey, gdzie z Synem twym miłym
Panem y Zbawicielem naszym y z Duchem S. zyiesz y kro-
luiesz Bog iedyny, y błogosławiony na wieki. Amen.

CXII

Druga.

Za te ktorzy się z drogi powrocili.

Ps. 95. 3 O wielki a wszechmogący Boze, tworco Nieba y zie-
Apo: 4. 11 mie y wszystkich rzeczy, ktore w nich są, doskonały
Jac. 1. 17. rządco y sprawco. Tyś iest dawcą zywota, zdrowia, po-
Ps. 121. koiu, y wszelakich dobr czesnych y wiecznych. Ty się
1. &c. sam nami y wszystkiemi chwalcami twoimi miłosciwie
opiekasz, a nie tylko zdrowie y insze potrzeby, bez ktorych
się obeiść zgoła nie mozemy, ale y sumnienie nasze Oyco-
Jt. 91. 11 wsko piastuiesz. Ty nas przez Anioły twe S.S. na wszy-
Heb. 1. 14 stkich drogach naszych strzezesz y bronisz y one na posługę
posyłasz dla tych ktorzy zbawienie odziedziczyc maią. Chwalę
my naswiętsze Imie twoie za wszystkie niewysłowione dobro-
dzieystwa twe a osobliwie za to, zes oto ktore, za ktory
mismy się tobie Oycze dobrotliwy modlili y przyczyniali,
z drogi bez szkody y przygod załosnych i wstarce y błogo-
sławienstwie twym Swiętym w zdrowiu dobrym y w pokoiu
poządanym z spolną wszystkich nas uciechą powrocic
y na to mieysce szczęsliwie stawic raczył. Nie
wypuszczayze y na potym ich y nas ktorzy w to-
bie samym nadzieię pokładamy z Boskiey opieki Swoiey
Ps. 119. 116 miły Panie. Rządz nas podług słowa twego
Jt. 51. 14 Duchem Swoim Swiętym, zebysmy skarbili So-
bie.

bie skarb nie w tym pielgrzymstwie ziemskim/ ále w niebie/ Mat. 6. 20.
gdzie áni mol/ áni rdzá psuje/ áni złodziij podkopáć y ukráść 1. Pet. 1. 4. 5.
może. Strzeż nas ty sam mocą swą przez wiárę ku zbá-
wieniu zgotowánemu/ y w niebiesiech dla nas wedle wiel-
kiego miłosierdzia twego záchowánemu w CHRystusie
JEzusie/ ktoremu z tobą/ y z Duchem S. niech będzie cześć
y chwáłá ná wieki wiekow/ Amen.

W NIEDZIELNE DNI.

CXIII.

Ná Pierwszym Zgromádzeniu.

NAywyższy dobrodzieiu nász/ Boże wszechmogący/ kto- Gen. 15. 1.
ryś nas ná to mieysce przed obliczé swoie dla słucha- It. 17. 1. 2.
nia y uważánia słowá twego/ y dlá chwał/ á Modli- Psal. 121. 4
tew SS. stáwić rączył/ dziekuiemy twey Boskiey mi-
łości zá straż y opiekę twoię Oycowską y zá wszelákie nie-
wypowiedziáne dobrodzieystwa twoie/ ktoreśmy iáko inszych
czásow/ ták y w ten przeszły tydzień bráli z łáskáwych rąk
twoich. Znamy to/ o Boże nász/ żeśmy niegodni tey ták Gen. 32. 10.
wielkiey łáski twoiey/ á to dla rozlicznych nieprawości ná- Iac. 3. 2.
szych/ ktorymi Máiestat twoy S. ustáwicznie obrażamy.
Y ten przeszły tydzień nie zszedł nam ták/ żebyśmy ná gniew
twoy y ná karánie spráwiedliwe zárobić sobie nie mie-
li. Ale/ żeś ty iest miłosierny y litościwy/ nierychły do gnie- Exo. 34. 6. 7.
wu/ á obfity w miłosierdziu y w prawdzie/ ktory nie chcesz Eze. 18. 23.
śmierci niepobożnego/ áni się w niey kocháß/ ále ráczey/ że- It. 33. 11.
by się odwrocił od drog swoich á żył. Ku tobie tedy oczy
y sercá násze dufliwie podnosimy prosząc y mowiąc: Bo-
że/ bądź miłościw nam grzesznym. (Oczyść nas nadroższą Luc. 18. 14.
krwią Báránká niewinnego y niepokalánego/ Jezusá Chry- 1. Pet. 1. 19.
stusá/ od wszelkiego grzechu/ poświęć nas sobie Duchem 1. Ioh. 1. 7.
twoim świętym/ á day żebyśmy y ten dzień S. Niedzielny/
z powinną naświętszego Imienia twego chwałą przystoy-
nie święcić/ y dálsze dni żywotá nászego nam od ciebie zá-

mierzone ná S. ſłużbie twojey wiernie trawić mogli.) Od-
Act. 17. 26. padź precż od nas głownego nieprzyjaćielá ßátáná / ktory
1. Pet. 5. 8. jáko lew ryczący obchodzi/ ßukájąc kogoby pożárł/ á nawię-
cey w ten czás/ kiedy prace święte przed ſię bierzemy / od-
padź go/ o Zwyćiezco niezwyćiezony / ktoryś w Synu
ſwojim miłym głowę jego potárł/ y uczynki jego zepſował.
Gen. 3. 15. W obronę Boską twoję jáko ſámych śiebie/ ták y cáłą gro-
1. Ioh. 3. 8. madkę wybránych twojich po wßyſtkim świećie rozproßo-
ną tobie duflíwie poruczamy. Bądź ſtrożem y obrońcą
Psal. 121. 4. kośćiołá powßechnego. (Sługi ſwe rządź Duchem ſwym
S. użycz im mądrośći zbáwienney/ otworz wárgi ich/ á uſtá
czyń ſpoſobne do nabożnego y przeráźliwego opowiádánia
świętey chwały twojey. Nie opußczay y ſłuchaczow bo-
Isa. 12. 3. goboynych/ niechay co nawięcey náczerpáją poćiech/ náuk
y przeſtrog zbáwiennych z czyſtych źrzodeł ſłowá twego S.
płynących. Zápalay ich ogniem twojim niebieſkim do na-
bożnego wychwalánia Imienia twego S. y do náśládowá-
nia wßelkiey cnoty y świątobliwośći. Przerażay ſercá
Luc. 17. 5 wßyſtkich nas żywym ſłowem twojim. Przymnoż nam
Psal. 51. 12 wiáry/ ożyw nádźieję/ y utwirdź miłość. Serce czyſte
ſtworz w nas/ o Boże/ á Duchá práwego odnow we wnę-
trznośćiách náßych. Niech nam nie brzmi nádáremno
Mat. 24. 14 głos Ewángeliey S. ále niech nam będźie wonnośćią żywo-
2. Cor. 2. 16. tá ku żywotowi.) A po pracy teráźnieyßey day nam z łáſki
ſwey ßczęśliwe z tym świátem rozſtánie/ á kiedy náſtąpi
Mat. 25. 11. dźień on zmartwychwſtánia powßechnego/ poſtaw że nas
34. po práwicy ſwojey/ ábyſmy ćię z Anjoły niebieſkimi y ze
Apoc. 4. 8. wßyſtkimi świętymi twojimi chwalić/ y tobie w onę wie-
It. 5. 11. 13. czną niedźielę á w odpoczynku nieodmiennym ſłużyć w nie-
bie doſkonále mogli/ (przez PAna náßego IEzuſá Chry-
ſtuſá/ ktoremu z tobą/ Oycze náß niebieſki/ y z Duchem S.
pokorny pokłon/ ſerdeczna chwałá y cześć należy wiekujiſtá/
Amen.

W DRU-

W DRUGIM ZGROMADZENIU PRZED KAZANIEM.

CXIV.

SPOWIEDZ.

My nędzni á grzeßni ludźie/ ſpowiadamy śię tobie/ etc.
Albo: O PAnie/ ſędźio ſerc/ myśli y uczynkow/ etc.

Pátrz wyżey w modlitwách pokutnych. Albo tę modlitwę mow.

PAnie Boże wßechmogący / Oycze náß niebieſki/ kto-
rego zakon ták jeſt doſkonáły/ że błędne náwraca du- Ps. 19. 8. 9.
ße dawa mądrość nieumiejętnym / uweſela ſerce / y It. 119. 50.
oczy máluczkich oświeca/ pokornie ćię prośimy/ żebyś po- 92. 33. 104. 105.
dług niewymownego miłośierdźia ſwego ćiemne zmyſły
náße jáſnośćią Duchá ſwego S. oświeć ć raczył/ żebyſmy zá-
kon twoy dobrze zrozumieć/ á zrozumiawßy uczynkámi do-
bremi z dáru twego S. wyrażáć go záwße przyſtoynie mo-
gli. Wznieć w ſercách náßych chęć uprzeymą do ſłuchánia
świętych wyrokow twojich/ á day nam gorliwą y ſtáteczną
powolność do pełnienia świętey woli twojey. Záćłum w 2. Cor. 10. 5. 6.
nas hárdość przez grzech wrodzoną/ y pychę świętemu
Máieſtatowi twemu przećiwną. Day ábyſmy z bojáźnią y Phil. 2. 12.
ze drżeniem ſpráwowáli zbáwienie náße/ y tobie ſłużyli w Luc. 1. 75.
świątobliwośći y w ſpráwiedliwośći po wßyſtkie dni ży-
wotá náßego. Uczyńże to wßytko/ o námiłośćiwßy Oy- 1. Ioh. 2. 2. 12.
cze/ dla Syná twojego/ PANA y Zbáwićielá náßego IE- Mat. 6. 9.
zuſá CHryſtuſá/ ktory śię nam ták modlić rozkazał: Oy-
cze náß/ ktoryś etc.

PO KAZANIU.

CXV.

O poſpolite potrzeby.

WSzechmogący y wiecznie miłośierny Boże Oycze Ps. 106. 1. 2.
náß niebieſki/ dźiękujemy twey S. wielmożnośći zá
wßyſtkie święte dáry y dobrodźieyſtwá twoje/ kto- Iac. 1. 17.

 re ob-

re obficie záwżdy do nas płyna z reki łáskáwey twojey/ kto-
rymi żywić y opátrowáć ráczyß duße y ćiáłá náße. O rá-
czyß nas/ miłośierny Oycze/ zachowáć w teyże łásce swey ná
Psal. 103. 4. wieki. Błogosłáwieństwo swoje rácz rozłáć ná wßystkie
5. 17. sprawy y potrzeby náße. Badźże Oycem náßym miłośći-
2. Cor. 6. 18. wym/ á my bedźiemy/ zá łáską S. twoją/ dźiatkami tobie
Psalm. 80. miłymi y powolnymi. Okaż nam ty twarż swoje/ á tak be-
4. 20. dźiemy zbáwieni. Day nam zrozumieć sprawy y tajemnice
Psal. 119. krolestwá swojego. Rácz nápisáć wola Zakonu swojego
27. 33. 34. w sercách náßych. Day miłośierny Oycze kośćiołowi swe-
Ps. 122. 6. mu pokoy. Day káznodźiejom Duchá twego świetego/ á-
Mat. 10. 20 by prawdźiwie ucząc/ y pobożnie żyiąc/ kośćioł twoy sło-
1 Tim. 4. wem twym y żywotem przykładnym przystoynie budowáli.
12. 16.
1. Tim. 2. 1. Rácz dáć Krolowi/ Pánu náßemu/ ze wßystkim Domem/ y
2. Rádą jego/ dobre zdrowie/ ßczęśliwe Poddánymi rządzenie
y długie á fortunne pánowánie. Krolestwá Chrześćiáń-
skie/ osobliwie te/ w ktorych kwitnie S. Ewángelia two-
ja/ y te Oyczyzne náße rácz błogosłáwić/ y one do końcá
Lev. 26. 25 świátłośćią słowá twego S. ośwmore. Zachoway je też
26. miły Pánie od mieczá nieprzyjaćielskiego/ od głodu ćięßkie-
go/ od powietrza morowego y od wßelkich stráßnych plag
twojich. Pány Chrześćiáńskie rácz rządźić Duchem swym
świetym/ błogosław im/ y day im Duchá mądrośći/ áby lud
twoy rządźili w bojáźniey twojey/ w pobożnośći y sprá-
wiedliwośći. Pátrony y dobrodźieje kośćiołá twojego/ á
osobliwie Zwierzchność mieyscá tego/ z miłym potomstwem
y z cáłym domem jey/ rácz w łásce swey/ w zdrowiu dobrym/
w pokoju y w opátrzności swojey chowáć/ w prawdźie zbá-
wienney utwirdzáć/ y ná wßyßtkim hoynie błogosłáwić.
Iac. 5. 14. Lud pospolity Chrześćiáński/ á miánowićie chore/ smetne/
16. ubogie/ wdowy/ śiroty/ dźiatecżki/ więźnie/ podrożne/ krzyż
á prześládowánie dla Ewángeliey S. ćierpiące sprawuy/
broń/ ćieß/ rátuy y utwirdzay miłośierną reką swoją Boską.

Winy y grzechy náße/ ktorymiśmy zásłużyli docżesne y wie- Ier. 30. 14.
czne karánie/ rácz nam miłośćiwie odpuśćić. Nieprzyja- 15.
ćioły kośćiołá swego rácz powśćiągnąć/ y náwroćić do Rom. 6. 23
prawdy swojey. Od chytrośći ßátáńskiey rácz nas bronić/ Matt. 5. 44.
w nowym żywoćie tobie miłym rácz nas przez Duchá Ps. 121. 4. 7
swego S. postánowić/ y od wßystkiego złego/ dußnego y ćie- It. 122. 6.
lesnego rácz nas záchowáć y obronić. O rácz yß nas ogár-
nąć swym świetym miłośierdźiem y błogosłáwieństwem
w káżdey sprawie y potrzebie náßey/ y pokoy swoy S. rácz
rozłáć ná nas. Uczyńże to wßystko/ o co śie prośimy/ y Eph. 3. 20.
nád to wiecey niżeli prośić umiemy/ y co widźiß nam być
pożytecżnego y zbáwiennego/ Boże Oycze náß niebieski/
dla JEzusá Chrystusá Syná twego/ Páná y Zbáwićielá
náßego. Oycze náß/ ktorys jest/ etc.

Tu należą y inne podobne Modlitwy o pospolite potrzeby Kośćiołá Bożego, wyżey położone.

NA NIESZPORZE.

CXVI.

Pierwßa.

Chwalimy ćie świety niebieski Pánie Boże náß/ żeś nas
dniá dźiśieyßego niedźielnego w łásce y opiece Bo- Isa. 12. 1. 4.
skiey swojey áż do tey chwile przechowáć rácżył. A 6.
jákoś zwykł co dźień ćiáłá náße pokarmem/ napojem y w- Ps. 121. 4.
ßeláklmi potrzebámi opátrowáć/ ták y duße náße posiliłeś Ps. 145.
obrokiem zbáwiennym słowá twego prawdźiwego. O rácz- 25. 16.
że to/ co nam podawaß przez ustá sług swojich/ w nas Du-
chem swym S. piecżetowáć/ żebyśmy nie tylko słucháczámi
wiedząc ymi wolą twoje byli/ ále też czynićielmi słowá y roz- Iac. 1. 22.
kazánia twego. Poselstwá prawdźiwego swego nie rácz
od nas odeymowáć/ ále mu rácz dáć táki płác/ żebyśmy y my Matt. 9. 38.
przy prawdźie twojey áż do śmierći wytrwáli/ y po nas/
żeby śie potomne wieki wolnośćią prawdźiwego nabożeń-

Mat. 26. 41. ſtwa ćießyły/ poki jedno świátá ſtánie. A iżeſmy z przyro-
Iac. 3. 2. dzenia bárzo krewcy/ y dniá dziśieyßego/ nád wierna práca
znáydowáły śie przy nas rozmáite nikczemnośći w ſłuchániu
Ioh. 1. 16. ſłowá twego y w modlitwách náßych. Prośimy ćie po-
kornie/ rácz nam wßyſtkiego tego przebáczyć/ á w zupełno-
śći Syná twego wßyſtkie niedoſtátki náße dopełnić. Rácz
nas y wybráne twoje/ gdziekolwiek ſa ná świećie/ przez oſtá-
Psal. 34. 8. tek dniá tego/ y ná nádchodzacy cáły tydźien/ y áż do śmier-
ći pod ſtraża Anjołow ſwojich w dobrey ſpráwie/ w wier-
ney pracy/ bez urázy ſumnienia miłośiernie chowáć. A po
Apoc. 21. 3. śmierći rácz nas przyjać do kośćiołá niebieſkie°/ zebyſmy ćie
22. 24. Swiety/ Swiety/ Swiety/ Panie Zaſtepow w niebie/ wo-
Apo. 4. 8. nym wálnym wßyſtkich świetych twojich zgromadzeniu
doſkonale poználi/ á tám uſtáwiczna niedziele obchodzac/
ćiebie ſerdecznie miłujac/ chwalac/ y tobie doſtoynie ſłużac/
z toba w nieſkonczoney radośći y ſławie żyli ná wieki/
Amen.

CXVII.

Wtora.

Psal. 107. 1. DZiekujemyć á chwalimy S. Jmie twoje/ Pánie Boże
wßechmogacy/ Oycze náß namiłośćiwßy/ żes nam
ten dźień świety niedzielny w pokoju ſtráwić dał/
náſłuchániu y uczeniu śie ſłowá twego S. Ale iż Syn twoy
miły/ Pan náß Jezus Chryſtus tego nas náuczył/ iż błogo-
Luc. 11. 28. ſłáwieni ſa ći/ ktorzy nie tylko ſłuchája ſłowá twojego/ ále go
też ſtrzega/ y według niego śie rzadza y ſpráwuja/ á ſtrzedz
Psal. 51. 14. go/ záchowáć/ y według niego śie ſpráwowáć z nas żaden
15. nie może/ bez oſobliwego rátunku y pomocy Duchá twego S.
1. Cor. 12. 3. Przetoż ćie pokornie prośimy/ o miłośierny Boże Oycze náß
11. 2. Cor. 3. 5. niebieſki/ odpadźże precz od nas ßátáná/ głownego nieprzy-
jaćielá zbáwienia náßego/ żeby nam chytrośćiámi ſwymi nie
Matt. 13. 19. ßkodził/ áni tego czegoſmy śie y dźiś z ſłowá twego náuczyli

z pámieći náßey nie wybierał/ y ćierniem rożnych świata te- Marc. 4. 19.
go pożadliwośći w nas nie zátłumiał. Sercá też náße o-
poczyſte y zátwárdźiałe rácz przez Duchá twego S. zbá-
wienna miłośierdźia twego roſa zmiekczyć/ odwilżyć/ y
z nich ſobie źiemie dobra y płodna uczynić/ áby w nas owoce
dobre z ſłowá twego pochodzace/ y w nawiekßych poku-
ſach á utrapieniách nie uſychály/ áni uſtáwáły/ ále żeby śie w
nas ku wieczney czći á chwale Jmienia twego S. y ku zbu-
dowániu bliźnych náßych zá łáſka y pomoca twoja Boſka
im dáley tym wiecey pomnażáły. O rácżże nam to dáć Bo- 1. Ioh. 2. 3.
że náß/ Oycze náß/ y dobrodźieju náß/ dla Jezuſá Chryſtuſá 1 2.
Syná twojego/ PAná y Zbáwićielá náßego/ ktoremu z to-
ba/ y z Duchem S. należy cześć y chwałá ná wieki/ Amen.

W POWSZEDNIE DNI, PORANNE.

CXVIII.

Pierwßa.

WSzechmogacy á wieczny Boże/ Oycze náß niebieſki/ Apo. 1. 8.
dźieki tobie czyniemy/ przez Jezuſá Chryſtuſá/ Sy- Psal. 3. 4. 6.
ná twego miłego/ á Páná náßego/ iżeś nas tey prze- It. 121. 4. 7.
ßłey nocy w łáſce y w opátrznośći ſwey/ y w dobrym zdro-
wiu záchował/ á od wßelákiey złey przygody łáſkáwie ſtrzedz
raczył. Pokornie ćie prośimy/ ábyś nas też dniá tego y
przez wßyſtek wiek żywotá náßego grzechu/ ſromoty y wße-
lákiego złego miłośćiwie záchowáć raczył. Abowiem ći my
duße y ćiáłá náße/ tákże prace/ ſpráwy/ myśli/ mowy poru-
czamy w mocne á świete rece twoje/ y wßytko to/ cokolwiek 1. Cor. 4. 7.
jedno z twojey S. ßczodrobliwośći mamy/ tobie oddawá- Psal. 34. 8.
my. Anjoł twoy S. niech bedźie z námi/ áby nas od ßátá- It. 91. 11.
ná dußnego nieprzyjaćielá/ y wßytkich innych widomych
y niewidomych przygod bronił moca twoja. Kośćioł 1. Tim. 2.
twoy miey w obronie. Lud poſpolity/ á oſobliwie miáſtá/ 1. 2.
wśi/ domy rácz oświećić znájomośćia y poſłußeńſtwem

Ewangeliey twojey S. Ná Koronę polską/ y ná Państwá
do niey należące/ y ná wßystkie inße Chrześciány/ nie do-
pußczay/ Boże wßechmogący/ nieprzyiacielá/ głodu/ cho-
rob/powietrza/ ogniow/ ßkod y wßelkich plag twoich. Cho-
re uzdrow/ smętne pocieß/ więźnie wierne y pobożne wy-
baw/ podrożnych bądź strożem/ ubogich wspomożeniem/
stárych rátunkiem/ wdow/ sierot/ Pánien/ młodzieniaß-
kow/ sług rzemieśnikow y ludzi prácuiących ná káżdym
mieyscu bądź Bogiem łáską wym/ opiekunem y Oycem na-
miłościwßym. Spráwże też to/ miły Pánie/ żebysmy cię
Act. 1. 14. wßyscy zgodnie chwalili według twego S. słowá. O rácz-
It. 4. 31. 32. że to uczynić/ dla JEzusá Chrystusá Syná twego miłego
1. Ioh. 2. 12. á Páná náßego/ ktory z tobą y z Duchem S. żyie y kroluje
It. 5. 7. w jedności Bostwá ná wieki wieczne/ Amen.

CXIX.

Wtora.

Psal. 121. 7. PANIE BOże wßechmogący/ Oycze náß namiło-
ściwßy/ dziękujemy twey S. Boskiey Oycowskiey
miłości/ iżeś nas tey przeßłey nocy raczył zachowáć
od wßelkiego niebespieczeństwá. Pokornie cię prosimy/
Oycze náß namiłościwßy/ ábyś też nas y dniá tego dzisiey-
ßego y po wßystkie dni żywotá naßego od wßystkich nie-
przyiacioł náßych/ dußnych y cielesnych ręką twoją S. Oy-
cowską bronić raczył. Gdyżmy w ręce S. twoje/ Oycze nie-
bieski/ ná ten dzień przez wßystek żywot náß poruczamy du-
Ps. 91. 1. 2. ße y ciáłá náße. Racz nas rządzić y opátrowáć mocą y łáską
swoją/ ábysmy pod obroną twoją żyć mogli/ ku chwale I-
mienia twe° s. yku pocieße bliźnych náßych z dobrym sumnie-
niem náßym. Racz nam też dáć Pánie/ ábysmy się ciebie bá-
li/ chodząc drogámi twoimi/ niech z námi będzie dobrze/ á
Ps. 67. 28. wßystkim rzeczam y spráwam naßym racz błogosłáwić/ y o-
ne ná cześć y ná chwałę wielkiego Imienia twe° wywodzić.

A day

A day ábysmy widzieli wiele ludzi wiáry Chrześciańskiey/ Ps. 122. 4. 6.
pokoy nád kościołem twoim/ nád miłą Oyczyzną náßą y
nád Páństwy inßymi Chrześciańskimi/ jasnością S. Ewán-
geliey twojey oświeconymi káżdey godziny. Ludzi cho-
rych/ smętnych/ podrożnych/ ubogich/ wdow/ sierot/ Pań Jac. 5. 14.
brzemiennych y innych wßystkich w rożnych potrzebach 16.
swych do ciebie wzdycháiących y wołáiących rácz wysłu-
cháć/ y nád nimi się zmiłowáć. Przyimiże nas wßystkich/
Pánie dobrotliwy/ w łáskę twoje naświętßą ná ten dzień 1. Joh. 2. 2.
dzisieyßy y ná wßystek czás żywotá náßego/ dla JEzusá 12.
Chrystusá Syná twego miłego/ Páná y Zbáwicielá naßego,
Oycze náß/ ktoryś jest/ etc.

CXX.

Trzecia.

DZiękujemy ć á chwalemy Imię twoje naświętße/ Ps. 106. 1. 2.
Oycze náß niebieski/ żeś nas raczył stworzyć ná swo- Gen. 1. 26.
je wyobráżenie/ á upadłe y grzeßne ludzie sam z 27.
swojey miłości raczyłeś odkupić przez Syná swego mi- Rom. 3. 23
łego/ Páná naßego Jezusá Chrystusá. Duchem S. nas po- 24.
święciłeś/ á znowuś odrodził słowem prawdy/ więc y w o- 1. Pet. 1. 2.
piece Oycowskiey nas chowaß wßytkim dobrym dáruiąc 22.
y opátruiąc/ niechayże będzie miłości twojey zá to wie- Jac. 1. 17. 18.
czna cześć y chwałá. Prosimy twey Oycowskiey miło- Psal. 111.
ści/ ráczże to dáć/ ábysmy y ten dzień dzisieyßy y wßystek 2. &c.
czás żywotá naßego przeżyli ku czci twey y chwale. Zá-
chowayże nas/ namileyßy Oycze niebieski od wßystkiego
złego dußy y ciáłu ßkodliwego/ od grzechow śmiertelnych
y od nießczęścia á przygod smutnych. Ráczże nam w
prácach náßych dobrych błogosłáwić/ á bliźnie náße
wßystki jáko y nas opátrowáć. Przełożone Kościołá
swego y przełożone tego świátá ráczże ty sam Duchem S. 1. Tim. 2. 1.
rządzić/ á ku dobrym prácam one pobudzáć. Chore y 2.

smut-

ſmutne ludźie racž poćießáć/ á nád wßyſtkimi utrapiony-
mi łáſkáwie śie zmiłowáć. Včyńże to/ miłośćiwy Oyčze
náß niebieſki/pokornie ćie prośimy/ dla Syná twego mile-
go Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá/Amen.

CXXI.

Czwartá.

WSzechmogacy/ wiečzny á nalutośćiwßy Boże/
Apo. 1. 8. Oyčze náß niebieſki/ dźieki twoiey Boſkiey miłośći
Exo. 34. 6. pokornie čyniemy zá wßyſtkie świecte dáry y do-
Rom. 11. 33. 36. brodźieyſtwá twoie niewyličzone/ ktore obfićie záwżdy ku
Pſ. 103. 1.2. nam plyna z reki łáſkáwey twoiey. A oſobliwie zá to/ żeś
nas ná ſwoie wyobrażenie w ſpráwiedliwośći y w
Eph. 4. 24. świetobliwośći prawdźiwey ku wiečzney nieśmiertelnośći
Rom. 5. 12. 18. ſtworżył / á gdyſmy w rodźicách naßych pierwßych z
Ie. 6. 23. przyčzyny ſwey włáſney upadli w grzech/ w gniew twoy
y w wine potepienia wiečznego/ tyś nas ſam z miłośći Bo-
ſkiey ſwoiey użaliwßy sie zginienia náßego/ wykupił/ nie
1. Pet. 1. 19 jakimi rzečzami ſkáżitelnymi/śrebrem/albo złotem/ále dro-
20. 2. 3. 22. ga krwia Báranká niewinnego y niepokalánego/ JEzuſá
Chryſtuſá/dla ktoregoś nas też Duchem ſwym ś. poświecił/
Jac. 1. 18. y z nowu porodźił ſłowem prawdy. Tyś nas przez wßyſtek
wiek náß áż y tey nocy przeßley / do tey chwile teráźnieyßey
Pſal. 121. 2. poránney/w ſtráży y w opátrznośći ſwey Boſkiey/ w poko-
32. ju y w zdrowiu dobrym záchował/ y od wßelakiey ßkody y
przygod żáłoſnych miłośćiwie ſtrzedz y bronić račzył. O
niechayżeć bedźie zá to wßyſtko ſerdečzna dźieká/ čześć y
chwałá wiekuiſta. Prośimy przytym pokornie twey Bo-
ſkiey Oycowſkiey miłośći/dayże nam y ten dźień dźiśieyßy y
wßytek čzás dálßy żywotá náßego w łáſce twey/ w dobrym
zdrowiu/w ſpokoynym y weſołym ſumnieniu z pochwała
naświetßego Jmienia twego/ y z zbudowániem bliźnych
náßych ßčześliwie ſtráwić. Błogosław wßyſtkie ſpráwy/

prace/

prace/zamyſły y przedśiewźiećia náße bogoboyne/miły Pá- Pſ. 67. 1. 7.
nie/ á račz nas w zbáwienney znajomośći twey/ w wierże
prawdźiwey/w miłośći nie obłudney/w pobożnośći y świe-
tobliwośći nie odmiennie gorliwey/w nádźiejey wiečznego
żywotá pewney y we wßelákich cnotach SS. z łáſki ſwey
chowáć/w nich nas im dáley/tym znáčzniey pomnażáć/y áż
do końcá moca ſwa Boſka ſtwirdzáć/y ſtrzedz ku zbáwie- 1. Pet. 1. 5.
niu. Záchowayże nas też/ Oyčze dobrotliwy/ od błedow y
grzechow wßelákich/ od nießčześcia y przygod ßkodliwych/
od nieprzyjaćioł dußnych y ćielesnych: Bliźnie náße wßy-
tkie/jáko y nas/wßelákimi potrzebámi miłośćiwie opátruy/ 1. Tim. 2. 1. 2.
á ludźie niewierne y záwiedźione Chrześćiány do zbáwien- Jac. 5. 14.
ney prawdy ſwey račz łáſkáwie náwroćić/ ábyſmy ćie wßy- 16.
ſcy/ſłużacći wiernie/zgodnie chwalili według twego S. ſło-
wá. Przełożone kośćiołá twojego / wßyſtkie wierne ſługi á
Páſterze wybránego ludu twojego/y Przełożone tego świá-
łá/Pátrony y dobrodźieje wiernych chwalcow twych/á oſo-
bliwie Zwierzchność mieyſcá tego/z miłym potomſtwem/y
z cáłym domem jey račzże ty ſam Duchem ſwym S. rzadźić/
zdrowiem dobrym y błogosłáwieńſtwem ſwym hoynym
dárowáć/ y we wßelákich pomyślnych poćiechách ku chwa-
le twey y ku poćieße á pożytkowi znáčznemu wielu ich w
długo fortunne látá miłośćiwie chowáć. Błogosław y
inne wßytkie čłonki práwowiernego kośćiołá twojego/
chorych badź lekárzem/ſmetnych y zátrwożonych poćiecha/
wdow y śirot opiekunem/podrożnych ſtrożem/z tym świá-
tem śie rozſtawájacych do niebá przewodnikiem łáſká-
wym/ krzyż y prześládowánie dla prawdy S. twojey po-
nośacych pośileniem / y wßyſtkich utrapionych á w ro- Pſ. 119. 134.
żnych trudnośćiach/ ćießkośćiach y niebeſpiečzeńſtwách
zoſtawájacych račz być Bogiem/Oycem y dobrodźiejem
miłośćiwym. O Oyčze miłośierdźia/o Boże wßelkiey po- 2. Cor. 1. 3.
ćiechy/wyſłuchay nas/učzyń to wßytko o co ćie prośimy / y Eph. 3. 20.

wiecey

wiecey nád to/ niż my nedzni á grześni prośić umiemy/ dla
1. Joh. 2. 2. 12. Jezuſá CKryſtuſá/ Syná twojego á Páná náſzego/ w ktorego
naświetſzym Imieniu ták śie jeſzcze duffiwym ſercem
nabożnie modlimy: Oycze náſz/ ktorys ieſt w niebie/ etc.

POLUDNIOWA.

CXXII.

Łáſká twa S. ſpráwiłá Boże Oycze náſz niebieſki/ żeſmy
Psal. 121. 2.&c. iáko przeſzłe wſzytkie dni y godźiny żyćia náſzego/
ták oſóbliwie y teraz świeżo te dniá tego połowice
w dobrym zdrowiu/ w ſpokoynym ſumnieniu/ w ſtraży
y w błogosłáwieńſtwie twym S. przeżyli. Zá te pomienione/
y inne niewyliczone dáry y dobrodźieyſtwá twoje
Act. 13. 22. powinnąc cześć y chwałe nabożnie oddawamy. Tobie śie
Psal. 55. 18. niekiedy on mąż według ſercá twojego Dawid modlił
Dan. 9. 23. wieczor/ ráno y w południe/ y z krzykiem ſerdecznym wołał
It. 6. 10. ná ćie/ áżbyś go wyſłuchał. Podobnie tákże y Dániel S.
wielce przyjemny ſługá twoy trzykroć przez dźień klekał ná
koláná ſwoje y modlił śie/ á chwałeć oddawał Pánu Bogu
ſwemu. Tymi świetymi świetych twojich przykłády bedąc
y my w ſercách ſwych przeráženi tobie śie y w ten czás południowy/
Joh. 4. 23. nawyżſzemu duſz y ćiał náſzych dobrodźiejowi/
modlimy/ ćiebie w Duchu y w prawdźie chwalimy/ pokornie
Dan. 9. 19. prośąc/ wyſłuchay nas/ y zmiłuy śie nád námi. Przebacz
łáſkáwie/ miłośierny Boże/ wſzyſtkich dawnieyſzych y
dźiśieyſzych wyſtepkow náſzych/ á day byſmy jáko inne dni
żywotá náſzego/ ták y te drugą połowicę dniá tego w łáſce
twey Oycowſkiey/ w pokoju/ y w błogosłáwieńſtwie świetym
ſzcześliwie ſtrawili/ nie w proznowániu/ ále ná twey
chwale y ná uczćiwych á poważnych zábáwách powołánia
náſzego/ á dokończywſzy oney zacney walki/ boy on dobry
2. Tim. 4. 7. 8. odpráwiwſzy/ y bieg żyćia náſzego przyſtoynie wykonawſzy/
day ábyſmy odnieśli one z łáſki twey nam odłożoną ko-

ną korone sprawiedliwości ktorą nam odda, w on dzien, Pan Sędzia sprawiedliwy, a nie tylko nam, ale wszystkim, ktorzy umiłowali ono sławne przyscie iego. Pomozze nam do tego, y wszystkim wiernym wyznawcom Imienia twego, o wieczny a dobrotliwy Oycze, z Synem twym miłym y z Duchem Swiętym Boze błogosławiony na wieki. Amen.

PRZED UŻYWANIEM POKARMOW.

CXXIII.

Panie Boze wieczney chwały, krolu z wysokosci błogosław nam y tym darom z Oycowskiey miłosci abysmy ich pozywaiąc tobie dziękowali a rozliczne dobrodzieystwa zawsze wystawiali przez Chrysta Syna twoiego, ktory z tobą zyie w iednosci Ducha S. Bog wieczny prawdziwie. Amen.

CXXIV.

Wtora.

Oczy wszystkich w tobie nadzieię maią, Panie a ty im dawasz pokarm ich czasu swego. Otwierasz rękę twoię a nasycasz wszystko co zyie według upodobania swego; Oycze nasz ktorys iest w Niebie. &c.

Panie Boze Stworzycielu wszystkich rzeczy, raczze nam błogosławic te dary ktores raczył zrządzić ku naszey zywności w Imieniu Syna twego miłego Pana naszego, Iezusa Chrystusa. Am:

CXXV.
Trzecia.

Rom. 11. 33. 46. Panie Boże wszechmogący, ktorys iest zrodłem y nieprzebranym skarbem wszystkich dobrych rzeczy, racz rozszerzyć błogosławienstwo twoie nad nami, y racz poswięcić te pokarmy, ktore są
1 Tim: 4. 3. 4. darem swiętey szczodrobliwosci twoiey, abysmy ich używaiąc, skromnie y trzezwie według wo, li twoiey, z uprzeymą wdzięcznoscią, tobie za, wsze za nie dziękowali przez Jezusa Chrystu, sa Syna twego miłego a Pana naszego. Amen.

CXXVI.
Czwarta.

Act. 4. 24 Ps. 67. 2 7. Tworco wszystkich rzeczy, Panie Boże nasz wszech, mogący, prosimy cię pokornie, odpuść że nam grze, chy nasze, błogosław nas, y racz nam przeze, gnać, y poswięcić te dary, ktores raczył zrządzić ku naszey żywnosci w Imieniu Syna twego miłego, Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

PO VZYWANIV POKARMOW.

CXXVII.
Pierwsza.

Deu: 8. 10 11. Bądz chwała Panie tobie za te dary twoie, żes nakarmił y napoił nas stworzenie swoie, a iakos dał chleb powszedni ciału ku żywnosci, tak posiła
Mat. 4. 4. słowem swoim dusz naszych trzeżwosci, przez Chrysta Syna twoiego ktory z tobą żyie w iedno, sci Ducha Swiętego, Bog wieczny prawdziwie. Amen.

CXXVIII.
Druga.

Wystawiaycie Pana, abowiem iest dobry, a miło, sierdzie iego trwa na wieki; ktory dawa pokarm wszelkiemu ciału y bydłu żywnosć iego, y krucze, tom młodym ktore wołaią do niego. Nie kocha Ps. 136 1. 2. 16. 25.
się Pan w mocy końskiey, ani się kocha w gole, niach męskich, kocha się Pan w tych ktorzy się go boią, a ktorzy ufaią w miłosierdziu iego; Ps. 147. 9 10.
Oycze nasz ktorys iest. &c. Panu Bogu Oy, cu niebieskiemu, ktory nas raczył nakarmić y posilić, niechay będzie wieczna chwała przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

CXXIX.
Trzecia.

Błogosławiony bądz Boże, ktory nas żywisz y opatruiesz z młodosci naszey, y pokarm da, wasz stworzeniu wszelkiemu. Racz napełnić radoscią y weselem serca nasze, abyśmy zawsze dosyć (żywnosci) maiąc obfitowali ku wszel, kiey sprawie dobrey przez Jezusa Chrystu, sa Pana naszego, z ktorym Tobie y z Duchem S. tym. chwała cześć, y panowanie na wieki. Amen. Chrysost in cap. 16 Math. Hom: 56 Tom: 2.

CXXX.
Czwarta.

Chwalimy cię serdecznie miłosierny Boże, a naywyższy Dobrodzieiu nasz, iszo duszy y o ciele naszym zawiaduiąc, chlebem zbawiennym y doczesnym nas miłosciwie opatrowac raczysz Ps. 103. 1. &c.

Prosimy cię pokornie, odpuśćże nam grzechy nasze,
a bądź Bogiem y Oycem naszym dobrotliwym teraz,
zawsze, y na wieki wieczne. Amen.

CXXXI.
Piąta.

1 Joh. 5. 7. Bogu Oycu y Synowi y Duchowi S. Bogu w Troy-
Rom. 11. 36. cy S. iedynemu, ktory nas stworzył, odkupił, y po-
Apo. 4. 8. 11. święcił, y teraz nas z szczodrobliwey łaski swey na-
karmił, y napoił, za tę, y za inne wszystkie dobro-
dzieystwa iego, niechayże będzie cześć y chwała
na Niebie, y na ziemi od nas, y od wszystkiego
stworzenia iego teraz, y na wieki wieków, Amen

NIESZPORNA.
CXXXII

Przeprowadziłeś nas Panie w łasce twoiey Swiętey
przez ten czas aż do tey chwile teraźnieyszey, za co
tobie cześć y chwałę powinną oddawamy, szczerze
wyznawaiąc że wszystko cokolwiek mamy, od cie-
1. Cor. 4. 7. bie mamy. Ty nam bowiem użyczasz zdrowia, poko-
Rom: 11. 36. iu, powszedniego chleba, y insze wszystkie wzglę-
dem dusze y ciała niezliczone dobra, z szczodrobli-
wych rąk twoych ustawicznie bierzemy. Zostań-
że z nami miły Panie, y na schyłku dnia tego,
a w te iescze pozostałe godziny użyi zwykłey
łaski swey nad nami, pracam rąk naszych y wszel-
kim sprawam wezwania naszego pobłogosław,
y one na cześć y na chwałę Boską swoię, y na
pociechę a pożytek pożądany nasz, y bliźnich na-
szych skutecznie wyprowadź, aż nas przywiedziesz
Ps. 126. 1. 8. do zamierzonego kresu y onego odpoczynku błogo-
stawio-

sławionego. Bez twey bowiem przytomności, y
obrony Boskiey wieleby złego y dziś iescze nas
potkać mogło, zwłascza żeśmy trafili na schyłki Mat. 24. 1. 2.
świata, kędy wszystko z kluby swoiey występuie, 2. Tim: 3. 1. 2. 3.
nabożeństwo się prawdziwe emi, obyczaie dobre
szwankuią, błędy głowę wynoszą, występki się
krzewią, y wszystko się coraz ma do gorszego.
Zostańże z nami Panie w tę chwilę tak niebe-
spieczną, nie dopuszczay Szatanowi, aby się pa-
stwić miał nad tymi, ktorzy wykupieni są dro-
gą krwią Baranka niewinnego y niepokalane- 1 Pet. 1. 18.
go Jezusa Chrystusa. Skroć Panie, czasu, a
żeśli on wieczor pożądany, ktorego pracuiącym Mat. 20. 8.
na winnicy twoiey zapłata się stanie. Posilay Lc. 24. 22.
że ty nas mocą swoią, abyśmy w pracy dobrey
wezwania naszego, społecznie trwaiąc, grosz-
sen pocieszny z łaski twoiey S. obiecany, z rę-
ku twoich szczęśliwie czasu swego odebrać
mogli. Tobie się w opiekę z całym powszech-
nym kościołem twoim dufliwie oddawamy, zo-
stańże z nami, Oycze y Synu, y Duchu Sty
Boże nasz w Troycy S. iedyny y błogosławio-
ny na wieki. Amen.

WIECZORNE.
CXXXIII.
Pierwsza.

Wszechmogący Boże Oycze nasz Niebieski Psl: 121. 2.
dziękuiemyć przez Jezusa Chrystusa Pana
naszego.

naszego, iześ nas przez ten dzień dzisieyszy od
wszystkiego złego, duszneg y cielesnego miło,
Jac. 3. 2. ściwie zachowac raczył. Przytym cię pokornie
prosimy, abyś nam raczył odpuścić wszystkie
grzechy nasze, ktoremismy cię obrazili, y w
powinności swey niesłusznie postępowali; a
racz nas w opiekę twą S. na te noc przyszłą
przyiąć: abowiem my dusze y ciała nasze
y wszystko cokolwiek iedno z Szczodrobliwey rę-
ki twoiey Boskiey mamy, w twoie Swięte a mo-
Ps. 34. cne ręce poruczamy. Anioł twoy S. niech bę-
8. dzie przy nas, aby duszny nieprzyiaciel Szatan
żadnego prawa swego nad nami nie przewo-
dził. Racz że to uczynic dla Jezusa Chry-
stusa, Syna twego miłego, Pana y Zbawicie-
la naszego, ktorego Imieniem ciebie wzywa-
my, tak iako nas nauczyć raczył. Oycze
nasz ktorys iest. &c.

CXXXIV.
Wtora.

Dziękuiemyć miłosciwy Oycze nasz Nie-
Ps: 121 bieski przez Pana naszego Jezusa Chrystu-
2. &c. sa, zes nas tego dnia dzisieyszego tak dobro-
tliwie a miłosciwie chować y opatrować
raczył, według dusze y ciała. Prosimy twey
Oycowskiey miłosci, racz że nam winy y grze-
Ps: 51. chy nasze, ktoremismy Maiestat twoy Bo-
3. 9. ski, y bliźnie nasze, z krewkosci y ze złosci ska-
żonego przyrodzenia swoiego obrazili, dobro-
tliwie.

tliwie odpuscić, niedostatki nasze doskonałoscią
zasług Syna twego miłego okryć, a napotym tesz Ioh. 1. 16.
bydz Bogiem y Oycem naszym miłosciwym, y tey Phil. 3 9.
nocy spokoynego odpoczynienia nam y bliźnim na-
szym racz użyczyć. O racz że nas obtoczyć obozem Ps. 34. 8.
Aniołow twoich S.S. żeby duszny nieprzyiaciel
szatan żadnego prawa y przystępu do nas ni-
gdy nie miał. Day że nam tez miły Panie, żebysmy
wszyscy w czuynosci S. y w gotowosci oczekawali Mat. 25. 6. 10. 13.
przyscia Pana naszego Jezusa Chrystusa na Sąd Luc. 21 34. 36.
żywych y umarłych, bysmy go z radoscią przywi-
tać, y z nim wniść mogli do żywota wiecznego. 2 Pet. 3 11. 12.
O zmiłuyże się Panie Boże nasz wszechmogący
y nad wszystkim kosciołem twoim Chrzescianskim: Jac. 5. 16.
Ludzi utrapionych, chorych, smętnych, Wdow, Sie-
rot, y wszystkich do ciebie w rozmaitych doległo-
sciach y ciężkosciach swoich wzdychaiących, a z-
tez y podrożnych racz bydz Bogiem, Strożem, y
wybawicielem miłosciwym z toni ich niebespie-
cznych. Uczyńże to o co cię prosiemy, y nad to
więcey niżeli my nędzni, y grzeszni prosić umie-
my, dla Jezusa Chrystusa Syna twego a Pana
naszego. Amen.

CXXXV.
Trzecia.

Wszechmogący a łaskawy Boże Oycze nasz nie- Ps: 121. 4.
bieski, raczysz nas przyiąć w Boską opiekę swo-
ię na te noc przyszłą, y przez wszystek żywot
nasz, a racz przy nas mieć Anioły swoie Swięte

ktorzyby.

Jt. 34. 8 którzyby nas mocą twoią bronili od nieprzyiacioł
dusznych y cielesnych. O raczyże nas pożegnać
miłosierny Oycze, nasz niebieski Duchem twoim
Ps. 67. 2 Swiętym, a racz nam błogosławić onym wiecznym
Eph. 1. 3 a Swiętym Oycowskim błogosławieństwem Swo,
im, po wszystkie dni żywota naszego. Rzeczy na,
sze duszne y cielesne ku Swiętey czci a chwale
swoiey ty sam sprawuy, a własze y w pokoiu Swię,
tym twoim nas y wszystkie wierne Chrześciany
zachoway dzisiay na wieki wieczne. Te łaskę racz
1. Joh. 2 nad nami wszystkiemi okazać dla Jezusa Chrystu,
2. 12 sa Syna twego miłego Pana y Zbawiciela naszego
Amen.

CXXXVI.
Czwarta.

Ps. 103. O. wszechmogący a wiecznie miłosierny Boże
1. 2. Oycze nasz niebieski, dziękuiemyć serdecznie
za wszelakie doczesne y wieczne dary, y dobrodziey,
Ps. 121 stwa twoie, a osobliwie za to iżeś nas przez ten
4. dzień swieżo przeszły, y każdego z nas od narodze,
nia samego przez cały nasz wiek aż do tego cza,
su wieczornego, w łasce, w straży y błogosławień,
stwie twym przy zdrowiu y pokoiu pożądanym
Ps. 51. 3 miłościwie zachować raczył. Prosimy cię po,
4 kornie, racz że nam wszystkie grzechy y nieprawo,
ści nasze, któremismy cię dnia tego przeszłego
y po wszystkie dni y czasy żywota naszego rozma,
icie obrażali, dobrotliwie odpuścić, y wszystkie nie,
Mich. 7 dostatki nasze miłosierdziem swym Boskim
18. 19

okryć

okryć, tak iako nocną ciemnością okryte bywaią wszy,
stkie rzeczy swiata tego. O. Oycze miłosierdzia, a 2. Cor. 1. 3.
Boże wszelkiey pociechy, day, żebysmy y tę noc tę,
raźnieyszą w pokoiu dusznym y cielesnym przetr,
wać y twoią Oycowską opieką skutecznie się cie,
szyć mogli. A gdy ciała nasze snem zmorzone od, Can: 5. 2.
poczywać będą, spraw to z łaski swey, żeby serca
nasze y sumnienia zawsze czuć, y o tobie Bogu
swym zbawiennie rozmyślać nigdy nie przestawały.
O Stróżu wszystkich nas naywyższy, który nigdy nie Ps: 121. 4
śpisz, ani drzymiesz strzegąc Izraela, a każdego Jt: 122. 6
z wybranych swych, weźmiże wszystkich nas pod
skrzydła opatrzności twey S. Bądź stróżem y o,
brońcą miłosiernym nas y wszystkiego tego, coś nam
z szczodrobliwey łaski swey łaskawie użyczyć
raczył. A przytym y mieysca tego Patronów, y 1. Tim: 2
Dobrodzieiów naszych z dziatkami y z całymi 1. 2.
domami ich, Przełożonych Kościoła twego, y tego Bar. 1. 11
swiata, sąsiadów naszych y wszystkich wiernych
twoich w rozmaitych potrzebach uciskach, y nie,
bespieczeństwach z twego S. dopuszczenia zo,
stawaiących. Bez twoiey bowiem swiętey opa, Ps. 124
trzności Boskiey szkód znacznych, przygód zało, 1. 8.
snych ludzi złych, y różnych pokus szatańskich
niepodobna zgoła żebysmy się ustrzedz kiedy mogli.
O wysłuchayże nas Boże Oycze nasz niebieski, a
day żebysmy posiliwszy się snem od ciebie pozwolo,
nym, do prac znowu wezwania naszego dnia iutrzey,
szego w zdrowiu dobrym, spokoynie, szczęśliwie y we,

soło.

soło powstać. Y ciebie Boga swego przez powinne
dzięki godnie uczcić mogli, przez Pana naszego Je-
zusa Chrystusa, ktoremu z tobą y z Duchem S. tym
należy część y chwała Boska, teraz, zawsze, y na
wieki wieczne. Amen.

CXXXVII.
Piąta.

Ps. 121. 4 O nawiernieyszy dusz y ciał naszych opiekunie,
a strożu napotężnieyszy, Panie y Boże nasz, za straż
y opiekę dnia tego iuż skończonego za wszelkie
dobrodzieystwa, y opatrowanie, wen twoie powin-
Ps. 103. 1 ne tobie dzięki y chwały oddawamy. Nie odiąłeś
2. 3. 10. od nas Boże nasz, z wielkiey nad nami opatrznosci
twoiey, dla grzechow naszych, ktoresmy popełnili,
aniś się odwrocił od nas z łaską swoią, ktorąsmy
sprawami naszemi sobie zniewazali, a dobr two-
ich niegodnie używali. A tak cię prosimy Oycze
w miłosierdziu nieprzebrany, racz że okryć litosci
twoiey skrzydłami wszystkie grzechy nasze,
a dla zasługi iednorodzonego Syna twego, Pana
1 Ioh. 2. 2. naszego Jezusa Chrystusa racz nas przyiąć
1. 2. 12. y na tę noc w obronę y opatrznosć twoię Boską.
Ps. 34. 8. Anioł twoy S. niech obóz obtoczy około nas, żeby
y duszny nieprzyiaciel nasz, y cielesnych mnostwa,
Ps. 121. nam za twą Swiętą pomocą straszne y szkodliwe
4. 7. bydz nie mogły. Chytrosci pokus szatańskich od-
dal od nas. Nagłe niespowiedne przygody, ognie,
strachy, smierci, naiazdy, zdrady, szkody sam racz
odpędzić, dusze y ciała nasze od wszego złego zacho-
wać.

wać; W tez łaskę y opiekę wierne koscioła twego,
prawdziwego członki; Zwierzchnosć Chrzescianską, 1. Tim. 2.
Sługi twe, Dobrodzieie nasze, chore, smętne, utrapione, 1. 2
wdowy, sieroty, podrożne, dla prawdy twey swiętey
cokolwiek żałosnego odnoszące, y wszystkie bliźnie
nasze racz przyiąć, z nimi się łaskawie obchodzić
onych cieszyć, leczyć, bronić, wspomagać ratować
modlitwy nasze za nimi przyiąć, y wysłuchać.
A to uczyń z wielkiey łaski twoiey dla Pana Jezu- 1. Ioh. 2. 2.
sa Chrystusa, doskonałego iednacza y przyczyń- 1. 12.
ce naszego. Oycze nasz, etc.

CXXXVIII.
Szosta.

O Panie Boże wszechmogący, ktoryś dzień ku pra-
cam, a noc ku wytchnieniu y odpoczynieniu czło- Gen. 1. 5
wieczemu zrządzić raczył, a to z wielkiey mocy,
mądrosci, y dobrotliwosci twoiey. Prosimy cię okaż
nam w tym łaskę swoię, żeby ciała nasze tak odpo- Can. 5. 2.
czywały, iakoby iednak dusza od ciebie zawżdy
czuć nie przestawała, a żeby serca nasze nie by- Luc. 21.
ły tak obciążone, coby się nie miały zawsze pobu- 34.
dzać do chwały twoiey. Racz że nam y to dać, a-
bysmy w tym naszym przyszłym odpoczywaniu
słuszney miary nie przebierali, k woli zbytecznym wcza-
som cielesnym, ale żebysmy tyle snu używali, ile go
potrzebuie przyrodzenie nasze, żeby nazaiutrz mo-
gło bydz gotowsze y sposobnieysze ku służbie twoiey. Ps. 121.
Racz że nam y to dać abysmy w tym naszym przy- 4.
szłym odpoczywaniu //: Racz nas przytym za-
chować

chować czystymi, y chędogimi na duszy y ciele, y strzedz
nas od wszystkich niebespieczeństw, od szatana, odczło,
wieka złego, od szkody, od nieopatrzney y rozpaczney
śmierci, y wszystkich innych strasznych a nagłych
Iac. 3. 2 przygod. A iż ten dzień miły Panie nie tak nam prze
minął, żebyśmy cię weń rozmaitymi grzechami nasze,
Gen. 8. 21 mi obrażać nie mieli będąc zawsze skłonni ku złemu
dayże nam to Oycze niebieski, iż iako ciemnością nocną
wszystkie rzeczy na świecie bywaią zakryte y zata,
Mich. 7. ione, tak aby tesz wszystkie grzechy nasze, o ktorych
18. 19 odpuszczenie my ciebie prosimy, miłosierdziem two,
im były zataione y zakryte, a nie racz nas dla nich
1 Ioh. 1. 7 odrzucać od obliczności twoiey, gdyż Syn twoy miły
It: 2. 1. a zbawiciel nasz iedyny, za nie umarł, y one krwią
2. 12 swoią drogą z nas omył. Wysłuchayże nas Bo,
że nasz, y doskonały obrońco nasz, dla Jezusa
Chrystusa Syna twego miłego, a Pana naszego.
Oycze nasz ktoryś iest. &c.

MODLITWA O POŁNOCY, ALBO KIE-KOLWIEK SIĘ W NOCY OKAZYA PODA, DO SPOŁECZNYCH CHWAŁ Y MODLITEW S. S.

O Boże ktory nigdy nie śpisz ani się zdrzemiesz,
Ps. 121. 4 strzegąc Izraela, wiernych a wybranych swych, bądź
cześć y chwała Imieniowi iego Swiętemu, za straż
ktorą nad nami bez przestanku łaskawie trzymał ra,
czysz y za tę cząstkę odpoczynku, ktorymeśmy się po,
Eph. 5. 14 silili. Obudź nas ty sam ze snu grzechow, a czuyno
1 Th: 5. 6 y nieostabiaiące poczyn do Swiętych spraw zbawie,
Mat. 25. 6 nia naszego. Daybyśmy o połnocy byli gotowi wyniść

przeciw

przeciw iedynemu dusz naszych y całego kościoła oblu 2. Cor. 11 2.
bieńcowi. Niech nam nie będzie cięszko y o połnocy, Ps. 119
iako nayraniey wstawać naśladuiąc w tym Swiętych 62. 147 Marc: 1
twoich, dla oddania nawyższemu Maiestatowi przy, 35.
iemnych ofiar, y kadzidła wdzięczney wonności, chwał Luc. 6 12
y modlitew. S. S. z serca skruszonego y uniżonego, | Ps. 51. 19
ktorym ty o Boże nie gardzisz | pochodzących. Nie It: 141. 2
dopuszczay miły Panie żeby nas w czym podeyść Apoc. 12 9
miał on chytry wąż starodawny przeciwnik nasz 1. Pet. 5. 8.
głowny diabeł, ktory krąży iako lew ryczący szuka,
iąc kogoby pożarł. Zachoway nas tesz szkod
wszelakich, y przygod niebespiecznych, a naywię,
cey snu grzechow y wieczney śmierci. Dopomoż
nam z łaski swey, y wszystkim inszym, ktorzy
z nami pospołu w iednym Duchu wzywaią 1. Pet. 1. 3.
Imienia twego S. do onego odpoczynku w Nie 4. 5.
biesiech dla nas zachowanego, y zgotowanego, Apoc. 7
gdzie słonce nasze nigdy nie zaydzie, y mie, 16. 17.
siąc nasz nigdy się nie skryie. Abowiem ty It: 21. 3. 4 It. 22. 3. 5.
sam będziesz światłością wieczną, a dni pra,
ce smętku y utrapienia naszego całe skończo
ne będą. Tam w tey doskonałości niebieskiey,
abyśmy cię szczęśliwie oglądać, y w zbawien,
nym wychwalaniu Imienia twego S. wieczny Esa. 6. 2. 3
się z tymi ucieszyć mogli, ktorzy nie śpiąc za, Mat. 18. 10
wsze patrzą na śliczne oblicze twoie. Spraw Apo: 5. 11.
to z łaski swey dla Syna twego miłego przyczyn, 1 Ioh. 2. 2
ce y zbawiciela naszego iedynego, ktoremu z 12.

tobą

tobą, y z Duchem S. niechay będzie wydawana część y chwała Boska na wieki wiekow. Amen.

ZAMKNIENIE ZWYCZAYNE KAZDEY MODLITWY.

CXL

Pierwsze.

Luc. 18.13 Boże Oycze bądź miłościw nam grzesznym.

Ioh. 1. 29. Baranku Boży ktory gładzisz grzechy swiata Panie Iezusie, zmiłuy się nad nami.

1. Cor. 3.16 Ibid. 6.19.20 Ioh. 16.26 1 Pet: 1. 2. Duchu S. Boże, pocieszycielu, y poswięcicielu nasz iedyny, racz że bydź z nami wszystkiemi teraz, zawsze y w godzine smierci naszey, czasu nay pilnieyszego, y aż na wieki wiekow. Amen.

Drugie.

Boże bądź miłościw nam grzesznym.

Luc. 18.13 Boże bądź miłościw nam grzesznym.

Mat. 28.19 20 1 Ioh. 5. 7. 2 Cor. 13 13. Oycze Synu y Duchu S. Boże nasz w Troycy S. iedyny, zmiłuy się nad nami, y racz bydź z wszystkiemi nami, teraz zawsze, w godzine smierci naszey, y na wieki wieczne. Amen.

Przestroga.

A. ieśliby co żałosnego w nocy albo we dnie, doma, albo w drodze. &c. przypadło może się nie, co w modlitwie, zwłaszcza na początku odmienić, w ten sposob.

Dziękujemy ci miłościwy Oycze nasz przez Pana naszego Iezusa Chrystusa, za wszystkie dary y dobrodzieystwa twoie. Bo choć nam ta noc (albo ten

dzien

dzień) bez szkody y żalu &c. nie przeminęła, przecie iednak większe są daleko dobrodzieystwa te ktoreś nam pokazał, niż teraźnieysze nawiedzenie twoie.

W SWIĘTA UROCZYSTE Y W INSZE DNI SWIĘTE. BŁOGOSŁAWIEŃSTWA.

CXLI.

Przed Nabożeństwem.

1. Łaska Pana naszego Iezusa Chrystusa, y miłość Boga Oyca, y społeczność Ducha S. niech będzie z wami wszystkimi. Amen. 2. Cor. 13 13.

2. Wspomożenie nasze w Imieniu Pańskim (albo od Pana) ktory stworzył Niebo y ziemię. Na to rzeczmy zgodnie wszyscy. Amen. Ps. 121. 1. Ibid. 124. 8

3. Łaska y pokoy od Boga Oyca naszego, y od Pana Iezusa Chrystusa w Duchu S. niech będzie z nami teraz, zawsze y aż na wieki. Amen. 1. Cor. 1. 3. Ibid. 6. 11.

4. Bogu Oycu y Synowi, y Duchowi S. Bogu w Troycy S. iedynemu niechay będzie cześć y chwała, teraz, y aż na wieki. Na co rzeczmy wszyscy sercy duffiwymi, y usty iednostaynymi nabożnie. Amen. 1. Ioh. 5. 7.

5. Synowi Bożemu Iezusowi Chrystusowi, ktory dnia dzisieyszego. N. wespołek z Oycem iego miłym y z Duchem S. niechay będzie cześć y chwała teraz, y na wieki wiekow. Na co rzeczmy wszyscy nabożnie. Amen.

6. Od wschodu słońca aż do zachodu iego, na nie Ps. 113. 2. 3.

bie

bie y na ziemi od nas y od wszystkich Swiętych two-
ich niech słynie y chwalebne będzie Imie twoie Oycze,
Synu y Duchu S. Boże nasz iedyny prawdziwy y bło-
gosławiony na wieki. Amen.

Tit. 1. 4. 7. Łaska miłosierdzie y pokoy od Boga Oyca, y od
1 Joh. v. 3 Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Oycowe-
1 Pet. 1. 2. go a Zbawiciela naszego przez poswięcenie Du-
cha S. niech będzie z nami w prawdzie, y w miło-
ści teraz y na wieki. Amen.

Eph. 1. 3. 4. 5. 6. 8. Błogosławiony niech będzie Bog y Ociec Pana na-
szego Jezusa Chrystusa, ktory nas wedle upo-
1 Pet. 1. 2. 3. 4. dobania woli swey w tymże namilszym Synu
swym przed załozeniem swiata do wiecznego
żywota wybrał, z łaski umiłował, y za dziatki
przyiął, y przez głos Ewangeliey Swiey Swiętey
2 Tim. 1. 9. za sprawą Ducha S. do znaiomosci swey po-
wołał, poswięcił, y w nadzieiey żywey odrodził.
Tenże niechay Oycowskim swym błogosławień-
stwem błogosławi; y przytomnym będzie, iako we
wszelakich sprawach, y potrzebach naszych,
tak osobliwie w teraznieyszym zgromadzeniu
naszym, aby ono było naprzod z chwałą Imie-
nia iego Swiętego, potym z pociechą y zbawien-
nym pozytkiem naszym, naostatek z zbudowa-
niem bliznich naszych. Czego my sobie odniego
uprzeymie winszuiąc y wiernie życząc, rzeczmy
na to wszyscy nabożnie Amen.

PO NABOŻEŃSTWIE.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWA.

CXLII.

1. Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech 1 Th. 3. 18
będzie z wami wszystkimi. Amen.

2. Niech wam błogosławi Pan Bog, a niech strze- Num. 6. 24
że was; Niech rozjaśni Pan Bog oblicze swo- 25. 26.
ie nad wami, a niech wam będzie miłościw.
Niech obroci Pan Bog twarz swoią ku wam
a niechay wam da pokoy swoy Swięty. Amen.

3. Błogosławiony Bog y Ociec Pana naszego Eph. 1. 3. 4.
Jezusa Chrystusa, ktory nas ubłogosławił
wszelkim błogosławieństwem duchownym
w rzeczach niebieskich w Chrystusie, niech
wyleie teraz na was, swoie swięte błogosła-
wieństwo, y to da abyście byli swiętymi,
y nienagannionymi przed oblicznością iego
w miłości, dla Syna swego umiłowanego
Jezusa Chrystusa, w Duchu S. Amen.

4. Sam Bog pokoiu niechay was zupełnie po- 1 Th. 5
swięci, a cały duch wasz y Dusza, y ciało 23.
niech będą bez nagany, na przyscie Pana
naszego Jezusa Chrystusa zachowane. Amen.

5. Sam Pan nasz Jezus Chrystus y Bog a O- 2 Thes. 2
ciec nasz, ktory nas umiłował y dał pocie- 16. 17.
che wieczną, y nadzieie dobrą przez łaskę niech Ib. 3. 3.
cieszy Serca wasze y utwierdza was w każdey
mowie, y uczynku dobrym. Niech was strzeże
od złego, pokoy swoy da wam y z wami wszystki-
mi zostawa teraz y na wieki wieczne. Amen.

1 Pet. 5.10 11. 6. Bog wszelkiey łaski, ktory nas powołał do wie„
czney chwały swoiey w Chrystusie Jezusie
gdy maluczko ucierpicie, ten niech was doskona„
łymi uczyni utwierdzi umocni, y ugruntuie.
Jemu niech będzie chwała, y panowanie na wie„
ki wiekow. Amen.

7. Bog pokoiu ktory wywiodł od umarłych we
Hebr. 13 20. 21. krwi przymierza wiecznego onego wielkiego
Pasterza owiec, Pana naszego Jezusa Chry„
stusa, niech was doskonałymi uczyni w każ„
dym uczynku dobrym ku czynieniu woli swo„
iey, sprawuiąc w was to, co iest przyiemne
przed obliczem iego, przez Jezusa Chrystu„
sa, ktoremu niech będzie chwała na wieki
wiekow. Amen.

Mat. 28 19. 1 Joh: 5.7 8. Imie Oyca y Syna y Ducha S. Boga w Troycy
S. iedynego niechayże będzie ze wszystkie„
mi nami teraz y zawsze y na wie„
ki wiekow. Amen.

9. Juda. v. 24. 25. Rom: 15. 5. 6. 15. 33.
Luc. 7. 50 2. Thess. 3. 16. Idzciesz iuż w pokoiu; Pan niech
będzie z wami wszy„
stkimi. Amen.

Dokończenie Publicznych Modlitew Swiętych.

Porządek Modlitw.

Modli„twy.

czasu

KONIEC.

SVMMA.
albo
Cząstki naprzednieysze Nauki y Nabożenstwa Chrześciańskiego.

Przednieyszych Cząstek powszechnego Nabożenstwa Chrześciańskiego iest Sześć.

1.º Boże Przykazanie.
2.º Wiara Powszechna Chrześciańska.
3.º Modlitwa Pańska.
4.º Vstawa Chrztu Ś.tego
5.º Vstawa Wieczerzy Pańskiey
6.º Władza kluczow krolestwa Niebieskiego.

Te cząstki Nauki Chrześciańskiey dzielą się na dwoie.

Pierwsze trzy, to iest Boże Przykazanie, Wiara Chrześciańska, y Modlitwa Pańska, uczą nas powinności, ktore każdy człowiek chcieli być zbawionym odprawowac powinien.

Te powinności wyraził krotkiemi słowy Apostoł Paweł. S.º 1. Cor. 13. 13. Teraz mowi trwa wiara nadzieia Miłość, te trzy rzeczy.

Drugie trzy to iest: Chrzest Swięty, Swięta Wieczerza Pańska, y klucze krolestwa Bożego w ludziach cnotami ozdobionych, y powinności pomienione odprawuiących, łaskę Bożą pieczętuią, y o wiecznym żywocie upewniaią.

1.º Boże Przykazanie.

Boże Przykazanie uczy nas iako y przez co Miłość y powinność swoie ku Panu Bogu, y ku bliźnim naszym skutecznie oświadczać y oddawać mamy. A te przez Moyżesza podane są Exod. 20. Deut. 7. tymi słowy.

Mowił Pan Bog wszystkie te Słowa. Jam iest Pan Bog twoy ktorym cie wywiodł z Ziemie Egipskiey z domu Niewoli.

1. Nie mieý Bogow cudzych przedemną.

2. Nie czyń sobie obrazu rytego ani wszelkiego podobieństwa, ktore iest na Niebie wzgore, y ktore na ziemi nisko, ani tych ktore są w Wodach pod Ziemią. Nie będziesz się im kłaniał, ani ich chwalił. Bom ia iest Pan Bog twoy mocny, w miłości żarliwy, mszczący się nieprawości Oycowskiey na Synach w trzecim y w czwartym pokoleniu, tych ktorzy mnie nienawidzą. A czynię miłosierdzie nad tysiącmi tych ktorzy mie miłuią, y strzegą przykazania mego.

3. Nie bierz Imienia Pana Boga twego nadaremno. Bo się mścić Pan będzie nad tym, ktory Imie Jego nadaremno bierze.

4. Pamiętaý abyś dzień Niedzielny odpoczynienia święcił. Przez sześć dni będziesz robił y wykonasz roboty twoie, ale siodmego dnia Dzień Swięty Pana Boga twoiego. Nie czyń uczynku żadnego wen ty y Syn twoy y Corka twoia, Sługa twoy y Służebnica twoia, bydło twoie y gość ktory iest w domu twoim; Abowiem w Sześci dniach Stworzył Pan Bog Niebo y ziemie y morze, y co w nich iest y odpoczynął dnia Siodmego. Przeto błogosławił dzień odpoczynienia Pan y poświęcił go.

5. Czcij Oyca twego y Matkę twoie, abyś długo żyw był na ziemi, ktorą Pan Bog twoy da tobie.

6. Nie będziesz zabijał. 7. Nie będziesz cudzołożył.

8. Nie będziesz kradł. 9 Nie mow przeciw bliźniemu twemu fałszywego Swiadectwa.

10. Nie pożądaý domu bliźniego twego, ani pożądaý żony iego, ani Sługi, ani Służebnice, ani Wołu ani Osła, ani żadnych rzeczy ktore są iego.

Te przykazania sam Pan Bog przykazał trzymać pod wiecznym zatraceniem.

A zamykaią się w tych krotkich słowiech, Będziesz miłował Pana Boga twego, ze wszystkiego Serca twego, y ze wszystkiey duszy twoiey y ze wszystkiey myśli twoiey. To iest pierwsze y wielkie przykazanie A wtore podobne iest temu. Będziesz miłował bliźniego twego, iako Samego siebie. Matt. 22: 37.

2. Wiara powszechna Chrześciańska.

Credo albo wyznanie Wiary Apostolskiey, uczy nas cobysmy Sercem ku sprawiedliwości wierzyć a usty ku zbawieniu swemu wyznać mieli o Bogu y o Swiętych Sprawach Jego: Mianowicie o Stworzeniu wszystkich rzeczy, y o odkupieniu rodzaiu ludzkiego, przez Pana Chrystusa uczynionym, y o poświęceniu wszystkich wybranych Bożych. ku wiecznemu żywotowi. A to Credo wyznawamy tymi Słowy.

1. Wierzę w Boga Oyca Wszechmogącego, Stworzyciela Nieba y Ziemie.

2° Wierze w Jezusa Chrystusa, Syna iego iedynego Pana naszego.

3° ktory się począł Duchem Swiętym narodził się z Panny Maryey

4° Umęczon pod Ponskim Pilatem, ukrzyżowan, umarł y pogrzebion.

5° Zstąpił do pieklow, Trzeciego dnia zmartwychwstał.

6° Wstąpił na Niebiosa, siedzi na prawicy Boga Oyca Wszechmogącego.

7. Ztamtąd przyidzie sądzić żywe y umarłe.

8° Wierze w Ducha Swiętego.

9° Swięty kosciół Chrzescianski, Swiętych obcowanie

10° Grzechow odpuszczenie

11. Ciała zmartwychwstanie

12° I Żywot wieczny. Amen.

3° Modlitwa Panska.

Modlitwa Panska ktorą pospolicie pacierzem zowiemy, wprawuie nas w nadzieie zbawienną, abyśmy ią w Bogu, iako w Oycu miłym pokładaiąc, iemu samemu o wszelakie potrzeby duflliwie się modlili. A ta od samego Chrystusa podana iest. Math: 6. Luc: 11. tymi słowy.

Oycze nasz ktorys iest w Niebie

1. Swięć się Imie twoie.
2. Przydz krolestwo twoie.
3. Bądź wola twoia iako w Niebie tak na ziemi.
4. Chleba naszego powszedniego day nam dzisia.
5 I odpuść nam nasze winy, iako y my odpuszczamy

naszym

naszym winowaycom.

6. I nie wwodz nas na pokuszenie
7. Ale nas zbaw ode złego. Abowiem twoie iest krolestwo, y moc, y chwała na wieki wiekow Amen.

4. Chrzest Swięty.

Chrzest Swięty w tym nas upewnia y pieczętuie że nas Bog Ociec w kosciele swoim przyimuie za dziatki swe miłe, w umiłowanym Synu swoim Jezusie Chrystusie, podług miłosierdzia swego, zbawiaiąc nas przez omycie odrodzenia nowego, y poswięcenie Ducha Swiętego. O tym Pan mowi do zwolennikow swoich.

Math: 28. Marc. 16.

Idąc nauczaycie wszystkie Narody chrzcząc ie w Imie Oyca y Syna y Ducha S: ucząc ie strzedz wszystkiego com wam przykazał. kto uwierzy a ochrzci się zbawion będzie; ale kto nie uwierzy będzie potępion.

5. Ustawa Wieczerzy Panskiey.

Swiętość Ciała y krwie Panskiey o tym upewnia że Bog Ociec dusze nas dziatek swoich tak prawdziwie pokarmem y napoiem duchownym Ciała y krwie Jezusa Chrystusa Syna swego miłego, tu w kosciele swoim obżywia y posila ku żywotowi wiecznemu, iako prawdziwie powszednim pokarmem y napoiem żywi ciała nasze tu na tym Swiecie. Ta ustawa od Swiętych Ewangelistow. Math: 26. Marc 14. Luc. 22. y 1. [illegible] 11. opisana iest tymi słowy.

Pan Jezus Chrystus tey nocy ktory był wydan

wziął

wziąt chleb, a uczyniwszy dzięki łamał y dawał Zwolen-
nikom swoim, mowiąc: Bierzcie Iedzcie to iest Ciało mo-
ie, ktore za was będzie wydane. To czyńcie na pamiątkę moię.
Tymże obyczaiem gdy było po Wieczerzy, wziąt y kielich
a podziękowawszy dał im mowiąc: Piicie z tego wszyscy
toć iest krew moia Nowego Testamentu, ktora za was
y za wielu będzie wylana, na odpuszczenie grzechow;
To czyńcie ilekroć pić będziecie na pamiątkę moię.

6. Klucze Krolestwa Niebieskiego.

Klucze krolestwa Niebieskiego w tym nas upewnia-
ią, że nam prawdziwie pokutuiącym, wszelkie krewko-
ści y grzechy nasze tak skutecznie w Niebie odpuszczo-
ne bywaią, iako nam prawdziwie odpuszczenie ich Sługi
Chrystusowi podług zlecenia Pana swego świadczą.
O czym tak do nich u Math: 18. mowi.
Zaprawdę powiadam wam cobyściekolwiek związa-
li na ziemi, będzie związano w Niebie. A cokolwiekby-
ście rozwiązali na Ziemi będzie rozwiązano w Niebie.
A po Zmartwychwstaniu swoim do tychże rzekł
u Jana S: we 20. Rozdziale.
Weźmiicie Ducha Swiętego, ktorym grzechy odpu-
ściciе, są im odpuszczone, a ktorym zatrzymacie, są za-
trzymane.

Psalm: 71.

Ty Panie z Młodości moiey, Uczyłeś mię Woli Swoiey.
Dayże mi w niey do końca trwać, Nie racz mię nigdy opuszczać.

SYMBOLA.
albo.

Wyznanie Wiary Powszechney Chrześciańskiey.

Symbolum Niceńskie.

1.

Wierzę w iednego Boga Oyca wszechmogącego, Stwo-
rzyciela Nieba y Ziemie, widomych wszystkich rzeczy
y niewidomych. I w iednego Pana naszego Jezusa Chry-
stusa, Syna Bożego iednorodzonego, y z Oyca urodzo-
nego przed wszystkiemi wieki; Boga z Boga Swiatłość
z światłości, Boga prawdziwego z Boga prawdziwe-
go, urodzonego, nieuczynionego, iedney Istności z Oycem
przez ktorego wszystko iest uczyniono; ktory dla nas
ludzi, y dla naszego zbawienia zstąpił z Nieba y wcie-
lił się z Ducha Swiętego, w Maryey Dziewicy, y stał
się człowiekiem; Ukrzyżowan też za nas pod Ponckim
Piłatem, umęczony y pogrzebiony iest, y wstał zmar-
twych trzeciego dnia według Pisma, y wstąpił na Nie-
biosa, siedzi na prawicy Oyca, y zasię przyidzie w
chwale sądzić żywe y zmarłe, ktorego krolestwa nie
będzie końca. I w Ducha Swiętego, A te ktorzy
wyznawaią iż było niekiedy gdy nie był Syn Boży
iż nie był pierwey aż się narodził z Panny. Albo kto-
rzy mowią, iż uczynion iest z tych rzeczy ktore nie są
albo z inszey iakiey postaci, albo istności, iż iest stworzo-
ny, albo odmieniony, iżby inakszy był Syn niżeli Oćiec
(to iest w Istności Boskiey) takie odrzuca Swięty po-
wszechny Apostolski kościoł.

2.

Symbolum Konstanti-
nopolitanskie.

Wierze wiednego Boga Oyca wszechmogącego uczyni-
ciela Nieba y ziemie, y wszystkich rzeczy widzialnych y nie
widzialnych: I w Iednego Pana Iezusa Chrystusa, Syna
Bozego iednorodzonego z Oyca narodzonego przed wszystkie-
mi wieki, Swiatło z Swiatła, Boga prawdziwego z Boga
prawdziwego, spłodzonego a nieuczynionego, Oycu społu ro-
wnego przez ktorego wszystkie rzeczy uczynione są. kto-
ry dla nas ludzi y dla naszego zbawienia zstąpił z Nieba
wcielił się, y poczęt Duchem Swiętym w Pannie Maryey
a człowiekiem się stał. Umęczon dla nas pod Pontskim
Piłatem, ukrzyżowan y pogrzebiony iest, a wstał zmartwych
trzeciego dnia, według pism, a wstąpił na Niebiosa y sie-
dzi na prawicy Boga Oyca, a zaś przyidzie w Sławie są-
dzić zywe y umarłe, ktorego krolestwa konca nie będzie.
I w Ducha S. Pana ożywiaiącego ktory z Oyca y Syna
pochodzi ktory z Oycem y z Synem wespołek chwalon y
wielbion bywa, ktory mowił przez Proroki. I ieden Swię-
ty powszechny Apostolski kościoł: Wyznawam ieden
Chrzest na odpuszczenie grzechow, a oczekawam zmar-
twychwstanie umarłych, y zywota przyszłego wieku. Amen

3. Symbolum Efeskie.

Wyznawam Pana naszego Iezusa Chrystusa Syna
Bozego, iednorodzonego, Boga być doskonatego duszę ro-
zumną y ciało maiącego, z Oyca narodzonego przed wieki
według Bostwa, a w czasiech ostatnich, tegosz dla nas
y dla naszego zbawienia z Panny Maryey według człowie-
czenstwa narodzonego, abowiem iedność stała się, abo złą-

czenie dwoch natur. A przetoż y iednego Chrystusa, ie-
dnego Syna, y iedynego Pana naszego wyznawamy.
według tego niepomieszanego wyrozumienia. Swięta
Panne Bożą Matkę wyznawamy. dla tego iż Bog Słowo
wcielił się, a człowiekiem się stał, a w tym poczęciu
Kościoł sobie ulubił. Co się tycze Ewangelickich
y Apostolskich o Panie głosow, lub sposobow mowie-
nia, wiemy iz Theologowie albo w Pismie S tym uczeni
to co iedney osobie należy względem dwoch natur dzielą.
a iedne z nich Bostwu należące, Bostwu Chrystu-
sowemu, drugie zas uniżone Człowieczenstwu iego
przywłaszczaią.

KONIEC.

Sunt credenda tibi bis sex, orandaque Septem.
Si salvus fieri vis, facienda Decem.

Wierzyć Dwanascie trzeba, Modlic się Siedmioro
Jesli chcesz być zbawionym, Pełnic Dziesięcioro.

Błogosław Boże Sercom, ktore z tąd wzdychaią
Niech łaski twey doczesney, y wieczney doznaią

Ro. B.